Digitized by Google

eadem lin. 16. ἐπαωάϑαι. ἐπαωίϑαι.
eadem lin. ulti. δροίτη. δρύτη.
pagel. 212. lin. 17. ὁ ὑμὸς. ὁ ὑμός
pagel. 224. lin. ulti. αἰσιμίαις. ἀζημίαις.
pagel. 225. lin. ulti. σέλασ φόρων. σελασφόρων.

FINIS.

Impreſſorum errata ſic corrigenda.

pagel. 8. lin. 12. ubi eſt. κλῆρον. corrige λῆρον
pagel. 11. lin. 14. χειρὶ. χειρίδι.
pagel. 15. lin. 13. τειχεῖν. τυχεῖν.
pagel. 29. lin. 5. ἥσσοι. ἢ σοί.
pagel. 117. lin. 3. ἐταχλὺς ἐπαχλὺς.
pagel. 120. lin. 16. ἔτος. ἔπος.
eadem lin. 23. ὑσσός δε. τοσσός δε.
eadem lin. 24. ἔλης. ἕλλης.
pagel. 121. lin. 22. ἤλπιζεν. ἥλπιζε.
pagel. 180. lin. 2. ἅπαντες. ἅπαντας.
pagel. 182. lin. 1. ὄξ. ὁ ὖξ.
eadem lin. 24. πνέουσα. πνέουσαν.
pagel. 186. lin. 1. μοι μενέλααος. μοι ὅσσ'
pagel. 190. lin. 19. ἔχοντε. ἔχοντα.
pagel. 191. lin. 1. κδελύφρόποι. βδελύτροποι
pagel. 193. lin. 14. ὑπνώσεις. ὑπνώσεις.
pagel. 194. lin. 16. δραίας. γραίας.
pagel. 198. lin. 21. ξῶντας. ζῶντα σ'.
pagel. 203. lin. 18. καταφθατουμένῳ. καταφατουμένῳ.
pagel. 208. lin. 13. ὕβεις τέκος. tolle punctum ex medio.
pagel. 211. lin. 2. πῶς γὰρ σ'. πῶς γ' εἰ σ'.
eadem lin. 13. ὅ. οὔ.
eadem lin. 15. βούλη. βουλὴ.

τίνα καιρόν με διδάσκεις.
τὰ θεῶν μηδὲν ἀγάζειν,
ζεὺς ἄναξ ἀποστεροίη
γάμον δυσάνορα
δάϊον, ὅσπερ Ἰώ,
πημονᾶς ἐλύσατ' εὖ
χειρὶ παιωνίᾳ κατασχέθων
εὐμενῆ βία κτίσας,
καὶ κράτος νέμοι γυναι-
ξίν. τὸ βέλτερον κακοῦ.
καὶ τὸ δίμοιρον αἰνῶ,
καὶ δίκα δίκας ἕπεσθαι
ξὺν εὐχαῖς ἐμαῖς λυτηρίοις
μηχαναῖς θεοῦ πάρα.

ΤΕΛΟΣ.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

γάμος ἔλθοι κυθερείας,
σύγειον τέλοιτο δ' ἄθλον
κύπριδος οὐκ ἀμελεῖ θεσμὸς ὅδ' εὔφρων.
δύναται γὰρ διὸς ἄγχιστα σὺν ἥρα.
τίεται δ' αἰολόμητις
θεοῖς ἔργοις ἐπὶ σεμνοῖς,
μετάκοινοι δ' αἰ φίλαι ματρὶ πάρεισιν,
πάθος τ' οὐδὲν ἄπαρνον τελέθει θεά=
κτορι πειθοῖ δέδοται δ' ἁρ=
μονία μοῖρ' ἀφροδίτας.
ψῦδρα τρίβαι τ' ἐρώτων
φυγαῖς δ' ἐπιπνοία κακά τ' ἄλγη
πολέμους θ' αἱματόεντας προφοβοῦμαι,
τί ποτ' εὔπλοιαν ἔπραξαν
ταχυπόμποισι διωγμοῖς
ὅτι τοι μόρσιμόν ἐστι, τὸ γένοιτ' ἄν.
διὸς οὐ παραβάτας ἐστὶν μεγάλα φρὴν.
ἀπέρατος, μετὰ πολλῶν
δὲ γάμων ἅδε τελευτὰ
προτέραν πέλοι γυναικῶν
ὁ μέγας ζεὺς ἀπαλέξαι
γάμον αἰγυπτογενῆ μοι.
τὸ μὲν ἂν βέλτατον εἴη
σὺ δὲ θέλγεις ἂν ἄθελκτον,
σὺ δέ γ' οὐκ οἶσθα τὸ μέλλον,
τί δὲ μέλλω φρένα δίαν
καθορᾶν ὄψιν ἄβυσσον.
μέτριον νῦν ἔπος εὔχου.

πᾶς τις παρελθὼν ὄμματος θελκτήριον
τόξευμ' ἔπεμψεν ἱμέρου νικώμενος.
πρὸς ταῦτα μὴ πάθωμεν ὧν πολὺς πόνος,
πολὺς δὲ πόντος οὗ ἐκληρώθη δορὶ,
„ μηδ' αἶσχος ἡμῖν, ἡδονὴν δ' ἐχθροῖς ἐμοῖς
πράξωμεν, οἴκησις δὲ καὶ διπλῆ πάρα
τὴν μὲν πελασγὸς, τὴν δὲ καὶ πόλις διδοῖ
οἰκεῖν λαφῶν ἄτορθεν. εὐπετῆ τάδε.
μόνον φυλάξαι τὰς δ' ἐπιστολὰς πατρὸς,
„ τὸ σωφρονεῖν τιμῶσα τοῦ βίου πλέον
τἄλλ' εὖ τυχοῖμεν πρὸς θεῶν ὀλυμπίων
Δαν. ἐμῆς δ' ὀπώρας οὕνεκ' εὖ θάρσει πάτερ,
εἰ γάρ τι μὴ θεοῖς βεβούλευται νέον
ἴχνος τὸ πρόσθεν οὐ διαστρέψω φρενός.
ἴτε μὰν ἀςυάνακτας
μάκαρας θεοὺς γανάεντες πολιούχους
τε καὶ οἳ χεῦμ' ἐρασίνου
περιναίετε παλαιὸν
ὑποδέξασθ' ὀπαδοὶ
μέλος. αἶνος δὲ πόλιν τήνδε πελασγῶν
ἐχέτω, μηδ' ἔτι νείλου
προχοὰς σέβωμεν ὕμνοις,
ποταμοὺς δ' οἳ διὰ χώρας
θελεμὸν πῶμα χέουσιν πολύτεκνοι,
λιπαροῖς χεύμασι γαίας
τόδε μειλίσσοντες οὖδας.
ἐπίδοι δ' ἄρτεμις ἁγνὰ
στόλον οἰκτιζομένα. μηδ' ὑπ' ἀνάγκας

σωτ' εὐκλεία καὶ ἀμηνίτῳ
βάξει λαῶν ἐν χώρῳ,
ὡς ἐφ' ἑκάστῃ διεκλήρωσεν
δαναὸς θεραποντίδα φερνήν.
πρ. ὦ παῖδες ἀργείοισιν εὔχεσθαι χρεὼν,
θύειν τε λείβειν θ' ὡς θεοῖς ὀλυμπίοις
σπονδὰς, ἐπεὶ σωτῆρες οὐ διχοῤῥόπως,
καί μου τὰ πραχθέντα πρὸς τοὺς ἐκτενεῖς
φίλους πικρῶς ἤκουσαν αὐτανεψίους,
ἐμοὺς δ' ὀπαδοὺς τούσδε καὶ δορυσσόους
ἔταξαν, ὡς ἔχοιμι τίμιον γέρας,
καὶ μήτ' ἀέλπτως δόρυκ' αἰνημέρῳ θανὼν
λάθοιμι, χώρᾳ δ' ἄχθος ἀειζῶν πέλοι.
τοιῶνδε τυγχάνοντας εὐπρυμνῆ φρενὸς
χάριν σέβεσθαι τιμιωτέραν ἐμοῦ,
καὶ ταῦτα μὲν γράψεσθε πρὸς γεγραμμένοις
πολλοῖσιν ἄλλοις σωφρονίσμασι πατρὸς,
ἀγνῶθ' ὅμιλον. ὡς ἐλέγχεσθαι χρόνῳ.
πᾶς δ' ἐν μετοίκῳ γλῶσσαν εὔτυχον φέρει,
κακὴν τότ' εἰπεῖν εὐπετὲς μύσαγμα πως,
ὑμᾶς δ' ἐπαινῶ μὴ καταισχύνειν ἐμὲ
ὥραν ἐχούσας τὴν δ' ἐπίστρεπτον βροτοῖς.
» τέρην ὀπώρα δ' εὐφύλακτος οὐδαμῶς,
» θῆρες δὲ κηραίνουσι καὶ βροτοὶ τί μὴν
» καὶ κνώδαλα πτεροῦντα καὶ πεδοστιβῆ.
» καρπώματα στάζοντα κηρύσσει κύπρις
κάλωρα κωλύουσαν θ' ὡς μένειν ἐρῶ
καὶ παρθένων χλιδαῖσιν εὐμόρφοις ἔπι

πᾶς τις

οὐδ' ἐν πτυχαῖς βίβλων κατεσφραγισμένα,
σαφῆ δ' ἀκούεις ἐξ ἐλευθεροστόμου
γλώσσης, κομίζου δ' ὡς τάχιστ' ἐξ ὀμμάτων,
ἴσθι μὲν τάδ' ἤδη πόλεμον αἱρεῖσθαι νέον.
αἰγ. εἴη δὲ νίκη καὶ κράτη τοῖς ἄρσεσιν,
βα. ἀλλ' ἄρσενάς τοι τῆσδε γῆς οἰκήτορας
εὑρήσετ' οὐ πίνοντας ἐκ κριθῶν μέθυ,
ὑμεῖς δὲ πᾶσαι σὺν φίλοις ὀπάοσιν
θράσος λαβοῦσαι στείχετ' εὐεργῆ πόλιν
πύργων βαθείᾳ μηχανῇ κεκλῃμένην,
καὶ δώματ' ἐπὶ πολλὰ μὲν τὰ δήμια·
δεδωμάτωμαι δ' οὐδ' ἐγὼ σμικρᾷ χερί.
εὐθυμεῖν ἔστιν ἐν τυχούσῃ ναίειν δόμοις
πολλῶν μετ' ἄλλων, εἰ δέ τις μείζων χάρις
πάρεστιν οἰκεῖν καὶ μονορύθμους δόμους,
τούτων τὰ λῷστα καὶ τὰ θυμηδέστατα
πάρεστι λωτίσασθαι. προστάτης δ' ἐγὼ
αὐτοί τε πάντες ὧν περ ἥδε κραίνεται
ψῆφος, τί τῶνδε κυριωτέρους μένεις;
δαν. ἀλλ' ἀντ' ἀγαθῶν ἀγαθοῖς βρύοις
δῖε πελασγῶν,
πέμψον δὲ πρόφρων δεῦρ' ἡμέτερον
πατέρ' εὐθαρσῆ δαναὸν, πρόνοον
καὶ βούλαρχον, τοῦ γὰρ προτέρα
μῆτις, ὅπου χρὴ δώματα ναίειν,
καὶ τόπος εὔφρων, πᾶς τις ἐπειπεῖν
ψόγον ἀλλοθρόοις
εὔτυκτος, εἴη δὲ τὰ λῷστα

βα. ποίοισιν εἰπὼν πρὸς ξένοις ἐγχωρίοις;
αἰγ. ἑρμῇ μεγίστῳ προξένῳ μαστηρίῳ,
βα. θεοῖσιν εἰπὼν τοὺς θεοὺς οὐδὲν σέβῃ.
αἰγ. τούς, ἀμφὶ νεῖλον δαίμονας σεβίζομαι,
βα. οἱ δ' ἐνθάδ' οὐδὲν ὡς ἐγὼ σέθεν κλύω.
αἰγ. ἄγοι μ' ἂν εἴ τις τάς δε μὴ ξ' αἱρήσεται,
βα. κλαίοις ἂν εἰ ψαύσειας οὐ μάλ' ἐς μακράν.
αἰγ. ἤκουσα τοὔπος οὐδαμῶς φιλόξενον.
βα. οὐ γὰρ ξενοῦμαι τοὺς θεῶν συλήτορας,
λέγοις ἂν ἐλθὼν παισὶν αἰγύπτου τάδε,
ἀβουκόλητον τοῦτ' ἐμῷ φρονήματι,
ἀλλ' ὡς ἂν εἰδὼς ἐννέπω σαφέστερον,
αἰγ. καὶ γὰρ πρέπει κήρυκ' ἀπαγγέλειν τορῶς
ἕκαστα. πῶς φῶ; πρὸς τίνος τ' ἀφαιρεθεὶς
ἥκειν γυναικῶν αὐτανέψιον στόλον;
οὔτοι δικάζει ταῦτα μαρτύρων ὕπο,
ἄρης τὸ νεῖκος δ' οὐκ ἐν ἀργύρου λαβῆ
ἔλυσεν. ἀλλὰ πολλὰ γίνεται πάρος
πεσήματ' ἀνδρῶν κἀπολακτισμοὶ βίου,
τίσοι λέγειν χρὴ τοὔνομα ἐν χρόνῳ μαθών,
βα. ἴσθι γ' αὐτὸς χοὶ ξυνέμποροι σέθεν,
ταύτας δ' ἑκούσας μὲν κατ' εὔνοιαν φρενῶν
ἄγοις ἂν εἴπερ εὐσεβὴς πείθῃ λόγοις,
τοιάδε δημόπρακτος ἐκ πόλεως μία
ψῆφος κέκρανται. μήποτ' ἐκδοῦναι βίᾳ
στόλον γυναικῶν τῶν δὲ φιλωταὶ τορῶς *
γόμφος διαμπὰξ ὡς μένειν ἀραρότως,
ταῦτ' οὐ πίναξιν ἐστὶν ἐγγεγραμμένα.

οὐδ'

φοβερὸν ἀπότρεπε
ὦ βᾶ. γᾶς παῖ ζεῦ.
αἰγ. οὔτοι φοβοῦμαι δαίμονας τοὺς ἐνθάδε,
οὐ γάρ μ' ἔθρεψαν οὐδὲ γήρασκειν τροφῇ,
δαν. μαιμᾷ πέλας δίπους ὄφις
ἔχιδνα δ' ὥς με
τί ποτ' ἔν
δακοῦσα χ=
ὀτοτοτοτοῖ
μᾶ γᾶ μᾶ γᾶ βοᾶν,
φοβερὸν ἀπότρεπε.
ὦ βᾶ γᾶς παῖ ζεῦ.
αἰγ. εἰ μή τις ἐς ναῦν εἶσιν αἰνέσας τάδε,
λακὶς χιτῶνος ἔργον οὐ κατοικτιεῖ.
δαν. ἰὼ πόλεως ἀγοὶ πρόμνοι δάμναμαι
πολλοὺς ἄνακτας παῖδας αἰγύπτου τάχα
ὄψεσθε βασ θαρσεῖτ' οὐκ ἐρεῖτ' ἀναρχίαν,
διωλόμεσθ' ἄελπτ' ἄναξ πάσχομεν,
ἕλξειν ἔοιχ' ὑμᾶς ἀποσπάσας κόμης,
αἰγ. ἐπεὶ οὐκ ἀκούεις σὺ τῶν ἐμῶν λόγων.
βα. οὗτος. τί ποιεῖς. ἐκ ποίου φρονήματος
ἀνδρῶν πελασγῶν τήνδ' ἀτιμάζεις χθόνα;
ἀλλ' ἦ γυναικῶν ἐς πόλιν δοκεῖς μολεῖν;
κάρβανος δ' ὢν ἕλλησιν ἐγχλίεις ἄγαν.
καὶ πόλλ' ἁμαρτὼν οὐδὲν ὤρθωσας φρενί,
αἰγ. τί δ' ἠμπλάκηται τῶνδ' ἐμοὶ δίκης ἄτερ;
βα. ξένος μὲν εἶναι πρῶτον οὐκ ἐπίστασαι.
αἰγ. πῶς δ' οὐχί τ' ἀπολωλότ' εὑρίσκων ἐγώ;

δαν. βίᾳ βίᾳ τε πολλᾶ φρεῦδα

αἰγ. βᾶτ' ἔσω ἀμίδα τρονικὰ παθῶν *

ὀλόμεναι παλάμαις,

δαν. αἰαῖ αἶ αἶ

καὶ γὰρ δυσπαλάμως ὄλοιο

δι' ἁλίῤῥυτον ἄλσος

κατὰ σαρπηδόνιον

χῶμα πολυψάμαθον ἀλαθεὶς

εὐρείαις ἐν αὔραις,

αἰγ. ἴυζε καὶ λάκαζε καὶ κάλει θεοὺς,

αἰγυπτίαν γὰρ βᾶριν οὐχ' ὑπερθορεῖ,

ἴυζε καὶ βόα πικρότερ' ἀχέων

δαν. οἰοῖ οἰοῖ

λύμασις ὑπερογασυλάσκοι *

περιχαμπτὰ βρυάζεις *

ὃς ἐρωτᾷς ὁ μέγας *

νεῖλος ὑβρίζοντάς σ' ἀποτρέψει

ἄιστον ὕβριν.

αἰγ. βαίνειν κελεύω βᾶριν εἰς ἀντίστροφον

ὅσον τάχιστα, μηδέ τις σχολαζέτω,

ὁλκὴ γὰρ οὔτοι πλόκαμον οὐδάμ' ἅζεται.

δαν. οἳ οἳ πάτερ βρέτεος

πρὸς ἄτας μάλδά γει *

ἀράχνος ὡς βάδην

ὄναρ ὄναρ μέλαν

ὀ το το το τοὶ

μᾶ γᾶ μᾶ γᾶ βοᾶν

ὦ μᾶτερ γῆ

φοβερὸν

δυσφορὰ ναί κἂν γᾷ
γαῖ. ἄναξ πρόπιαστε
αἰγ. σοῦ θεσοῦ θ' ἐπὶ βά-
ειν. ὅπως ποδῶν.
δαν. οὐκ οὖν οὐκ οὖν
πλμοί, καὶ στιγμοί,
πολυαίμων, φόνιος
ἀποκοπὰ κρατὸς,
αἰγ. σοῦ θεσοῦ θ' ὀλλύμεναι ἐπ' ἀμίδα:
εἶτ' ἀνὰ πολύρρυτον
ἁλμήεντα πόρον
δεσποσίῳ ξὺν ὕβρει
γομφοδέτῳ τε δορὶ διόλου,
αἵμονδ' ὡς ἐπ' ἀμίδα
* ἠσυδουπία πάπτα
κελεύω βίᾳ μεθέσθαι
ἴχαρ φρενί τ' ἄταν ἰὼ ἰὼ
λεῖφ' ἔδρανα, κί' ἐς δόρυ,
αἰγ. ἀπέτ' ἀνὰ πόλιν εὐσεβῶν,
δαν. μήποτε πάλιν ἴδοι
ἀλφεσίβοιον ὕδωρ
ἔνθεν δεξώμενον
ζώφυτον αἷμα βροτοῖσι θάλλει,
ἄγειος ἐγὼ βαθυχαῖος
βαθρείας βαθρείας
γέρον. αἰγ. σὺ δὲ ναΐ ναΐ
βάσῃ τάχα
θέλεος ἀθέλεος,

μέλη λίτανα θεοῖσι καὶ
τέλεια δέ μοι. πῶς πελόμενά μοι
λύσιμα. μάχιμα δ' ἔπιδε πάτερ.
βίαια μὴ φιλεῖς ὁρῶν
ὄμμασιν ἐνδίκοις.
σέβιζε δ' ἱκέτας σέθεν.
γαιάοχε παγκρατὲς ζεῦ,
γένος γὰρ αἰγύπτιον ὕβριν
δύσφορον ἀρσενογενὲς
μετά με δρόμοισι διόμενοι
φυγάδα μάταισι πολυθρόοις
βίαια δίζηνται λαβεῖν,
σὸν δ' ἐπίπαν ζυγὸν
ταλάντου. τί δ' ἄνευ σέθεν
θνατοῖς τέλειόν ἐστιν;
ὀ ὀ ὀ α α α,
ὅδε μάρπτις
νάϊος γάϊος.
τῶν πρὸ μάρπτι κάμνοις,
ἰόφ.
ὄμ
αὖθι κάηκας
* νυ δυΐαν βοᾶν ἀμφαίνω.
* ὁρῶ τάδε φροίμια πράξαν πόνων
βιαίων ἐμῶν
ἰέ. ἰέ.
βαῖνε φυγᾷ πρὸς ἀλκάν
βλοσυρόφρονα χλιδᾷ

δυσφορὰ

νέφεσι γειτόνων Διός.
τὸ πᾶν δ' ἄφαντος ἀμπετήσασ' ὡς
κόνις ἄτερθεν πτερύγων ὀλοίμαν,
ἄφυκτον δ' οὐκ ἔτ' ἂν πέλοι κέαρ.
μελανόχρως δὲ πάλλεταί μου καρδία,
πατρὸς κώπαι δέ μ' εἷλον, οἴχομαι φόβῳ,
θέλοιμι δ' ἂν μορσίμου
βρόχου τυχεῖν ἐν ἀρτάναις.
πρὶν ἄνδρ' ἀπευκτὸν τῷδ' ἐχριμφθῆναι χερὶν,
πρόπαρ θανούσας δ' ἀΐδας ἀνάσσοι.
πόθεν δέ μοι γένοιτ' ἂν αἰθέρος θρόνος,
πρὸς ὃν νέφη δ' ὑδρηλὰ γίνεται χιὼν
ἢ λισσὰς αἰγίλιψ ἀπρόσ-
δεικτος οἰόφρων κρεμὰς
γυπιὰς πέτρα βαθὺ
πτῶμα μαρτυροῦσά μοι,
πρὶν δαΐκτορος βίᾳ
καρδίας γάμου κυρῆσαι,
κυσὶν δ' ἔπειθ' ἕλωρα κἀπιχωρίοις
ὄρνισιν δεῖπνα οὐκ ἀναίνομαι πέλειν.
τὸ γὰρ θανεῖν ἐλευθεροῦ-
ται φιλαιάκτων κακῶν.
ἐλθέτω,
ἐλθέτω μόρος, πρὸ κοί-
τας γαμηλίου τυχὼν
τίν' ἀφ' αὐτὰς ἔτι πόρον
τέμνω γάμον καὶ λυτήρια
ἴυζε δ' ὀμφαν, οὐράνια

μέλη

δυσάγνοις φρεσὶν κόρακες ὥστε βω-
μῶν ἀλέγοντες οὐδὲν
πε. καλῶς ἂν ἡμῖν ξυμφέροι ταῦτ' ὦ τέκνα
εἰ σοί τε καὶ θεοῖσιν ἐχθαιροίατο,
δαν. οὐ μὴ τριαίνας τάς δε καὶ θεῶν σέβη
δείσαντες ἡμῶν χεῖρ' ἀπόσχωνται πάτερ.
περίφρονες δ' ἄγαν ἀνιέρῳ μένει
μεμαργωμένοι καὶ κυνοθρασεῖς ὄντες,
πε. ἀλλ' ἔστι φήμη τοὺς λύκους κρείσσονας κυνῶν
εἶναι, βύβλου δὲ καρπὸς οὐ κρατεῖ στάχυν.
ὡς καὶ ματαίων ἀνοσίων τε κνωδάλων
ἔχοντες ὀργὰς χρὴ φυλάσσεσθαι κράτος.
οὔτοι ταχεῖα ναυτικοῦ στρατοῦ στολὴ
οὐδ' ὅρμος οὐδὲ πεισμάτων σωτηρία
ἐς γῆν ἐνεγκεῖν. οὐδ' ἐν ἀγκυρουχίαις
θαρσοῦσι ναῶν ποιμένες παραυτίκα.
ἀλλ' ὡς καὶ μολόντες ἀλίμενον χθόνα
ἐς νύκτ' ἀποστείχοντος ἡλίου φιλεῖ *
ὠδῖνα τίκτει νὺξ κυβερνήτῃ σοφῷ,
οὕτω γένοιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἔκβασις στρατοῦ
καλή. πρὶν ὅρμῳ ναῦν θρασυνθῆναι. σὺ δὲ
φρόνει μὲν ὡς ταρβοῦσα μὴ ἀμελεῖν θεῶν
πράξασ' ἀρωγήν. ἄγγελον δ' οὐ μέμψεται
πόλις γέρονθ', ἡβῶντα δ' εὐγλώσσῳ φρενί.
δαν. ἰὼ γᾶ βουνὶ τι ἔνδικον σέβας
τί πεισόμεσθα. ποῖ φύγωμεν ἀπίας
χθονὸς κελαινὸν εἴ τι κεῦθός ἐστί που,
μέλας γενοίμαν καπνὸς

eadem lin. 16. ἐπασάσθαι. ἐπασέσθαι.
eadem lin. ulti. δροίτη. δρύτη.
pagel. 212. lin. 17. ὁ ὑμὸς. ὁ ὑμός
pagel. 224. lin. ulti. αἰσιμίαις. ἀζημίαις.
pagel. 225. lin. ulti. σέλασφόρων. σε-
λασφόρων.

FINIS.

Impreſſorum errata ſic corrigenda.

pagel. 8.lin. 12.ubi eſt.κλῆρον. corrige λῆρον
pagel. 11.lin. 14.χειρὶ. χειρίδι.
pagel. 15.lin. 13.τειχεῖν. τυχεῖν.
pagel. 29.lin. 5..ἥσοι. ἢ σοί.
pagel. 117.lin. 3.ἐταχλὺς ἐπαχλὺς.
pagel. 120.lin. 16.ἔτος. ἔπος.
eadem lin. 23.ὕσός δε. τοσός δε.
eadem lin. 24.ἔλης. ἕλλης.
pagel. 121.lin. 22. ἤλπιζου. ἤλπιζε.
pagel. 180.lin. 2.ἄπαντες. ἅπαντας.
pagel. 182.lin. 1. οὖξ. ὁ ὕξ.
eadem lin. 24.πνέουσα. πνέουσιν.
pagel. 186.lin. 1.μοι μενέλαας. μοι ὅσ᾽
pagel. 190.lin. 19.ἔχουσι. ἔχοντα.
pagel. 191.lin. 1.κδελύσφόποι. βδελύτροποι
pagel. 193.lin. 14.ὑπνώσεις. ὑπνώσεις.
pagel. 194.lin. 16.δραίας. γραίας.
pagel. 198.lin. 21.ξῶντας. ζῶντα σ᾽.
pagel. 203.lin. 18.καταφθατουμένην. κα-
ταφατουμένην.
pagel. 208.lin. 13.ὕβεις τέκος.tolle punctum
ex medio.
pagel. 211.lin. 2.πῶς γὰρ σ᾽. πῶς γ᾽εἰ σ᾽.
eadem lin. 13. ὅ. οὔ.
eadem lin. 15.βουλῆ. βουλῆ.

τίνα καιρόν με διδάσκεις.
τὰ θεῶν μηδὲν ἀγάζειν,
ζεὺς ἄναξ ἀποστεροίη
γάμον δυσάνορα
δάϊον, ὅσπερ, ἰὼ,
πημονᾶς ἐλύσατ' εὖ
χειρὶ παιωνίᾳ κατασχέθων
εὐμενῆ βίᾳ κτίσας,
καὶ κράτος νέμοι γυναι-
ξὶν. τὸ βέλτερον κακοῦ.
καὶ τὸ δίμοιρον αἰνῶ,
καὶ δίκα δίκας, ἕπεσθαι
ξὺν δ' εὐχαῖς ἐμαῖς λυτηρίοις
μηχαναῖς θεοῦ πάρα.

ΤΕΛΟΣ.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

γάμος ἔλθοι κυθερείας,
στύγιον πέλοιτο δ' ἆθλον
κύπριδος οὐκ ἀμελεῖ θεσμὸς ὅδ' εὔφρων,
δύναται γὰρ διὸς ἄγχιστα σὺν ἥρα.
τίεται δ' αἰολόμητις
θεοῖς ἔργοις ἐπὶ σεμνοῖς,
μετάκοινοι δ' αἱ φίλαι ματεὶ πάρεισιν,
πόθος τ' οὐδὲν ἄπηνον τελέθει θεά=
κτορι πειθοῖ δέδοται δ' ἁρ=
μονία μοῖρ' ἀφροδίτας
ψύδρα τρίβαι τ' ἐρώτων
φυγαῖς δ' ἐπιπνοίᾳ κακά τ' ἄλγη
πολέμους θ' αἱματόεντας προφοβοῦμαι,
τί ποτ' εὔπλοιαν ἔπραξαν
ταχυπόμποισι διωγμοῖς
ὅτι τοι μόρσιμόν ἐστιν, τὸ γένοιτ' ἂν
διὸς οὐ παραβάτας ἐστὶν μεγάλα φρὴν.
ἀπέρατος, μετὰ πολλῶν
δὲ γάμων ἅδε τελευτὰ
προτέραν πέλοι γυναικῶν
ὁ μέγας ζεὺς ἀπαλέξαι
γάμον αἰγυπτογενῆ μοι.
τὸ μὲν ἂν βέλτατον εἴη
σὺ δὲ θέλγεις ἀνάθελκτον,
σὺ δὲ γ' οὐκ οἶσθα τὸ μέλλον,
τί δὲ μέλλω φρενὰ δίαν
καθορᾶν ὄψιν ἄβυσσον.
μέτριον νῦν ἔπος εὔχου.

τίνα και

πᾶς τις παρελθὼν ὄμματος θελκτήριον
τόξευμ' ἔπεμψεν, ἱμέρου νικώμενος.
πρὸς ταῦτα μὴ πάθωμεν ὧν πολὺς πόνος,
πολὺς δὲ πόντος οὕνεκ' ἠρόθη δορί,
» μηδ' αἶσχος ἡμῖν, ἡδονὴν δ' ἐχθροῖς ἐμοῖς
πράξωμεν, οἴκησις δὲ καὶ διπλῆ πάρα·
τὴν μὲν πελασγὸς, τὴν δὲ καὶ πόλις δίδοι
οἰκεῖν λαβὼν ἀτόρθεν. εὐπετῆ τάδε.
μόνον φυλάξαι τὰς δ' ἐπιστολὰς πατρὸς,
» τὸ σωφρονεῖν τιμῶσα τοῦ βίου πλέον
τἄλλ' εὖ τυχοῖμεν πρὸς θεῶν ὀλυμπίων
Δαν. ἐμῆς δ' ὀπώρας οὕνεκ' εὖ θάρσει πάτερ,
εἰ γὰρ τι μὴ θεοῖς βεβούλευται νέον
ἴχνος τὸ πρόσθεν οὐ διαστρέψω φρενός.
ἴτε μὰν ἀστυάνακτας
μάκαρας θεοὺς γανάεντες πολιούχους
τε καὶ οἳ χεῦμ' ἐρασίνου
περιναίετε παλαιὸν
ὑποδέξασθ' ὀπαδοὶ
μέλος. αἶνος δὲ πόλιν τήνδε πελασγῶν
ἐχέτω, μηδ' ἔτι νείλου
προχοὰς σέβωμεν ὕμνοις,
ποταμοὺς δ' οἳ διὰ χώρας
θελεμὸν πῶμα χέουσιν πολύτεκνοι,
λιπαροῖς χεύμασι γαίας
τόδε μελίσσοντες οὖδας.
ἐπίδοι δ' ἄρτεμις ἁγνά.
στόλον οἰκτιζομένα. μηδ' ὑπ' ἀνάγκας

σων τ' εὐκλείᾳ καὶ ἀμηνίτῳ
βάξει λαῶν ἐν χώρῳ,
ὡς ἐφ' ἑκάστῃ διεκλήρωσεν
δαναὸς θεραποντίδα φερνήν.

πρ. ὦ παῖδες ἀργείοισιν εὔχεσθαι χρεὼν,
θύειν τε λείβειν θ' ὡς θεοῖς ὀλυμπίοις
σπονδὰς, ἐπεὶ σωτῆρες οὐ διχορρόπως,
καί μου τὰ πραχθέντα πρὸς τοὺς ἐκτενεῖς
φίλου πικρῶς ἤκουσαν αὐτανεψίοισ,
ἐμοὺς δ' ὀπαδοὺς τοὺς δὲ καὶ δορυσσόους
ἔταξαν, ὡς ἔχοιμι τίμιον γέρας,
καὶ μήτ' ἀέλπτως δόρυκ' αἰνημέρω θανὼν
λάθοιμι, χώρᾳ δ' ἄχθος ἀειζῶν πέλοι
τοιῶνδε τυγχάνοντας εὐπρυμνῆ φρενὸς
χάριν σέβεσθαι τιμιωτέραν ἐμου,
καὶ ταῦτα μὲν γράψεσθε πρὸς γεγραμμένοις
πολλοῖσιν ἄλλοις σωφρονίσμασι πατρὸς,
ἀγνῶθ' ὅμιλον ὡς ἐλέγχεσθαι χρόνῳ.
πᾶς δ' ἐν μετοίκῳ γλῶσσαν εὔτυχον φέρει,
κακὴν τότ' εἰπεῖν εὐπετὲς μύσαγμα πως,
ὑμᾶς δ' ἐπαινῶ μὴ καταισχύνειν ἐμὲ
ὥραν ἐχούσας τὴν δ' ἐπίστρεπτον βροτοῖς.
» τέρην ὀπώρα δ' εὐφύλακτος οὐδαμῶς,
» θῆρες δὲ κηραίνουσι καὶ βροτοὶ τί μὴν
» καὶ κνώδαλα πτεροῦντα καὶ πεδοστιβῆ.
» καρπώματα στάζοντα κηρύσσει κύπρις
κάλωρα κωλύουσαν θ' ὡς μένειν ἐρῶ
καὶ παρθένων χλιδαῖσιν εὐμόρφοις ἔπι

πᾶς τις

οὐδ' ἐν πτυχαῖς βίβλων κατεσφραγισμένα,
σαφῆ δ' ἀκούεις ἐξ ἐλευθεροστόμου
γλώσσης, κομίζου δ' ὡς τάχιστ' ἐξ ὀμμάτων,
ἴσθι μὲν πίδ' ἤδη πόλεμον αἱρεῖ θαινέον.
αἰγ. εἴη δὲ νίκη καὶ κράτη τοῖς ἄρσεσιν,
βα. ἀλλ' ἄρσενάς τοι τῆς δὲ γῆς οἰκήτορας
εὑρήσετ' οὐ πίνοντας ἐκ κριθῶν μέθυ,
ὑμεῖς δὲ πᾶσαι σὺν φίλοις ὀπάοσιν
θράσος λαβοῦσαι στείχετ' εὐεργῆ πόλιν
πύργων βαθείᾳ μηχανῇ κεκλῃμένην,
καὶ δώματ' ἐπὶ πολλὰ μὲν τὰ δήμια·
δεδωμάτωμαι δ' οὐδ' ἐγὼ σμικρᾷ χερί.
εὐθυμεῖν ἔστιν ἐντυχούσῃ ναίειν δόμοις
πολλῶν μετ' ἄλλων, εἰ δέ τις μείζων χάρις
πάρεστιν οἰκεῖν καὶ μονορύθμους δόμους,
τούτων τὰ λῷστα καὶ τὰ θυμηδέστατα
πάρεστι λωτίσασθαι. προστάτης δ' ἐγὼ
αὐτοί τε πάντες ὧν πέρ ἥδε κραίνεται
ψῆφος, τί τῶν δὲ κυριωτέρους μένεις;
δαν. ἀλλ' ἀντ' ἀγαθῶν ἀγαθοῖς βρύοις
δῖε Πελασγῶν,
πέμψον δὲ πρόφρων δεῦρ' ἡμέτερον
πατέρ' εὐθαρσῆ Δαναὸν, πρόνοον «
καὶ βούλαρχον, τοῦ γὰρ προτέρα «
μῆτις, ὅπου χρὴ δώματα ναίειν, «
καὶ τόπος εὔφρων, πᾶς τις ἐπειπεῖν «
ψόγον ἀλλοθρόοις
εὔτυκτος, εἴη δὲ τὰ λῷστα

βα. ποίοισιν εἰπὼν πρὸς ξένοις ἐγχωρίοις;
αἰγ. ἑρμῆ μεγίστω προξένω μαστηρίω,
βα. θεοῖσιν εἰπὼν τοὺς θεοὺς οὐδὲν σέβη.
αἰγ. τοὺς, ἀμφὶ νεῖλον δαίμονας σεβίζομαι,
βα. οἱ δ' ἐνθάδ' οὐδὲν ὡς ἐγὼ σέθεν κλύω.
αἰγ. ἄγοιμ' ἂν εἴ τις τάσδε μὴ ξαιρήσεται,
βα. κλαίοις ἂν εἰ ψαύσειας οὐ μάλ' ἐς μακράν.
αἰγ. ἤκουσα τοὔπος οὐδαμῶς φιλόξενον.
βα. οὐ γὰρ ξενοῦμαι τοὺς θεῶν συλήτορας,
λέγοις ἂν ἐλθὼν παισὶν αἰγύπτου τάδε,
ἀβουκόλητον τοῦτ' ἐμῷ φρονήματι,
ἀλλ' ὡς ἂν εἰδὼς ἐννέπω σαφέστερον,
αἰγ. καὶ γὰρ πρέπει κήρυκ' ἀπαγγέλειν τορῶς
ἕκαστα. πῶς φῶ; πρὸς τίνος τ' ἀφαιρεθεὶς
ἥκειν γυναικῶν αὐτανέψιον στόλον;
οὔτοι δικάζει ταῦτα μαρτύρων ὕπο,
ἄρης τὸ νεῖκος δ' οὐκ ἐν ἀργύρου λαβῇ
ἔλυσεν. ἀλλὰ πολλὰ γίνεται πάρος
πεσήματ' ἀνδρῶν κἀπολακτισμοὶ βίου,
τίσοι λέγειν χρὴ τοὔνομα ἐν χρόνω μαθὼν,
βα. ἴσθι γ' αὐτὸς χοὶ ξυνέμποροι σέθεν,
ταύτας δ' ἑκούσας μὲν κατ' εὔνοιαν φρενῶν
ἄγοις ἂν εἴπερ εὐσεβὴς πείθη λόγοις,
τοιάδε δημόπρακτος ἐκ πόλεως μία
ψῆφος κέκρανται. μήποτ' ἐκδοῦναι βίᾳ
στόλον γυναικῶν τῶν δὲ φιλωταὶ τορῶς *
γόμφος διαμπὰξ ὡς μένειν ἀραρότως,
ταῦτ' οὐ πίναξιν ἐστὶν ἐγγεγραμμένα.

οὐδ'

φοβερὸν ἀπότρεπε
ὦ βᾶ. γᾶς παῖ ζεῦ.
αἰγ. οὔτοι φοβοῦμαι δαίμονας τοὺς ἐνθάδε,
οὐ γάρ μ᾽ ἔθρεψαν οὐδὲ γήρασαν τροφῇ,
δαν. μαιμᾷ πέλας δίπους ὄφις
ἔχιδνα δ᾽ ὥς με
τί ποτ᾽ ἐν
δακοῦσα χ=
ὀτοτοτοτοῖ
μᾶ γᾶ μᾶ γᾶ βοὰν,
φοβερὸν ἀπότρεπε.
ὦ βᾶ γᾶς παῖ ζεῦ.
αἰγ. εἰ μή τις ἐς ναῦν εἶσιν αἰνέσας τάδε,
λακὶς χιτῶνος ἔργον οὐ κατοικτιεῖ.
δαν. ἰὼ πόλεως ἀγοὶ πρόμνοι δάμναμαι
πολλοὺς ἄγοντας παῖδας αἰγύπτου πάχυ
ὄψεσθε βασθαρσεῖτ᾽ οὐκ ἐρεῖτ᾽ ἀναρχίαν,
διωλόμεσθ᾽ ἄελπτ᾽ ἄναξ πάσχομεν,
ἕλξειν ἔοιχ᾽ ὑμᾶς ἀποσπάσας κόμης,
αἰγ. ἐπεὶ οὐκ ἀκούεις σὺ τῶν ἐμῶν λόγων.
βα. οὗτος. τί ποιεῖς. ἐκ ποίου φρονήματος
ἀνδρῶν πελασγῶν τὴν δ᾽ ἀτιμάζεις χθόνα;
ἀλλ᾽ ἦ γυναικῶν ἐς πόλιν δοκεῖς μολεῖν;
κάρβανος δ᾽ ὢν ἕλλησιν ἐγχλίεις ἄγαν.
καὶ πόλλ᾽ ἁμαρτὼν οὐδὲν ὤρθωσας φρενί,
αἰγ. τί δ᾽ ἠμπλάκηται τῶνδ᾽ ἐμοὶ δίκης ἄτερ;
βα. ξένος μὲν εἶναι πρῶτον οὐκ ἐπίστασαι.
αἰγ. πῶς δ᾽ οὐχί τ᾽ ἀπολωλόθ᾽ εὑρίσκων ἐγὼ;

δαν. βία βία τε πολλᾶ φροῦδα
αἰγ. βάπτ' ἐπ' ἀμίδα τρονικαὶ παθῶν *
ὀλόμεναι παλάμαις,
δαν. αἰαῖ αἶ αἶ
καὶ γὰρ δυσπαλάμως ὄλοιο
δι' ἁλίῤῥυτον ἄλσος
κατὰ σαρπηδόνιον
χῶμα πολυψάμμαθον ἀλαθεὶς
εὐρείαις ἐν αὔραις,
αἰγ. ἴυζε καὶ λάκαζε καὶ κάλει θεοὺς,
αἰγυπτίαν γὰρ βᾶριν οὐχ ὑπερθορῆ,
ἴυζε καὶ βόα πικρότερ' ἀχέων
δαν. οἶ οἶ οἶ οἶ οἶ
λύμασις ὑπερογασυλάσκοι *
περιχαμπτὰ βρυάζεις *
ὃς ἐρωτᾶς ὁ μέγας *
νεῖλος ὑβρίζοντάσε ἀποτρέψει
ἔναιστον ὕβριν.
αἰγ. βαίνειν κελεύω βᾶριν εἰς ἀντίστροφον
ὅσον τάχιστα, μηδέ τις σχολαζέτω,
ὁλκὴ γὰρ οὔτοι πλόκαμον οὐδαμάζεται.
δαν. οἶ οἶ πάτερ βρέτειος
πρὸς ἄτας μάλλον ἄγει *
ἀράχνος ὡς βάδην
ὄναρ ὄναρ μέλαν
ὀ το το το τοὶ
μᾶ γᾶ μᾶ γᾶ βοὰν
ὦ μάτερ γῆ

φοβερὸν

δυσφορα ναὶ κὰν γᾶ
γαῖ. ἄναξ πρόπιαυε
αἰγ. σοῦ δὲ σοῦ δ' ἐπὶ βάσιν. ὅπως πεδῶν.
δαν. οὐκοῦν οὐκοῦν
πλμοὶ, καὶ στιγμοὶ,
πολυαίμων, φόνιος
ἀποκοπὰ κρατὸς,
αἰγ. σοῦ δὲ σοῦ δ' ὀλλύμεναι ἐπ' ἀμίδας
εἴτ' ἀνὰ πολύῤῥυτον
ἅλμηέντα πόρον
δεσποσίω ξὺν ὕβρει
γομφοδέτωτε δορὶ διόλυ,
αἵμονδύ ὡς ἐπ' ἀμίδα
* ἠσυδουπία πίπτα
κελεύω βίᾳ μεθέσθαι
ἴχαρ φρενί τ' ἄταν ἰὼ ἰὼ
λεῖφ' ἔσρανα, κι' ἐς δόρυ,
αἰγ. ἀπέτ' αἰχ πόλιν εὐσεβῶν,
δαν. μήποτε πάλιν ἴδοι
ἀλφεσίβοιον ὕδωρ
ἔνθεν δεξώμενον
ζάφυτον αἷμα βροτοῖσι θάλλει,
ἄγειος ἐγὼ βαθυχαῖος
βαθρείας βαθρείας
γέρον. αἰγ. σὺ δὲ ναὶ ναὶ
βάσῃ τάχα
θέλεος ἀθέλεος,

μέλη λίπανα θεοῖσι καὶ
τέλεια δ᾽ ἔμοι. πῶς πελόμενα μοι
λύσιμα. μάχιμα δ᾽ ἔπιδε πάτερ,
βίαια μὴ φιλεῖς ὁρῶν
ὄμμασιν ἐνδίκοις.
σέβιζε δ᾽ ἱκέτας σέθεν
γαιάοχε παγκρατὲς ζεῦ,
γένος γὰρ αἰγύπτιον ὕβριν
δύσφορον ἀρσενογενὲς
μετά με δρόμοισι διόμενοι
φυγάδα μάταισι πολυθρόοις
βίαια δίζηνται λαβεῖν,
σὸν δ᾽ ἐπίπαν ζυγὸν
ταλάντου. τί δ᾽ ἄνευ σέθεν
θνατοῖς τέλειόν ἐστιν;
ὀ ὀ ὀ ἀ ἀ ἀ,
ὅδε μάρπτις
νάϊος γάϊος.
τῶν πρὸ μάρπτι κάμνοις,
ἰόφ·
ὄμ
αὖθι κάκκας
* νυ δυΐαν βοὰν ἀμφαίνω.
* ὁρῶ τάδε φροίμια πράξαν πόνων
βιαίων ἐμῶν
ἰέ. ἰέ.
βαῖνε φυγᾷ πρὸς ἀλκάν
βλοσυρόφρονα χλιδᾷ

δυσφορὰ

νέφεσι γειτόνων διός.
τὸ πᾶν δ' ἄφαντος ἀμπετήσασ' ὡς
κόνις ἄτερθεν πτερύγων ὀλοίμαν,
ἄφυκτον δ' οὐκέτ' ἂν πέλοι κέαρ.
μελανόχρως δὲ πάλλεταί μου καρδία,
πατρὸς κώπαι δέ μ' εἷλον, οἴχομαι φόβῳ,
θέλοιμι δ' ἂν μορσίμου
βρόχου τυχεῖν ἐν σαργάναις.
πρὶν ἄνδρ' ἀπευκτὸν τῷδ' ἐχριμφθῆναι χεροῖν,
πρόπαρ θανούσας δ' ἀΐδας ἀνάσσοι.
πόθεν δέ μοι γένοιτ' ἂν αἰθέρος θρόνος
πρὸς ὃν νέφη δ' ὑδρηλὰ γίνεται χιὼν
ἢ λισσὰς αἰγίλιψ ἀπρόσ-
δεικτος οἰόφρων κρέμας
γυπιὰς πέτρα βαθὺ
πτῶμα μαρτυροῦσά μοι,
πρὶν δαΐκτορος βίᾳ
καρδίας γάμου κυρῆσαι,
κυσὶν δ' ἔπειθ' ἕλωρα κἀπιχωρίοις
ὄρνισιν δεῖπνα οὐκ ἀναίνομαι πέλειν.
τὸ γὰρ θανεῖν ἐλευθεροῦ-
ται φιλαιακτῶν κακῶν.
ἐλθέτω, *
ἐλθέτω μόρος, πρὸ κοί- *
τας γαμηλίου τυχὼν
τίν' ἀφ' αὐτὰς ἔτι πόρον
τέμνω γάμου καὶ λυτήρια
ἴυζε δ' ὀμφαῖ, οὐράνια

μέλη

δυσάγνοις φρεσὶν κόρακες ὥς τε βω-
μῶν ἀλέγοντες οὐδέν.
πε. καλῶς ἂν ἡμῖν ξυμφέροι ταῦτ' ὦ τέκνα
εἰ σοί τε καὶ θεοῖσιν ἐχθαίροιατο,
δαν. οὐ μὴ τελχίνας τάς δε καὶ θεῶν σέβη
δείσαντες ἡμῶν χεῖρ' ἀπόσχωνται πάτερ.
περίφρονες δ' ἄγαν ἀνιέρῳ μένει
μεμαργωμένοι καὶ κυνοθρασεῖς ὄντες,
πε. ἀλλ' ἔστι φήμη τοὺς λύκους κρείσσονας κυνῶν
εἶναι, βύβλου δὲ καρπὸς οὐ κρατεῖ στάχυν.
ὡς καὶ ματαίων ἀνοσίων τε κνωδάλων
ἔχοντες ὀργὰς χρὴ φυλάσσεσθαι κράτος.
οὔτοι ταχεῖα ναυτικοῦ στρατοῦ στολή,
οὐδ' ὅρμος οὐδὲ πισμάτων σωτηρία
ἐς γῆν ἐνεγκεῖν. οὐδ' ἐν ἀγκυρουχίαις
θαρσοῦσι ναῶν ποιμένες παραυτίκα.
ἀλλ' ὡς καὶ μολόντες ἀλίμενον χθόνα
ἐς νύκτ' ἀποστείχοντος ἡλίου φιλεῖ *
ὠδῖνα τίκτει νὺξ κυβερνήτῃ σοφῷ,
οὕτω γένοιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἔκβασις στρατοῦ
καλή. πρὶν ὅρμῳ ναῦν θρασυνθῆναι. σὺ δὲ
φρόνει μὲν ὡς ταρβοῦσα μὴ ἀμελεῖν θεῶν
πράξασ' ἀρωγήν. ἄγγελον δ' οὐ μέμψεται
πόλις γέρονθ', ἡβῶντα δ' εὐγλώσσῳ φρενί.
δαν. ἰὼ γᾶ βουνῖτι ἔνδικον σέβας
τί πεισόμεσθα. ποῖ φύγωμεν ἀπίας
χθονὸς κελαινὸν εἴ τι κεῦθος ἐστί που,
μέλας γενοίμαν καπνὸς

νέφεσι

στείλασα λαῖφος παγκρότως ἐρέσσεται,
ἀλλ' ἡσύχως χρὴ καὶ σεσωφρονισμένως
πρὸς πρᾶγμ' ὁρώσας τῶνδε μὴ ἀμελεῖν θεῶν,
ἐγὼ δ' ἀρωγὰς ξυνδίκοισ' ἥξω λαβών,
δαν. ἴσως γὰρ ἢ κῆρυξ τις ἢ πρεσβήμολοι
ἄγειν θέλοντες ῥυσίων ἐφάπτορας,
πρ. ἀλλ' οὐδὲν ἔσται τῶνδε, μὴ τρέσαιτέ νιν,
δαν. ὅμως ἄμεινον εἰ βραδυνοίμεν βοῆ,
ἀλκῆς λαθέσθαι τῆσδε μηδαμῶς ποτε.
πρ. θαρσεῖτε χρόνῳ τοι κυρίῳ τ' ἐν ἡμέρᾳ,
„ θεοὺς ἀτίζων τις βροτῶν δώσει δίκην,
δαν. πάτερ φοβοῦμαι, νῆες ὡς ὠκύπτεροι
ἥκουσιν, μῆκος δ' οὐδὲν ἐν μέσῳ χρόνου
περίφοβον ἔχει τάρβος ἐπητύμως
πολυδρόμου φυγᾶς ὄφελος εἴ τι μοι.
παροίχομαι πάτερ δείματι.
πρ. ἐπεὶ τελεία ψῆφος ἀργείων τέκνα,
θάρσει μαχοῦνται περὶ σέθεν σάφ' οἶδ' ἐγώ.
ἐξώλεσεν λίμαργον αἰγύπτου γένος,
μάχης τ' ἄπληστον καὶ λέγω πρὸς εἰδότας.
δορυπαγεῖς δ' ἔχοντες κυανώπιδας
νῆας ἐπλεύσαν ὧδ' ἐπὶ τύχει κότῳ
πόλει μελαχείμῳ σὺν στρατῷ.
πολλοὺς δέ γ' εὑρήσουσιν ἐν μεσημβρία,
θάλποι βραχεῖον εὖ κατορρινημένοις,
δαν. μόνην δὲ μὴ πρόλιπε, λίσσομαι πάτερ.
„ γυνὴ μονωθεῖσ' οὐδέν. οὐκ ἔνεστ' ἄρης.
δουλόφρονος δὲ, καὶ δολομήτιδες

δυσάγνοις

μοῦσαι, θεαί τ' ἀοιδοί.
ἁγνῶν ἐκ στομάτων φερέ-
σθω φήμα φιλοφόρμιγξ,
φυλάσσοι τ' ἀτιμίας τιμὰς
τὸ δήμιον, τὸ πτόλιν κρατύνει.
προμηθεὺς εὐκοινόμητις ἀρχὰ,
ξένοισί τ' εὐξυμβόλοις,
πρὶν ἐξοπλίζειν ἄρη,
δίκας ἄτερ πημάτων διδοῖεν.
θεοὺς δ', οἳ γᾶν ἔχουσιν, ἀεὶ
τίοιεν ἐγχωρίοις πατρωΐαις
δαφνοφόροισιν βουθύτοισι τιμαῖς.
τὸ γὰρ τεκόντων σέβας
τρίτον τόδ' ἐν θεσμίοις
δίκας γέγραπται μεγιστοτίμου,
πα. εὐχὰς μὲν αἰνῶ τάσδε σώφρονας φίλαι
ὑμεῖς δὲ μὴ τρέσαιτ' ἀκούσασαι πατρὸς
ἀπροσδοκήτους τούσδε, καὶ νέους λόγους,
ἱκεταδόκου γὰρ τῆς δ' ἀπὸ σκοπῆς ὁρῶ
τὸ πλοῖον, εὔσημον γὰρ οὔ με λανθάνει,
στολμοί τε λαίφους, καὶ παρῤῥύσεις νεὼς,
καὶ πρῷρα πρόσθεν ὄμμασι βλέπουσ' ὁδὸν
οἴακος εὐθυντῆρος ὑστάτου νεὼς
ἄγαν καλῶς κλύουσα τῶς ἂν οὐ φίλη,
πρέπουσι δ' ἄνδρες νήϊοι μελαγχίμοις
γυίοισι λευκῶν ἐκ πεπλωμάτων ἰδεῖν,
καὶ τ' ἄλλα πλοῖα πᾶσά θ' ἡ 'πικουρία
εὔπρεπτος, αὐτὴ δ' ἡγεμὼν ὑπὸ χθόνα

καὶ γεραροῖσι πρεσβυ-
τοδόκοι γεμόντων,
θυμέλαι φλεγόντων,
τῶς πόλις εὖ νέμοιτο.
ζῆνα μέγα σεβόντων
τὸν ξένιον δ' ὑπέρτατον,
ὡς πολιῷ νόμῳ αἶσαν ὀρθοῖ.
τίκτεσθαι δ' ἐμφόρους γᾶς
ἄλλους εὐχόμεθ' ἀεὶ,
ἄρτεμιν δ' ἑκάταν γυναι-
κῶν λόχους ἐφορεύειν,
μηδέ τις ἀνδροκμὴς
λοιγὸς ἐπελθέτω
τήνδε πόλιν δαΐξων
ἄχορος κίθαρις,
δακρυογόνον ἄρην γρ.
βοάν τε δήμων ἔξω παίζων.
νούσων δ' ἑσμὸς ἀπ' ἀστῶν
ἵζοι, κρατὸς ἀτερπὴς
εὐμενὴς δ' ὁ λύκιος ἔ-
στω πάσα νεολέα.
καρποτελεῖ δέ τοι
ζεὺς ἐπικραινέτω
φέρματι γᾶν πανώρῳ,
πρόνομα δὲ βρότατος *
πολύγονα τελέθοι.
τὸ πάντ' ἐκ δαιμόνων λάθοιεν
ἀφήμοις δ' ἐπὶ βωμοῖς

μοῦσαι,

καὶ μήτ᾽ ἐνοίκων μήτ᾽ ἐπηλύδων τινὰ
ἄγειν. ἐὰν δὲ προστιθῇ τὸ καρτερὸν
τὸν μὴ βοηθήσαντα τῶνδε γαμόρων
ἄτιμον εἶναι ξὺν φυγῇ δημηλάτῳ,
τοιάνδ᾽ ἔπειθεν ῥῆσιν ἀμφ᾽ ἡμῶν λέγων
ἄναξ πελασγῶν ἱκεσίου ζηνὸς κότον,
μέγαν πρόφρων ὢν μήποτ᾽ εἰσόπιν χρόνου
πόλιν παχῦναι ξενικὸν, ἀστικόνθ᾽ ἅμα.
λέγων διπλοῦν μίασμα πρὸ πόλεως φανὲν
ἀμήχανον βόσκημα πημονῆς πέλειν.
14 τοιαῦτ᾽ ἀκούων χερσὶν ἀργεῖος λεὼς
ἔκρανεν εὐκλήτορος ὡς εἶναι τάδε,
δημηγόροισι δ᾽ ἤκουσεν εὐπειθεῖς στροφαῖς
δῆμος πελασγῶν. ζεὺς δ᾽ ἐπέκρανεν τέλος.
δαν. ἄγε δὴ λέξωμεν ἐπ᾽ ἀργείοισ᾽
εὐχὰς, ἀγαθὰς ἀγαθῶν ποινὰς,
ζεὺς δ᾽ ἐφορεύοι ξένιος ξενίου
στόματος τιμὰς ἐπ᾽ ἀληθεῖ ἀε-
τέρμον᾽ ἀμέμπτων πρὸς ἅπαντα
νῦν ὅτε καὶ θεοὶ
διογενεῖς κλύοιτ᾽ εὐ-
κτέα γένει χεούσας
μήποτε πυρίφατον
τὰν πελασγίαν πόλιν
τὸν ἄχορον βοὰν
κτίσαι μάχλον ἄρη
τὸν ἀρότοις
θερίζοντα βροτοὺς ἐν ἄλλοις,

ἕνεκ᾽

ἔνθεν πᾶσα βοᾷ χθὼν
φυσίζωον γένος τὸ δὴ
ζηνός ἐστιν ἀληθῶς,
τίς γὰρ ἂν κατέπαυσεν ἠ-
ρας νόσοις ἐπιβούλοις,
13 διὸς τόδ' ἔργον. καὶ τὸ δ' αὖ γένος λέγων
ἐξ ἐπάφου κυρήσαις,
τίν' ἂν θεῶν ἐνδικωτέροισιν
κεκλοίμαν εὐλόγως ἐπ' ἔργοις,
πατὴρ φυτουργὸς αὐτόχειρ ἄναξ.
γένους παλαιόφρων μέγας
τέκτων τὸ πᾶν μῆχαρ οὔριος ζεύς.
ὑπ' ἀρχᾶς δ' οὔτινος θοάζων
τὸ μεῖον κρεῖσσον ὢν κρατύνει.
ὅτινος ἄνωθεν ἥμενος σέβει κάτω.
πάρεστι δ' ἔργον, ὡς ἔπος
σπεῦσαί τι. τῶν δούλιος φέρει φρήν,
πρ. θαρσεῖτε παῖδες, εὖ τὰ τῶν ἐγχωρίων
δήμου δέδοκται παντελῆ ψηφίσματα.
δαν. ὦ χαῖρε πρέσβυ φίλτατ' ἀγγέλων ἐμοί,
ἔνισπε δ' ἡμῖν, ποῖ κεκύρωται τέλος.
* δήμου κρατοῦσα χειροπληθύεται.
πρ. ἔδοξεν ἀργείοισιν οὐ διχορρόπως,
ἀλλ' ὥς τ' ἀνηβήσαιμι γηραιῷ φρενί,
πανδημία γὰρ χερσὶ δεξιωνύμοις
ἔφριξεν αἰθὴρ τόνδε κραινόντων λόγον,
ἡμᾶς μετοικεῖν τῆσδε γῆς ἐλευθέρους
καὶ ῥυσιάστους, ξύν τ' ἀσυλίᾳ βροτῶν

καὶ βαθύπλουτον χθόνα, καὶ
τὰς ἀφροδίτης πολύπυρον αἶαν.
ἱκνεῖται δ' εἰσικνουμένου βέλει
βουκόλου πτεροῦντος
δῖον πάμβοτον ἄλσος,
λειμῶνα χιονόβοσκον τ' ἐπέρχεται.
τυφῶ μένος
ὕδωρ τὸ νείλου νόσοις ἄθικτον
μαινομένα πόνοις ἀτι-
μοις. ὀδύναις τε κεντροδαλη-
τοις θείας ἥρας.
βροτοὶ δ' οἳ γᾶς τότ' ἦσαν ἔννομοι
χλωρῷ δείματι θυμὸν
πάλλοντ' ὄψιν ἀήθη
βοτὸν ἐσορῶντες δυσχερὲς μιξόμβροτον.
τὰν μὲν βοὸς
τὰν δ' αὖ γυναικὸς, τέρας δὲ θαμβοῦν.
καὶ τόδε δή τις ἦν ὁ θέλ-
ξας πολύπλαγκτον ἀθλίαν
οἰστροδόνητον ἰώ.
ζεὺς αἰῶνος κραίνων ἀπαύστου.
βίᾳ δ' ἀπημάντῳ σθένει
καὶ θείαις ἐπιπνοίαις
παύεται. δακρύων δ' ἀπο-
στάζει πένθιμον αἰδῶ.
λαβοῦσα δ' ἕρμα δῖον ἀψευδεῖ λόγῳ
γείνατο παῖδ' ἀμεμφῆ
δι' αἰῶνος μακροῦ πάνολβον.

τελειότατον κράτος, ὄλβιε Ζεῦ,
πείθου τε, καὶ γενέσθω.
ἄλευσον ἀνδρῶν ὕβριν εὖ στυγήσας,
λίμνᾳ δ' ἔμβαλε πορφυροειδεῖ
τὰν μελανοζυγάταν,
τὸ πρὸς γυναικῶν ἐπιδὼν
παλαίφατον ἁμέτερον
12 γένος φιλίας προγόνου γυναικός.
νέωσον εὔφρον' αἶνον,
γενοῦ πολυμνῆστορ ἐφάπτωρ ἰοῦς,
δίας τοι γένος εὐχόμεθ' εἶναι
γᾶς ἀπὸ τᾶσδ' ἔνοικοι,
παλαιὸν δ' εἰς ἴχνος μετέσταν.
ματέρος ἀνθονόμοις ἐπωπάς
λειμῶνα βούχιλον, ἔνθεν ἰὼ
οἴστρῳ ἐρεσσομένα
φεύγει ἁμαρτίνοος,
πολλὰ βροτῶν διαμειβομένα.
φῦλα, διχῇ δ' ἀντίπορον
γαῖαν ἐν αἴσᾳ διατέ=
μνουσα, πόρον κυματίαν ὁρίζει,
ἰάπτει ἀσίδος δι' αἴας
μηλοβότου Φρυγίας διαμπάξ,
περᾷ δὲ Τεύθραντος ἄστυ Μυσῶν,
λύδιά τε γύαλα.
καὶ δι' ὀρῶν κιλίκων
παμφύλων τε γένη διορνυμένα
πὰ ποταμοὺς δ' ἀενάους,

καὶ

εὔρωμεν, ἀσφαλεία δὲ δι' ἄστεος
στείχουσι. μορφῆς δ' οὐχ ὁμόστολος φύσις.
νεῖλος γὰρ οὐχ ὅμοιον ἰνάχῳ γένος
τρέφει. φύλαξαι μὴ θράσος τέκῃ φόβον,
καὶ δὴ φίλον τις ἔκταν' ἀγνοίας ὕπο.

Βα. στείχοιτ' ἂν ἄνδρες, εὖ γὰρ ὁ ξένος λέγει,
ἡγεῖσθε βωμοὺς ἀστικοὺς θεῶν ἕδρας,
καὶ ξυμβόλοισιν οὐ πολυστομεῖν χρεὼν.
ναύτην ἄγοντας τόνδ' ἐφέστιον θεῶν.

πρ. τούτῳ μὲν εἶπας, καὶ τεταγμένος κίοι.
ἐγὼ δὲ πῶς δρῶ. ποῦ θράσος νέμεις ἐμοί;

Βα. κλάδους μὲν αὐτοῦ λεῖπε σημεῖον πόνου.

πρ. καὶ δή σφε λείπω χειρὶ καὶ λόγοις σέθεν,

Βα. λευρὸν κατ' ἄλσος νῦν ἐπιστρέφου τόδε.

δαν. καὶ πῶς βέβηλον ἄλσος ἂν ῥύοιτό με;

Βα. οὔτοι πτερωτῶν ἁρπαγαῖς ἐκδώσομεν.

δαν. ἀλλ' εἰ δρακόντων δυσφρόνων ἐχθίοσιν;

Βα. εὔφημον εἴη τοὔπος εὐφημουμένῃ
οὔτοι τι θαῦμα δυσφορεῖν φρενὸς
» ἀεὶ δ' ἀνάκτων ἐστὶ δεῖμ' ἐξαίσιον,

πρ. σὺ καὶ λέγων εὔφραινε καὶ πράσσων φρενί.

Βα. ἀλλ' οὔτι δαρὸν χρόνον ἐρημώσει πατήρ.
ἐγὼ δὲ λαοὺς συγκαλῶν ἐγχωρίους,
λιτοὺς παραυτῶ ὧν σ' ἔρως ἔχει τυχεῖν.
ἐγὼ δὲ ταῦτα πορσύνων ἐλεύσομαι,
πειθὼ δ' ἕποιτο καὶ τύχη πρακτήριος.

δαν. ἄναξ ἀνάκτων μακάρων
μακάρτατε καὶ τελέων

δαν. ξυνῆκας. ὠμμάτωσαι γὰρ σαφέστερον
βα. καὶ μὴν πολλαχῆ γε δυσπάλαιστα πράγματα,
» κακῶν δὲ πλῆθος ποταμὸς ὡς ἐπέρχεται,
» ἄτης δ' ἄβυσσον πέλαγος οὐ μάλ' εὔπορον
» τόδ' ἐσβέβηκα κ' οὐδαμοῦ λιμὴν κακῶν,
εἰ μὲν γὰρ ὑμῖν μὴ τόδ' ἐκπράξω χρέος,
μίασμ' ἔλεξας οὐχ ὑπερτοξεύσιμον,
εἰ δ' αὖθ' ὁμαίμοις παισὶν αἰγύπτου σέθεν
σταθεὶς πρὸ τειχέων διὰ μάχης ἥξω τέλους,
πῶς οὐχὶ τἀνάλωμα γίγνεται πικρὸν;
ἄνδρας γυναικῶν οὕνεχ' αἱμάξαι πέδον.
ὅμως ἀνάγκη ζηνὸς αἰδεῖσθαι κότον
ἱκτῆρος. ὕψιστος γὰρ ἐν βροτοῖς φόβος.
σὺ μὲν πάτερ γεραιὲ τῶνδε παρθένων
κλάδους τε τούτους αἶψ' ἐν ἀγκάλαις λαβὼν
βωμοὺς ἐπ' ἄλλους δαιμόνων ἐγχωρίων
θὲς, ὡς ἴδωσι τοῖς δ' ἀφίξεως τέκμαρ
πάντες πολῖται, μὴ δ' ἀπορριφθῇ λόγος
ἐμοῦ. κατ' ἀρχῆς γὰρ φιλαίτιος λεώς,
καὶ γὰρ τάχ' ἄντις οἶκτος εἰσιδὼν τάδε
ὕβριν μὲν ἐχθήρειεν ἄρσενος στόλου,
ὑμῖν δ' ἂν εἴη δῆμος εὐμενέστερος,
» τοῖς ἥσσοσιν γὰρ πᾶς τις εὐνοίας φέρει,
πρ. πολλῶν τάδ' ἡμῖν ἐστὶν ἠξιωμένα,
αἰδοῖον εὑρέοντα προξένου λαβεῖν.
ὀπάονας δὲ φραστοράς τ' ἐγχωρίων
ξύμπεμψον, ὡς ἂν τῶν πολισσούχων θεῶν
βωμοὺς προνάους καὶ πολισσούχων ἕδρας
εὕρωμεν.

ἢ τοῖσιν, ἢ τοῖς πόλεμον αἱρεῖσθαι μέγαν
πᾶσ' ἐς ἀνάγκη, καὶ γεγόμφωται σκάφος.
στρέβλαισι ναυτικαῖσιν ὡς προσηγμένον.
ἄνευ δὲ λύπης οὐδαμοῦ καταστροφή.
καὶ χρήμασι μὲν ἐκ δόμων πορθουμένων
ἄτην γε μείζω, καὶ μέγ' ἐμπλήσας γόμου
γένοιτ' ἂν ἄλλα κτησίου Διὸς χάριν,
καὶ γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καίρια
γένοιτο μῦθον μῦθος ἀνθελκτηρίοις
ἀλγεινὰ θυμοῦ κάρτα νικητήρια.
ὅπως δ' ὅμαιμον αἷμα μὴ γενήσεται.
δεῖ κάρτα θύειν καὶ πεσεῖν χρηστήρια
θεοῖσι πολλοῖς πολλὰ πημονῆς ἄκη,
ἦ κάρτα νείκοισ' τοῦδ' ἐγὼ παροίχομαι,
θέλω δ' ἀΐδρις μᾶλλον. ἢ σοφὸς κακῶν.
εἶναι. γένοιτο δ' εὖ παρὰ γνώμην ἐμήν.
Δαν. πολλῶν ἄκουσον τέρμα τ' αἰδοίων λόγων
Βα. ἤκουσα, καὶ λέγοις ἂν οὔ με φεύξεται.
Δαν. ἔχω στρόβοισ' ζώνας τε συλλαβὰς πέπλων,
Βα. τύχα γυναικῶν ταῦτα συμπρεπῆ πέλοι,
Δαν. ἐκ τῶνδε τοίνυν ἴσθι μηχανὴ καλή.
Δαν. λέξον τίν' αὐδὴν τήνδε γηρυθεῖσ' ἔσῃ.
Δαν. εἰ μή τι πιστὸν τῷδ' ὑποστήσει στόλῳ·
Βα. τί σοι περαίνει μηχανὴ συζωμάτων;
Δαν. νέοις πίναξιν βρέτεα κοσμῆσαι τάδε.
Βα. αἰνιγματῶδες τοὔπος, ἀλλὰ πῶς φράσον,
Δαν. ἐκ τῶνδ' ὅπως τάχιστ' ἀπάγξασθαι θεῶν.
Βα. ἤκουσα μακιστῆρα καρδίας λόγον.

βαρὺν ξυνοίκον θήσομεθ' ἀλάστορα.
ὃς οὐδ' ἐν ἅδου τὸν θανόντ' ἐλευθεροῖ.
μῶν οὐ δοκεῖν δεῖ φροντίδος σωτηρίου;
δαν. φρόντισον, καὶ γενοῦ
πανδίκως εὐσεβὴς
πρόξενος,
τὰν φυγάδα μὴ προδῷς
τὰν ἕκαθεν ἐκβολαῖς
δυσθέοις ὀρωμέναν,
μηδ' ἴδῃς μ' ἐξ ἑδρᾶν
πολυθέων ῥυσιασ-
θεῖσαν, ὦ
πᾶν κράτος ἔχων χθονός.
γνῶθι δ' ὕβριν ἀνέρων
καὶ φύλαξαι κότον
μήτι τλαίης τὰν ἱκέτιν εἰσιδεῖν
ἀπὸ βρετέων βίᾳ,
δίκας ἀγομέναν
ἱπ[π]ηδὸν ἀμπύκων
πολυμμήτων πέπλων
τ' ἐπιλαβὰς ἐμῶν.
ἴσθι γὰρ παισὶ τάδε καὶ δόμοις
ὁποτέρ᾽ ἂν κτίσῃς
* μένει σφε ἐκτείνειν
ὁμοίαν θέμιν
τάδε φράσαι δίκαια
διόθεν κράτη,
βα. καὶ δὴ πέφρασμαι δεῦρο δ' ἐξοκέλλεται,

ἢ τοῖσιν

εἴτοι κρατοῦσι παῖδες αἰγύπτου σέθεν
νόμῳ πόλεως φάσκοντες ἐγγύτατα γένους
εἶναι, τίσδ' ἂν τοῖς δ' ἀντιωθῆναι θέλοι;
δεῖ τοι σε φεύγειν κατὰ νόμους τοὺς οἴκοθεν.
ὡς οὐκ ἔχουσιν κῦρος οὐδὲν ἀμφὶ σοῦ,
μήτι ποτ' οὖν γενοίμαν ὑποχείριος
κράτεσιν ἀρσένων. ὕπαστρον δέ τοι
μῆχαρ ὁρίζομαι γάμου δύσφρονος
φυγάς. ξύμμαχον δ' ἑλόμενος δίκαν
κρῖνε σέβας τὸ πρὸς θεῶν.
Βα. οὐκ ἔκκριτον τὸ κρίμα, μή μ' αἱροῦ κριτήν,
εἶπον δὲ καὶ πρὶν, οὐκ ἄνευ δήμου τάδε
πράξαιμ' ἄν. οὐδέπερ κρατῶν, καὶ μήποτε.
εἴπῃ λεὼς εἴπου τι καὶ μὴ τοῖον τύχῃ,
ἐπήλυδας τιμῶν ἀπώλεσας πόλιν.
Δαν. ἀμφοτέρους ὁμαίμων τάδ' ἐπισκοπεῖ
ζεὺς ἑτερορρεπὴς νέμων εἰκότως
ἄδικα μὲν κακοῖς. ὅσια δ' ἐννόμοις,
τί τῶν δὲ ἐξ ἧς οὐρ' ἐπομένων μεταλ-
γεῖς τὸ δίκαιον ἔρξαι,
Βα. δεῖ τοι βαθείας φροντίδος σωτηρίου.
δίκην κολυμβητῆρος, ἐς βυθὸν μολεῖν
* δεδορκὸς ὄμμα. μὴ δ' ἄγαν ὠνωμένον
ὅπως ἄνατα ταῦτα πρῶτα μὲν πόλει *
αὐτοῖσί θ' ἡμῖν ἐκτελευτήσει καλῶς,
καὶ μήτε δῆρις ῥυσίων ἐφάψεται,
μήτ' ἐν θεῶν ἕδραισιν ὧδ' ἱδρυμένας
ἐκδόντες ὑμᾶς τὸν πανώλεθρον θεὸν.

Γ βαρὺν

δαν. ἴδοιτο δῆτα τὰν ἄνατον φυγὰν
ἱκεσία θέμις διὸς κλαείου,
σὺ δὲ πὲρ ὀψιγόνου μάθε γεραφρόνων
ποτιτρόπαιον, αἰδούμενος οἴω πὲρ
ἱεροδόκα θεῶν λή=
ματ' ἀπ' ἀνδρὸς ἁγνοῦ.
βα. οὔτοι κάθησθε δωμάτων ἐφέστιοι
ἐμῶν. τὸ κοινὸν δ' εἰ μιαίνεται πόλις,
ξυνῇ μελέσθω λαὸς ἐκπνόειν ἄκη.
ἐγὼ δ' ἂν οὐ κραίνοιμ' ὑπόσχεσιν πάρος
ἀστῶν δὲ πᾶσι τοῖσδε κοινώσας πέρι.
δαν. σύ τοι πόλις, σὺ δὲ τὸ δήμιον
πρύτανις ἄκριτος ὢν
κρατύνεις βωμὸν ἑστίαν χθονὸς
μονοψήφοισι νεύμασι σέθεν.
μονοσκήπτροισι δ' ἐν θρόνοισι, χρέος
πᾶν ἐπικραίνεις. ἄγος φυλάσσου,
βα. ἄγος μὲν εἴη τοῖς ἐμοῖς παλιγκότοις,
ὑμῖν δ' ἀρήγειν οὐκ ἔχω βλάβης ἄτερ,
οὐδ' αὖ τόδ' εὔφρον, τάσδ' ἀτιμάσαι λιτάς.
ἀμηχανῶ δὲ, καὶ φόβος μ' ἔχει φρένας
δρᾶσαί τε μὴ δρᾶσαί τε, καὶ τύχην ἑλεῖν.
δαν. τὸν ὑψόθεν σκοπὸν ἐπισκόπει
φύλακα πολυπόνων
βροτῶν, οἳ τοῖς πέλας προσήμενοι
δίκας οὐ τυγχάνουσιν ἐννόμου,
μένοι τοι ζηνὸς ἱκταίου κότος
τοῖς δυσπαραθέλκτοις παθόντος οἴκτοις

ἔτοι

Βα. τί φὴς ἱκνεῖσθαι τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν
λευκοστεφεῖς ἔχουσα νεοδρέπτους κλάδους;

Δαν. ὡς μὴ γίνωμαι δμωῒς αἰγύπτου γένει.

Βα. πότερα κατ' ἔχθραν, ἢ τὸ μὴ θέμις λέγεις;

Δαν. τίς δ' ἂν φίλους ὤνοιτο τοὺς κεκτημένους;

Βα. σθένος μὲν οὕτως μεῖζον αὔξεται βροτοῖς.

Δαν. καὶ δυστυχούντων τ' εὐμαρὴς ἀπαλλαγή.

Βα. πῶς οὖν πρὸς ὑμᾶς εὐσεβὴς ἐγὼ πέλω;

Δαν. αἰτοῦσι μὴ κδοὺς παισὶν αἰγύπτου πάλιν.

Βα. βαρέα σύ γ' εἶπας πόλεμον ἄρασθαι νέον.

Δαν. ἀλλ' ἡ δίκη γε ξυμμάχων ὑπερστατεῖ,

Βα. εἴπερ δ' ἀπ' ἀρχῆς πραγμάτων κοινωνὸς ἦν;

Δαν. αἰδοῦ σὺ πρύμνα πόλεως ὧδ' ἐστεμμένην,

Βα. πέφρικα λεύσσων τὰς δ' ἕδρας κατασκίους.
βαρύς γε μέντοι ζηνὸς ἱκεσίου κότος,

Δαν. παλαίχθονος τέκος κλῦθί μου
πρόφρονι καρδίᾳ πελασγῶν ἄναξ,
ἴδε μέγαν ἱκέτιν φυγάδα περίδρομον
λευκόστικτον ὡς
δάμαλιν ἀμπέτραις
ἠλιβάτοισιν, ἀλκᾷ
πίσυνος μέμυκε φράζου-
9 σα βοτῆρι μόχθους,

Βα. ὁρῶ κλάδοισι νεοδρόποις κατάσκιον
νέον θ' ὅμιλον τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν,
εἴη δ' ἄνατον πρᾶγμα τοῦτ' ἀστοξένων,
μὴ δ' ἐξ ἀέλπτων κ' ἀπρομηθήτων πόλει,
νεῖκος γένηται. τῶν γὰρ οὐδεῖται πόλις,

δαν. ἴδοι

δαν. τὸν πάνθ' ὁρῶντα φύλακ' ἐπέστησεν βοΐ.
βα. ποῖον πανόπτην οἰοβουκόλον λέγεις;
δαν. ἄργον, τὸν ἑρμῆς παῖδα γῆς κατέκτανε.
βα. τί οὖν ἔτευξε δ' ἄλλο δυσπότμῳ βοΐ;
δαν. βοηλάτην μύωπα κινητήριον
οἶστρον καλοῦσιν αὐτὸν οἱ νείλου παῖδες.
βα. τοιγάρ νιν ἐκ γῆς ἤλασεν μακρῷ δρόμῳ;
δαν. καὶ ταῦτ' ἔλεξας πάνυ συγκόλως ἐμοί.
βα. καὶ μὴν κάνωβον κἀπὶ μέμφιν ἵκετο;
δαν. καὶ ζεύς γ' ἐφάπτωρ χειρὶ φυτεύει γόνον.
βα. τίς οὖν ὁ δῖος πόρτις εὔχεται βοός;
δαν. ἔπαφος ἀληθῶς ῥυσίων ἐπώνυμος,
οὗ λιβύη μέγιστον γῆς καρπουμένη.
βα. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῆσδε βλάστιμον λέγεις;
δαν. βῆλον δίπαιδα πατέρα τοῦ δ' ἐμοῦ πατρός.
βα. τὸ πάνσοφον νῦν ὄνομα τοῦτό μοι φράσον.
δαν. δαναὸς δ' ἀδελφὸς ἐστὶν πεντηκοντόπαις.
καὶ τοῦ δ' ἀναοίγε τοὔνομ' ἀφθόνῳ λόγῳ.
αἴγυπτον δ' εἰδὼς δ' ἀμὸν ἀρχαῖον γένος
πράσσοις ἂν ὡς ἀργεῖον ἀνστήσης στόλον.
βα. δοκεῖτέ γ' ἐμοὶ τῆσδε κοινωνεῖν χθονὸς
τ' ἀρχαῖον. ἀλλὰ πῶς πατρῷα δώματα
λιπεῖν ἔτλητε, τίς κατέσκηψεν τύχη;
δαν. ἄναξ πελασγῶν αἰόλ' ἀνθρώπων κακά.
» πόνου δ' ἴδοις ἂν οὐδαμοῦ ταυτὸν πότε
ἐπεί τις ηὔχει τήνδ' ἀνέλπιστον φυγὴν
κέλσειν ἐς ἄργος κῆδος ἐγγενὲς τὸ πρὶν
ἐκεῖ μεταπτοίουσαν εὐναίων γάμων.

βα. τί φὴς

Δαν. μακρὰν γε μὲν δὴ ῥῆσιν οὐ στέργει πόλις,
βραχύς τορός θ' ὁ μῦθος, ἀργεῖαι γένος
ἐξευχόμεσθα σπέρματ' εὐτέκνου βοός,
καὶ ταῦτ' ἀληθῆ πάντα προσφήσω λόγῳ,
Βα. ἄπιστα μυθεῖσθ' ὦ ξέναι κλύειν ἐμοί,
ὅπως τόδ' ὑμῖν ἐστὶν ἀργεῖον γένος,
λιβυστικαῖς γὰρ μᾶλλον ἐμφερέστεραι
γυναιξὶ δ' ἐστὲ κοὐδαμῶς ἐγχωρίαις,
καὶ νεῖλος ἂν θρέψειεν τοιοῦτον φυτὸν,
8 κύπριος χαρακτὴρ τ' ἐν γυναικείοις τύποις.
εἰκὼς πέπληκται τεκτόνων πρὸς ἀρσένων.
ἰνδοὺς τ' ἀκούω νομάδας ἱπποβάμοισιν
εἶναι καμήλοις ἀστραβιζούσαις χθόνα
παρ' αἰθίοψιν ἀστυγειτονουμένας.
καὶ τὰς ἀνάνδρους κρεοβρότους δ' ἀμαζόνας
εἰ τοξοτευχεῖς ἦτε. κάρτ' ἂν εἴκασα
ὑμᾶς, διδαχθεὶς ἂν τόδ' εἰδείην πλέον,
ὅπως γένεθλον σπέρμα τ' ἀργεῖον τὸ σόν,
Δαν. κλῃδοῦχον ἥρας φασὶ δωμάτων ποτὲ
ἰὼ γενέσθαι τῇδ' ἐν ἀργείᾳ χθονί.
ἰὼ ὡς μάλιστα καὶ φάτις πολλὴ κρατεῖ,
Βα. μὴ καὶ λόγος τις ζῆνα μιχθῆναι βροτῷ;
Δαν. καὶ κρυπτά γ' ἥρας ταῦτα παλλακισμάτων
Βα. πῶς οὖν τελευτᾷ βασιλέων νείκη τάδε;
Δαν. βοῦτην γυναῖκ' ἔθηκεν ἀργεία θεὸς,
Βα. οὐκ οὖν πελάζει ζεὺς ἐπ' εὐκραίρῳ βοΐ;
Δαν. φασὶν πρέποντα βουθόρῳ ταύρῳ δέμας,
Βα. τί δὴ πρὸς ταῦτ' ἄλοχος ἥρα διὸς,

Δαν. τὸν

εἰμὴ παρόντι φθόγγος ἦν ὁ σημανῶν.
δαν. εἴρηκας ἀμφὶ κόσμον ἀψευδῆ λόγον.
ἐγὼ δὲ πρὸς σὲ πότερον ὡς ἔτην λέγω
* ἢ τηρὸν κέρυ ῥαβδὸν ἢ πόλεως ἀγόν.
βα. πρὸς ταῦτ᾽ ἀμείβου καὶ λέγ᾽ εὐθαρσῶς ἐμοί.
τοῦ γηγενοῦς γάρ εἰμ᾽ ἐγὼ παλαίχθονος
ἶνις πελασγοῦ τῆσδε γῆς ἀρχηγέτης.
ἐμοῦ δ᾽ ἄνακτος εὐλόγως ἐπώνυμον
γένος πελασγῶν τήνδε καρποῦται χθόνα,
* καὶ πᾶσαν αἴδνης διάλγος ἔρχεται
στρυμὸν τοῦ προσδύνοντος ἡλίου κρατῶ,
ὁρίζομαι δὲ τήνδε περραιβῶν χθόνα,
πίνδου τε τ᾽ ἀπέκεινα παιόνων πέλας.
ὄρη τε δωδωναῖα. συντέμνει δ᾽ ὅρος
ὑγρᾶς θαλάσσης. τῶν δὲ τ᾽ ἄπειτα δὲ κρατῶ,
αὐτῆς δὲ χώρας ἀπίας πέδον τόδε
πάλαι κέκληται φωτὸς ἰατροῦ χάριν,
ἄπις γὰρ ἐλθὼν ἐκ πέρας ναυπακτίας
ἰατρόμαντις παῖς ἀπόλλωνος χθόνα
τήνδ᾽ ἐκκαθαίρει κνωδάλων βροτοφθόρων.
τὰ δὲ παλαιῶν αἱμάτων μιάσμασι.
χρανθεῖσ᾽ ἀνῆκε γαῖα, μηνεῖται ἄκη
δρακονθ᾽ ὅμιλον δυσμενῆ ξυνοικίαν
τούτων ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια
πράξας ἀμέμπτως ἄπις ἀργεία χθονὶ
* μνήμην ποντα πινειαθον εὗρετ᾽ ἐν λιταῖς
ἔχεις δ᾽ ἂν ἤδη τ᾽ ἀπεμοῦ τεκμήρια.
γένος τ᾽ ἂν ἐξεύχοιο, καὶ λέγοις πρόσω

δαν. μα

δαν. τίν' οὖν κικλήσκω τῶν δὲ δαιμόνων ἔτι;
πρ. ὁρῶ τρίαιναν τήνδε σημεῖον θεοῦ. 7
δαν. ἀλλ' εὖ τ' ἔπεμψεν, εὖ τε δεξάσθω χθονί,
πρ. ἑρμῆς ὅδ' ἄλλος τοῖσιν ἑλλήνων νόμοις.
δαν. ἐλευθέροις νυν ἐσθλὰ κηρυκευέτω.
πρ. πάντων δ' ἀνάκτων τῶν δὲ κοινοβωμίαν
σέβεσθ' ἐν ἁγνῷ. ἑσμὸς ὡς πελειάδων
ἵζεσθε κίρκων τῶν ὁμοπτέρων φόβῳ
ἐχθρῶν ὁμαίμων καὶ μιαινόντων γένος,
ὄρνιθος ὄρνις πῶς ἂν ἁγνεύοι φαγών;
πῶς δ' ἂν γαμῶν ἄκουσαν ἄκοντος πάρα
ἁγνὸς γένοιτ' ἄν; οὐδὲ μὴν ἅδου θανὼν
φύγῃ ματαίων αἰτίας πράξας τάδε,
* κἀκεῖ δικάζει τἀπλακήμαθ' ὡς λόγος,
Ζεὺς ἄλλος ἐν καμοῦσιν ὑστάτας δίκας,
σκοπεῖσθε, κἀμείβεσθε τὸν δὲ τὸν τόπον.
ὅπως ἂν ὑμῖν πρᾶγος εὖ νικᾷ τόδε.
βα. ποδαπὸν ὅμιλον τόνδ' ἀνέλληνα στόλον
πέπλοισι βαρβάροισι, καὶ πυκνώμασι
χλίοντα προσφωνοῦμεν, οὐ γὰρ ἀργολὶς
ἐσθὴς γυναικῶν, οὐδ' ἀφ' ἑλλάδος τόπων.
ὅπως δὲ χώραν οὐδὲ κηρύκων ὕπο
ἀπρόξενοί τε νόσφιν ἡγητῶν μολεῖν
ἔτλατ' ἀτρέστως, τοῦτο θαυμαστὸν πέλει.
κλάδοι γε μὴν δὴ κατὰ νόμους ἀφικτόρων
κεῖνται παρ' ὑμῖν πρὸς θεοῖς ἀγωνίοις.
μόνον τόδ' ἑλλὰς χθὼν συνοίσεται στόχῳ,
καὶ τ' ἄλλα πόλλ' ἐπεικάσαι δίκαιον ἦν.

πάγον προσίζειν τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν,
" κρεῖσσον δὲ πύργου βωμὸς ἄρρηκτον σάκος.
ἀλλ' ὡς τάχιστα βᾶτε, καὶ λευκοστεφεῖς
ἱκετηρίας ἀγάλματ' αἰδοίου Διὸς
σεμνῶς ἔχουσαι διὰ χερῶν εὐωνύμων,
αἰδοῖα καὶ γοεδνὰ καὶ τὰ χρέ' ἔπη,
ξένοις ἀμείβεσθ' ὡς ἐπήλυδας πρέπει,
τορῶς λέγουσαι τάσδ' ἀναιμάκτοις φυγάς.
φθογγὴ δ' ἑπέσθω, πρῶτα μὲν τὸ μὴ θρασύ,
τὸ μὴ μάταιον δ' ἐκ μετώπων σωφρόνων,
ἴτω προσώπων ὄμματος παρ' ἡσύχου.
καὶ μὴ πρόλεσχος μηδ' ἀφελκὸς ἐν λόγῳ
γένῃ, τὸ τῇδε κάρτ' ἐπίφθονον γένος,
μέμνησο δ' εἴκειν χρεῖος. εἶ ξένη φυγάς.
" θρασυστομεῖν γὰρ οὐ πρέπει τοὺς ἥσσονας,
δαν. πάτερ φρονούντως πρὸς φρονοῦντας ἐννέπεις.
φυλάξομαι δὲ τάσδε μεμνῆσθαι σέθεν
κεδνὰς ἐφετμάς, Ζεὺς δὲ γεννήτωρ ἴδοι.
πε. μὴ νῦν σχόλαζε. μηχανῆς δ' ἔστω κράτος.
δαν. θέλοιμ' ἂν ἤδη σοὶ πέλας θρόνους ἔχειν.
ἰὼ Ζεῦ κόπων οἴκτειρε μὴ ἀπολωλότας.
δαν. ἴδοιτο δῆτα πρευμενοῦς ἀπ' ὄμματος.
πε. κείνου θέλοντος εὖ τελευτήσει τάδε,
καὶ Ζηνὸς ὄρνιν τόνδε νῦν κικλήσκετε,
δαν. καλοῦμεν αὐγὰς ἡλίου σωτηρίους,
ἁγνόν τ' Ἀπόλλω φυγάδ' ἀπ' οὐρανοῦ θεόν.
εἰδὼς ἂν αἶσαν τὴν δὲ συγγνοίη βροτοῖς,
πε. συγγνοῖτο δῆτα καὶ παρασταίη πρόφρων.

Τίν'

μὴ τυχοῦσαι θεῶν ὀλυμπίων,
ὦ ζεῦ. ἰοῦς, ἰὼ
μῆνις μαστείρ᾽ ἐκ θεῶν
κοννῶ δ᾽ ἄταν
γαμετοὐρανόνεικον,
χαλεποῦ γὰρ ἐκ
6 πνεύματος εἶσι χειμών,
καὶ τότ᾽ οὐ δικαίοις
ζεὺς ἀνέξεται λόγοις
τὸν τῆς βοὸς
παῖδ᾽ ἀτιμάσας, τὸν αὐ-
τὸς πρίν ποτ᾽ ἔκτισεν γόνῳ,
νῦν ἔχων παλίντροπον
ὄψιν ἐν λιταῖσιν.
ὕψοθεν δ᾽ εὖ κλύοι καλούμενος.

πρ. παῖδες φρονεῖν χρή. ξὺν φρονοῦντι δ᾽ ἥκετε
πιστῷ γέροντι τῷδε ναυκλήρῳ πατρί.
καὶ τἀπὶ χέρσου νῦν προμήθειαν λαβὼν
αἰνῶ, φυλάξαι τἄμ᾽ ἔπη δελτουμένας.
ὁρῶ κόνιν ἄναυδον ἄγγελον στρατοῦ.
σύριγγες οὐ σιγῶσιν ἀξονήλατοι,
ὄχλον δ᾽ ὑπασπιστῆρα, καὶ δορυσσόον
λεύσσω ξὺν ἵπποις, καμπύλοις τ᾽ ὀχήμασιν,
τάχ᾽ ἂν πρὸς ἡμᾶς τῆσδε γῆς ἀρχηγέται
ὀπτῆρες εἶεν ἀγγέλων πεπυσμένοι,
ἀλλ᾽ εἴτ᾽ ἀπήμων, εἴτε καὶ τεθηγμένος
ὠμῇ ξὺν ὀργῇ τόνδ᾽ ἐπόρνυται στόλον.
ἄμεινόν ἐστι παντὸς εἵνεκ᾽ ὦ κόραι

πάγον

λίνοισιν, ἢ
σιδονία καλύπτρα.
πλάτα μὲν οὖν, λινοῤῥαφής τε
δόμος ἅλα στέγων δορὸς
ἀχίματόν μ' ἔπεμπε σὺμ πνοιαῖς.
οὐδὲ μέμφομαι, τε
λευτὰς δ' ἐν χρόνῳ
πατὴρ ὁ παντόπτας
πρευμενεῖς κτίσειεν,
σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρὸς
εὐνὰς ἀνδρῶν, ἒ ἔ.
ἄγαμον ἀδάμαντον ἐκφυγεῖν.
θέλουσα δ' αὖ θέλουσαν ἁγνά
μ' ἐπιδέτω Διὸς κόρα
ἔχουσα σεμν' ἐνώπι' ἀσφαλὲς
* παντὶ δὲ σθένουσι διωγμοῖσιν
ἀσφαλὲς ἀδμήτας ἀδμήτα
ῥύσιος γενέσθω.
σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρὸς
εὐνὰς ἀνδρῶν ἒ ἔ.
ἄγαμον ἀδάμαντον ἐκφυγεῖν.
εἰ δὴ μή, μελανθὲς,
ἢ διόκτυπον γένος
τὸν γάιον
τὸν πολυξενώτατον
Ζῆνα τῶν κεκμηκότων
ἱξόμεσθα σὺν κλάδοις
ἀρτάναις θανοῦσαι,

μὴ τυ

ἐσβαίνων ἐφ᾽ ἁγνῶν,
ἰδέτω δ᾽ ἐς ὕβριν
βρότειον, οἵα νεάζει
πυθμὴν δι᾽ ἀμὸν γάμον τὸ θάλος
δυσπαραβούλοισιν φρεσὶν
καὶ διάνοιαν μαινόλιν,
κέντρον ἔχων ἄφυκτον, ἄταν
δ᾽ ἀπάτᾳ μεταγνούς
τοιαῦτα πάθεα μέλεα θρεόμενα λέγω
λιγέα, βαρέα, δακρυοπετῆ
ἰὴ ἰὴ
ἰηλέμοισιν ἐμπρέπει.
θρεομένη μέλη
ζῶσα γόοις με τιμῶν
ἱλέομαι μὲν ἀπίαν βοῦνιν,
καρβανὰ δ᾽ αὐδὰν,
εὖ ἀκοεῖς.
πολλάκι δ᾽ ἐμπίτνω ξὺν λακίδι
λίνοισιν ἢ
σιδονία καλύπτρα,
5 θεοῖς δ᾽ ἐναγέα τέλεα πελομένων καλῶς.
ἐπιδρομῶσ᾽ ὅθι θάνατος ἀπῇ.
ἰὼ ἰὼ.
ἰὼ δυσάγκριτοι πόνοι,
ποῖ τόδε κῦμα παράξει,
ἱλέομαι μὲν ἀπίαν βοῦνιν,
καρβανὰ δ᾽ αὐδὰν εὖ ἀκοεῖς.
πολλάκι δ᾽ ἐμπίτνω ξὺν λακίδι

κλύετ' ἐπὶ τὸ δίκαιον ἰδόντες,
ἢ καὶ μὴ τέλεον
δόντες ἔχειν παρ' αἶσαν.
ὕβριν δ' ἑτοίμως στυγόντες
πέλοιτ' ἂν ἔνδικοι γάμοις.
ἔστι δὲ κἀκ πολέμου τει-
ρομένοις βωμὸς ἀρῆς φυγάσιν
ῥῦμα δαιμόνων σέβας,
εἰθείη διὸς ἐπὶ παναληθῶς.
διὸς ἵμερος οὐκ
εὐθήρατος ἐτύχθη,
πάντη τοι φλεγέθει
κἂν σκότῳ
μέλαινα ξυντύχᾳ
μερόπεσσι λαοῖς.
πίπτει δ' ἀσφαλὲς οὐδ' ἐπὶ νώτῳ
κορυφᾷ διὸς εἰ κρανθῇ πρᾶγμα
τέλειον.
4 δαυλοὶ γὰρ πραπίδων δάσκιοί-
τε τείνουσι πόροι,
κατιδεῖν ἄφραστοι.
ἰάπτει δ' ἐλπίδων
ἀφ' ὑψιπύργων πανώλεις
βροτούς. βίαν
δ' οὔτιν' ἐξοπλίζει
τὰν ἄποινον δαιμονίων
ἥμενον ἄνω φρόνημα πῶς
αὐτόθεν ἐξέπραξεν ἔμπας

πρόσθε πόνων μνασαμένα
τάπε νῦν ἐπιδείξω
πιστὰ τεκμήρια, τάτ᾽ αἰνόμοια
ἤδ᾽ ἀέλπτῳ ἀπὸ ὄντα φανεῖται.
γνώσεται
δὲ λόγοισ τις ἐνμάθῃ,
εἰδὲ κυρεῖ τις πέλας οἰωνοπόλων
ἔγγαιος οἶκτον οἰκτρὸν αἴων,
δοξάσει τις ἀκούων
ὄπα τᾶς τηρείας
μήτιδος οἰκτρᾶς ἀλόχου
κιρκηλάτου τ᾽ ἀηδόνης,
ἅ τ᾽ ἀπὸ χώρων, ποταμῶν τ᾽ ἐργομένα
πενθεῖ νέον οἶκτον ἠθέων,
ξυντίθησι δὲ παιδὸς
μόρον, ὡς αὐτοφόνως
ὤλετο πρὸς χειρὸς ἕο ἐν=
δυσμάτορος κότου τυχών,
τὼς καὶ ἐγὼ φιλοδύρ=
τοις ἰαονίοισι νόμοισι
δάπτω τὰν ἁπαλὰν,
νειλοθερῆ παρειὰν
ἀπειρόδακρυώ τε καρδίαν.
3 γόεδνα δ᾽ ἀνθεμίζομαι
δειμαίνουσα φίλους τᾶς
δε φυγᾶς ἀερίας ἀπὸ γᾶς,
εἴτις ἐστὶ κηδεμών,
ἀλλὰ θεοὶ οἱ γενέται

ὕπατοί τε θεοὶ, καὶ βαρύτιμοι
χθόνιοι θήκας κατέχοντες.
καὶ ζεὺς σωτὴρ τρίτος οἰκοφύλαξ
ὁ σίων ἀνδρῶν δέξαιθ' ἱκέτην.
τὸν θηλυγενῆ στόλον αἰδοίῳ
πνεύματι χώρας ἀρσενοπληθῆ
δεσμὸν ὑβριστὴν αἰγυπτογενῆ,
2 πρὶν πόδα χέρσῳ τῇδ' ἐν ἀσώδει
θεῖναι ξὺν ὄχῳ ταχυήρει
πέμψατε, πόντον δ' ἔνθα δὲ λαίλαπι
χειμωνοτύπῳ βροντῇ στεροπῇ
τ' ὀμβροφόροισι τ' ἀνέμοις ἀγρίας
ἁλὸς ἀντήσαντες ὄλοιντο,
πρὶν ποτε λέκτρων, ὧν θέμις εἴργει,
σφετοριξάμενον πατραδελφίαν
τὴν δ' ἀεκόντων ἐπιβῆναι,
νῦν δ' ἐπικεκλόμεναι
δῖον πόρτιν ὑπὲρ
πόντιον τιμάορ' ἶνιν
τ' ἀνθονόμοισ τὰς προγόνου
βοὸς ἐξ ἐπιπνοίας
ζηνὸς ἔφαψιν, ἐπωνυμία
δ' ἐπεκραίνετο μόρσιμος αἰὼν
εὐλόγως.
ἔπαφον δὲ γέννασ' ἐ-
όντ' ἐπιλεξαμένα.
νῦν ἐν ποιονόμοις
ματρὸς ἀρχαίας τόποις, τὴν

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΙΚΕ-ΤΙΔΕΣ.

1 ΖΕΥΣ μὲν ἀφίκτωρ ἐπίδοι
προφρόνως
στόλον ἡμέτερον
ναΐον ἀρόεντ' ἀπὸ προστομίων
λεπτομαθῶν,
νείλου δίαν δὲ λιποῦσαι
χθόνα σύγχορτον συρίᾳ φεύγομεν
ὄυτιν' ἐφ' αἵματι δημηλασίᾳ
ψήφῳ πόλεως γνωσθεῖσαι,
ἀλλ' αὐτογένητον φυλαξάνορα
γάμον αἰγύπτου παίδων ἀσεβῆ
τὸν ὀνοταζόμεναι.
δαναὸς δὲ πατὴρ καὶ βούλαρχος
καὶ στασίαρχος τάδε πεσσονομῶν
κύδιστ' ἀχέων ἐπέκρανε
φεύγειν, ἀνέδην δὲ διὰ κυμαλέον
κέλσαι δ' ἄργους γαῖαν, ὅθεν δὴ
γένος ἡμέτερον τῆς οἰστροδόνου
βοὸς ἐξ ἐπαφῆς κἀξ ἐπινοίας
διὸς εὐχόμενον τετέλεσται.
τίνα οὖν χώραν εὔφρονα μᾶλλον
τῆσδ' ἀφικοίμεθα
σὺν τοῖσδ' ἱκετῶν ἐγχειριδίοις
ἱεροστέπτοισι κλάδοισι;
ὧν πόλις, ὧν γῆ, καὶ λευκὸν ὕδωρ.

τοὐμὸν δικαίως. ὄμμα γὰρ πάσης χθονὸς
θησηΐδος ἐξίκοιτ' ἂν εὐκλεὴς λόχος
παίδων, γυναικῶν καὶ στόλος πρεσβυτίδων.
Φοινικοβάπτοις ἐνδυτοῖς ἐσθήμασι
τιμᾶτε, καὶ τὸ φέγγος ὁρμάσθω πυρὸς
ὅπως ἂν εὔφρων ἥδ' ὁμιλία χθονὸς
τὸ λοιπὸν εὐάνδροισιν συμφοραῖς πρέπῃ.
βᾶτ' ἐν δόμῳ μεγάλαι φιλότιμοι
νυκτὸς παῖδες ἄπαιδες
ὑπ' εὔφρονι πομπᾷ,
εὐφαμεῖτε δὲ, χωρεῖτε
γᾶς ὑπὸ κεύθεσιν ὠγυγίοισιν,
καὶ τιμαῖς, καὶ θυσίαις πε-
ρισέπτα τύχατε,
εὐφαμεῖτε δὲ πανδαμεί.
ἵλαοι δὲ καὶ εὔφρονες γᾷ
δεῦρ' ἴτε σεμναὶ πυριδάπτῳ
λαμπάδι τερπόμεναι, καθ' ὁδὸν
δ' ὀλολύξατε νῦν ἐπιμολπαῖς,
σπονδαὶ δ' ἐς τὸ πᾶν ἔνδαδες οἴκων.
παλλάδος ἀστοῖσι ζεὺς παντόπτας
οὕτω μοῖρά τε συγκατέβα.
ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.

αἰσχύλου

χαίρετ᾽ ἀστικὸς λεώς,
ἴκταρ ἥμενοι Διός.
παρθένου φίλας φίλοι
σωφρονοῦντες ἐν χρόνῳ,
παλλάδος δ᾽ ὑπὸ πτεροῖς
ὄντας ἅζεται πατήρ.

ἀθ. χαίρετε χ᾽ ὑμεῖς. προτέραν δὲ με χρὴ
στείχειν θαλάμους ἀποδείξουσαν
πρὸς φῶς ἱερόν. τῶνδε προπομπῶν.
ἴτε καὶ σφαγίων τῶν δ᾽ ὑπὸ σεμνῶν
κατὰ γῆς σύμεναι, τὸ μὲν ἀπίειον
χώρας κατέχειν. τὸ δὲ κερδαλέον
πέμπειν πόλεως ἐπὶ νίκῃ.
ὑμεῖς δ᾽ ἡγεῖσθε πολισσοῦχοι
παῖδες κραναοῦ τοῖς δὲ μέτοικοι.
εἴη δ᾽ ἀγαθῶν
ἀγαθὴ διάνοια πολίταις

χο. χαίρετε. χαίρετε δ᾽ αὖθις ἐπιδιπλοΐζω
πάντες οἱ κατὰ πτόλιν
δαίμονές τε καὶ βροτοὶ
παλλάδος πόλιν νέμον-
τες. μετοικίαν δ᾽ ἐμὴν
εὐσεβοῦντες, οὔτι μέμ-
ψεσθε συμφορὰς βίου,

ἀθ. αἰνῶ δὲ μύθους τῶν δε τῶν κατευγμάτων
πέμψω τε φέγγει λαμπάδων σέλασφόρων
εἰς τοὺς ἔνερθεν καὶ κάτω χθονὸς τόπους
ξὺν προσπόλοισιν. αἵτε φρουροῦσιν βρέτας

ἐπικραινομένων.

ἀθ. γάνυμαι, στέργω δ' ὄμματα πειθοῦς,
ὅτι μοι γλῶσσαν, καὶ στόμ' ἐπωπᾷ
πρὸς τὰς δ' ἀγρίως ἀπανηναμένας.
ἀλλ' ἐκράτησε Ζεὺς ἀγοραῖος.
νικᾷ δ' ἀγαθῶν
ἔρις ἡ μετέρα διὰ παντός,

χο. τὰν δ' ἄπληστον κακῶν
μήτ' ἐν πόλει στάσιν
τάδ' ἐπεύχομαι βρέμειν;
μηδὲ πιοῦσα κόνις,
μέλαν αἷμα πολιτῶν,
δι' ὀργὰν ποινὰς
ἀντιφόνους ἄτας
ἁρπαλίσαι πόλεως.
χάρματα δ' ἀντιδιδοῖεν
„ κοινωφελεῖ διανοίᾳ,
„ καὶ συγεῖν μιᾷ φρενί.
„ πολλῶν γὰρ τόδ' ἐν βροτοῖς ἄκος.

ἀθ. ἆρα φρονούσης γλώσσης ἀγαθῆς
ὁδὸν εὑρίσκεις.
ἐκτῶν φοβερῶν τῶνδε προσώπων.
μέγα κέρδος ὁρῶ τοῖς δὲ πολίταις.
τὰς δὲ γὰρ εὐφρόνως εὔφρονες ἀεὶ
μέγα τιμῶντες, καὶ γῆν, καὶ πόλιν
ὀρθοδίκαιον
πρέψετε πάντες διάγοντες.

χο. χαίρετ' ἐν αἰσιμίαις πλούτου.

χαίρετ',

τὸ μὴ περᾶν ὅρον τόπον.
μηδ' ἄκαρπος αἰα-
νὴς ἐφερπέτω νόσος.
μῆλα τ' εὐθενοῦντ' ἄγαν
ξὺν διπλοῖς ἐμβρύοις
τρέφοι χρόνῳ τεταγμένῳ γόνος
πλουτόχθων. ἑρμαίαν
δαιμόνων δόσιν τίοι.

ἀθ. ἦ τάδ' ἀκούετε πόλεως φρούριον
οἷ' ἐπικρανεῖ. μέγα δύναται
πότνι' ἐρινὺς παρά τ' ἀθανάτοις
τοῖς θ' ὑπὸ γαῖαν, περί τ' ἀνθρώπων,
φανερῶς τελέως διαπράσσουσιν.
τοῖς μὲν ἀοιδάς, τοῖς δ' αὖ δακρύων
βίον ἀμβλωπὸν παρέχουσαι,

χο. ἀνδροκμῆτας δ' ἀώ-
ρους ἀπεννέπω τύχας,
νεανίδων τ' ἐπηράτων
ἀνδροτυχεῖς βιότους,
δότε κύρι' ἔχοντες.
θεαὶ τῶν μοῖραι
ματροκασιγνῆται,
δαίμονες ὀρθονόμοι,
παντὶ δόμῳ μέγακοινοι,
παντὶ χρόνῳ δ' ἐπιβριθεῖς
ἐνδίκοις ὁμιλίαις
πάντα τιμιώτατα θεῶν
τάδε τοι χώρα τῇ μὴ προφρόνως

ἐπικραι-

ἀθ. τοιαῦτα σοὔστι. τῶν ἀρειφάτων δ' ἐγὼ
πρεπτῶν ἀγώνων οὐκ ἀνέξομαι τὸ μὴ οὐ
τὴν δ' ἀστύνικον ἐν βροτοῖς τιμᾶν πόλιν.

χο. δέξομαι παλλάδος ξυνοικίαν,
οὐδ' ἀτιμάσω πόλιν,
τὰν καὶ ζεὺς ὁ παγκρατὴς ἄρης τε
φρούριον θεῶν νέμοι.
ῥυσίβωμον ἑλλά=
νων, ἄγαλμα δαιμόνων,
ἅτ' ἐγὼ κατεύχομαι
θεσπίσασα πρευμενῶς
ἐπασύτους βίου τύχας ὀνησίμους
γαίας ἐξ ἀμβρόσαι
φαιδρὸν ἁλίου σέλας,

ἀθ. τάδ' ἐγὼ προφρόνως τοῖσδε πολίταις
πράσσω, μεγάλας καὶ δυσαρέστους
δαίμονας αὐτοῦ κατανασσαμένη.
πάντα γὰρ αὗται τὰ κατ' ἀνθρώπους
ἔλαχον διέπειν.
ὁ δὲ μὴ κύρσας βαρέων τούτων
οὐκ οἶδεν ὅθεν πληγαὶ βιότου.
τὰ γὰρ ἐκ προτέρων ἀμπλακήματά νιν
πρὸς τάσδ' ἀπάγει σιγῶν ὄλεθρος,
καὶ μέγα φωνοῦν=
τ' ἐχθραῖς ὀργαῖς ἀμαθύνει.

χο. δενδροπήμων δὲ μὴ πνέοι βλάβα
τὰν ἐμὰν χάριν λέγω
φλογμὸς ὀμματοστερὴς φυτῶν.

τὸ μὴ

ἀλλ' εἰ μὲν ἁγνόν ἐστί σοι πειθοῦς σέβας
γλώσσης ἐμῆς μείλιγμα καὶ θελκτήριον,
σὺ δ' οὖν μένοις ἄν. εἰ δὲ μὴ θέλεις μένειν,
οὔτ' ἂν δικαίως τῇδ' ἐπιῤῥέποις πόλει,
μῆνίν τιν' ἢ κότον τιν' ἢ βλάβην στρατῷ.
ἔξεστι γάρ σοι τῇδε δ' ἀμοίρῳ χθονὸς
εἶναι δικαίως ἐς τὸ πᾶν τιμωμένῃ.

χο. ἄνασσ' ἀθάνα. τίνα με φὴς ἔχειν ἕδραν;
ἀθ. πάσης ἀπήμον' οἰζύος. δέχου δὲ σύ.
χο. καὶ δὴ δέδεγμαι. τίς δέ μοι τιμὴ μενεῖ.
ἀθ. ὡς μή τιν' οἶκον ἀθενεῖν ἄνευ σέθεν.
χο. σὺ τοῦτο πράξεις, ὥστε με σθένειν τόσον;
ἀθ. τῷ γὰρ σέβοντι, συμφορὰς ὀρθώσομεν.
χο. καί μοι πρὸ παντὸς ἐγγύην θήσῃ χρόνου,
ἀθ. ἔξεστιν γάρ μοι μὴ λέγειν ἃ μὴ τελῶ;
χο. θέλξειν μ' ἔοικας, καὶ μεθίσταμαι κότου.
ἀθ. τοιγὰρ κατὰ χθόνα οὖσ' ἐπικτήσῃ φίλους,
χο. τί οὖν μ' ἄνωγας τῇδ' ἐφυμνῆσαι χθονί.
ἀθ. ὁποῖα. νίκης μὴ κακῆς ἐπίσκοπα
καὶ ταῦτα γῆθεν ἔκ τε ποντίας δρόσου
ἐξ οὐρανοῦ τε κ' ἀνέμων ἀήματα
εὐηλίως πνέοντ' ἐπιστείχειν χθόνα,
καρπόν τε γαίας καὶ βροτῶν ἐπιῤῥυτον
ἀστοῖσιν εὐθηνοῦντας μὴ κάμνειν χρόνῳ
καὶ τῶν βροτείων σπερμάτων σωτηρίαν.
τῶν δυσσεβούντων δ' ἐκφορωτέρα πέλοις.

χο. στέργω γὰρ ἀνδρὸς φιτυποιμένος δίκην *
τὸ τῶν δικαίων τῶνδ' ἀπένθητον γένος

γλώσσης ματαίας μὴ βάλῃς ἐπὶ χθόνα
καρπὸν φέροντα πάντα μὴ πράσσειν καλῶς
κύμα κελαινοῦ κύματος πικρὸν μένος
ὡς σεμνότιμος, καὶ ξυνοικήτωρ ἐμοὶ
πολλῆς δὲ χώρας τῆς δὲ τ' ἀκροθίνια
θύη, πρὸ παίδων καὶ γαμηλίου τέλους
ἔχουσ' ἐς ἀεὶ τόνδ' ἐπαινέσεις λόγον.

χο. ἐμὲ παθεῖν τάδε φεῦ
ἐμὲ παλαιόφρονα κατὰ γᾶν οἰκεῖν
ἀτίετον, φεῦ μύσος,
πνέω τοι μένος
ἅπαντά τε κότον.
οἶ. οἶ. δᾶ. φεῦ.
τίς μ' ὑποδύεται
πλευρᾶς ὀδύνα,
θυμὸν ἄιε μᾶτερ
νὺξ, ἀπὸ γάρ με τιμῶν δαμαίων.
θεῶν δυσπάλαμοι
παρ' οὐδὲν ἦραν δόλοι.

ἀθ. ὀργὰς ξυνοίσω σοι, γεραιτέρα γὰρ εἶ.
καίτοι μὲν σὺ κάρτ' ἐμοῦ σοφωτέρα.
φρονεῖν δὲ κἀμοὶ ζεὺς ἔδωκεν οὐ κακῶς,
ὑμεῖς δ' ἐς ἀλλόφυλον ἐλθοῦσαι χθόνα
γῆς τῆσδ' ἐρασθήσεσθε, προυννέπω τάδε,
ὁ ὑπερρέων γὰρ τιμιώτερος χρόνος
ἔσται πολίταις τοῖσδε, καὶ σὺ τιμίαν
ἕδραν ἔχουσα πρὸς δόμοις ἐρεχθέως
τεύξῃ. παρ' ἀνδρῶν καὶ γυναικείων στόλων,

ὅσην

τεύξητ' ἀφεῖσαι δαιμόνων σταλάγματα
βρωτῆρας αἰχμὰς σπερμάτων ἀνημέρους,
ἐγὼ γὰρ ὑμῖν πανδίκως ὑπίσχομαι
ἕδρας τε, καὶ κευθμῶνας ἐνδίκου χθονὸς
λιπαροθρόνοισιν ἡμένας ἐπ' ἐσχάραις
ἕξειν ὑπ' ἀστῶν τῶνδε τιμαλφουμένας.
χο. ἰὼ θεοὶ νεώτεροι. παλαιοὺς νόμους
καθιππάσασθε, κἀκ χερῶν εἵλεσθέ μου
ἐγὼ δ' ἄτιμος ἡ τάλαινα βαρύκοτος
ἐν γᾷ τᾷδε φεῦ
ἰοὺ ἰοὺ ἀντιπαθῆ
μεθεῖσα καρδίας σταλαγμὸν.
χθονιαφόρον. ἐκ δὲ τοῦ
λιχὴν ἄφυλλος, ἄτεκνος,
ἰὼ δίκα πέδον ἐπεσσύμενος
βροτοφθόρους κηλῖδας ἐν χώρᾳ βαλεῖν
στενάζω, τί ῥέξω,
γένωμαι, δύσοιστα
πολίταις ἔπαθον.
ἰὼ μεγάλα τοι
κόραι δυστυχεῖς
νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.
ἀθ. οὐκ ἔστ' ἄτιμοι, μὴ δ' ὑπερθύμως ἄγαν
θεαὶ βροτῶν στήσητε δύσκηλον χθόνα,
κἀγὼ πέποιθα ζηνί, καὶ τί δεῖ λέγειν
καὶ κλῇδας οἶδα δωμάτων μόνη θεῶν,
ἐν ᾧ κεραυνὸς ἐστὶν ἐσφραγισμένος
ἀλλ' οὐδὲν αὐτοῦ δεῖ. σὺ δ' εὐπειθὴς ἐμοὶ

γλώσσης

αὐτοῖσιν ἡμεῖς ἐσμὲν ἀσμενέστεροι,
καὶ χαῖρε καὶ σὺ, καὶ πολισσοῦχος λεὼς
πάλαισμ' ἄφυκτον τοῖς ἐναντίοις ἔχοις.
σωτήριόν τε καὶ δορὸς νικηφόρον.
χο. ἰὼ θεοὶ νεώτεροι παλαιοὺς νόμους
καθιππάσασθε, κἀκ χερῶν εἵλεσθέ μου
ἐγὼ δ' ἄτιμος ἡ τάλαινα βαρύκοτος.
ἐν γᾷ τᾷδε φεῦ
ἰοὺ ἰοὺ, ἀντιπενθῆ
μεθεῖσα καρδίας σταλαγμὸν
χθονὶ ἀφόρον, ἐκ δὲ τοῦ
λιχὴν ἄφυλλος. ἄτεκνος,
ἰὼ δίκα πέδον ἐπεσύμενος
βροτοφθόρους κηλῖδας ἐν χώρᾳ βαλεῖν
στενάζω, τί ῥέξω
γένωμαι: δύσοιστα
πολίταις ἔπαθον
ἰὼ μεγάλα τοι,
κόραι δυστυχεῖς
νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.
αθ. ἐμοὶ πείθεσθε μὴ βαρυστόνως φέρειν
οὐ γὰρ νενίκησθ', ἀλλ' ἰσόψηφος δίκη
ἐξῆλθ' ἀληθῶς οὐκ ἀτιμία σέθεν.
ἀλλ' ἐκ διὸς γὰρ λαμπρὰ μαρτυρία παρῆν,
αὐτὸς ὁ χρήσας αὐτὸς ἦν ὁ μαρτυρῶν!
ὡς ταῦτ' ὀρέστην δρῶντα μὴ βλάβας ἔχειν.
ὑμεῖς δέ τε τῇδε γῇ βαρὺν κότον
σκήψησθε. μὴ θυμοῦσθε, μὴ δ' ἀκαρπίαν

τεύξητ'

BIBLIOTECA NAZ. VITTORIO EMANUELE ROMA

νῦν ἀγχόνης μοι τέρματ' ἢ φάος βλέπειν,
ἡμῖν γὰρ ἔρρειν. ἢ πρόσω τιμὰς νέμειν
πεμπάζετ' ὀρθῶς ἐκβολὰς ψήφων ξένοι
τὸ μὴ ἀδικεῖν σέβοντες ἐν διαιρέσει.
γνώμης δ' ἀπούσης πῆμα γίνεται μέγα,
βαλοῦσα τ' οἶκον ψῆφος ὄρθωσεν μία,

ἀθ. ἀνὴρ ὅγ' ἐκπέφευγεν αἵματος δίκην.
ἴσον γὰρ ἐστὶ τ' ἀρίθμημα τῶν πάλων.

ὀρ. ὦ παλλὰς, ὦ σώσασα τοὺς ἐμοὺς δόμους
καὶ γῆς πατρῴας ἐστερημένον. σύ τοι
κατῴκισάς με, καί τις ἑλλήνων ἐρεῖ.
ἀργεῖος ἀνὴρ αὖθις ἔν τε χρήμασιν
οἰκεῖ πατρῴοις παλλάδος καὶ λοξίου
ἕκατι, καὶ τοῦ πάντα κραίνοντος τρίτου
σωτῆρος. ὃς πατρῷον αἰδεσθεὶς μόρον
σώζει με μητρὸς τάσδε συνδίκους ὁρῶν,
ἐγὼ δὲ χώρᾳ τῇδε, καὶ τῷ σῷ στρατῷ
τὸ λοιπὸν εἰς ἅπαντα πλειστήρη χρόνον
ὁρκωμοτήσας, νῦν ἄπειμι πρὸς δόμους
μήτοι τιν' ἄνδρα δεῦρο πρυμνήτην χθονὸς
ἐλθόντ' ἐποίσειν εὖ κεκασμένον δόρυ.
αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ὄντες ἐν τάφοις τότε
τοῖς τἀμὰ παρβαίνουσι νῦν ὁρκώματα
ἀμηχάνοισι πράξομεν δυσπραξίαις
ὁδοὺς ἀθύμους, καὶ παρόρνιθας πόρους
τιθέντες, ὡς αὐτοῖσι μεταμέλῃ πόνος,
ὀρθουμένων δὲ καὶ πόλιν τὴν παλλάδος
τιμῶσιν ἀεὶ τήνδε συμμάχῳ δορί.

πρωτοκτόνοισι προστροπαῖς ἰξίονος.
χο. λέγεις, ἐγὼ δὲ μὴ τυχοῦσα τῆς δίκης,
βαρεῖα χώρᾳ τῇδ' ὁμιλήσω πάλιν.
ἀπ. ἀλλ' ἔν τε τοῖς νέοισι, καὶ παλαιτέροις
θεοῖς ἄτιμος εἶ σύ. νικήσω δ' ἐγώ.
χο. τοιαῦτ' ἔδρασας καὶ φέρητος ἐν δόμοις
μοίρας ἔπεισας ἀφθίτους θεῖναι βροτούς.
ἀπ. οὔκουν δίκαιον τὸν σέβοντ' εὐεργετεῖν.
ἄλλως τε πάντως χ' ὡς δεόμενος τύχοι;
χο. σύ τοι παλαιὰς δαίμονας καταφθίσας
οἴνῳ παρηπάτησας ἀρχαίας θεάς.
ἀπ. σύ τοι τάχ' οὐκ ἔχουσα τῆς δίκης τέλος
ἐμῇ τὸν ἰὸν οὐδὲν ἐχθροῖσι βαρύν,
χο. ἐπεὶ καθιππάζῃ με πρεσβύτιν νέος,
δίκης γενέσθαι τῆσδ' ἐπήκοος μενῶ
ὡς ἀμφίβολος οὖσα θυμοῦσθαι πόλει.
ἀθ. ἐμὸν τόδ' ἔργον λοισθίαν κρῖναι δίκην
14 ψῆφον δ' ὀρέστῃ τήνδ' ἐγὼ προσθήσομαι.
μήτηρ γὰρ οὔτις ἐστὶν, ἥ μ' ἐγείνατο.
τὸ δ' ἄρσεν αἰνῶ πάντα, πλὴν γάμου τυχεῖν.
ἅπαντι θυμῷ. κάρτα δ' εἰμὶ τοῦ πατρός.
οὕτω γυναικὸς οὐ προτιμήσω μόρον
ἄνδρα κτανούσης δωμάτων ἐπίσκοπον.
νικᾷ δ' ὀρέστης, κἂν ἰσόψηφος κριθῇ.
ἐκβάλλεθ' ὡς τάχιστα τευχέων πάλους,
ὅσοις δικαστῶν τοῦτ' ἐπέσταλται τέλος.
ὀρ. ὦ φοῖβ' ἄπολλον πῶς ἀγὼν κριθήσεται;
χο. ὦ νὺξ μέλαινα μῆτερ ἆρ' ὁρᾷς τάδε,

πέτρα πάγος τ᾽ ἄρειος. ἐν δὲ τῷδε σέβας
ἀστῶν φόβος τε συγγενὴς τὸ μὴ ἀδικεῖν
σχήσει τόδ᾽ ἦμαρ, καὶ κατ᾽ εὐφρόνην ὅμως
αὐτῶν πολιτῶν μὴ πικαινόντων νόμοις
κακαῖς ἐπιρροαῖσι. βορβόρῳ θ᾽ ὕδωρ
λαμπρὸν μιαίνων οὔποθ᾽ εὑρήσεις ποτόν.
τὸ μὴ τ᾽ ἄναρχον μὴ δὲ δεσποτούμενον.
ἀστοῖς περιστέλλουσι βουλεύω σέβειν.
καὶ μὴ τὸ δεινὸν πᾶν πόλεως ἔξω βαλεῖν
τίς γὰρ δεδοικὼς μηδὲν ἔνδικος βροτῶν;
τοιόνδε ταρβοῦντες ἐνδίκως σέβας,
ἔρυμα τε χώρας, καὶ πόλεως σωτήριον
ἔχοι τ᾽ ἄν, οἷον οὔτις ἀνθρώπων ἔχει,
οὔτ᾽ ἐν σκύθῃσιν, οὔτε πέλοπος ἐν τόποις.
κερδῶν ἄθικτον τοῦτο βουλευτήριον,
αἰδοῖον, ὀξύθυμον, εὑδόντων ὕπερ
ἐγρηγορὸς φρούρημα γῆς καθίσταμαι.
ταύτην μὲν ἐξέτειν᾽ ἐμοῖς παραίνεσιν
ἀστοῖσιν εἰς τὸ λοιπὸν, ὀρθοῦσθαι δὲ χρὴ,
καὶ ψῆφον αἴρειν, καὶ διαγνῶναι δίκην.
αἰδουμένοις τὸν ὅρκον εἴρηται λόγος.

Χο. καὶ μὴν βαρεῖαν τὴν δ᾽ ὁμιλίαν χθονὸς
ξύμβουλός εἰμι μηδαμῶς ἀτιμάσαι.

ἀπ. κἄγωγε χρησμοὺς τοὺς ἐμοὺς τε καὶ Διὸς
ταρβεῖν κελεύω μὴ δ᾽ ἀκαρπώτους κτίσαι.

Χο. ἀλλ᾽ αἱματηρὰ πράγματ᾽ οὐ λαχὼν σέβεις,
μαντεῖα δ᾽ οὐκ ἔθ᾽ ἁγνὰ μαντεύσῃ μένων.

ἀπ. ἦ καὶ πατὴρ τι σφάλλεται βουλευμάτων.

τεκμήριον δὲ τοῦ δέ σοι δείξω λόγου
πατὴρ μὲν ἂν γένοιτ' ἄνευ μητρὸς πέλας,
μάρτυς πάρεστι παῖς ὀλυμπίου διὸς,
οὐδ' ἐν σκότοισι νηδύος τεθραμμένη,
ἀλλ' οἷον ἔρνος, οὔτις ἂν τέκοι θεός.
ἐγὼ δὲ, παλλὰς, τ' ἄλλα θ' ὡς ἐπίσταμαι
τὸ σὸν πόλισμα καὶ στρατὸν τεύξω μέγαν,
καὶ τόν δ' ἔπεμψα σῶν δόμων ἐφέστιον,
ὅπως γένοιτο πιστὸς εἰς τὸ πᾶν χρόνου.
καὶ τόνδ' ἐπικτήσαιο σύμμαχον θεὰ,
καὶ τοὺς ἔπειτα. καὶ τάδ' αἰώνως μένοι
στέργειν τ' ἄπιστα τῶν δὲ τοὺς ἐπισπόρους.
ἀθ. ἤδη κελεύσω τοὺς δ' ἀπὸ γνώμης φέρειν
ψῆφον δικαίαν ὡς ἅλις λελεγμένων,
χο. ἡμῖν μὲν ἤδη πᾶν τετόξευται βέλος
μένω δ' ἀκοῦσαι πῶς ἀγὼν κριθήσεται.
ἀθ. τί γὰρ πρὸς ὑμῶν. πῶς τιθεῖσ' ἄμομφος ὦ,
χο. ἠκούσαθ' ὧν ἠκούσατ', ἐν δὲ καρδίᾳ
ψῆφον φέροντες ὅρκον αἰδεῖσθαι ξένοι.
ἀθ. κλύοιτ' ἂν ἤδη θεσμὸν ἀττικὸς λεὼς
πρώτας δίκας κρίνοντες αἵματος χυτοῦ.
ἔσται καὶ τὸ λοιπὸν αἰγέως στρατῷ,
αἰεὶ δ' ἐκάστων τοῦτο βουλευτήριον.
πάγον δ' ἄρειον τόνδ' ἀμαζόνων ἕδραν
σκηνάς θ' ὅτ' ἦλθον θησέως κατὰ φθόνον
στρατηλατοῦσαι καὶ πόλιν νεόπολιν
τήνδ' ὑψίπυργον ἀντεπύργωσαν τότε.
ἄρει δ' ἔθυον, ἔνθεν ἔστ' ἐπώνυμος

13 φᾶρος περεσκήνωσεν. ἐν δ' ἀτέρμονι
κόπτει πεδήσασ' ἄνδρα δαιδάλῳ πέπλῳ.
ἀνδρὸς μὲν ὑμῖν οὗτος εἴρηται μόρος.
τοῦ παντοσέμνου τοῦ στρατηλάτου νεῶν
ταύτην τοιαύτην εἶπον, ὡς δειχθῇ λεώς,
ὅσπερ τέτακται τήνδε κυρῶσαι δίκην.
χο. πατρὸς προτιμᾷ ζεὺς μόρον τῷ σῷ λόγῳ.
αὐτὸς δ' ἔδησε πατέρα πρεσβύτην κρόνον,
πῶς ταῦτα τούτοις οὐκ ἐναντίως λέγεις;
ὑμᾶς δ' ἀκούειν ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
ἀπ. ὦ παντομισῆ κνώδαλα στύγη θεῶν,
πέδας μὲν ἂν λύσειεν. ἔστι τοῦ δ' ἄκος
καὶ κάρτα πολλὴ μηχανὴ λυτήριος
ἀνδρὸς δ' ἐπεὶ δ' ἂν αἷμ' ἀνασπάσῃ κόνις
ἅπαξ θανόντος, οὔτις ἔστ' ἀνάστασις,
τούτων ἐπῳδὰς οὐκ ἐποίησε πατὴρ
ὁ ὑμός. τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω
στρέφων τίθησιν, οὐδὲν ἀσθμαίνων μένει
χο. πῶς γὰρ τὸ φεύγειν τοῦ δ' ὑπερδοκεῖς ὅρα,
τὸ μητρὸς αἷμ' ὅμαιμον ἐκχέας πέδῳ,
ἔπειτ' ἐν ἄργει δώματ' οἰκήσει πατρὸς;
ποίοισι βωμοῖς χρώμενος τοῖς δημίοις;
ποία δὲ χέρνιψ φρατόρων προσδέξαιτο;
ἀπ. καὶ τοῦτο λέξω, καὶ μάθ' ὡς ὀρθῶς ἐρῶ.
οὐκ ἔστι μήτηρ ἡ κεκλημένου τέκνου
τοκεὺς, τροφὸς δὲ κύματος νεοσπόρου.
τίκτει δ' ὁ θρώσκων ἡ δ' ἅπερ ξένῳ ξένη
ἔσωσεν ἔρνος. οἷσι μὴ βλάψῃ θεὸς

τεκμήριον

ὀρ. ἐγὼ δὲ μητρὸς τῆς ἐμῆς ἐν αἵματι,
χο. πῶς γάρ σ' ἔθρεψεν ἐντὸς ὦ μιαιφόνε
ζώνης; ἀπεύχῃ μητρὸς αἷμα τὸ φίλτατον.
ὀρ. ἤδη σὺ μαρτύρησον, ἐξηγοῦ δέ μοι
ἄπολλον, εἴ σφε σὺν δίκῃ κατέκτανον.
δρᾶσαι γὰρ ὥσπερ ἐστὶν οὐκ ἀρνούμεθα,
ἀλλ' εἰ δικαίως εἴτε μὴ, τῇ σῇ φρενὶ
δοκεῖ, τόδ' αἷμα κρῖνον, ὡς τούτοις φράσω.
ἀπ. λέξω πρὸς ὑμᾶς τόνδ' ἀθηναίας μέγαν
θεσμὸν δικαίως, μάντις δ' ὢν οὐ ψεύσομαι.
οὐπώποτ' εἶπον μαντικοῖσιν ἐν θρόνοις
οὐκ ἀνδρὸς, οὐ γυναικὸς, οὐ πόλεως πέρι
ὃ μὴ κελεύσει ζεὺς ὀλυμπίων πατὴρ,
τὸ μὲν δίκαιον τοῦθ' ὅσον σθένει μαθεῖν
βουλῇ, πιφαύσκω δ' ὔμμ' ἐπισπέσθαι πατρὸς,
ὅρκος γὰρ οὔτι ζηνὸς ἰσχύει πλέον.
χο. ζεὺς, ὡς λέγεις σὺ, τόνδε χρησμὸν ὤπασε
φράζειν ὀρέστῃ τῷδε τὸν πατρὸς φόνον,
πράξαντα μητρὸς μηδαμοῦ τιμὰς νέμειν,
ἀπ. οὐ γάρ τι ταὐτὸν ἄνδρα γενναῖον θανεῖν
διοσδότοις σκήπτροισι τιμαλφούμενον.
καὶ ταῦτα πρὸς γυναικὸς, οὔτι θουρίοις
τόξοις ἑκηβόλοισιν, ὥς τ' ἀμαζόνος.
ἀλλ' ὡς ἀκούσῃ παλλὰς οἵ τ' ἐφήμενοι
ψήφῳ διαιρεῖν τοῦδε πράγματος πέρι,
ἀπὸ στρατιᾶς γὰρ μιν ἠμποληκότα
τὰ πλεῖστ' ἀμείνον' εὔφροσιν δεδεγμένη
δροίτῃ περῶντι λουτρὰ κἀπὶ τέρματι

ἐμῶν. φόνου δὲ τοῦδ' ἐγὼ καθάρσιος.
καὶ ξυνδικήσων αὐτός. αἰτίαν δ' ἔχω
τῆς τοῦδε μητρὸς τοῦδε φόνου. σὺ δ' εἴσαγε
ὅπως ἐπίστα τήνδε κύρωσον δίκην.

ἀθ. ὑμῶν ὁ μῦθος, εἰσάγω δὲ τὴν δίκην,
ὁ γὰρ διώκων πρότερος ἐξ ἀρχῆς λέγων
γένοιτ' ἂν ὀρθῶς πράγματος διδάσκαλος.

χο. πολλαὶ μέν ἐσμεν. λέξομεν δὲ ξυντόμως
ἔπος δ' ἀμείβου πρὸς ἔπος ἐν μέρει τιθείς.
τὴν μητέρ' εἰπὲ πρῶτον εἰ κατέκτανες.

ὀρ. ἔκτεινα. τούτου δ' οὔτις ἄρνησις πέλει.

χο. ἓν μὲν τόδ' ἤδη τῶν τριῶν παλαισμάτων.

ὀρ. οὐκ εἰμένῳ πω τόνδε κομπάζεις λόγον.

χο. εἰπεῖν γε μέντοι δεῖ σ' ὅπως κατέκτανες.

ὀρ. λέγω, ξιφουλκῷ χειρὶ πρὸς δέρην τεμών.

χο. πρὸς τοῦ δ' ἐπείσθης καὶ τίνος βουλεύμασιν.

ὀρ. τοῖς τοῦδε θεσφάτοισι, μαρτυρεῖ δέ μοι.

χο. ὁ μάντις ἐξηγεῖτό σοι μητροκτονεῖν;

ὀρ. καὶ δεῦρό γ' ἀεὶ τὴν τύχην οὐ μέμφομαι.

χο. ἀλλ' εἴ σε μάρψει ψῆφος, ἄλλ' ἐρεῖς τάχα.

ὀρ. πέποιθ', ἀρωγὰς δ' ἐκ τάφου πέμπει πατήρ.

χο. νεκροῖσι νῦν πέποιθι μητέρα κτανών;

ὀρ. δυοῖν γὰρ εἶχε προσβολὰς μιασμάτων,

χο. πῶς δή; δίδαξον τοὺς δικάζοντας τάδε.

ὀρ. ἀνδροκτονοῦσα πατέρ' ἐμὸν κατέκτανεν.

χο. τοὶ γὰρ σὺ μὲν ζῇς, ἡ δ' ἐλευθέρα φόνου.

ὀρ. τί δ' οὐκ ἐκείνην ζῶσαν ἤλαυνες φυγῇ,

χο. οὐκ ἦν ὅμαιμος φωτὸς ὃν κατέκτανεν.

ὀρ. ἐγὼ

10 ἐκ τῶνδ' ἀνάγκας ἄτερ,
δίκαιος ὢν οὐκ ἄνολβος ἔσται.
πανόλεθρος οὔποτ' ἂν γένοιτο.
τὸν ἀντίτολμον δὲ φαμὶ περαιβάδαν
τὰ πολλὰ παντόφυρτ' ἄνευ δίκης,
βιαίως ξὺν χρόνῳ καθήσειν.
λαῖφος ὅτ' ἂν λάβῃ πόνος
θραυομένας κεραίας,
καλεῖ δ' ἀκούοντας οὐ-
δὲν. μέσα δυσπαλεῖται δίνα.
γελᾷ δὲ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ θερμουργῷ
τὸν οὔποτ' αὐχοῦντ' ἰδὼν ἀμηχάνοις
δύαις λέπαδνον, οὐδ' ὑπερθέοντ' ἄκραν
διαιῶνος δὲ τὸν πρὶν ὄλβον.
ἕρματι προσβαλὼν δίκας,
ὤλετ' ἄκλαυστος ἄϊστος.
ἀθ. κήρυσσε κῆρυξ καὶ στρατὸν κατεργάθου,
11 εἴτ' οὖν διάτορος ἡ τυρσηνικὴ
σάλπιγξ βροτείου πνεύματος πληρουμένη.
ὑπέρτονον γήρυμα φαινέτω στρατῷ.
πληρουμένου γὰρ τοῦδε βουλευτηρίου
σιγᾶν ἀρήγει καὶ μαθεῖν θεσμοὺς ἐμοὺς,
πόλιν τε πᾶσαν εἰς τὸν αἰανῆ χρόνον
καὶ τῶνδ' ὅπως ἂν εὖ καταγνωσθῇ δίκη.
χο. ἄναξ ἄπολλον. ὧν ἔχεις αὐτὸς κράτει,
τί τοῦδε σοὶ μέτεστι πράγματος, λέγε,
ἀπ. καὶ μαρτυρήσων ἦλθον. ἔστι γὰρ δόμων
ἱκέτης ὅδ' ἀνὴρ καὶ δόμων ἐφέστιος

τίς δὲ μηδὲν ἐν φάει
καρδίαν ἀνατρέφων
ἢ πόλις βροτός θ' ὁμοί-
ως ἔτ' ἂν σέβοι δίκας.
μήτ' ἄναρκτον βίον,
μήτε δεσποτούμενον
αἰνέσῃς.
ἅπαντι μέσῳ τὸ κράτος
θεὸς ὤπασεν. ἄλλα
ἄλλᾳ δ' ἐφορεύει.
ξύμμετρον δ' ἔπος λέγω.
δυσσεβείας μὲν ὕβρις
τέκος ὡς ἐτύμως.
ἐκ δ' ὑγείας φρενῶν
ὁ πᾶσι φίλος καὶ
πολύευκτος ὄλβος.
ἐς τὸ πᾶν δέ σοι λέγω.
βωμὸν αἴδεσαι δίκας,
μηδένιν
κέρδος ἰδὼν ἀθέῳ
ποδὶ λὰξ ἀτίσῃς.
ποινὰ γὰρ ἐπέσται,
κύριον μένει τέλος.
πρὸς τάδε τις τοκέων
σέβας εὖ προτίων
καὶ ξενοτίμους
δωμάτων ἐπιστροφὰς αἰ-
δόμενός τις ἔστω.

ἐκ τῶν

σει δίκα, καὶ βλάβα
τοῦ δὲ μητροκτόνου
πάντας ἤδη τόδ᾽ ἔργον
εὐχερείᾳ συναρμόσει βροτούς.
πολλὰ δ᾽ ἔτυμα παιδότρωτα
πάθεα προσμένει τοκεῦ-
σιν μεταῦθις ἐν χρόνῳ,
οὔτε γὰρ βροτοσκόπων
μαινάδων τῶνδ᾽ ἐφέρ-
ψει κότος τις ἐργμάτων,
πάντ᾽ ἐφήσω μόρον,
9 πεύσεται δ᾽ ἄλλος ἄλλοθεν
προφωνῶν τὰ τῶν πέλας κακά,
λῆξιν, ὑπόδοσίν τε μόχθων
ἄκετ᾽ οὐ βέβαια, τλά-
μων δέ τις μάταν παρηγορεῖ.
μηδέ τις κικλησκέτω
ξυμφορᾶ τετυμμένος
τοῦτ᾽ ἔπος θροούμενος.
ἰὼ δίκα.
ἰὼ θρόνοι τ᾽ ἐρινύων.
ταῦτά τις τάχ᾽ ἂν πατὴρ
ἢ τεκοῦσα νεοπαθὴς
οἶκτον οἰκτίσετ᾽ ἐπει-
δὴ πίτνει δόμος δίκας.
ἔσθ᾽ ὅπου τὸ δεινὸν εὖ
καὶ φρενῶν ἐπίσκοπον
σωφρονεῖν ὑποστένει

τις δὲ

ἀντικτόνοις ποιναῖσι φιλτάτου πατρός.
καὶ τῶνδε κοινῇ Λοξίας ἐπαίτιος,
ἄλγη προφωνῶν ἀντίκεντρα καρδίᾳ,
εἰ μή τι τῶνδ' ἔρξαιμι τοὺς ἐπαιτίους.
σύ τ' εἰ δικαίως. εἴτε μὴ κρῖνον δίκην,
πράξας γὰρ ἐν σοὶ πανταχῇ τάδ' αἰνέσω.

ἀθ. τὸ πρᾶγμα μεῖζον. εἴ τις οἴεται τόδε
βροτὸς δικάζειν. οὐδὲ μὴν ἐμοὶ θέμις
φόνου διαιρεῖν ὀξυμηνίτου δίκας.
ἄλλως τε, καὶ σὺ μὲν κατηρτυκὼς, ὅμως
ἱκέτης προσῆλθες καθαρὸς, ἀβλαβὴς δόμοις.
ὅμως δ' ἄμομφον ὄντα σ' αἱροῦμαι πόλει,
αὗται δ' ἔχουσι μοῖραν οὐκ εὐπέμπελον,
καὶ μὴ τυχοῦσαι πράγματος νικηφόρου,
χώρᾳ μετ' αὖθις ἰὸς ἐκ φρονημάτων
πέδῳ πεσὼν ἄφερτος αἰανὴς νόσος.
τοιαῦτα μὲν τάδ' ἐστὶν ἀμφότερα μένειν.
πέμπειν δὲ δυσπήματ' ἀμηχάνως ἐμοί.
ἐπεὶ δὲ πρᾶγμα δεῦρ' ἐπέσκηψεν τόδε.
φόνων δικαστὰς ὁρκίων αἱρουμένους
θεσμὸν τὸν εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θήσω χρόνον.
ὑμεῖς δὲ μαρτύριά τε, καὶ τεκμήρια
καλεῖσθ' ἀρωγὰ τῆς δίκης ὁρκώματα.
κρίνασα δ' ἀστῶν τῶν ἐμῶν τὰ βέλτατα.
ἥξω διαιρεῖν τοῦτο πρᾶγμ' ἐτητύμως
ὅρκον πορῶντας μηδὲν ἔκδικον φρεσίν.

χο. νῦν καταστροφαὶ νέων
θεσμίων εἰ κρατή-

λέξασ δὲ χώραν καὶ γένος, καὶ ξυμφορὰς
τὰς σὰς ἔπειτα τόνδε ἀμυνάθου ψόγον.
εἴπερ πεποιθὼς τῇ δίκῃ βρέτας τόδε
ἧσαι φυλάσσων ἑστίας ἀμῆς πέλας.
σεμνὸς πρόσικτωρ ἐν-
τρόποις ἰξίονος.
τούτοις ἀμείβου πᾶσιν εὐμαθές τί μοι.

ὀρ. ἄνασσ' ἀθάνα πρῶτον ἐκ τῶν ὑστάτων
τῶν σῶν ἐπῶν μέλημ' ἀφαιρήσω μέγα.
οὐκ εἰμὶ προστρόπαιος, οὐδ' ἔχει μύσος
πρὸς χειρὶ τῇ μῇ τὸ σὸν ἐφεζομένη βρέτας.
τεκμήριον δὲ τῶνδε σοι λέξω μέγα.
ἄφθογγον εἶναι τὸν παλαμναῖον νόμος,
ἔς' ἂν πρὸς ἀνδρὸς αἵματος καθαρσίου
σφαγαὶ καθαιμάξουσιν ὀθήλου βοτοῦ.
πάλαι πρὸς ἄλλοις ταῦτ' ἀφιεράμεθα.
οἴκοισι καὶ βοτοῖσι καὶ ῥυτοῖς πόροις.
ταύτην μὲν οὕτω φροντίδ' ἐκποδὼν λέγω,
γένος δὲ τοὐμὸν ὡς ἔχει πεύσῃ τάχα.
ἀργεῖος εἰμι, πατέρα δ' ἱστορεῖς καλῶς
ἀγαμέμνον' ἀνδρῶν ναυβατῶν ἁρμόστορα.
ξὺν ᾧ σὺ τροίαν ἄπολιν ἰλίου πόλιν
ἔθηκας, ἔφθιθ' οὕτως οὐ καλῶς μολὼν
ἐς οἶκον. ἀλλά νιν κελαινόφρων ἐμὴ
μήτηρ κατέκτα ποικίλοις ἀγρεύμασιν
κρύψασα λουτρῶν ἐξεμαρτύρει φόνον.
κἀγὼ κατελθὼν τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον,
ἔκτεινα τὴν τεκοῦσαν, οὐκ ἀρνήσομαι.

ἀντικτόνοις

βρέτας πετουμὸν τῷ δ' ἐφημένῳ ξένῳ.
ὑμᾶς θ' ὁμοίας οὐδενὶ σπαρτῶν γένει,
οὔτ' ἐν θεαῖσι πρὸς θεῶν ὁρωμένας,
οὔτ' οὖν βροτείοις ἐμφερεῖς μορφώμασιν.
λέγειν δ' ἄμομφον ὄντα τοὺς πέλας κακῶς
πρόσω δικαίων ἠδ' ἀποστατεῖ θέμις.
χο. πεύσῃ τὰ πάντα συντόμως Διὸς κόρη,
ἡμεῖς γάρ ἐσμεν νυκτὸς αἰανῆ τέκνα,
ἀρὰ δ' ἐν οἴκοις γῆς ὑπεκεκλήμεθα.
ἀθ. γένος μὲν οἶδα κληδόνας τ' ἐπωνύμους.
χο. τιμάς γε μὲν δὴ τὰς ἐμὰς πεύσῃ τάχα.
ἀθ. μάθοιμ' ἂν εἰ λέγοι τις ἐμφανῆ λόγον.
χο. βροτοκτονοῦντας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.
ἀθ. καὶ τῷ κτανόντι ποῦ τὸ τέρμα τῆς σφαγῆς.
χο. ὅπου τὸ χαίρειν μηδαμοῦ νομίζεται.
ἀθ. ἦ καὶ τοιαύτας τῷδ' ἐπιρροιζεῖ φυγάς,
χο. φονεὺς γὰρ εἶναι μητρὸς ἠξιώσατο
ἀθ. ἄλλης ἀνάγκης οὔτινος τρέων κότον;
χο. ποῦ γὰρ τοσοῦτο κέντρον ὡς μητροκτονεῖν.
ἀθ. δυεῖν παρόντοιν ἥμισυς λόγος πάρα
χο. ἀλλ' ὅρκον οὐ δέξαιτ' ἄν, οὐ δοῦναι θέλει.
ἀθ. κλύειν δικαίως μᾶλλον ἢ πρᾶξαι θέλεις.
χο. πῶς δή δίδαξον. τῶν σοφῶν γὰρ οὐ πένη.
ἀθ. ὅρκοις τὰ μὴ δίκαια μὴ νικᾶν λέγω
χο. ἀλλ' ἐξέλεγχε, κρῖνε δ' εὐθεῖαν δίκην. 7
ἀθ. ἦ κάπε, μοί τρέποι τ' ἂν αἰτίας τέλος;
χο. πῶς δ' οὔ, σέβουσαί γ' ἀξίαν τ' ἐπ' ἀξίων.
ἀθ. τί πρὸς τάδ' εἰπεῖν ὦ ξέν' ἐν μέρει θέλεις;

λέξας

μένει γὰρ εὐμήχανοι
δὲ καὶ τέλειοι, κακῶν
τεμνήμονες σεμναὶ,
καὶ δυσπαρήγοροι βροτοῖς
ἄτιμ' ἀτίεται διόμεναι
λάχη θεῶν διχοστατοῦν'
τ' ἀνηλίῳ, λαμπαὶ δυσοπαίπαλα
δερκομένοισι καὶ δυσομμάτοις ὁμῶς.
τίς οὖν τάδ' οὐχ ἅζεταί
τε, καὶ δέδοικε βροτῶν
ἐμοῦ κλύων θεσμὸν,
τὸν μοιρόκρατον ἐκ θεῶν
δοθέντα τέλεον, ἔπι δέ μοι
γέρας παλαιὸν οὐδ'
ἀτιμίας κυρῶ καί περ ὑπὸ χθόνα
τάξιν ἔχουσα καὶ δυσήλιον κνέφας.
ἀθ. πρόσωθεν ἐξήκουσα κληδόνος βοὴν
6 ἀπὸ σκαμάνδρου τὴν καταφθατουμένην
ἣν δῆτ' ἀχαιῶν ἄκτορές τε καὶ πρόμοι
τῶν αἰχμαλώτων χρημάτων λάχος μέγα
ἔνειμαν αὐτόπρεμνον εἰς τὸ πᾶν ἐμοὶ
ἐξαίρετον δώρημα θησέως τόκοις.
ἔνθεν διώκουσ' ἦλθον ἄτρυτον πόδα,
πτερῶν ἄτερ ῥοιβδοῦσα κόλπον αἰγίδος
πώλοις ἀκμαίοις τόνδ' ἐπιζεύξασ' ὄχον
καὶ νῦν δ' ὁρῶσα τὴν δ' ὁμιλίαν χθονὸς.
ταρβῶ μὲν οὐδὲν, θαῦμα δ' ὄμμασιν πάρα.
τίνες ποτ' ἐστὲ. πᾶσι δ' ἐς κοινὸν λέγω

βρέτας

ἀνατροπὰς, ὅτ' ἂν ἄρης
τιθασὸς ὢν φίλος ἕλῃ.
ἐπὶ τὸν ὦ διόμεναι
κρατερὸν ὄνθ' ὁμοίως
μαυροῦμεν ὑφ' αἵματος νέου.
σπευδόμεναι δ' ἀφελεῖν
τινὰ τᾶσδε μερίμνας,
θεῶν δ' ἀτέλειαν ἐμαῖ-
σι λιταῖς ἐπικραίνειν,
μηδ' ἐς ἔγκρισιν ἐλθεῖν.
ζεὺς γὰρ αἱματοσταγὲς ἀ-
ξιόμισον ἔθνος τόδε λέσχας
ἇς ἀπεξιώσατο
δόξαι τ' ἀνδρῶν, καὶ μάλ' ὑπ' αἰθέρι
σεμναὶ τακόμεναι
κατὰ γᾶν μινύθουσιν ἄτιμοι
ἡμετέροις ἐφόδοις μελανείμοσιν
ὀρχησμοῖς τ' ἐπὶ φόνοις ποδὸς
μάλα γὰρ ἁλωμένα
ἄγκαθεν βαρυπεσῆ,
καταφέρω ποδὸς ἀκμὰν
σφαλερὰ τανυδρόμοις
κῶλα δύσφορον ἄταν
πίπτων δ' οὐκ οἶδεν τὸ δ' ὑπ' ἄφρονι
λύμα, τοῖον γὰρ ἐπὶ
κνέφας ἀνδρὶ μῦσος ἐπιπόταται
καὶ δνοφεράν τιν' ἀχλὺν κατὰ δώματος
αὐδᾶται πολύστονος φάτις

πτῶκα ματρῷον ἅ-
γνισμα, κύριον φόνου.
ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ
τόδε μέλος παρακοπά,
παραφορὰ φρενοδαλής
ὕμνος ἐξ ἐρινύων
δέσμιος φρενῶν ἀφόρμικτος
αὐονὰ βροτοῖς,
τοῦτο γὰρ λάχος διανταία
μοῖρ' ἐπέκλωσεν ἐμπέδως
ἔχειν θανάτων τοῖσιν αὐτουργίαις
* ξύμπασωσιν μάταιοι
τοῖς ὁμαρτεῖν. ὄφρ' ἂν
γᾶν ὑπέλθῃ. θανὼν
δ' οὐκ ἄγαν ἐλεύθερος.
ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ
τόδε μέλος, παρακοπά,
παραφορὰ φρενοδαλής,
ὕμνος ἐξ ἐρινύων δέσμιος φρενῶν
ἀφόρμικτος αὐονὰ βροτοῖς.
γιγνομέναισι λάχη
τάδ' ἐφ' ἁμῖν ἐκράνθη
5 ἀθανάτων δ' ἀπέχειν
χέρας, οὐδέ τις ἐστὶ
συνδαίτωρ μετάκοινος
παλλεύκων δὲ πέπλων.
ἄμοιρος ἄκληρος ἐτύχθην.
δωμάτων γὰρ εἱλόμαν

ἀνατροπάς,

Χο. οὔτοι σ' ἀπόλλων οὐδ' ἀθηναίας σθένος
ῥύσαιτ' ἂν ὥς τε μὴ οὐ παρημελημένον
ἔρρειν τὸ χαίρειν. μὴ μαθὼν θ' ὅπου φρενῶν.
ἀναίματον βόσκημα δαιμόνων σκιά.
οὐδ' ἀντιφωνεῖς ἀλλ' ἀποπτύεις λόγοισ,
ἐμοὶ τραφείς τε καὶ καθιερωμένος
* καὶ ζῶν με δαίσεις οὐ δὲ πρὸς βωμῷ σφαγεὶς
ὕμνον δ' ἀκούσῃ τὸν δὲ δέσμιον σέθεν
Χο. ἄγε δὴ καὶ χορὸν ἅψωμεν ἐπεὶ
4 μοῦσαν στυγερὰν
ἀποφαίνεσθαι δεδόκημεν
λέξαι τε λάχη τὰ κατ' ἀνθρώποισ
ὡς ἐπινωμᾷ στάσις ἁμά.
εὐθυδίκαι θ' οἱ δοίμεθ' εἶναι, τ' εἰώθαμεν
εὐθυδίκαιοι θ' ἢ δόμεθ' εἶναι τιν.
τοὺς μὲν καθαρὰς
χεῖρας προσνέμοντας
οὔτις ἀφ' ἡμῶν μῆνις ἐφέρπει
ἀσινὴς δ' αἰῶνα διοιχνεῖ.
ὅστις δ' ἀλιτρῶν ὥσπερ ὅδ' ἀνὴρ
χεῖρας φονίας ἐπικρύπτει.
μάρτυρες ὀρθαὶ τοῖσι θανοῦσιν
παραγινόμεναι πράκτορες αἵματος
αὐτῷ τελέως ἐφάνημεν,
μᾶτερ ἅ μ' ἔτικτες ὦ μᾶτερ
νὺξ ἀλαοῖσιν καὶ δεδορκόσιν
ποιναὶ κλῦθ', ὁ λατοῦς γὰρ ἶ=
νίς μ' ἄτιμον τίθησιν
τὸν δ' ἀφαιρούμενος

πτῶκα

μέγας γὰρ ἅδης ἐστὶν εὔθυνος βροτῶν.
ἔνερθε χθονός,
δελτογράφῳ δὲ πάντ' ἐπωπᾷ τῇ φρενὶ
ὀρ. ἐγὼ διδαχθεὶς ἐν κακοῖς ἐπίσταμαι.
πολλοὺς καθαρμοὺς καὶ λέγειν ὅπου δίκη.
σιγᾶν θ' ὁμοίως. ἐν δὲ τῷ δὲ πράγματι
φωνεῖν ἐτάχθην πρὸς σοφοῦ διδασκάλου,
βρίζει γὰρ αἷμα καὶ μαραίνεται χερὸς
μητροκτόνον, μίασμα δ' ἔκπλυτον πέλει
ποταίνιον γὰρ ὂν πρὸς ἑστία θεοῦ
Φοίβου καθαρμοῖς ἠλάθη χειροκτόνοις.
πολὺς δέ μοι γένοιτ' ἂν ἐξ ἀρχῆς λόγος
ὅσοις προσῆλθον ἀβλαβεῖ ξυνουσία
χρόνος καθαιρεῖ πάντα γηράσκων ὁμοῦ.
καὶ νῦν ἀφ' ἁγνοῦ στόματος εὐφήμως καλῶ
χώρας ἄνασσαν τῆσδ' ἀθηναίαν ἐμοὶ
μολεῖν ἀρωγόν. κτήσεται δ' ἄνευ δορὸς
αὐτόν τε καὶ γῆν καὶ τὸν ἀργεῖον λεὼν
πιστὸν δικαίως, ἐς τὸ πᾶν τε σύμμαχον.
ἀλλ' εἴτε χώρας ἐν τόποις λιβυστικοῖς
Τρίτωνος ἀμφὶ χεῦμα γενεθλίου πόρου
τίθησιν ὀρθὸν ἢ κατηρεφῆ πόδα
φίλοις ἀρήγουσ'. εἴτε Φλεγραίαν πλάκα
θρασὺς ταγοῦχος ὡς ἀνὴρ ἐπισκοπεῖ,
ἔλθοι, κλύει δὲ καὶ πρόσωθεν ὢν θεὸς
ὅπως γένοιτο τῶνδ' ἐμοὶ λυτήριος,

πρὸς αἷμα καὶ σταλαγμὸν ἐκμαστεύομεν.
πολλοῖς δὲ μόχθοις ἀνδροκμῆσι φυσιᾶ
σπλάγχνον. χθονὸς γὰρ πᾶν πεποίμανται τόπος.
ὑπέρ τε πόντον ἀπτέροις ποτήμασιν
ἦλθον διώκουσ᾽ οὐδὲν ὑστέρα νεώς.
καὶ νῦν ὅδ᾽ ἐνθάδ᾽ ἐστί που καταπτακών.
ὀσμὴ βροτείων αἱμάτων με προσγελᾷ.
ὅρα ὅρα μάλ᾽ αὖ,
λεύσσετον πάντα,
μὴ λάθῃ φύγδα βὰς
ὁ ματροφόνος ἄτιτας
ὁ δ᾽ αὖτε γοῦν ἀλκὰν ἔχων περὶ βρέτει
πλεχθεὶς θεᾶς ἀμβρότου
ὑπόδικος θέλει γενέσθαι χερῶν,
τὸ δ᾽ οὐ πάρεστιν αἷμα μητρῷον χαμαὶ
δυσαγκόμιστον. παπαῖ.
τὸ δ᾽ ἱερὸν πέδῳ κεχυμένον οἴχεται.
ἀλλ᾽ ἀντιδοῦναι δεῖ σ᾽ ἀπὸ ζῶντος ῥόφειν
ἐρυθρὸν ἐκ μελέων πέλανον, ἀπὸ δὲ σοῦ
βοσκὰν φεροίμαν πώματος δυσπότου,
καὶ ζῶντας ἰσχνάνασ᾽ ἀπάξομαι, καὶ κάτω
ἀντιποίνοισ τείνης μητροφόνασ δύας,
ὄψει δ᾽ ἐκεῖ τις ἄλλον ἤλιτεν βροτῶν
ἢ θεὸν ἢ ξένον.
Τίν᾽ ἀσεβῶν ἢ τοκέασ φίλουσ,
ἔχοντ᾽ ἕκαστον τῆς δίκης ἐπάξια.

μέγας

ἢ τοῖσιν οὕτω κτείνουσιν ἀλλήλοις χαλᾷς
τὸ μὴ γενέσθαι μηδ' ἐπιπλεύειν κότῳ.
οὔφημ' ὀρέστην σ' ἐνδίκως ἀνδρηλατεῖν,
τὰ μὲν γὰρ οἶδα κάρτα σ' ἐνθυμουμένην,
τὰ δ' ἐμφανῶς πράσσουσαν ἥσυχαι πέραν.
δίκας δὲ παλλὰς τῶνδ' ἐπιπλεύσει θεά.

χο. τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον οὔτι μὴ λείπω ποτέ.

ἀπ. σὺ δ' οὖν δίωκε καὶ πόνον πλέον τίθου.

χο. τιμὰς σὺ μὴ σύντεμνε τὰς ἐμὰς λόγῳ.

ἀπ. οὐδ' ἂν δεχοίμην ὥστ' ἔχειν τιμὰς σέθεν.

χο. μέγας γὰρ ἔμπας πὰρ διὸς θρόνοις λέγῃ.
ἐγὼ, δ' ἄγει γὰρ αἷμα μητρῷον δίκας,
μέτειμι τόνδε φῶτα κἀκκυνηγέτης.

ἀπ. ἐγὼ δ' ἀρήξω τὸν ἱκέτην τε ῥύσομαι,
δεινὴ γὰρ ἐν βροτοῖσι κἀν θεοῖς πέλει,
τοῦ προστροπαίου μῆνις εἰ προδῶ σφ' ἑκών.

ὀρ. ἄνασσ' ἀθάνα, λοξίου κελεύσμασιν
ἥκω, δέχου δὲ πρευμενῶς ἀλάστορα
οὐ προστρόπαιον. οὐδ' ἀφοίβαντον χέρα
ἀλλ' ἀμβλὺν ἤδη προστετριμμένον τε πρὸς
ἄλλοισιν οἴκοις καὶ πορεύμασι βροτῶν
ὅμοια χέρσον, καὶ θάλασσαν ἐκπερῶν,
σῴζων ἐφετμὰς λοξίου χρηστηρίους
πρόσειμι δῶμα καὶ βρέτας τὸ σὸν θεά.
αὐτοῦ φυλάσσων ἀναμένω τέλος δίκης

χο. εἶεν. τόδ' ἐστὶ τἀνδρὸς ἐκφανὲς τέκμαρ-
ἕπου δὲ μηνυτῆρος ἀφθέγκτου φραδαῖς
τετραυματισμένον γὰρ ὡς κύων νεβρὸν

οἵας ἑορτῆς ἔστ' ἀπόπτυστοι θεοῖς
στέργηθρ' ἔχουσαι; πᾶς δ' ὑφηγεῖται τρόπος
μορφῆς, λέοντος ἄντρον αἱματορόφου
οἰκεῖν τοιαύτας εἰκὸς. οὐ χρηστηρίοις
ἐν τοῖσδε πλησίοισι τρίβεσθαι μύσος,
2 χωρεῖτ' ἄνευ βοτῆρος αἰπολούμεναι,
ποίμνης τοιαύτης δ' οὔτις εὐφιλὴς θεῶν
χο. ἄναξ ἄπολλον ἀντάκουσον ἐν μέρει.
αὐτὸς σὺ τούτων οὐ μεταίτιος πέλει
ἀλλ' εἷς τὸ πᾶν ἔπραξας ὡς παναίτιος.
ἀπ. πῶς δῆτα τοσοῦτο μῆκος ἔκτεινον λόγου.
χο. ἔχρησας ὥς τε τὸν ξένον μητροκτονεῖν;
ἀπ. ἔχρησα ποινὰς τοῦ πατρὸς πέμψαι τί μήν.
χο. κἄπειθ' ὑπέστης αἵματος δέκτωρ νέου.
ἀπ. καὶ προστραπέσθαι τούσδ' ἐπέστελλον δόμους.
χο. καὶ τὰς προπομποὺς δῆτα τάσδε λοιδορεῖς;
ἀπ. οὐ γὰρ δόμοισι τοῖσδε πρόσφορον μολεῖν.
χο. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῦτο προστεταγμένον.
ἀπ. τίς ἥδε τιμή, κόμπασον γέρας καλόν.
χο. τοὺς μητραλοίας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.
ἀπ. τί γὰρ γυναικός, ἥτις ἄνδρα νοσφίσῃ.
χο. οὐκ ἂν γένοιθ' ὅμαιμος αὐθέντης φόνος.
ἀπ. ἦ κάρτ' ἄτιμα, καὶ παρ' οὐδὲν ἠρκέσω
ἥρας τελείας καὶ διὸς πιστώματα;
» κύπρις δ' ἄτιμος τῷδ' ἀπέρριπται λόγῳ,
» ὅθεν βροτοῖσι γίνεται τὰ φίλτατα.
» εὐνὴ γὰρ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ μόρσιμος.
» ὅρκος τις μείζων τῇ δίκῃ φρουρουμένη.

ἢ τοῖσιν

κρατοῦντες τὸ πᾶν, δίκας πλέον.
φονολειβῆ θρόνον
περὶ πόδα περὶ κάρα,
πάρεστι γᾶς ὀμφαλὸν
προσδρακεῖν αἱμάτων
βλοσυρὸν ἀρόμενον ἄγος ἔχειν,
ἐφεστίῳ δὲ μάντι σῷ μιάσματι
μυχὸν ἐχρανάς' αὐ=
τόσυτος, αὐτόκλητος
παρὰ νόμον θεῶν, βρότεα μὲν τίων,
παλαιγενεῖς δὲ μοίρας φθίσας,
κἀμοί τε λυπρὸς, καὶ τὸν οὐκ ἐκλύσεται.
ὑπότε γᾶν φεύγων
οὔποτ' ἐλευθεροῦται.
ποτιτρόπαιος δ' ὢν, ἕτερον ἐν κάρα.
μιάστορ' ἐκείνου πάσεται.

ἀπ. ἔξω κελεύω τῶνδε δωμάτων τάχος
χωρεῖτ' ἀπαλλάσσεσθε μαντικῶν μυχῶν.
μὴ καὶ λαβοῦσα πτηνὸν ἀργηστὴν ὄφιν
χρυσηλάτου θώμιγγος ἐξορμώμενον
ἀνῆς ὑπ' ἄλγους μέλαν' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφρὸν
ἐμοῦσα θρόμβους οὓς ἀφείλκυσας φόνου,
οὔτοι δόμοισι τοῖσδε χρίμπτεσθαι πρέπει.
ἀλλ' οὗ, καρανιστῆρες, ὀφθαλμωρύχοι.
δίκαι. σφαγαί τε σπέρματός τ' ἀποφθορὰ
παίδων κακοῦταί χλοῦνις, ἠδ' ἀκρωνία
λευσμόν τε, καὶ μύζουσιν οἰκτισμὸν πολὺν
ὑπὸ ῥάχιν παγέντες. ἆρ' ἀκούετε

„ ἄλγησον ἧπαρ ἐνδίκοις ὀνείδεσιν.
„ τοῖς σώφροσιν γὰρ ἀντίκεντρα γίνεται.
σὺ δ' αἱματηρὸν πνεῦμ' ἐπουρίσασα τῷ
ἀτμῷ κατισχναίνουσα νηδύος πυρὶ,
ἕπου, μάραινε δευτέροις διώγμασιν.
Χο. ἔγειρ' ἔγειρε καὶ σὺ τήνδ', ἐγὼ δὲ σέ.
εὕδεις; ἀνίστω. κἀπολακτίσασ' ὕπνον
ἰδώμεθ' εἴ τι τοῦδε φροιμίου ματᾷ.
ἰού. ἰού πόπαξ ἐπάθομεν φίλαι,
ἦ πολλὰ δὴ παθοῦσα καὶ μάτην ἐγώ.
ἐπάθομεν πάθος δυσαχὲς ὦ πόποι
ἄφερτον κακόν.
ἐξ ἀρκύων πέπτωκεν. οἴχεται δ' ὁ θήρ.
ὕπνῳ κρατηθεῖσα ἄγραν ὤλεσα.
ἰὼ παῖ διὸς ἐπίκλοπος πέλῃ
νέος δὲ γραίας δαίμονας καθιππάσω,
τὸν ἱκέταν σέβων ἄθεον ἄνδρα καὶ
τοκεῦσιν πικρόν.
τὸν μητραλοίαν δ' ἐξέκλεψας ὢν θεός.
τί τῶνδ' ἐρεῖ τις δικαίως ἔχειν;
ἐμοὶ δ' ὄνειδος ἐξ ὀνειράτων μολόν.
ἔτυψεν, δίκαν διφρηλάτου
μεσολαβεῖ κέντρῳ
ὑπὸ φρένας ὑπὸ λοβόν
πάρεστι μαστίκτορος
δαΐου δαμίου.
βαρὺ περίβαρυ κρύος ἔχειν.
τοιαῦτα δρῶσιν οἱ νεώτεροι θεοί,

κρα

καὶ νυκτὶ σεμνὰ δεῖπν' ἐπ' ἐσχάρᾳ πυρὸς
ἔθυον ὥραν οὐδενὸς κοινὴν θεῶν.
καὶ πάντα ταῦτα λὰξ ὁρῶ πατούμενα,
ὁ δ' ἐξαλύξας οἴχεται νεβροῦ δίκην.
καὶ ταῦτα κούφως ἐκ μέσων ἀρκυσμάτων
ὤρουσεν ὑμῖν, ἐγκατιλλώψας μέγα.
ἀκούσαθ' ὡς ἔλεξα τῆς ἐμῆς περὶ
ψυχῆς, φρονήσατ' ὦ κατὰ χθονὸς θεαί,
ὄναρ γὰρ ὑμᾶς νῦν κλυταιμνήστρα καλῶ.
χο. μυγμός.
κλ. μύζοιτ' ἄν, ἀνὴρ δ' οἴχεται φεύγων πρόσω.
ἀπ. φίλοις γάρ εἰσιν οὐκ ἐμοῖς προσίκτορες.
χο. μυγμός.
κλ. ἄγαν ὑπνώσεις, κοὐ κατοικτίζεις πάθος.
φονεὺς δ' ὀρέστης τῆσδε μητρὸς οἴχεται.
χο. ὠγμός.
κλ. ὤζεις, ὑπνώσεις, οὐκ ἀναστήσῃ τάχος;
τί σοι πέπρακται πρᾶγμα πλὴν τεύχειν κακά;
χο. ὠγμός.
κλ. ὕπνος πόνος τε κύριοι συνωμόται
δεινῆς δρακαίνης ἐξεκήραναν μένος.
χο. μυγμὸς κλ. διπλοῦς, ὀξύς.
χο. λάβε. λάβε. λάβε. λάβε. φράζου.
κλ. ὄναρ διώκεις θῆρα. κλαγγαίνεις δ' ἅπερ
κύων μέριμναν οὔποτ' ἐκλιπὼν πόνου,
τί δρᾷς; ἀνίστω. μή σε νικάτω πόνος,
μηδ' ἀγνοήσῃς πῆμα
μαλαχθεῖσ' ὕπνῳ.

Ἵζου παλαιὸν ἄγκαθεν λαβὼν βρέτας,
κἀκεῖ δικαστὰς τῶν δὲ καὶ θελκτηρίους
μύθους ἔχοντες μηχανὰς εὑρήσομεν,
ὥστ' ἐς τὸ πᾶν σε τῶν δ' ἀπαλλάξαι πόνων,
καὶ γὰρ κτανεῖν σ' ἔπεισα μητρῷον δέμας
ὀρ. ἄναξ ἄπολλον. οἶσθα μὲν τὸ μὴ 'δικεῖν.
ἐπεὶ δ' ἐπίστᾳ καὶ τὸ μὴ μελεῖν μάθε.
σθένος δὲ ποιεῖν εὖ φερέγγυον τὸ σόν
ἀπ. μέμνησο μὴ φόβος σε νικάτω φρένας.
σὺ δ' αὐτάδελφον αἷμα καὶ κοινοῦ πατρὸς
ἑρμῆ φύλασσε· κάρτα δ' ὢν ἐπώνυμος
πομπαῖος ἴσθι τόν δε ποιμαίνων ἐμὸν
ἱκέτην. σέβει τοι ζεὺς. τόδ' ἐκ νόμων σέβας
ὁρμώμενον βροτοῖσιν εὐπόμπῳ τύχῃ.
κλ. εὕδοιτ' ἂν ὠή. καὶ καθευδουσῶν τί δεῖ.
εἰδ. ἐγὼ δ' ὑφ' ὑμῶν. ὧδ' ἀπητιμασμένη
ἄλλοισιν ἐν νεκροῖσιν ὧς μὲν ἔκτανον
ὄνειδος ἐν φθιτοῖσιν οὐκ ἐκλείπεται.
αἰσχρῶς δ' ἀλῶμαι. προυννέπω δ' ὑμῖν ὅτι
ἔχω μεγίστην αἰτίαν κείνων ὕπο.
παθοῦσα δ' οὕτω δεινὰ πρὸς τῶν φιλτάτων
οὐδεὶς ὑπέρ μου δαιμόνων μηνίεται
κατασφαγείσης πρὸς χερῶν μητροκτόνων.
ὅρα δὲ πληγὰς τάσδε καρδία σέθεν.
εὕδουσα γὰρ φρὴν. ὄμμασι λαμπρύνεται,
ἐν ἡμέρᾳ δὲ μοῖρα πρόσκοπος βροτῶν.
ἦ πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείξατε
χοάς τ' ἀοίνους νηφάλια μειλίγματα,

καὶ

αὗται μέλαιναι δ' ἐς τὸ πᾶν κδελύςροποι
ῥέγκουσι δ' οὐ πλαστοῖσι φυσιάμασιν
ἐκ δ' ὀμμάτων λοίβουσι δυσφολῆ βίαν
καὶ κόσμος οὔτε πρὸς θεῶν ἀγάλματα
φέρειν δίκαιος, οὔτ' ἐς ἀνθρώπων στέγας
τὸ φῦλον οὐκ ὄπωπα τῆς δ' ὁμιλίας
οὐδ' ἥτις αἶα τοῦτ' ἐπεύχεται γένος
τρέφουσ' ἀνατεὶ μὴ μεταστένειν πόνων
τἀντεῦθεν ἤδη τῶν δε δεσπότη δόμων
αὐτωμελέσθω λοξίᾳ μεγασθενεῖ.
ἰατρόμαντις δ' ἐστὶ καὶ τερασκόπος
καὶ τοῖσιν ἄλλοις δωμάτων καθάρσιος.
ἀπ. οὔτοι προδώσω διὰ τέλους δέ σοι φύλαξ
ἐγγὺς παρεστὼς καὶ πρόσω δ' ἀποστατῶν
ἐχθροῖσι τοῖς σοῖς οὐ γενήσομαι πέπων.
καὶ νῦν ἑλούσας τάσδε τὰς μάργους ὁρᾷς
ὕπνω πεσοῦσαι δ' αἱ κατάπτυστοι κόραι
γραῖαι παλαιαὶ παῖδες αἷς οὐ μίγνυται
θεῶν τις οὐδ' ἄνθρωπος οὐδὲ θήρ ποτε.
κακῶν δ' ἕκατι κἀγένοντ' ἐπεὶ κακὸν
σκότον νέμονται. τάρταρον θ' ὑπὸ χθονὸς
μισήματ' ἀνδρῶν καὶ θεῶν ὀλυμπίων
ὅμως δὲ φεῦγε. μὴ δὲ μαλθακὸς γένη.
ἐλῶσι γάρ σε καὶ δι' ἠπείρου μακρᾶς
βεβῶντ' ἂν αἰεὶ τὴν πλανοστιβῆ χθόνα,
ὕπερτε πόντου καὶ περιρρύτας πόλεις.
καὶ μὴ πρόκαμνε τόνδε βουκολούμενος
πόνον, μολὼν δὲ παλλάδος ποτὶ πτόλιν

Βρόμιος ἔχει τὸν χῶρον, οὐδ' ἀμνημονῶ.
ἐξ οὗτε βάκχαις ἐστρατήγησεν θεὸς,
λαγὼ δίκην πενθεῖ καταῤῥάψας μόρον.
πλείστου τε πηγὰς καὶ ποσειδῶνος κράτος
καλοῦσα καὶ τέλειον ὕψιστον δία
ἔπειτα μάντις εἰς θρόνους καθιζάνω,
καὶ νῦν τυχεῖν με τῶν πρὶν εἰσόδων μακρῷ
ἄριστα δοῖεν. κεἰ πὰρ' ἑλλήνων τινὲς
ἴτων πάλῳ λαχόντες ὡς νομίζεται.
μαντεύομαι γὰρ ὡς ἂν ἡγῆται θεός.
ἦ δεινὰ λέξαι δεινὰ δ' ὀφθαλμοῖς δρακεῖν,
πάλιν μ' ἔπεμψεν ἐκ δόμων τῶν λοξίου.
ὡς μήτε σωκεῖν. μήτε μ' ἀκταίνειν στάσιν
τρέχω δὲ χερσίν. οὐ ποδωκίᾳ σκελῶν
δείσασα γὰρ γραῦς οὐδὲν, ἀντίπαις μὲν οὖν.
ἐγὼ μὲν ἕρπω πρὸς πολυστεφῆ μυχόν·
ὁρῶ δ' ἐπ' ὀμφαλῷ μὲν ἄνδρα θεομυσῆ
ἕδραν ἔχοντα προστρόπαιον αἵματι
στάζοντα χεῖρας. καὶ νεοσπαδὲς ξίφος
ἔχοντ' ἐλαίας θ' ὑψιγέννητον κλάδον
λίνει μεγίστῳ σωφρόνως ἐστεμμένον
ἀργῆτι μαλλῷ. τῇδε γὰρ τρανῶς ἐρῶ
πρόσθεν δὲ τ' ἀνδρὸς τοῦδε θαυμαστὸς λόχος
εὕδει γυναικῶν, ἐν θρόνοισιν ἥμενος.
οὔτοι γυναῖκας ἀλλὰ γοργόνας λέγω.
οὐδ' αὖτε γοργείοισιν εἰκάσω τύποις.
εἶδόν ποτ' ἤδη φινέως γεγραμμένας
δεῖπνον φερούσας. ἄπτεροί γε μὴν ἰδεῖν

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

Πρῶτον μὲν εὐχῇ τῇδε πρεσβεύω θεῶν
τὴν πρωτόμαντιν γαῖαν. ἐκ δὲ τῆς, θέμιν.
ἣ δὴ τὸ μητρὸς δευτέρα τόδ' ἕζετο
μαντεῖον ὡς λόγος τις. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ
λάχει θελούσης οὐδὲ πρὸς βίαν τινὸς
τιτανὶς ἄλλη παῖς χθονὸς καθέζεται
φοίβη δίδωσι δ' ἣ γενέθλιον δόσιν
φοίβῳ. τὸ φοίβης δ' ὄνομ' ἔχει παρώνυμον,
λιπὼν δὲ λίμνην, δηλίαν τε χοιράδα,
κέλσας ἐπ' ἀκτὰς ναυπόρους τὰς παλλάδος
ἐς τήνδε γαῖαν, ἦλθε παρνησοῦ θ' ἕδρας.
πέμπουσι δ' αὐτὸν καὶ σεβίζουσιν μέγα
κελευθοποιοὶ παῖδες ἡφαίστου χθόνα
ἀνήμερον τιθέντες ἡμερωμένην.
μολόντα δ' αὐτὸν καὶ σεβίζουσιν μέγα
δελφός τε χώρας τῆσδε πρυμνήτης ἄναξ.
τέχνης δέ νιν ζεὺς ἔνθεον κτίσας φρένα.
ἵζει τέταρτον τόνδε μάντιν ἐν χρόνοις.
διὸς προφήτης δ' ἐστὶ λοξίας πατρός.
τούτοις ἐν εὐχαῖς φροιμιάζομαι θεούς.
παλλὰς προναία δ' ἐν λόγοις πρεσβεύεται.
σέβω δὲ νύμφας, ἔνθα κωρυκὶς πέτρα
κοίλη φίλορνις δαιμόνων ἀναστροφά.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΕΥΜΕΝΙ-ΔΕΣ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ΟΡΕ΄ΣΤΗΣ ἐν δελφοῖς περιεχόμενος ὑπὸ τῶν ἐριννύων. βουλῇ ἀπόλλωνος. παρεγένετο εἰς ἀθήνας εἰς τὸ ἱερὸν τῆς ἀθηνᾶς. πραΰνας προσηγόρευσεν εὐμενίδας, παρ' οὐδετέρῳ κεῖται ἡ μυθοποιΐα.

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

Πυθίας προφήτης. ἀπόλλων. ὀρέστης. κλυταιμνήστρας εἴδωλον. χορὸς εὐμενίδων. ἀθηνᾶ. προπομποί.

αἰσχύλου

παιδόβοροι μὲν πρῶτον ὑπῆρξαν
μόχθοι τάλανές τε Θυέστου.
δεύτερον ἀνδρὸς βασίλεια πάθη.
λουτροδάικτος δ' ὤλετ' ἀχαιῶν
πολέμαρχος ἀνήρ.
νῦν δ' αὖ τρίτος ἦλθέ ποθεν σωτήρ.
ἢ μόρον εἴπω;
ποῖ δῆτα κρανεῖ, ποῖ καταλήξει
μετακοιμισθὲν μένος ἄτης.

αἰσχύλου

καὶ μαρτυρεῖν μοι μενέλεως ἐπορσύνθη κακά.
ἐγὼ δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος
ζῶν καὶ τεθνηκὼς τάσδε κληδόνας λιπών.
ἀλλ' εὖ τε πράξας μὴ δ' ἐπιζεύχθη στόμα
φήμαι πονηρᾷ, μὴ δ' ἐπιγλωσσῶ κακά·
ἐλευθερώσας πᾶσαν ἀργείων πόλιν.
δυοῖν δρακόντοιν εὐπετῶς τεμὼν κάρα.
ἆ ἆ
δμωαὶ γυναῖκες αἵδε γοργόνων δίκην
φαιοχίτωνες καὶ πεπλεκτανημέναι
πυκνοῖς δράκουσιν, οὐκ ἔτ' ἀμμένοιμ' ἐγώ.

πυ. τίνες σε δόξαι. φίλτατ' ἀνθρώπων πατρὶ
στροβοῦσιν ἴσχε, μὴ φοβοῦ νικῶν πολύ.

ὀρ. οὐκ εἰσὶ δόξαι τῶνδε πημάτων ἐμοί,
σαφῶς γὰρ αἵδε μητρὸς ἔγκοτοι κύνες

χο. ποταίνιον γὰρ αἷμά σοι χεροῖν ἔτι
ἐκ τῶνδέ τοι ταραγμὸς ἐς φρένας πίτνει.

ὀρ. ἄναξ ἄπολλον αἵδε πληθύουσι δή
κἀξ ὀμμάτων στάζουσιν αἷμα δυσφιλές,

χο. εἷς σ' ὁ καθαρμὸς λοξίου δὲ προσθιγὼν
ἐλεύθερόν σε τῶνδε πημάτων κτίσει.

ὀρ. ὑμεῖς μὲν οὐχ ὁρᾶτε τάσδ', ἐγὼ δ' ὁρῶ
ἐλαύνομαι δὲ κοὐκ ἔτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ,

χο. ἀλλ' εὐτυχοίης, καί σ' ἐποπτεύων πρόφρων.
θεὸς φυλάσσοι καιρίοισι συμφοραῖς.
ὅδε τοι μελάθροις τοῖς βασιλείοις
τρίτος αὖ χειμὼν
πνεύσας γονίας ἐτελέσθη.

παιδο-

πολλὰς φθείρουσα τοῦ ποικίλματος,
νῦν αὐτὸν αἰνῶ. νῦν ἀποιμώζω παρὸν
πατροκτόνον θ᾽ ὕφασμα προσφωνῶν τόδε.
ὀρ. ἀλγῶ μὲν ἔργα. καὶ πάθος γένος τε πᾶν,
ἄζηλα νίκης τῆσδ᾽ ἔχων μιάσματα.
οὔτις μερόπων ἀσινὴ βίοτον
διὰ πάντ᾽ ἄτιμος ἀμείψεται,
ἐς μόχθον δ᾽ ὁ μὲν αὐτίχ᾽ ὁ δ᾽ ἥξει
ἄλλος αὖ εἰδῆτ᾽ ἄρ᾽ οἱ δ᾽ ὅπῃ τελεῖ,
ὥσπερ ξὺν ἵπποις ἡνιοστρόφου δρόμου,
ἐξωτέρω φέρουσι γὰρ νικώμενον.
φρένες δύσαρκτοι, πρὸς δὲ καρδίᾳ φόβος
ᾄδειν ἕτοιμος ἠδ᾽ ὑπορχεῖσθαι κότῳ.
ἕως δ᾽ ἔτ᾽ ἔμφρων εἰμὶ, κηρύσσω φίλοις,
κτανεῖν τέ φημι μητέρ᾽ οὐκ ἄνευ δίκης
πατροκτόνον μίασμα καὶ θεῶν στύγος
καὶ φίλτρα τόλμης τῆς δὲ πλειστηρίζομαι
τὸν πυθόμαντιν λοξίαν χρήσαντ᾽ ἐμοὶ
πράξαντι μὲν ταῦτ᾽ ἐκτὸς αἰτίας κακῆς
εἶναι παρέντα δ᾽ οὐκ ἐρῶ τὴν ζημίαν.
τόξῳ γὰρ οὔτις πημάτων προσίξεται.
καὶ νῦν ὁρᾶτέ μ᾽ ὡς παρεσκευασμένος
ξὺν τῷ δὲ θαλλῷ, καὶ στέφει προσίξομαι
μεσόμφαλόν θ᾽ ἵδρυμα λοξίου πέδον
πυρός τε φέγγος ἄφθιτον κεκλημένον,
φεύγων τόδ᾽ αἷμα κοινὸν, οὐδ᾽ ἐφέστιον
ἄλλην τραπέσθαι λοξίας ἐφίετο.
τάδ᾽ ἐν χρόνῳ μοι πάντας ἀργείους λέγω

καὶ

οὐχ ὕμος, ἀλλ' ὁ πάντ' ἐποπτεύων τάδε
ἥλιος. ἄναγνα μητρὸς ἔργα τῆς ἐμῆς.
ὡς ἂν παρῇ μοι μάρτυς ἐν δίκῃ ποτέ.
ὡς τόνδ' ἐγὼ μετῆλθον ἐνδίκως μόρον.
τὸν μητρὸς, αἰγίσθου γὰρ οὐ ψέγω μόρον.
ἔχει γὰρ αἰσχυντῆρος νόμου δίκην.
ἥτις δ' ἐπ' ἀνδρὶ τοῦτ' ἐμήσατο στύγος
ἐξ οὗ τέκνων ἤνεγχ' ὑπὸ ζώνην βάρος,
φίλον τέως, νῦν δ' ἐχθρὸν ὡς φαίνει κακόν.
τί σοι δοκεῖ; μύραινά τ' ἦτ' ἔχιδν' ἔφυ
σήπειν θιγοῦσ' ἂν ἄλλον οὐ δεδηγμένον,
τόλμης ἕκατι κἀνδίκου φρονήματος.
τίνιν προσείπω, κἂν τύχω μάλ' εὐστομῶν.
ἄγρευμα θηρὸς, ἢ νεκροῦ ποδένδυτον.
δρύτης κατασκήνωμα. δίκτυον μὲν οὖν,
ἄρκυν δ' ἂν εἴποις, καὶ ποδιστῆρας πέπλους.
τοιοῦτο μὰν κτήσαιτο φιλήτης ἀνὴρ
22 ξένων ἀπαιόλημα, κἀργυροστερῆ
βίον νομίζοι τῷ δὲ πανδολάματι.
πολλοὺς ἀναιρῶν πολλὰ θερμαίνοι φρενί.
τοιάδ' ἐμοὶ ξύνοικος ἐν δόμοισι μὴ
γένοιτ', ὀλοίμην πρόσθ' ἐκ θεῶν ἄπαις.
Χο. αἰαῖ μελέων ἔργων.
στυγερῷ θανάτῳ διεπράχθης,
ἒ ἔ. μίμνοντι δὲ καὶ πάθος ἀνθεῖ.
ἔδρασεν ἢ οὐκ ἔδρασεν. μαρτυρεῖ δέ μοι
φᾶρος τόδ', ὡς ἔβαψεν αἰγίσθου ξίφος.
φόνου δὲ κηκὶς ξὺν χρόνῳ ξυμβάλλεται

πολλὰς

θεῖσαν ἐποίχεται.
κρατεῖταί πως τὸ θεῖον παρὰ τὸ μὴ
ὑπουργεῖν κακοῖς.
21 ἄξιον δ' οὐρανοῦχον ἀρχὰν σέβειν.
πάρα τε φῶς ἰδεῖν, μέγαν τ' ἀφῃρέθην
ψάλιον οἴκων.
ἄναγε μὰν δόμοις, πολὺν ἄγαν χρόνον
χαμαιπετεῖς ἔκεισθ' αἰεί.
τάχα δὲ παντελὴς χρόνος ἀμείψεται
πρόθυρα δωμάτων· ὅτ' ἂν ἀφ' ἑστίας
μύσος πᾶν ἐλάσῃ καθαρμοῖς
ἄπαν ἐλατήριον; τύχα
δ' εὐπροσωποκοῖτα
τὸ πᾶν ἰδεῖν ἀκοῦσαι θρεομένοις
μετοικοδόμων
πεσοῦνται πάλιν πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν.
ὀρ. ἴδεσθε χώρας τὴν διπλῆν τυραννίδα,
πατροκτόνους τε δωμάτων πορθήτορας. 22
σεμνοὶ μὲν ἦσαν ἐν θρόνοις τόθ' ἥμενοι,
φίλοι τε καὶ νῦν ὡς ἐπεικάσαι πάθη,
πάρεστιν ὅρκος τ' ἐμμένει πιστώμασιν.
ξυνώμοσαν μὲν θάνατον ἀθλίῳ πατρὶ,
καὶ ξυνθανεῖσθαι, καὶ τάδ' εὐόρκως ἔχει.
ἴδεσθε δ' αὖτε τῶνδ' ἐπήκοοι κακῶν
τὸ μηχάνημα δεσμὸν ἀθλίῳ πατρὶ
πέδας τε χειροῖν, καὶ ποδοῖν ξυνωρίδα.
ἐκτεῖν' αὐτὸν καὶ κύκλῳ παρασταδὸν,
στέγαστρον ἀνδρὸς δείξαθ' ὡς ἴδῃ πατὴρ

ὀρ. ἦ κάρτα μάντις οὑξ ὀνειράτων φόβος,
κλ. κάνες γ' ὃν οὐ χρῆν καὶ τὸ μὴ χρεὼν πάθε.
ὀρ. στένω μὲν οὖν καὶ τῶνδε συμφορὰν διπλῆν,
ἐπεὶ δὲ πολλῶν αἱμάτων ἐπήκρισεν
τλήμων ὀρέστης, τοῦθ' ὅμως αἱρούμεθα
ὀφθαλμὸν οἴκων μὴ πανάλεθρον πεσεῖν,
χο. ἔμολε μὲν δίκα πριαμίδαις χρόνῳ,
καρύδικος ποινά.
ἔμολε δ' ἐς δόμον τὸν ἀγαμέμνονος
διπλοῦς λέων, διπλοῦς ἄρης,
ἔλακε δ' ἐς τὸ πᾶν
ὁ πυθοχρήστας φυγὰς
θεόθεν ἀφραδαῖσιν ὡρμημένος.
ἐπολολύξατ' ὦ δεσποσύνων δόμων
ἀναφυγὰς κακῶν, καὶ κτεάνων τριβὰς
ὑπὸ δυοῖν μιαστόροιν
δυσοίμου τύχας.
ἔμολε δ' ᾧ μέλει κρυπταδίου μάχας
δολιόφρων ποινά.
ἔθιγε δὲ μάχᾳ χερὸς ἐτήτυμος
διὸς κόρας, δίκαν δέ νιν
προσαγορεύομεν
βροτοὶ τυχόντες καλῶς
ὀλέθριον πνέουσα ἐν ἐχθροῖς κότον.
τάπερ ὁ λοξίας ὁ παρνάσιος
μέγαν ἔχων μυχὸν χθονὸς ἐπ' ὄχθει
ἄξεν ἀδόλως δολίας
βλαπτομέναν ἐν χρόνοις

τὰ πυθόχρηστα; πιστὰ δ' εὐορκώματα;
ἅπαντες ἐχθροὺς τῶν θεῶν ἡγοῦ πλέον;
ὀρ. κρίνω σε νικᾶν, καὶ παραινεῖς μοι καλῶς.
ἕπου. πρὸς αὐτὸν τόνδε σε σφάξαι θέλω.
καὶ ζῶντα γάρ νιν κρείσσον' ἡγήσω πατρὸς.
τούτῳ θανοῦσα συγκάθευδε, ἐπεὶ φιλεῖς
τὸν ἄνδρα τοῦτον. ὃν δ' ἐχρῆν φιλεῖν, στυγεῖς.
κλ. ἐγώ σ' ἔθρεψα, νῦν δὲ γηράναι θέλω.
ὀρ. πατροκτονοῦσα γὰρ ξυνοικήσεις ἐμοί;
κλ. ἡ μοῖρα τούτων ὦ τέκνον παραιτία.
ὀρ. καὶ τόνδε τοίνυν μοῖρ' ἐπόρσυνεν μόρον.
κλ. οὐδὲν σεβίζῃ γενεθλίους ἀρὰς τέκνον;
ὀρ. τεκοῦσα γάρ μ' ἔρριψας ἐς τὸ δυστυχές.
κλ. οὔτοι, σ' ἀπέρριψ' εἰς δόμους δορυξένους.
ὀρ. διχῶς ἐπράθην. ὢν ἐλευθέρου πατρὸς
κλ. ποῦ δῆθ' ὁ τῖμος, ὅντιν' ἀντεδεξάμην.
ὀρ. αἰσχύνομαί σοι τοῦτ' ὀνειδίσαι σαφῶς.
κλ. μὴ ἀλλ' εἴφ' ὁμοίως καὶ πατρὸς τοῦ σοῦ μάτας.
ὀρ. μὴ 'λεγχε τὸν πονοῦντ' ἔσω καθημένη.
κλ. ἄλγος γυναιξὶν ἀνδρὸς εἴργεσθαι τέκνον.
ὀρ. τρέφει δέ γ' ἀνδρὸς μόχθος ἡμένας ἔσω.
κλ. κτενεῖν ἔοικας ὦ τέκνον τὴν μητέρα.
ὀρ. σύ τοι σεαυτὴν, οὐκ ἐγὼ, κατακτενεῖς.
κλ. ὅρα φύλαξαι μητρὸς ἐγκότους κύνας
ὀρ. τὰς τοῦ πατρὸς δὲ πῶς φύγω παρεὶς τάδε.
κλ. ἔοικα θρηνεῖν ζῶσα πρὸς τύμβον μάτην.
ὀρ. πατρὸς γὰρ αἶσα τόνδε σ' ὁρίζει μόνον.
κλ. οἳ 'γὼ τεκοῦσα τόνδ' ὄφιν ἐθρεψάμην;

εἶναι. μάχης γὰρ δὴ κεκύρωται τέλος.
οἴμοι πᾶν. οἴμοι, δεσπότου τελουμένου.
οἴμοι, μάλ' αὖθις ἐν τρίτοις προσφθέγμασιν.
αἴγισθος οὐκ ἔτ' ἔστιν, ἀλλ' ἀνοίξατε
ὅπως τάχιστα, καὶ γυναικείους πύλας
μοχλοῖς χαλᾶτε, καὶ μάλ' ἡβῶντος δὲ δεῖ
οὐχ ὡς δ' ἀρῆξαι διαπεπραγμένων; τί γὰρ
ἰοὺ. ἰοὺ
κωφοῖς ἀϋτῶ, καὶ καθεύδουσιν μάτην
ἄκραντα βάζω. ποῖ κλυταιμήστρα; τί δρᾷ,
ἔοικε νῦν αὐτῆς ἐπὶ ξυροῦ πέλας
αὐχὴν πεσεῖσθαι πρὸς δίκην πεπληγμένος.

κλ. τί δ' ἐστὶ χρῆμα, τίνα βοὴν ἵστης δόμοις;
ὀρ. τὸν ζῶντα καίνειν τοὺς τεθνηκότας λέγω.
κλ. οἳ 'γὼ ξυνῆκα τοὔπος ἐξ αἰνιγμάτων,
δόλοις ὀλούμεθ' ὥσπερ οὖν ἐκτείναμεν,
δοίη τις ἀνδροκμῆτα πέλεκυν ὡς τάχος,
εἰδῶμεν εἰ νικῶμεν ἢ νικώμεθα;
ἐνταῦθα γὰρ δὴ τοῦδ' ἀφικόμην κακοῦ.
ὀρ. σὲ καὶ ματεύω, τῷδε δ' ἀρκούντως ἔχει.
κλ. οἳ 'γὼ τέθνηκας φίλτατ' αἰγίσθου βία.
ὀρ. φιλεῖς τὸν ἄνδρα; τοὶ γὰρ ἐν ταυτῷ τάφῳ
κείσῃ. θανόντα δ' οὔτι μὴ προδῷς ποτε.
κλ. ἐπίσχες ὦ παῖ. τόνδε δ' αἴδεσαι τέκνον
μαστὸν, πρὸς ᾧ σὺ πολλὰ δὴ βρίζων ἅμα
οὔλοισιν ἐξήμελξας εὐτραφὲς γάλα.
ὀρ. πυλάδη τί δράσω; μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν,
πυλ. ποῦ δαὶ τὰ λοιπὰ λοξίου μαντεύματα

τὰ πυθό-

19 πεδάρσιοι θρώσκουσι θνήσκοντες μάτην:
τί τῶν δ' ἂν εἴποις; ὥς τε δηλῶσαι φρενί.
Χο. ἠκούσαμεν μέν. πυνθάνου δὲ τῶν ξένων
ἔσω παρελθὼν, οὐδὲν ἀγγέλων σθένος,
ὡς αὐτὸς αὐτὸν ἄνδρα πεύθεσθαι πέρι,
αἴγ. ἰδεῖν ἐλέγξαι τ' αὖ θέλω τὸν ἄγγελον
εἴτ' αὐτὸς ἦν θνήσκοντος ἐγγύθεν παρὼν,
εἴτ' ἐξ ἀμαυρᾶς κληδόνος λέγει μαθὼν,
οὔτοι φρένα κλέψειαν ὠμματωμένην.
Χο. Ζεῦ Ζεῦ τί λέγω, πόθεν ἄρξωμαι,
τάδ' ἐπευχομένη κἀπιθεάζουσα,
ὑπὸ δ' εὐνοίας
πῶς ἴσον εἰποῦσ' ἀνύσωμαι;
νῦν γὰρ μέλλουσι μιανθῆναι,
πειραὶ κοπάνων ἀνδροδαΐκτων.
ἢ πάνυ θήσειν ἀγαμεμνονίων
οἴκων ὄλεθρον διὰ παντὸς
ἢ πῦρ, καὶ φῶς ἐπ' ἐλευθερίᾳ.
δαίων ἀρχάς τε πολισσονόμους
ἕξει πατέρων μέγαν ὄλβον.
τοιάνδε πάλην μόνος ὢν ἔφεδρος,
δισσοῖς μέλλει θεῖος ὀρέστης
ἅψειν. εἴη δ' ἐπὶ νίκῃ.
αἴγ. ἐ ἐ ὀ τοτοτοῖ
Χο. ἔα, ἔα μάλα,
πῶς ἔχει, πῶς κέκρανται δόμοις;
ἀποσταθῶμεν πράγματος τελουμένου,
ὅπως δοκῶμεν τῶνδ' ἀναίτιαι κακῶν

δωμάτων λυτήριον
θῆλυν οὐριοστάταν
ὁμοῦ κρεκτὸν γοη-
τῶν νόμον μεθέλσομεν
πόλει, τάδ' εὖ
ἐμὸν κέρδος ἀέξεται τόδε,
ἄτη δ' ἀποστατεῖ φίλων,
θέρ. σὺ δὲ θαρσῶν ὅταν ἥκη
μέρος ἔργων,
ἐπαΰσας πατρὸς ἔργω·
θρούσα
πρὸς σὲ τέκνον πατρὸς αὐδὰν,
καὶ περαίνων ἐπίμομφον ἄταν
περσέως τε ἐν φρεσὶν
καρδίαν σχέθων
τοῖς θ' ὑπὸ χθονὸς φίλεισιν,
τοῖς τ' ἄνωθεν προπράσσων
χάριτος ὀργᾶς λυπρᾶς, ἔνδοθεν
φοινίαν ἄταν τιθοὶς,
τὸν αἴτιον δ' ἐξαπόλλυς μόρον.
αἴγ. ἥκω μὲν οὐκ ἄκλητος, ἀλλ' ὑπάγγελος,
νέαν φάτιν δὲ πεύθομαι λέγειν τινὰς
ξένους μολόντας οὐδαμῶς ἐφίμερον,
μόρον δ' ὀρέστου, καὶ τόδ' ἀμφέρειν δόμοις,
γένοιτ' ἂν ἄχθος δείματος ταγ' ἐς φόνῳ.
τῷ πρόσθεν ἑλκαίνοντι, καὶ δεδηγμένῳ.
πῶς ταῦτ' ἀληθῆ καὶ βλέποντα δοξάσω,
ἢ πρὸς γυναικῶν δειματούμενοι λόγοι,
πεδά-

δίδυμα, καὶ τριπλᾶ
παλίνποινα θέλων ἀμείψει.
ἴσθι δ' ἀνδρὸς φίλου πῶλον εὖ-
νιν ζυγέντ' ἐν ἅρματι
πημάτων ἐν δρόμῳ προστιθεὶς
μέτρον τίς αὖ σωζόμενον ῥυθμὸν
τοῦτ' ἰδεῖν δάπεδον
ἀνομένων κτημάτων ὄρεγμα.
οἵ τ' ἔσωθε δωμάτων
πλουτογαθῆ μυχὸν νομίζετε,
κλύετε σύμφρονες θεοὶ,
ἄγετε τῶν πάλαι πεπραγμένων
λύσασθ' αἷμα προσφάτοις δίκαις.
γέρων φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι
τὸ δὲ καλῶς κτάμενον. ὦ
μέγα ναίων στόμιον. εὖ
δὸς αὖ ἰδεῖν δόμον ἀνδρός;
καί νιν ἐλευθερίως
λαμπρῶς ἰδεῖν φιλίοις
ὄμμασι δνοφερᾶς
καλύπτρας, ξυμβάλοι δ' ἐνδίκως
παῖς ὁ Μαίας ἐπιφορώτατος
πρᾶξιν οὐρίαν θέλων.
πολλὰ δ' ἄλλα φανεῖ χρῄζων
κρυπτά, ἄσκοπον δ' ἔπος λέγων
νύκτα πρό τ' ὀμμάτων σκότον φέρει.
καθ' ἡμέραν δ' οὐδὲν ἐμφανέστερος,
18 καὶ τότε δὴ πλοῦτον

στείχω δ' ἐπ' ἄνδρα τῶνδε λυμαντήριον
οἴκων. θέλων δὲ τῶνδε πεύσεται λόγον.
ὀρ. πῶς οὖν κελεύει νιν μολεῖν ἐσταλμένον;
ἢ πῶς λέγ' αὖθις ὡς μάθω σαφέστερον,
ἢ ξὺν λοχίταις; εἴτε καὶ μονοστιβῆ;
γεί. ἄγειν κελεύει δορυφόρους ὀπάονας,
ὀρ. μὴ νῦν σὺ ταῦτ' ἄγγελλε δεσπότου στυγεῖ.
ἀλλ' αὐτὸν ἐλθεῖν ὡς ἀδείμαντος κλύῃ
ἄνωχθ', ὅσον τάχιστ' ἀγαθούσῃ φρενί.
ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κρυπτὸς ὀρθούσῃ φρενί.
γεί. ἀλλ' ἦ φρονεῖς εὖ τοῖσι νῦν ἠγγελμένοις;
ὀρ. ἀλλ' εἰ τροπαίαν Ζεὺς κακῶν θήσει ποτέ.
γεί. καὶ πῶς; ὀρέστης ἐλπὶς οἴχεται δόμων,
ὀρ. οὔπω. κακός γε μάντις ἂν γνοίη τάδε.
γεί. τί φής; ἔχεις τι τῶν λελεγμένων δίχα;
ὀρ. ἄγγελλ' ἰοῦσα, πρᾶσσε τὰ πεπαλμένα.
μέλλει θεοῖσιν ὧν περ ἂν μέλλῃ πέρι.
γεί. ἀλλ' εἶμι, καὶ σοῖς ταῦτα πείσομαι λόγοις,
γένοιτο δ' ὡς ἄριστα σὺν θεῶν δόσει.
ὀρ. νῦν παραιτουμένῃ ἐμοὶ πάτερ
Ζεῦ θεῶν ὀλυμπίων
δὸς τύχας τυχεῖν δέμου κυρίως
* τὰ σωφροσύνῃ μαιομένοις ἰδεῖν
διαδικάσαι πᾶν ἔπος.
ἔλακον Ζεῦ, σὺ δέ νιν φυλάσσοις,
ἒ ἒ πρὸ δὲ δὴ ἐχθρῶν
τῶν ἔσω μελάθρων ὦ Ζεῦ θὲς.
ἐπεί μιν μέγαν ἄρας,

δίδυμα.

ἀνὴρ ἀπ' ἀνδρὸς τὴν νεάγγελτον φάτιν
ἐλθὼν πύθηται τήνδε, πρὸς μὲν οἰκέτας
θέτο σκυθρωπὸν ἐντὸς ὀμμάτων γέλων,
κεύθουσ' ἐπ' ἔργοις διαπεπραγμένοις καλῶς
κείνῃ, δόμοις δὲ τοῖσδε παγκάκως ἔχει,
φήμης ὑφ' ἧς ἤγγειλαν οἱ ξένοι τορῶς,
ἦ δὴ κλύων ἐκεῖνος εὐφρανεῖ νόον,
εὖτ' ἂν πύθηται μῦθον, ὢ τάλαιν' ἐγώ.
ὥς μοι τὰ μὲν παλαιὰ συγκεκραμένα
ἄλγη δύσοιστα τοῖσδ' ἐν Ἀτρέως δόμοις,
τυχόντ' ἐμὴν ἤλγυνεν ἐν στέρνοις φρένα,
ἀλλ' οὔπι πω τοιόνδε πῆμ' ἀνεσχόμην.
τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τλημόνως ἤντλουν κακά.
φίλον δ' Ὀρέστην τῆς ἐμῆς ψυχῆς τριβὴν,
ὃν ἐξέθρεψα μητρόθεν δεδεγμένη,
καὶ νυκτιπλάγκτων ὀρθίων κελευμάτων.
» καὶ πολλὰ καὶ πονηρ' ἀνωφέλητ' ἐμοὶ
» τλάσῃ, τὸ μὴ φρονοῦν γὰρ ὡς περεὶ βοτὸν
» τρέφειν ἀνάγκη, πῶς γὰρ οὔ; τρόπῳ φρενός,
» οὐ γάρ τι φωνεῖ παῖς ἔτ' ὢν ἐν σπαργάνοις,
» ἢ λιμὸς, ἢ δίψη τις, ἢ λιψουρία
» ἔχει, νέα δὲ νηδὺς αὐτάρκης τέκνων.
τούτων πρόμαντις οὖσα πολλὰ δ' οἴομαι *
ψευσθεῖσα παιδὸς σπαργάνων φαιδρύντρια,
γναφεὺς τροφεύς τε ταὐτὸν εἰχέτην τέλος,
ἐγὼ διπλᾶς δὲ τάσδε χειρωναξίας,
ἔχουσ' Ὀρέστην ἐξεδεξάμην πατρί.
τεθνηκότος δὲ νῦν τάλαινα, πεύθομαι

στείχω

τοιόνδε πρᾶγμα μὴ καρανῶσαι φίλοις,
καταινέσαντα καὶ κατεξενωμένον.
Θερ. οὔτοι κυρήσεις μεῖον ἀξίως σέθεν,
οὐδ' ἧσσον ἂν γένοιο δώμασιν φίλος,
ἄλλος δ' ὁμοίως ἦλθεν ἂν τάδ' ἀγγέλλων.
ἀλλ' ἔσθ' ὁ καιρὸς ἡμερεύοντας ξένους
μακρᾶς κελεύθου τυγχάνειν τὰ πρόσφορα.
αἰνῶ δὲ πλάσσειν ὡς ἐπευθυνῶ τάδε.
ὀρ. ἡμεῖς δὲ ταῦτα τοῖς κρατοῦσι δωμάτων
κοινώσομέν τε κοὐ σπανίζοντες φίλων
βουλευόμεσθα τῆς δὲ συμφορᾶς πέρι.
εἶεν φίλιαι δμωΐδες οἴκων
πότε δή, στομάτων
δείξομεν ἰσχὺν ἐπ' ὀρέστῃ.
ὦ πότνια χθὼν, καὶ πότνι' ἀκτὴ
χώματος ἣ νῦν ἐπὶ ναυάρχῳ
σώματι κεῖσαι τῷ βασιλείῳ,
νῦν ἐπάκουσον. νῦν ἐπάρηξον.
νῦν γὰρ ἀκμάζει πειθὼ δολία,
ξυγκαταβῆναι χθόνιον γ' ἑρμῆα,
17 καὶ τὸν νύχιον τοῖς δ' ἐφοδεῦσαι
ξιφοδηλήτοισιν ἀγῶσιν.
Θερ. ἔοικεν ἀνὴρ ὁ ξένος τεύχειν κακόν.
τροφὸν δ' ὀρέστου τήνδ' ὁρῶ κεκλαυμένην.
ποῖ δὴ πατεῖς γείλισσα δωμάτων πύλας;
λύπη δ' ἄμισθός ἐστί σοι ξυνέμπορος.
γα. αἴγισθον ἡ κρατοῦσα τοὺς ξένους καλεῖν
ὅπως τάχιστ' ἄνωγεν, ὡς σαφέστερον

ἀνὴρ

ἀγνὼς πρὸς ἀγνῶτ' εἶπε συμβαλὼν ἀνήρ
ἐξιστορήσας, καὶ σαφηνίσας ὁδὸν
Στρόφιος ὁ Φωκεύς. πεύθομαι γὰρ ἐν λόγῳ,
ἐπείπερ ἄλλως ὦ ξέν' εἰς Ἄργος κίεις
πρὸς τοὺς τεκόντας, πανδίκως μεμνημένος
τεθνεῶτ' Ὀρέστην, εἶπε, μηδαμῶς λάθῃ.
εἴτ' οὖν κομίζειν δόξα νικήσει φίλων,
εἴτ' οὖν μέτοικον εἰς τὸ πᾶν ἀεὶ ξένον
θάπτειν, ἐφετμὰς τάσδε πόρθμευσον πάλιν,
νῦν γὰρ λέβητος χαλκέου πλευρώματα
σποδὸν κέκευθεν ἀνδρὸς εὖ κεκλαυμένου.
τοσαῦτ' ἀκούσας εἶπον. εἰ δὲ τυγχάνω
τοῖς κυρίοισι καὶ προσήκουσιν λέγων,
οὐκ οἶδα, τὸν τεκόντα δ' εἰκὸς εἰδέναι.
Θερ. οἴ 'γὼ, κατ' ἄκρας ἐν πᾶσ' ὡς πορθούμεθα.
ὦ δυσπάλαιστε τῶν δὲ δωμάτων ἀρὰ,
ὡς πόλλ' ἐπωπᾷς κἀκποδὼν εὖ κείμενα
τόξοις πρόσωθεν εὐσκόποις χειρουμένη
φίλων ἀποψιλοῖς με τὴν παναθλίαν.
καὶ νῦν Ὀρέστης, ἦν γὰρ εὐβούλως ἔχων,
ἔξω κομίζων ὀλεθρίου πηλοῦ πόδα,
νῦν δήπερ ἐν δόμοισι βακχίας καλῆς
ἰατρὸς ἐλπὶς ὢν παροῦσαν ἐγγράφει.
Ορ. ἐγὼ μὲν οὖν ξένοισιν ὧδ' εὐδαίμοσιν
κεδνῶν ἕκατι πραγμάτων ἂν ἤθελον
» γνωστὸς γενέσθαι, καὶ ξενωθῆναι. τί γὰρ
» ξένου ξένοισίν ἐστιν εὐμενέστερον,
πρὸς δυσσεβείας ἦν ἐμοὶ τόδ' ἐν φρεσίν.

τοιόνδε

δόμασι,
δωμάτων παλαιτέρων,
τείνει μύσος
χρόνῳ κλυτὴ βυσσόφρων ἐρινύς.

ὀρ. παῖ παῖ, θύρας ἄκουσον ἑρκείας κτύπον,
τίς ἔνδον, ὦ παῖ παῖ, μάλ᾽ αὖθις ἐν δόμοις,
τρίτον τόδ᾽ ἐκπόραμα δωμάτων καλῶ,
εἴπερ φιλόξεν᾽ ἐστὶν αἰγίσθου δίαι. * βία

παῖσ. ἔστιν, ἀκούω. ποδαπὸς ὁ ξένος. πόθεν.

ὀρ. ἄγγελλε τοῖσι κυρίοισι δωμάτων,
πρὸς οὕσπερ ἥκω καὶ φέρω καινοὺς λόγους,
τάχυνε δ᾽ ὡς καὶ νυκτὸς ἅρμ᾽ ἐπείγεται
σκοτεινόν. ὥρα δ᾽ ἐμπόροις μεθιέναι
16 ἄγκυραν ἐν δόμοισι πανδόκοις ξένων.
ἐξελθέτω τις δωμάτων τελεσφόρος
γυνὴ τάπαρχος. ἄνδρα τ᾽ εὐπρεπέστερον.
αἰδὼς γὰρ ἐν λεχθεῖσιν οὐκ ἐπαργέμοις
λόγοις τίθησιν, εἶπε θαρσήσας ἀνὴρ
πρὸς ἄνδρα, κἀσήμηνεν ἐμφανὲς τέκμαρ.

θερ. ξένοι. λέγοιτ᾽ ἂν εἴ τι δεῖ. πάρεστι γὰρ
ὁποῖαπερ δόμοισι τοῖσδ᾽ ἐπεικότα
καὶ θερμὰ λουτρά, καὶ πόνων θελκτήρια.
στρωμνή, δικαίων τ᾽ ὀμμάτων παρουσία.
εἰ δ᾽ ἄλλο πρᾶξαι δεῖ τι βουλιώτερον.
ἀνδρῶν τόδ᾽ ἐστὶν ἔργον, οἷς κοινώσομεν.

ὀρ. ξένος μὲν εἰμὶ δαυλιεὺς ἐκ φωκέων,
στείχων δ᾽ αὐτόφορτον οἰκίαις ἄγος
ἐς ἄργος, ὥσπερ δεῦρ᾽ ἀπεζύγην πόδας,

νοσφίσ' ἀπροβούλως
πνέονθ' ἀκνυόφρων ὕπνῳ.
κιχάνει δέμιν ἑρμῆς.
ἐπεὶ δ' ἐμνησάμην ἀμειλίχων
πόνων. ἀκαίρως δὲ δυσφιλὲς γαμή-
λευμ' ἀπευχετὸν δόμοις.
γυναικοβούλους τε μήτιδας φρενῶν
ἐπ' ἀνδρὶ δηΐοις ἐπικότῳ σέβας.
τίων δ' ἀθέρμαντον ἑστίαν δόμων
γυναικείαν ἄτολμον αἰχμάν.
κακῶν δὲ πρεσβεύεται τὸ λήμνιον
λόγῳ, γοᾶται δὲ δήποθ', εἰκατά-
πτυστον εἴκασεν δέτις
τὸ δεινὸν καὶ λημνίοισι πήμασι.
θεοστυγήτῳ δ' ἄχει
βροτῶν ἀτιμωθὲν οἴχεται γένος.
σέβει γὰρ οὔτις τὸ δυσφιλὲς θεοῖς.
τί τῶν δ' οὐκ ἐνδίκως ἀγείρω;
τὸ δ' ἄγχι πνευμόνων ξίφος
διανταίαν ὀξυπευκὲς
οὐτᾷ διαὶ δίκας.
» τὸ μὴ θέμις γὰρ, οὐ-
» λὰξ πέδον πατούμενον.
τὸ πᾶν διὸς
σέβας παρεκβάντες ἀθεμίστως,
δίκης δ' ἐρείδεται πυθμήν.
προχαλκεύει δ' αἶσα φασγανουργὸς
τέκνον δ' ἐπεισφέρει

μόναν κ' ἀνεμοέντων
αἰγίδων φράσαι κότον.
ἀλλ' ὑπέρτολμον ἀν=
δρὸς φρόνημα τίς λέγοι;
καὶ γυναικῶν φρεσὶν τλημόνων; καὶ
παντόλμους
ἔρωτας ἄταισι αἱ συννόμους βροτῶν,
ξυζύγους τ' ὁμαυλίας
θηλυκρατὴς ἀπέρω=
τος ἔρως παρανικᾷ
κνωδάλων τε καὶ βροτῶν,
ἴστω, δ' ὅστις οὐχ ὑπόπτερος
φροντίσιν· δαεὶς
τὰν ἁ παιδολύμας
τάλαινα, Θεστιὰς μήσατο
πυρδαῆ τινὰ πρόνοιαν
κ' αἴθουσα παιδὸς δαφοινὸν
δαλὸν ἥλικ', ἐπεὶ μολὼν
ματρόθεν κελάδησε,
ξύμμετρόν τε διὰ βίου
μοιρόκραντον δ' ἐς ἦμαρ.
ἀλλὰ δ' ἥν τιν' ἐν λόγοις στυγεῖν
φοινίαν σκύλλαν
ἅτ' ἐχθρῶν ὑπαὶ
φῶτ' ἀπώλεσεν φίλον κρητικοῖς
χρυσεοδμήτοισιν ὅρμοις.
πειθήσασα δώροισι μίνω·
νῖσον ἀθανάτας τειχὸς

νοσφίσ'

γλώσσης αὐτὴν φωκίδος μιμουμένω,
καὶ δὴ θυρωρῶν οὔτις ἂν φαιδροῖς φρενὶ
* λέξαιτ' ἐπειδήδαιμοι, αἴδόμος, κἀκεῖ
μενοῦμεν οὕτως. ὥς τ' ἐπεικάζειν τινὰ
δόμοις παραστίχοντα, καὶ τάδ' ἐννέπειν,
τί δὴ πύλῃσι τὸν ἱκέτην ἀπείργεται,
αἴγισθος, εἴπερ οἶδεν ἔνδημος παρών.
εἰδ' οὖν ἀμείψω βαλὸν ἑρκίων πυλῶν·
κἀκεῖνον ἐν θρόνοισιν εὑρήσω πατρὸς,
ἢ καὶ μολὼν ἔπειτά μοι κατὰ στόμα
ἐρεῖ. σάφ' ἴσθι, καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς βαλεῖ,
πρὶν αὐτὸν εἰπεῖν, ποδαπὸς ὁ ξένος; νεκρὸν
θήσω ποδώκει περιβαλὼν χαλκεύματι,
φόνου δ' ἐρινὺς οὐχ ὑπεσπανισμένη
ἄκρατον αἷμα πίεται τρίτην πόσιν.
σὺ οὖν, σὺ μὲν φύλασσε τ' ἂν οἴκῳ καλῶς,
ὅπως ἂν ἀρτίκολλα συμβαίνῃ τάδε,
ὑμῖν δ' ἐπαινῶ γλῶσσαν εὔφημον φέρειν,
σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ, καὶ λέγειν τὰ καίρια,
τὰ δ' ἄλλα τούτῳ δεῦρ' ἐποπτεῦσαι λέγω,
ξιφηφόρους ἀγῶνας ὀρθώσαντί μοι.
Χο. πολλὰ μὲν γὰρ τρέφει
δεινὰ καὶ δειμάτων ἄχη,
πόντιαί τ' ἀγκάλων κνωδάλων
ἀνταίων βροτοῖσι
πλάθουσι, βλαστοῦσι, καὶ πεδαίχμιοι
λαμπάδες πεδάμαροι
πτανά τε καὶ πεδοβά-

μονακ'

πολλοὶ δ᾽ ἀνῆλθον ἐκτυφλωθέντες σκότῳ
λαμπτῆρες ἐν δόμοισι δεσποίνης χάριν,
πέμπει τ᾽ ἔπειτα τάσδε, κηδείους χοὰς
ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων.
ὀρ. ἀλλ᾽ εὔχομαι γῇ τῇδε, καὶ πατρὸς τάφῳ
τοὔνειρον εἶναι τοῦτ᾽ ἐμοὶ τελεσφόρον.
κρίνω δέ τοί νιν, ὥς τε συσκόλλως ἔχειν,
εἰ γὰρ τὸν αὐτὸν χῶρον ἐκλείπων ἐμοὶ
οὔφεις, πᾶσα σπαργάνη ὡπλίζετο,
καὶ μαστὸν ἀμφέχασκ᾽ ἐμὸν θρεπτήριον.
θρόμβῳ δ᾽ ἔμιξεν αἵματος φίλον γάλα,
ἡ δ᾽ ἀμφὶ ταρβεῖ τῷδ᾽ ἐπῴμωξεν πάθει,
δεῖ τοί νιν, ὡς ἔθρεψεν ἔκπαγλον τέρας.
14 θανεῖν βιαίως, ἐκδρακοντωθεὶς δ᾽ ἐγὼ
κτείνω νιν. ὥς τ᾽ οὔνειρον ἐννέπει τόδε.
τερασκόπον δὲ τῶνδέ σ᾽ αἱροῦμαι πέρι,
γένοιτο δ᾽ οὕτως. τ᾽ ἄλλα δ᾽ ἐξηγοῦ φίλοις,
τοὺς δ᾽ ἔνια ποιεῖν. τοὺς δὲ μή τι δρᾶν λέγων
ἁπλοῦς ὁ μῦθος. τὴν δὲ μὲν στείχειν ἔσω.
αἰνῶ δὲ κρύπτειν τάσδε συνθήκας ἐμάς,
ὡς ἂν δόλῳ κτείναντες ἄνδρα τίμιον
δόλῳ τε καὶ ληφθῶσιν ἐν τ᾽ αὐτῷ βρόχῳ
θανόντες, ᾗ καὶ λοξίας ἐφήμισεν
ἄναξ ἀπόλλων μάντις ἀψευδὴς, τὸ πρίν.
ξένῳ γὰρ εἰκὼς παντελῆ σάγην ἔχων
ἥξω σὺν ἀνδρὶ τῷδ᾽ ἐφ᾽ ἑρκίοις πύλαις
πυλάδῃ, ξένος δὲ καὶ δορύξενος δόμων.
ἄμφω δὲ φωνὴν οἴσομεν παρνησίδα

γλώσσης

ἄκου' ὑπὲρ σοῦ τοιάδ' ἔσ' ὀδύρματα:
αὐτὸς δὲ σώζῃ τόνδε τιμήσας λόγον.
τίμημα τύμβου τῆς ἀνοιμώκτου τύχης.
καὶ μὴν ἀμόμφητον δέ τινα τὸν λόγον
τὰ δ' ἄλλ' ἐπειδὴ δρᾶν κατώρθωσαι φρενὶ,
ἔρδοις ἂν ἤδη δαίμονος πειρώμενος.
ἔσται. πυθέσθαι δ' οὐδέν ἐστ' ἔξω δρόμου
πόθεν χοὰς ἔπεμψεν, ἐκ τίνος λόγου,
μεθύστερον τιμῶσ' ἀνήκεστον πάθος
θανοῦντι δ' οὐ φρονοῦντι δειλαία χάρις
ἔπεμπετ' οὐκ ἔχοιμ' ἂν εἰκάσαι τόδε
τὰ δῶρα μείω δ' ἐστὶ τῆς ἁμαρτίας
τὰ πάντα γάρ τις ἐκχέας ἀνθ' αἵματος
ἑνὸς μάτην ὁ μόχθος ὧδ' ἔχει λόγος
θέλοντι δ' εἴπερ οἶσθα μοι φράσον τάδε
χο. οἶδ' ὦ τέκνον παρῆ γὰρ, ἔκ τ' ὀνειράτων
καὶ νυκτιπλάγκτων δειμάτων πεπαλμένη.
χοὰς ἔπεμψε τάς δε δύσθεος γυνή.
ὀρ. ἦ καὶ πέπυσθε τοὔναρ ὥς' ὀρθῶς φράσαι;
χο. τεκεῖν δράκοντ' ἔδοξεν ὡς αὐτὴ λέγει.
ὀρ. καὶ ποῖ τελευτᾷ, καὶ καρανοῦται λόγος;
χο. ἐν σπαργάνοισι παιδὸς ὁρμίσαι δίκην:
τινὸς βορᾶς χρήζοντα νεογενὲς δάκος,
αὐτὴ προσέσχε μαζὸν ἐν τ' ὀνείρατι.
ὀρ. καὶ πῶς ἄτρωτον, οὐχαρὶν ὑπὸ στύγος;
χο. ὥς τ' ἐν γάλακτι θρόμβον αἵματος σπάσαι,
ὀρ. οὔτοι μάταιον ἀνδρὸς ὄψανον πέλει.
χο. ἡ δ' ἐξ ὕπνου κέκραγεν ἐπτοημένη

αἰτούμενός μοι δὸς κράτος τῶν σῶν δόμων.
κἀγὼ πάτερ τοιάνδε σου χρείαν ἔχω,
13 φυγεῖν μέγαν προσθεῖσαν αἰγίσθῳ: *
οὕτω γὰρ ἄν σοι δαῖτες ἔννομοι βροτῶν
κτίζοιατ', εἰ δὲ μὴ παρ' εὐδείπνοις ἔσῃ
ἄτιμος ἐν πυροῖσι κνισωτοῖς χθονός.
ἠλ. κἀγὼ χοάς σοι τῆς ἐμῆς παγκληρείας
οἴσω πατρῴων ἐκ δόμων γαμηλίους.
πάντων δὲ πρῶτον τόνδε πρεσβεύσω τάφον.
ὦ γαῖα; ἄνες μοι πατέρ' ἐποπτεῦσαι μάχην,
ὦ περσέφασσα δὸς δέ τ' εὔμορφον κράτος.
μέμνησο λουτρῶν οἷς ἐνοσφίσθης πάτερ,
μέμνησο δ' ἀμφίβληστρον ὡς ἐκαίνισεν.
πέδαις δ' ἀχαλκεύτοις ἐθηρεύθης πάτερ.
αἰσχρῶς τε βουλευτοῖσιν ἐν καλύμμασιν.
ἆρ' ἐξεγείρῃ τοῖσδ' ὀνείδεσιν πάτερ,
ἆρ' ὀρθὸν αἴρεις φίλτατον τὸ σὸν κάρα;
ἤτοι δίκην ἴαλλε σύμμαχον φίλοις,
ἢ τὰς ὁμοίας ἀντίδος βλάβας λαβεῖν,
εἴπερ κρατηθεὶς γ' ἀντινικῆσαι θέλεις.
καὶ τῆσδ' ἄκουσον λοισθίου βοῆς πάτερ,
ἰδὼν νεοσσοὺς τούσδ' ἐφημένους τάφῳ.
οἴκτειρον θῆλυν ἄρσενός θ' ὁμοῦ γόνον.
καὶ μὴ 'ξαλείψῃς σπέρμα πελοπιδῶν τόδε.
οὕτω γὰρ οὐ τέθνηκας οὐδὲ περ θανών.
παῖδες γὰρ ἀνδρὶ κληδόνες σωτήριοι
θανόντι. φελλοὶ δ' ὡς ἄγουσι δίκτυον
τὸν ἐκ βυθοῦ κλωστῆρα σώζοντες λίνου.

ἄκου'

μέμφαινε μῦθον ἡσύχῳ φρενῶν βάσει.
τὰ μὲν γὰρ οὕτως ἔχει·
τὰ δ' αὐτὸς ὀργᾷ μαθεῖν.
πρέπει δ' ἀκάμπτῳ μένει καθήκειν.
σέ τοι λέγω ξυγγενοῦ πάτερ φίλοισι,
ἐγὼ δ' ἐπιφθέγγομαι κεκλαυμένα.
στάσις δὲ πάγκοινος ἅδ' ἐπιρροθεῖ.
ἄκουσον ἐς φάος μολών.
ξὺν δὲ γενοῦ πρὸς ἐχθρούς,
ἄρης ἄρει ξυμβαλεῖ, δίκα δίκα.
ἰὼ θεοὶ κραίνετ' ἐνδίκως.
ἠλ. τρόμος μ' ὑφέρπει κλύουσαν εὐγμάτων.
τὸ μόρσιμον μένει πάλαι.
εὐχομένοις δ' ἂν ἔλθοι.
ἰὼ πόνος ἐγγενής,
καὶ παράμουσος ἄτης
αἱματόεσσα πληγή.
ἰὼ δύστον' ἄφορτα κήδη.
ἰὼ δυσκατάπαυστον ἄλγος,
δώμασιν ἔμμοτον
τῶν δ' ἐκάς. οὐδ' ἀπ' ἄλλων
ἔκτοθεν, ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν
* αἰωμαναιρεῖν αἱματηράν.
θεῶν κατὰ γᾶς ὅδ' ὕμνος,
ἀλλὰ κλύοντες μάκαρες θεοὶ
τῆσδε κατ' εὐχῆς πέμπετ' ἀρωγὴν
παισὶν προφρόνως ἐπὶ νίκῃ.
ὀρ. πάτερ τρόποισιν οὐ τυραννικοῖς θανών,

ἔκοψαν κομμὸν ἄρειον ἔπι κισσίας
νόμοισι λεμιστρίας.
ἀπριγκτοι πληκτοὶ, πολυπάλαγκτα δ' ἦν ἰδεῖν
ἐπασσυτεροτριβῆ τὰ χερὸς ὀρέγματα
ἄνωθεν ἀνέκαθεν, κτύπῳ δ' ἐπιῤῥοθεῖ
κροτητὸν ἀμὸν, καὶ πανάθλιον κάρα.
ἰὼ ἰὼ δαΐα,
πάντολμε μῆτερ δαΐαις ἐν ἐκφοραῖς
ἄνευ πολιτᾶν, ἄνα-
κτ', ἄνευ δὲ πενθημάτων
ἔτλης ἀνοίμωκτον ἄνδρα θάψαι;
ὀρ. τὸ πᾶν ἀτίμως ἔλεξας, οἴμοι
πατρὸς δ' ἀτίμωσιν ἄρα τίσει
ἕκατι μὲν δαιμόνων
ἕκατι δ' ἀμᾶν χερῶν.
ἔπειτ' ἐγὼ νοσφίσας ὀλοίμαν;
ἠλ. ἐμασχαλίσθη δέ τ' ὡς τὸ σ' εἰδῆς *
χο. ἔπρασσε δ' ἅπερ νιν, ὧδε θάπτει,
μόρον θεῖναι μωμένα
ἄφερτον αἰῶνι σῷ,
κλύει πατρῴους δυσαλίμοις
λέγεις πατρῷον μόρον, ἐγὼ δ' ἀπεστάτουν
ἄτιμος οὐδὲν ἀξία
μυχοῦ δ' ἄφερτος πολυσίνου κυνὸς δίκαν.
ἑτοιμότερα γέλωτος ἀνέφερον λίβη,
χαίρουσα πολύδακρυν γόον κεκρυμμένα,
τοιαῦτ' ἀκούων ἐν φρεσὶν
γράφου. δι' ὤτων δέ σὺμ

μέτραινε

ζοῦς ἐπὶ χεῖρα βάλοι.
φεῦ φεῦ κάρανα δαΐξας,
πιστὰ γένοιτο χώρα.
δίκαν δ' ἐξ ἀδίκων ἀπαιτῶ.
κλῦτε δὲ τὰ χθονίων τετιμέναι.
ἀλλ' ἄνομος μὲν φονίας σταγόνας
χυμένας ἐς πέδον ἄλλο προσαιτεῖν
αἷμα. βοᾷ γὰρ λοιγὸν ἐριννὺς
παρὰ τῶν προτέρων φθιμένων ἄτην
ἑτέραν ἀπάγουσαν ἐπ' ἄτῃ.
ποῖ ποῖ δὴ νερτέρων τυραννίδες
ἴδετε πολυκρατεῖς ἀραὶ φθιμένων
ἴδεσθ' ἀτρειδᾶν τὰ λοίπ' ἀμηχάνως
ἔχοντα. καὶ δωμάτων
ἄτιμα, πᾷ τις τράποιτ' ἄν;
ἠλ. πεπάλαται δ' αὖτέ μοι φίλον κέαρ
τόνδε κλύουσαν οἶκτον
καὶ τότε μὲν δύσελπις,
σπλάγχνα δέ μου κελαινοῦται
πρὸς ἔπος κλυούσα.
ὅταν δ' αὖτ' ἐπαλκὲς
* θαρσέα πέστασεν ἄχος
πρὸς τὸ φανεῖσθαί μοι καλῶς,
τί δ' ἂν εἰπόντες τύχοιμεν ἄν. ἢ τά πε-
πόνθαμεν ἄχθεα, πρός γε τῶν τεκομένων
πάρεστι σαίνειν, τὰ δ' οὔτι θέλγεται.
λύκος γὰρ ὥς τ' ὠμόφρων
ἄσαντος ἐκ ματρὸς ἐστὶ θυμὸς

νιν οὕτως δαμῆναι
θανατηφόρον αἶσαν
πρόσω τινὰ πυνθάνεσθαι
τῶν δὲ πόνων ἄπειρον.
ταῦτα μὲν ὦ παῖ κρείσσονα χρυσοῦ
21 μεγάλης δὲ τύχης καὶ ὑπερβορέου
μείζονα φωνεῖ. δύνασαι γάρ.
ἀλλὰ διπλῆς γὰρ τῆς δεμαράγνης *
δοῦπος ἱκνεῖται. τῶν μὲν ἀρωγοὶ
κατὰ γῆς ἤδη τῶν δὲ κρατούντων
χέρες οὐχ ὅσιαι στυγερῶν τούτων
παισὶ δὲ μᾶλλον γεγένηται
ἠλ. τοῦτο διαπρεπὲς ὡς
ἵκετο ἅπερ τε βέλος
ὀρ. ζεῦ ζεῦ κάτωθεν ἀμπέμπων
ὑστερόποινον ἄτην
βροτῶν τλήμονι καὶ πανούργῳ
χειρὶ τοκεῦσι δόμως τελεῖται.
ἐφυμνῆσαι γένοιτό μοι
πευκήεντ' ὀλολυγμὸν
ἀνδρὸς θεινομένου
γυναικός τ' ὀλλυμένης.
τί γὰρ κεύθω φρενὸς,
θεῖον ἔμπας ποτεῖται.
πάροιθεν δὲ πρώρας
δριμὺς ἄηται καρδίας
θυμὸς ἔγκοτον στύγος
καὶ ποτ' ἂν ἀμφιθαλὴς

ζεὺς

ἀλλ' ἔτ' ἂν ἐκ τῶν δε θεὸς χρήζων
θείη κελάδοις εὐφθογγοτέροις,
ἀντὶ δὲ θρήνων ἐπιτυμβιδίων
παίων μελάθροις ἐν βασιλείοις
νεοκρᾶτα φίλον κομίζει,
εἰ γὰρ ὑπ' Ἰλίῳ
πρός τινος, λυκίων πάτερ
δορίτμητος κατηναρίσθης.
λιπὼν ἂν εὔκλειαν ἐν δόμοισιν
τέκνων τε κελεύθοις
ἐπιστρεπτὸν αἰῶνα κτίσας,
πολύχωστον ἂν εἶχες
* τάφον διαποντιουτας
δώμασιν εὐφόρητον
φίλος φίλοισι τοῖς
ἐκεῖ καλῶς θανοῦσιν,
κατὰ χθονὸς ἐμπρέπων
σεμνότιμος ἀνάκτωρ,
πρόπολός τε τῶν μεγίστων
χθονίων ἐκεῖ τυράννων.
βασιλεὺς γὰρ ἦς, ὄφρα ἔζης,
μόριμον λάχος πιμπλάντων
χεροῖν πεισίμβροτόν τε βάκτρον.
μηδ' ὑπὸ Τροΐας
τείχεσι φθίμενος πάτερ
μετ' ἄλλων δουρικμῆτι λαῷ
παρὰ Σκαμάνδρου πόρον τεθάφθαι
πάρος δ' οἱ κτανόντες

ἀντὶ δὲ πληγῆς φονίας φονίαν
πληγὴν τινέτω. δράσαντι παθεῖν
τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ.
ὦ μάτερ αἰνόματερ τί σοι
φάμενος ἢ τί ῥέξας
τύχοιμ' ἂν ἕκαθεν οὐρίσας
ἔνθα σ' ἔχουσιν εὐναὶ
σκότῳ φάος ἰσόμοιρον.
χάριτες δ' ὁμοίως
κέκληνται γόος εὐκλεὴς
προσθοδόμοις ἀτρείδαις.
τέκνον φρόνημα τοῦ
θανόντος οὐ δαμάζει
πυρὸς ἡ μαλερὰ γνάθος.
φαίνει δ' ὕστερον ὀργάς,
ὀτοτύζεται δ' ὁ θνήσκων,
ἀναφαίνεται δ' ὁ βλάπτων.
πατέρων τε καὶ τεκόντων
γόος ἔνδικος ματεύει
τὸ πᾶν. ἀμφιλαφὴς ταραχθείς.
ἠλ. κλῦθι νῦν ὦ πάτερ ἐν μέρει
πολυδάκρυτα πένθη.
ὀρ. δίπους τοῖς ἐπιτυμβιδίοις
θρῆνος ἀναστενάζει.
τάφος δ' ἱκέτας δέδεκται
φυγάδας θ' ὁμοίως.
ἠλ. τί τῶνδ' εὖ, τί δ' ἄτερ κακῶν
ὀρ. οὐκ ἀτρίακτος ἄτα

ἀλ'

ἐκ τῶν ματρώων αἱμάτων πελυμένας.
ὁρῶντα λαμπρὸν ἐν σκότῳ νωμῶντ' ὀφρῦν
τὸ γὰρ σκοτεινὸν τῶν ἐνερτέρων βέλος
ἐκ προστροπαίων ἐν γένει πεπτωκότων
καὶ λύσσα καὶ μάταιος ἐκνυκτῶν φόβος
κινεῖ, ταράσσει, καὶ διώκεται πόλεως
χαλκηλάτῳ πλάστιγγι λυμανθὲν δέμας.
καὶ τοῖς τοιούτοις οὔτε κρατῆρος μέρος
εἶναι μετασχεῖν. οὐ φιλοσπόνδου λίβος
βωμῶν τ' ἀπείργειν, οὐχ' ὁρωμένην πατρὸς
μῆνιν δέχεσθαι οὔτε συλλύειν τινὰ.
πάντων δ' ἄτιμον κἄφιλον θνήσκειν χρόνῳ
κακῶς ταριχευθέντα παμφθάρτω μόρῳ.
τοιοῖς δὲ χρισμοῖς ἆρα χρὴ πεποιθέναι.
κεἰμὴ πέποιθα, τοὔργον ἔστ' ἐργαστέον,
πολλοὶ γὰρ εἰς ἓν συμπίπτουσιν ἵμεροι.
θεοῦ τ' ἐφετμαὶ, καὶ πατρὸς πένθος μέγα.
καὶ προσπιέζει χρημάτων ἀχηνία
τὸ μὴ πολίτας εὐκλεεστάτοιο βροτῶν]
τροίας ἀναστατῆρας, εὐδόξῳ φρενὶ
δυοῖν γυναικοῖν ὧδ' ὑπηκόους πέλειν,
θήλεια γὰρ φρὴν, εἰδὲ μὴ, τάχ' εἴσεται.

χο. ἀλλ' ὦ μεγάλαι μοῖραι διόθεν
τῇ δὲ τελευτᾶν
ᾗ τὸ δίκαιον μεταβαίνει.
ἀντὶ γὰρ ἐχθρᾶς γλώσσης, ἐχθρὰ
γλῶσσα τελείσθω. τοὐφειλόμενον
πράσσουσα δίκην μέγαντι.

πατρὸς νεοσσοὺς τούσδ' ἀποφθείρας, πόθεν
ἕξεις ὁμοίας χειρὸς εὔθοινον γέρας;
οὔτ' αἰετοῦ γένεθλ' ἀποφθείρας πάλιν
πέμπειν ἔχοις ἂν σήματ' εὐπειθῆ βροτοῖς.
οὔτ' ἀρχικός σοι πᾶς ὅδ' αὐανθεὶς πυθμὴν,
βωμοῖς ἀρήξει, βουθύτοις ἐν ἤμασιν.
κόμιζ' ἀπὸ σμικροῦ δαναείας μέγαν
δόμον δοκοῦντα νῦν πεπτωκέναι.
χο. ὦ παῖδες ὦ σωτῆρες ἑστίας πατρὸς
σιγᾶθ' ὅπως μὴ πεύσεταί τις. ὦ τέκνα.
γλώσσης χάριν δὲ πάντ' ἐπαγγείλη τάδε
πρὸς τοὺς κρατοῦντας, οὓς ἴδοιμ' ἐγώ ποτε
θανόντας ἐν κηκῖδι πισσήρει φλογός,
ὀρ. οὔτοι προδώσει λοξίου μεγασθενὴς
χρησμὸς κελεύων τόνδε κίνδυνον περᾶν,
κἀξορθιάζων πολλὰ, καὶ δυσχειμέρους
ἄτας ὑφ' ἧπαρ θερμὸν ἐξαυδώμενος.
εἰ μὴ μέτειμι τοῦ πατρὸς τοὺς αἰτίους.
τρόπον τὸν αὐτὸν ἀνταποκτεῖναι λέγων,
ἀχρημάτοισι ζημίαις ταυρούμενον.
αὐτὸν δ' ἔφασκε τῇ φίλῃ ψυχῇ τάδε
τίσειν μ' ἔχοντα πολλὰ δυστερπῆ κακά.
τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς δυσφρόνων μειλίγματα
βροτοῖς πιφαύσκων εἶπε, τὰς δὲ νῦν, νόσους
σαρκῶν ἐπαμβατῆρας ἀγρίαις γνάθοις
λιχῆνας ἐξέσθοντας ἀρχαίαν φύσιν.
λευκὰς δὲ κόρσας τῇ δ' ἐπαντέλλειν νόσῳ,
ἄλλας τε φωνεῖ προσβολὰς ἐρινύων

ἐκ τῶν

σαυτῆς ἀδελφοῦ συμμέτρου τῷ σῷ κάρα
ἀνεπτερώθης, κἀδόκεις ὁρᾶν ἐμέ.
σκέψαι τὸ μὴ προσθεῖσα βόστρυχον τριχὸς,
ἰδοῦ δ' ὕφασμα τοῦτο σῆς ἔργον χερὸς,
σπάθης τε πληγὰς, εἰς δὲ θηρείου γραφήν.
ἔνδον γενοῦ, χαρᾷ δὲ μὴ κπλαγῇς φρένας,
τοὺς φιλτάτους γὰρ οἶδα νῷν ὄντας πικρούς.
ἠλ. ὦ φίλτατον μέλημα δώμασιν πατρὸς
δακρυτὸς ἐλπὶς σπέρματος σωτηρίου.
ἀλκῇ πεποιθὼς δῶμ' ἀνακτήσῃ πατρός.
ὦ τερπνὸν ὄμμα τέσσαρας μοίρας ἔχον.
ἐμοὶ προσαυδᾶν δ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον,
πατέρα τε, καὶ τὸ μητρὸς ἐς σέ μοι ῥέπει
στέργηθρον. ἡ δὲ πανδίκως ἐχθαίρεται.
καὶ τῆς τυθείσης νηλεῶς ὁμοσπόρου.
πιστὸς δ' ἀδελφὸς ἦσθ' ἐμοὶ σέβας φέρων.
μόνος κράτος τε καὶ δίκη. σὺν τῷ τρίτῳ
πάντων μεγίστῳ Ζηνὶ συγγένοιτό μοι.
ὀρ. Ζεῦ Ζεῦ θεωρὸς τῶν δὲ πραγμάτων γενοῦ.
ἰδοῦ δὲ γέννα νιῶ αἰετοῦ πατρὸς
θανόντος ἐν πλεκταῖσι καὶ σπειράμασιν
δεινῆς ἐχίδνης. τοὺς δ' ἀπορφανισμένους
νῆστις πιέζει λιμὸς, οὐ γὰρ ἐντελὴς
θήραν πατρῴαν προσφέρειν σκηνήμασιν.
οὕτω δὲ κἀμὲ, τήνδε τ' Ἠλέκτραν λέγω
ἰδεῖν πάρεστί σοι πατροστερῆ γόνον
ἄμφω φυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμων.
καὶ τοῦ θυτῆρος καὶ σε τιμῶντος μέγα

ἄγαλμα τύμβου τοῦδε καὶ τιμὴν πατρός.
» ἀλλ' εἰδότας μὲν τοὺς θεοὺς καλούμεθα
» οἵοισιν ἐν χειμῶσι, ναυτίλων δίκην
» στροβούμεθ', εἰ δὲ χρὴ τυχεῖν σωτηρίας
» σμικροῦ γένοιτ' ἂν σπέρματος μέγας πυθμήν.
καὶ μὴν στίβοι γε δεύτερον τεκμήριον,
ποδῶν δ' ὅμοιοι, τοῖς τ' ἐμοῖσιν ἐμφερεῖς,
καὶ γὰρ δύ' ἐστὸν τώδε περιγραφὰ ποδοῖν
αὐτοῦ τ' ἐκείνου καὶ συνεμπόρου τινός.
πτέρναι τενόντων θ' ὑπογραφαὶ μετρούμεναι
ἐς ταὐτὸ συμβαίνουσι τοῖς ἐμοῖς στίβοις.
πάρεστι δ' ὠδὶς, καὶ φρενῶν καταφθορά.
χο. εὔχου τὰ λοιπὰ τοῖς θεοῖς τελεσφόρους
εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα τυγχάνειν καλῶς.
ἠλ. ἐπεὶ τί νῦν ἕκατι δαιμόνων κυρῶ,
χο. εἰς ὄψιν ἥκεις, ὧν πάρος ηὔχου πάλαι.
ἠλ. καὶ τίνα σύνοισθά μοι καλουμένη βροτῶν.
χο. σύνοιδ' ὀρέστην πολλά σ' ἐκπαγλουμένην.
ἠλ. καὶ πρὸς τί δῆτα τυγχάνω κατευγμάτων.
ὀρ. ὅδ' εἰμὶ, μὴ μάστευ' ἐμοῦ μᾶλλον φίλον.
ἠλ. ἀλλ' ἦ δόλον τίν' ὦ ξέν' ἀμφί μοι πλέκεις.
ὀρ. αὐτὸς κατ' αὐτοῦ τἄρα μηχανορραφῶ,
ἠλ. ἀλλ' ἐν κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς γελᾶν θέλεις.
ὀρ. κἀν τοῖς ἐμοῖσιν ἄρ' εἴπερ ἔν γε τοῖσι σοῖς.
ἠλ. ὡς ὄντ' ὀρέστην τάδ' ἐγὼ σε προυννέπω.
ὀρ. αὐτὸν μὲν νῦν ὁρῶσα δυσμαθεῖς ἐμὲ,
κουρὰν τ' ἰδοῦσα τήνδε κηδείου τριχὸς.
ἰχνοσκοποῦσα τ' ἐν στίβοισι τοῖς ἐμοῖς;

σαυτῆς

χο. ἐχθροὶ γὰρ, οἷς προσῆκε πενθῆσαι τριχί.
ἠλ. καὶ μὴν ὅδ' ἐστὶ κάρτ' ἰδεῖν ὁμόπτερος.
χο. ποίαις ἐθείραις; τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν,
ἠλ. αὐτοῖσιν ἡμῖν κάρτα προσφερὴς ἰδεῖν.
χο. μῶν οὖν ὀρέστου κρύβδα δῶρον ἦ τόδε:
ἠλ. μάλιστ' ἐκείνου βοστρύχοις προσείδεται,
χο. καὶ πῶς ἐκεῖνος δεῦρ' ἐτόλμησεν μολεῖν;
ἠλ. ἔπεμψεν καὶ τὴν κουρίμην χάριν πατρός
χο. οὐκ ἧσσον εὐδάκρυτά μοι λέγεις τάδε
εἰ τῆσδε χώρας μήποτε ψαύσῃ ποδί.
ἠλ. κἀμοὶ προσέστη καρδίας κλυδώνιον
χολῆς, ἐπαίσθην δ' ὡς διανταίῳ βέλει.
ἐξ ὀμμάτων δὲ δίψιοι πίπτουσί μοι
σταγόνες, ἄφρακτοι δυσχίμου πλημμυρίδος.
πλόκαμον ἰδούσῃ τόνδε, πῶς γὰρ ἐλπίσω
ἀστῶν τιν' ἄλλον τῆσδε δεσπόζειν φόβης;
ἀλλ' οὐδὲ μὴν νιν ἡ κτανοῦσ' ἐκείρατο.
ἐμὴ δὲ μήτηρ. οὐδαμῶς ἐπώνυμον
φρόνημα παισὶ δύσθεον πεπαμένη,
ἐγὼ δ' ὅπως μὲν, ἀντικρυς τάδ' αἰνέσω,
εἶναι τόδ' ἀγλάϊσμά μοι τοῦ φιλτάτου
βροτῶν ὀρέστου: σαίνομαι δ' ὑπ' ἐλπίδος.
φεῦ
εἴθ' εἶχε φωνὴν εὔφρον' ἀγγέλου δίκην,
ὅπως δίφροντις οὖσα μὴ 'κινυσσόμην.
ἀλλ' εὖ σαφηνῆ τόνδ' ἀποπτύξαι πλόκον.
εἴπερ γ' ἀπ' ἐχθροῦ κρατὸς ἦν τετμημένος,
ἢ ξυγγενὴς ὢν εἶχε συμπενθεῖν ἐμοί,

ἄγαλμα

ὑμᾶς δὲ κωκυτοῖς ἐπανθίζειν νόμος
παιᾶνα τοῦ θανόντος ἐξαυδωμένας.
χο. ἵετε δάκρυ καναχὲς ὀλόμενον
ὀλομένῳ δεσπότᾳ:
πρὸς ἔρυμα τόδε κακῶν, κεδνῶν
τ' ἀπότροπον ἄλγος ἀπεύχετον
κεχυμένων χοᾶν. κλύε δέ μοι κλύε.
σέβας ὦ δέσποτα ἐξ ἀμαυρᾶς φρενὸς
ὀ το το το το το το τοῖ
ἰὼ τίς δόρυ·
σθενὴς ἀνὴρ ἀναλυτὴρ δόμων σκυθικά τ' ἐν
χεροῖν παλίντον' ἐν ἔργῳ βέλη
'πιπάλλων ἄρης.
* σχέδιά τ' αὐτόκωπα νωμῶν βέλη.
* ἔχειμεν ἤδη εὐπότοις χοὰς πατὴρ
* κῆρυξ μεγίστη τῶν ἄνωτε καὶ κάτω.

* Locus hic omnino mancus eſt, & ideo ſignauimus. hæc uidentur uerba eſſe Electræ. νέου δὲ μύθου.

* νέου δὲ μύθου τοῦ δε κοινωνήσατε
χο. λέγοις, ἀνορχεῖται δὲ καρδία φόβῳ, *
ἠλ. ὁρῶ, τομαῖον τόνδε βόστρυχον τάφῳ.
χο. τίνος ποτ' ἀνδρὸς ἢ βαθυζώνου κόρης.
ἠλ. εὐξύμβολον τόδ' ἐστὶ παντὶ δοξάσαι.
χο. πῶς οὖν παλαιὰ παρὰ νεωτέρας μάθω.
ἠλ. οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἐμοῦ κείρετό νιν.

χο. ἐχθραὶ

ἠλ. καὶ ταῦτα μοὔστιν. εὐσεβῆ θεῶν πάρα,
χο. πῶς δ' οὐ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμείβεσθαι κακοῖς;
ἠλ. ἑρμῆ χθόνιε κηρύξας ἐμοὶ *
τοὺς γῆς ἔνερθε δαίμονας κλύειν ἐμὰς
εὐχὰς πατρῴων δ' ὀμμάτων ἐπισκόπους.
καὶ γαῖαν αὐτὴν ἣ τὰ πάντα τίκτεται.
θρέψασά τ' αὖθις τῶνδε κῦμα λαμβάνει.
κἀγὼ χέουσα τάσδε χέρνιβας βροτοῖς.
λέγω καλοῦσα, πάτερ ἐποίκτειρον τ' ἐμὲ
φίλον τ' ὀρέστην πῶς ἀνάξομεν δόμοις,
πεπραγμένοι γὰρ νῦν γέ πως ἀλώμεθα.
πρὸς τῆς τεκούσης, ἄνδρα δ' ἀντηλλάξατο
αἴγισθον, ὅσπερ σοῦ φόνου μεταίτιος.
κἀγὼ μὲν ἀντίδουλος. ἐκ δὲ χρημάτων
φεύγων ὀρέστης ἐστίν. οἱ δ' ὑπερκόπως
ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσιν μέτα.
ἐλθεῖν δ' ὀρέστην δεῦρο σὺν τύχῃ τινὶ
κατεύχομαί σοι. καὶ σὺ κλῦθί μου πάτερ.
αὐτῇ τέ μοι δὸς σωφρονεστέραν πολὺ
μητρὸς γενέσθαι. χεῖρά τ' εὐσεβεστέραν.
ἡμῖν μὲν εὐχὰς τάσδε, τοῖς δ' ἐναντίοις
λέγω φανῆναί σου πάτερ τιμάορον
καὶ τοὺς κτανόντας ἀντικατθανεῖν δίκῃ.
ταῦτ' ἐν μέσῳ τίθημι τῆς κακῆς ἀρᾶς.
κείνοις λέγουσα τήνδε τὴν κακὴν ἀράν.
ἡμῖν δὲ πομπὸς ἴσθι τῶν ἐσθλῶν ἄνω
σὺν θεοῖσι καὶ γῇ καὶ δίκῃ νικηφόρῳ.
τοιαῖς δ' ἐπ' εὐχαῖς τάσδ' ἐπισπένδω χοάς.

ὑμᾶς

ἐς ἀντιδοῦναι τοῖσι πέμπουσι τάδε
στέφη, δόσιν τε τῶν κακῶν ἐπαξίαν.
ἢ σίγ' ἀτίμως ὥσπερ οὖν ἀπώλετο
πατὴρ, τάδ' ἐκχέουσα, γάποτον χύσιν,
στείχω καθάρμαθ', ὥς τις ἐκπέμψας πάλιν.
δικοῦσα τεῦχος ἀστρόφοισιν ὄμμασιν.
τῆσδ' ἐστὲ βουλῆς ὦ φίλαι μεταίτιαι,
κοινὸν γὰρ ἔχθος ἐν δόμοις νομίζομεν.
μὴ κεύθετ' ἔνδον καρδίας φόβῳ τινὸς,
» τὸ μόρσιμον γὰρ τόν τ' ἐλεύθερον μένει,
» καὶ τὸν πρὸς ἄλλης δεσποτούμενον χερός.
λέγοις ἂν εἴ τι τῶνδ' ἔχοις ὑπέρτερον,
χο. αἰδουμένη σοι βωμὸν ὡς τύμβον πατρὸς
λέξω, κελεύεις γὰρ, ἐκ φρενὸς λόγον.
ἠλ. λέγοις ἂν ὥσπερ ᾐδέσω τάφον πατρός.
χο. φθέγγου χέουσα σεμνὰ τοῖσιν εὔφροσιν.
ἠλ. τίνας δὲ τούτοις τῶν φίλων προσεννέπω,
χο. πρῶτον μὲν αὐτὴν χ' ὥς τις αἴγισθον στυγεῖ.
ἠλ. ἐμοί τε καὶ σοί τ' ἄρ' ἐπεύξομαι τάδε.
χο. αὐτὴ σὺ ταῦτα μανθάνουσ' ἤδη φράσαι
ἠλ. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῇδε προστιθῶ στάσει,
χο. μέμνησ' ὀρέστου κ' εἰ θυραῖος ἔσθ' ὅμως.
ἠλ. εὖ τοῦτο. κ' ἀφρένωσας οὐχ ἥκιστά με.
χο. τοῖς αἰτίοις νῦν τοῦ φόνου μεμνημένη.
ἠλ. τί φῶ. δίδασκ' ἄπειρον ἐξηγουμένη.
χο. ἐλθεῖν τίν' αὐτοῖς δαίμον' ἢ βροτῶν τινά.
ἠλ. πότερα δικαστὴν ἢ δικηφόρον λέγεις;
χο. ἁπλῶς τι φράζουσ' ὅς τις ἀνταποκτενεῖ,

ἠλ. καὶ

διαλγὴς ἄτη
διαφέρει τὸν αἴτιον
παναρκέτας νόσου βρύειν.
τοὺς δ' ἄκραντος ἔχει νύξ.
οἴγοντι δ' οὔτι νυμφικῶν ἑδωλίων
ἄκος πόροι τε πάντες ἐκ μιᾶς ὁδοῦ
βαίνοντες.
τὸν χειρομυσῆ φόνον καθαί-
ροντες ἴουσαν ἄτην.
ἐμοὶ δ' ἀνάγκαν γὰρ ἀμφὶ πτόλιν
θεοὶ προσήνεγκαν. ἐκ γὰρ οἴκων
πατρώων δούλιον ἐσᾶγον αἶσαν,
δίκαια καὶ μὴ δίκαια,
πρέποντ' ἀρχαῖς βίου
βίᾳ φερομένων αἰνέσαι πικρῶν φρενῶν
στύγος κρατούσῃ, δακρύω δ' ὑφ' εἱμάτων
ματαίοισι δεσπόταν
τύχαις κρυφαίοις πένθεσιν παχνουμένη.
ἠλ. δμωαὶ γυναῖκες δωμάτων εὐθήμονες.
ἐπεὶ πάρεστε, τῆσδε προστροπῆς ἐμοὶ
πομποὶ γένεσθε τῶνδε σύμβουλοι πέρι.
τύμβῳ δὲ χέουσα τάσδε κηδείους χοὰς
πῶς εὔφρον' εἴπω. πῶς κατεύξομαι πατρί,
πότερα λέγουσα παρὰ φίλης φίλῳ φέρειν
γυναικὸς ἀνδρὶ τῆς ἐμῆς μητρὸς πάρα.
τῶν δ' οὐ πάρεστι θάρσος, οὐδ' ἔχω τί φῶ
χέουσα τόνδε πέλανον ἐν τύμβῳ πατρός,
ἢ τοῦτο φάσκω τοὔπος ὡς νόμος βροτοῖς

θεόθεν ἔλαχον ὑπέγγυοι
μέμφεσθαι τοὺς γᾶς
νέρθεν περιθύμως
τοῖς κτανοῦσι τ' ἐγκοτεῖν,
τοιάνδε χάριν ἄχαριν ἀπότροπον κακῶν.
ἰὼ γαῖα γαῖα.
* μωμένα μιλλεῖ
δύσθεος γυνά, φοβοῦ-
μαι δ' ἔπος τόδε ἐκβάλλειν,
τί γὰρ λυγρὸν πεσόντος αἵματος πέδῳ;
ἰὼ πάνοιζυς ἑστία.
ἰὼ κατασκαφαὶ δόμων
ἀνήλιοι, βροτοστυγεῖς.
δνόφοι καλύπτουσι δόμους.
δεσποτῶν θανάτοισι.
σέβας δ' ἄμαχον, ἀδάμαντον, ἀπόλεμον τὸ πρὶν
δι' ὤτων φρενάς τε
7 δαμίας περαῖνον.
νῦν ἀφίσταται, φοβεῖ-
ται δέ τις. τὸ δ' εὐτυχεῖν
τόδ' ἐν βροτοῖσι θεός τε καὶ θεοῦ πλέον.
ῥοπὴ δ' ἐπισκοπεῖ δίκαν
ταχεῖα τοῖς μὲν ἐν φάει.
τὰ δ' ἐν μεταιχμίῳ σκότου
μένει. χρονίζοντ' ἄχη βρύει.
τοὺς δ' ἄκραντος ἔχει νύξ
δι' αἵματ' ἐκποθεῖν' ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ.
τίτας φόνος πέπηγεν οὐ διαρρυδάν

διαλγὴς

ὀρ. * τί χρῆμα λεύσσω. τίς ποθ' ἥδ' ὁμήγυρις
στείχει γυναικῶν φάρεσιν μελαγχίμοις
πρέπουσα τοίᾳ ξυμφορᾷ προσεικάσω,
πότερα δόμοις πῆμα προσκυρεῖ νέον,
ἢ πατρὶ τ' ὠμῷ τάς δ' ἐπεικάσας τύχω
χοὰς φερούσας νερτέροις μειλίγμασιν.
οὐδὲν ποτ' ἄλλοι, καὶ γὰρ ἠλέκτραν δοκῶ
στείχειν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν πένθει
πρέπουσαν. ὦ ζεῦ δός με τίσασθαι μόρον
πατρὸς, γενοῦ δὲ σύμμαχος θέλων ἐμοί.
πυλάδη σταθῶμεν ἐκποδῶν, ὡς ἂν σαφῶς
μάθω γυναικῶν ἥτις ἥδε προστροπή

χο. ἰαλτὸς ἐκ δόμων ἔβην,
χοὰς πρόπομπος ὀξύχειρι συγκόπτῳ.
πρέπει παρηὶς φοίνιος
ὄνυχος ἄλοκι νεοτόμῳ.
δι' αἰῶνος διοιγμοῖσι βόσκεται κέαρ.
λινοφθόροι δ' ὑφασμάτων
λακίδες ἔφλαδον ὑπ' ἄλγεσι,
πρόστερνοι στολμοὶ
πέπλων ἀγελάστοις
ξυμφοραῖς πεπληγμένων.
τορὸς γὰρ φοῖβος ὀρθόθριξ
δόμων ὀνειρόμαντις ἐξ ὕπνου κότον
πνέων ἀωρόνυκτον ἀμβόαμα
μυχόθεν ἔλακε περὶ φόβῳ
γυναικίοισιν ἐν δόμασιν βαρὺς πιτνῶν.
κριταὶ τῶν δ' ὀνειράτων

πτεροφόρον δέμας
θεοὶ, γλυκὺν τ' ἀγῶνα κλαυμάτων ἄτερ.
ἐμοὶ δὲ μίμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορί.
Χο. πόθεν ἐπισσύτους θεοφόρους τ' ἔχεις
ματαίους δύας,
τάδ' ἐπὶ φόβῳ δυσφάτῳ κλαγγᾷ;
μελοτυπεῖς ὁμοῦ τ' ὀρ-
θίοις ἐν νόμοις
πόθεν ὅρους ἔχεις θεσπεσίας ὁδοῦ
κακορρήμονας;
Κα. ἰὼ γάμοι πάριδος ὀλέθριοι
φίλων. ἰὼ σκαμάνδρου πάτριον ποτὸν
τότε μὲν ἀμφὶ σὰς ἀϊόνας τάλαι-
ν' ἠνυτόμαν τροφαῖς.

• Multa deſunt in fine huius Tragœdiæ. nam quæ ſequuntur ſunt ex Tragœdia Χοηφόρων. ut patet. cuius quoq; initium deſideratur.

κα. ἆ, ἆ. ἰδοὺ ἰδοὺ
ἄπεχε τῆς βοὸς
τὸν ταῦρον ἐν πέπλοισιν.
μελαγκέρῳ λαβοῦσα μηχανήματι
τύπτει, πίτνει δ' ἐνύδρῳ τεύχει
δολοφόνου λέβη-
τος τύχαν σοι λέγω.

χο. οὐκ ὀμπάσαιμ' ἂν θεσφάτων γνώμων ἄκρος
εἶναι. κακῷ δέ τῳ προσεικάζω τάδε.
6 ἀπὸ δὲ θεσφάτων τίς ἀγαθὰ φάτις
βροτοῖς στέλλεται. κακῶν γὰρ διὰ
πολυεπεῖς τέχναι
φέρουσι μαθεῖν.

κα. ἰὼ ἰὼ ταλαίνας
κακόποτμοι τύχαι,
τὸ γὰρ ἐμὸν θροῶ,
πάθος ἐπεγχέασα.
ποῖ δή με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἤγαγες,
οὐδέν ποτ' εἰ μὴ ξυνθανουμένην. χο. τί γάρ;
φρενομανής τις εἶ θεοφόρητος, ἀμ-
φὶ δ' αὐτᾶς θροεῖς
νόμον ἄνομον, οἷα τις ξουθὰ
ἀκόρετος βοῦς. φεῦ.
ταλαίναις φρεσὶν.
Ἴτυν Ἴτυν στένουσ' ἀμφιθαλῆ κακοῖς ἀηδὼν βίον.

κα. ἰὼ ἰὼ λιγείας
ἀηδόνος μόρον,
περιεβάλοντο γάρ οἱ

κα. ἰὼ πόποι. χο. τί ποτε μήδεται.
τί τόδε νέον ἄχθος μέγα.
μέγ' ἐν δόμοισι τοῖσδε μήδεται κακόν.
ἄφερτον φίλοισι
δυσίατον. ἀλκὰ
δ' ἑκὰς ἀποστατεῖ.
τούτων ἄϊδρίς εἰμι τῶν μαντευμάτων.
ἐκεῖνα δ' ἔγνων. πᾶσα γὰρ πόλις βοᾷ.
κα. ἰὼ τάλαινα, τόδε γὰρ τελεῖς;
τὸν ὁμοδέμνιον πόσιν
λουτροῖσι φαιδρύνασ'; πῶς φράσω τέλος;
τάχος γὰρ τόδ' ἔσται
προτείνει δὲ χεὶρ ἐκ * χειρὸς ὀρεγομένα.
χο. οὔπω ξυνῆκα. νῦν γὰρ ἐξ αἰνιγμάτων
ἐπαργέμοισι θεσφάτοις ἀμηχανῶ.
κα. ἒ ἒ, παπαῖ, παπαῖ,
τί τόδε φαίνεται,
ἦ δίκτυόν τί γ' ἀΐδου,
ἀλλ' ἄρκυς, ἡ ξύνευνος ἡ ξυναιτία
φόνου, στάσις δ' ἀκόρεστος γένει
κατολολυξάτω θύματος λευσίμου.
χο. ποίαν ἐρινὺν τήνδε δώμασι κέλῃ
ἐπορθιάζειν, οὔ με φαιδρύνει λόγος.
ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφὴς
σταγών, ἅτε καὶ δορία πτώσιμος.
ξυνανύτει βίου
δύντος αὐγαῖς.
ταχεῖα δ' ἄτα πέλει.

κα.

ὤπολλον ὤπολλον.

Χο. τὶ ταῦτ' ἀνωτότυξας ἀμφὶ λοξίου,
οὐ γὰρ τοιοῦτος ὥς τε θρηνητοῦ τυχεῖν.

Κα. ὀτοτοτοτοῖ. ποποῖ δᾶ.
ὤπολλον ὤπολλον.

Χο. ἣ δ' αὖτε δυσφημοῦσα τὸν θεὸν καλεῖ
οὐδὲν προσήκοντ' ἐν γόοις παραστατεῖν.

Κα. ἄπολλον ἄπολλον,
ἀγυιᾶτα ἀπόλλων ἐμός.
ἀπώλεσας γὰρ οὐ μόλις τὸ δεύτερον.

Χο. χρήσειν ἔοικεν ἀμφὶ τῶν αὐτῆς κακῶν.
μένει τὸ θεῖον δουλίᾳ παρὸν φρενί.

Κα. ἄπολλον ἄπολλον
ἀγυιᾶτ' ἀπόλλων ἐμός.
ἆ ποῖ ποτ' ἤγαγές με πρὸς ποίαν στέγην;

Χο. πρὸς τὴν ἀτρειδῶν, εἰ σὺ μὴ τόδ' ἐννοεῖς,
ἐγὼ λέγω τοι καὶ τάδ' οὐκ ἐρεῖς ψύθη.

Κα. ἆ ἆ.
μισόθεον μὲν οὖν πολλὰ ξυνίστορα
αὐτοφόνα κακὰ καρτάναι
ἀνδρὸς σφάγιον, καὶ πέδον ῥαντήριον,

Χο. ἔοικεν εὔρις ἡ ξένη κυνὸς δίκην
εἶναι. ματεύει δ' ὧν ἂν εὑρήσῃ φόνον.

Κα. μαρτυρείοις γὰρ τοῖσδε πεπείθομαι
κλαιόμενα τάδε βρέφη, σφαγάς τε
ὀπτάς τε σάρκας πρὸς πατρὸς βεβρωμένας,

Χο. ἦμεν κλέος σου μαντικὸν πεπυσμένοι.
ἦμεν, προφήτας δ' οὔτινας μαστεύομεν.

ἐκεῖς δὲ φρυκτοῦ φῶς ἐπ' εὐρίπου ῥοὰς
μεσαπίου φύλαξ, σημαίνει μολόν.
οἱ δ' ἀντέλαμψαν, καὶ παρήγγειλαν πρόσω.
γραίας ἐρείκης θωμὸν ἅψαντες πυρὶ.
σθένουσα λαμπὰς δ' οὐδέπω μαυρουμένη.
ὑπὲρ θοροῦσα πεδίον ὠποῦ δίκην
φαιδρᾶς σελήνης πρὸς κιθαιρῶνος λέπας.
ἤγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν πομποῦ πυρός.
φάος δὲ τηλέπομπον οὐκ ἠναίνετο
φρουρὰ πλέον καίουσα τῶν εἰρημένων,
λίμνην δ' ὑπὲρ γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος.
ὄρος τ' ἐπ' αἰγίπλαγκτον ἐξικνούμενον,
ὤτρυνε θεσμὸν μὴ χαρίζεσθαι πυρὸς,
πέμπουσι δ' ἀνδαίοντες ἀφθόνῳ μένει
φλογὸς μέγαν πώγωνα, καὶ σαρωνικοῦ
πορθμοῦ κάτοπτρον πρῶν ὑπερβάλλειν πρόσω
φλέγουσαν, εἶτ' ἔσκηψεν. εἶτ' ἀφίκετο
ἀραχναῖον αἶπος ἀστυγείτονας σκοπὰς
κἄπειτ' ἀτρειδῶν ἐς τόγε σκήπτει στέγος.

* *Hic uidentur multa deeſſe.* *

* πρὶν αἷμα τηρὸν ἐξαφείζεσθαι μένος.
* οὐ μὴν πλέω ῥίψασ' ἀπιμεσσήσομαι.
* ἐγὼ δ' ἐποικτείρω γὰρ, οὐθυμώσομαι,
* ἴθ' ὦ τάλαινα τόνδ' ἐρημώσασ' ὄχον
εἴκουσ' ἀνάγκῃ τῇδε, καίνισον ζυγόν.
κα. ὀτοτοτοτοῖ ποποῖ. δᾶ.

ὤπολλον

εὐάγγελος μὲν, ὡς περ ἡ παροιμία,
ἕως γένοιτο μητρὸς εὐφρόνης πάρα.
πεύσῃ δὲ χάρμα μεῖζον ἐλπίδος κλύειν.
πριάμου γὰρ ᾑρήκασιν ἀργεῖοι πόλιν.
κλ. πῶς φὴς. πέφευγε τοὔπος ἐξ ἀπιστίας.
φύ. τροίαν ἀχαιῶν οὖσαν, ἦ τορῶς λέγω.
κλ. χαρά μ' ὑφέρπει δάκρυον ἐκκαλουμένη.
φύ. εὖ γὰρ φρονοῦντος ὄμμα σου κατηγορεῖ.
κλ. τί γὰρ τὸ πιστόν ἐστι τῶνδέ σοι τέκμαρ.
φύ. ἔστιν. τί δ' οὐχί; μὴ δολώσαντος θεοῦ.
κλ. πότερα δ' ὀνείρων φάσματ' εὐπειθῆ σέβεις,
φύ. οὐ δόξαν ἂν λάβοιμι βριζούσης φρενός
κλ. ἀλλ' ἦ σ' ἐπίανέ τις ἄπτερος φάτις;
φύ. παιδὸς νέας ὡς κάρτ' ἐμωμήσω φρένας,
κλ. ποίου χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις,
φύ. τῆς νῦν τεκούσης φῶς τόδ' εὐφρόνης λέγω.
κλ. καὶ τίς τόδ' ἐξίκοιτ' ἂν ἀγγέλων τάχος.
φύ. ἥφαιστος ἴδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.
φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγέλου πυρὸς
ἔπεμπεν. ἴδη μὲν πρὸς ἑρμαῖον λέπας
λήμνου. μέγαν δὲ φανὸν ἐκ νήσου τρίτον
ἄθωον αἶπος ζηνὸς ἐξεδέξατο.
ὑπὲρ θ' ἑλλῆς τε πόντον, ὥς τε νωτίσαι
ἰσχὺς πορευτοῦ λαμπάδος πρὸς ἡδονὴν,
πεύκη τὸ χρυσοφεγγὲς ὥς τις ἥλιος
σέλας παραγγείλασα, μακίστου σκοπαῖς,
ὁ δ' οὔτι μέλλων οὐδ' ἀφασμόνως ὕπνῳ
νικώμενος, παρῆκεν ἀγγέλου μέρος.

ἑκὰς

βίᾳ χαλινῶν τ' ἀναύδῳ μένει.
κρόκου βαφὰς δ' ἐς πέδον χέουσα
ἔβαλλ' ἕκαστον θυτή-
ρων ἀπ' ὄμματος βέλει
φιλοίκτῳ.
πρέπουσα θ' ὡς ἐν γραφαῖς προσεννέπειν
θέλουσ' ἐπεὶ πολλάκις
πατρὸς κατ' ἀνδρῶνας εὐτραπέζοις
* ἔμελθεν. ἁγνὰ δ' ἀταύρωτος αὐδᾷ
πατρὸς φίλου τριτόσπονδον εὔποτμον
αἰῶνα φίλως ἐτίμα.
τὰ δ' ἔνθεν οὔτ' εἶδον οὔτ' ἐννέπω.
τέχναι δὲ Κάλχαντος οὐκ ἄκραντοι.
δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσι μαθεῖν
ἐπιρρέπει
τὸ μέλλον. τὸ δὲ προκλύειν
* ἐπιγένοιτ' ἂν κλύοις τ. προχαιρέτω
ἶσον δὲ τῷ προστένειν.
τορὸν γὰρ ἥξει συνορθὸν αὐταῖς.
πέλοιτο δ' οὖν τ' ἀπὶ τούτοισιν εὖ πρᾶ-
ξις ὡς θέλει τὸ δ' ἄγχιστον ἀπίας
γαίας μονόφρουρον ἕρκος.
Φύλ. ἥκω σεβίζων σὸν Κλυταιμνήστρα κράτος.
δίκη γάρ ἐστι φωτὸς ἀρχηγοῦ τίειν
γυναῖκ', ἐρημωθέντος ἄρσενος θρόνου.
σὺ δ' εἴτε κεδνὸν, εἴτε μὴ, πεπυσμένη
εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυηπολεῖς.
κλύοιμ' ἂν εὔφρων. οὐδὲ σιγώσῃ φθόνος.

εὐάγγελος

ῥεέθροις πατρῴους χέρας
βωμοῦ πέλας τί τῶν δ' ἄνευ
κακῶν τί πῶς λιπόναυς τε γένωμαι
ξυμμαχίας ἁμαρτών,
παυσανέμου γὰρ θυσίας
παρθενίου θ' αἵματος ὀργαὶ
περιόργως ἐπιθυμεῖν
θέμις, εὖ γὰρ εἴη.
ἐπεὶ δ' ἀνάγκας ἔδυ λέπαδνον
φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν
ἄναγνον ἀνίερον τόθεν
τὸ παντότολμον φρονεῖν μετέγνω
βροτοῖς. θρασύνει γὰρ αἰσχρόμητις
τάλαινα παρακοπὰ πρωτοπήμων·
ἔτλα δ' οὖν θυτὴρ
γενέσθαι θυγατρὸς γυναικοποι-
νων πολέμων ἀρωγὰν,
καὶ προτέλεια ναῶν.
λιτὰς δὲ καὶ κληδόνας πατρῴους
παρ' οὐδὲν αἰῶνα παρθένιον.
ἔθεντο φιλόμαχοι βραβῆς,
φράσεν δ' ἀόζοις πατὴρ μετ' εὐχὰν
δίκαν χιμαίρας ὕπερθε βωμοῦ
πέπλοισι περιπετῆ παντὶ θυμῷ
προνωπῆ λαβεῖν
ἀέρδην στόματός τε καλλιπρῴ-
ρου φυλακὰν κατασχεῖν
φθόγγον ἀραῖον οἴκοις

δαιμόνων δέ που χάρις βιαίως
4 σέλμα σεμνὸν ἡμένων.
καὶ τόθ' ἡγεμὼν ὁ πρέσβυς
νεῶν ἀχαιϊκῶν
μάντιν οὔτινα ψέγων
ἐμπαίοις τύχαισι συμπνέων
εὖτ' ἀπλοίᾳ κεναγ=
γεῖ βαρύνοντ' ἀχαιϊκὸς λεώς,
χαλκίδος πέραν ἔχων παλιρρό=
θοις ἐν αὐλίδος τόποις.
πνοαὶ δ' ἀπὸ στρυμόνος μολοῦσαι
κακόσχολοι νήστιδες δύσορμοι
βροτῶν ἄλαι
ναῶν καὶ πεισμάτων ἀφειδεῖς
παλιμμήκη χρόνον τιθεῖσαι,
τρίβῳ κατέξαινον ἄν=
θος ἀργείων, ἐπειδὴ καὶ
πικροῦ χείματος ἄλλο μῆχαρ
βριθύτερον πρόμοισιν
μάντις ἔκλαγξε προφέρων,
ἄρτεμιν, ὥστε χθόνα βάκτροις
ἐπικρούσαντας ἀτρείδας
δάκρυ μὴ κατασχεῖν,
ἄναξ δ' ὁ πρέσβυς τόδ' εἶπε φωνῶν.
βαρεῖα μὲν κὴρ τὸ μὴ πιθέσθαι.
βαρεῖα δ' εἰ
τέκνον δαΐξω δόμων ἄγαλμα.
μιαίνων παρθενοσφάγοισιν

ῥεέθροις

τοιάδε κάλχας ξὺν
μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέκλαγξεν
μόρσιμ' ἀπ' ὀρνίθων
ὁδίων οἴκοις βασιλείοις
τοῖς δ' ὁμόφωνον.
αἴλινον αἴλινον. εἰπὲ τὸ δ' εὖ νικάτω.
ζεὺς ὅς τις ποτ' ἐστίν. εἰ τὸ δ' αὐ-
τῷ φίλον κεκλημένῳ
τοῦτό νιν προσεννέπω,
οὐκ ἔχω προσεικάσαι
πάντ' ἐπισταθμώμενος,
πλὴν διός. εἰ τὸ δε μάταν
ἀπὸ φροντίδος ἄχθος
χρὴ βαλεῖν ἐτητύμως
οὐδ' ὅς τις πάροιθεν ἦν μέγας
παμμάχῳ θράσει βρύων,
οὐδὲν λέξαι, πρὶν ὤν.
ὃς δ' ἔπειτ' ἔφυ τρια-
κτῆρος οἴχεται τυχών.
ζῆνα δέ τις προφρόνως
ἐπινίκια κλάζων,
τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν.
τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὁδώ-
σαντα. τῷ πάθει μάθος
θέντα κυρίως ἔχειν.
στάζει δ' ἐνθ' ὕπνῳ πρὸ καρδίας.
μνησιπήμων πόνος.
καὶ παρ' ἄκοντας ἦλθε σωφρονεῖν.

δαιμόνων

οἷον μήτις ἄτα
θεόθεν κνεφάσῃ προτυπὲν στό-
μιον μέγα τροίας
στρατωθὲν. οἴκῳ γὰρ ἐπί-
φθονος ἄρτεμις ἁγνὰ,
πτανοῖσι κυσὶν πατρὸς
αὐτότοκον πρὸ λόχου
μογερὰν πτᾶκα θυομένοισιν.
στυγεῖ δὲ δεῖπνον αἰετῶν,
αἴλινον αἴλινον, εἰπὲ τὸ δ' εὖ νικάτω.
τόσων περ εὔφρων καλὰ
δρόσοισιν ἀέλπτοις μαλερῶν ὄντων
πάντων τ' ἀγρονόμων φιλομάστοις
θηρῶν ὀβρικάλοισι τερπνὰ.
τούτων αἰτεῖ ξύμβολα κρᾶναι.
δεξιὰ μὲν, κατάμορφα
δὲ φάσματα στρουθῶν.
ἰήιον δὲ καλέω παιᾶνα
μήτινας ἀντιπνόους
δαναοῖς χρονίας ἐχενήιδας
ἀπλοίας τεύξῃ,
σπευδομένα θυσίαν
ἑτέραν ἄνομόν τιν' ἄδαιτον
νεικέων τέκτονα σύμ-
φυτον οὐ δεισήνορα, μίμνει
γὰρ φοβερὰ παλίνορτος
οἰκονόμος δολία
μνάμων μῆνις τεκνόποινος.

τοιάδε

θεόθεν καταπνέει
πειθὼ μολπὰν
ἀλκὰν σύμφυτος αἰών.
ὅπως ἀχαιῶν
δίθρονον κράτος ἑλλάδος ἥβαν
ξύμφρονα τὰν γᾶν
πέμπει σὺν δορὶ δίκας πράκτορι
θούριος ὄρνις τευκρίδ' ἐπ' αἶαν
οἰωνῶν βασιλεὺς
βασιλεῦσι, νεῶν ὁ κελαινὸς
ὅτ' ἐξόπιν ἀργίας.
φανέντες ἴκταρ μελάθρων
χερὸς ἐκ δορυπάλτου
παμπρέποις ἐνέδραισιν
βοσκόμενοι λαγίναν
ἐρικύματα φέρματι γένναν
βλαβέντα λοισθίων δρόμων
αἴλινον αἴλινον, εἰπὲ τὸ δ' εὖ νικάτω.
κεδνὸς δὲ στρατόμαντις ἰδὼν δύο
λήμασι δισσοὺς
ἀφείδας μαχίμους
ἐδάη λαγοδαίτας πομποὺς τ' ἀρχάς.
οὕτω δ' εἶπε τεράζων.
χρόνῳ μὲν ἀγρεῖ
πριάμου πόλιν ἅδε κέλευθος,
πάντα δὲ πύργων
κτήνη πρόσθε τὰ δημιοπληθῆ
μοῖρ' ἀλαπάξει πρὸς τὸ βίαιον.

* ἴθι πρὸ γῆρας φυλλάδος ἤδη
κατακαρφομένης. τρίποδας μὲν ὁδοὺς
στείχει. παιδὸς δ' οὐδὲν ἀρείων.
ὄναρ ἡμερόφατον ἀλαίνει.
σὺ δὲ τυνδάρεω
θύγατερ βασίλεια κλυταιμνήστρα
τί χρέος; τί νέον; τί δ' ἐπαισθομένη
τίνος ἀγγελίας
πειθοῖ περίπεμπτα θυοσκινεῖς;
πάντων δὲ θεῶν τῶν ἀστυνόμων
ὑπάτων χθονίων
τῶν τ' οὐρανίων τῶν τ' ἀγοραίων
βωμοὶ δώροις φλέγονται.
ἄλλη δ' ἄλλοθεν οὐρανομήκης
λαμπὰς ἀνίσχει
φαρμασσομένη χρίματος ἁγνοῦ
μαλακαῖς ἀδόλοισι παρηγορίαις
πελανῷ μυχόθεν βασιλείῳ,
τούτων λέξασ' ὅ τι καὶ δυνατὸν
καὶ θέμις αἰνεῖν,
παιών τε γενοῦ τῆσδε μερίμνης
ἣ νῦν τοτὲ μὲν κακόφρων τελέθει,
τοτὲ δ' ἐκ θυσιῶν ἀγανὰ φανεῖσ'
ἐλπὶς ἀμύνει φροντίδ' ἄπλειστον
τὴν θυμοφθόρον λύπης φρένα.
κύριός εἰμι θροεῖν ὅδιον κράτος
αἴσιον ἀνδρῶν
ἐκτελέων. ἔτι γὰρ

θεόθεν

στροφοδινοῦνται.
πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι Remigiis alarum.
δεμνιοτήρη
2 πόνον ὀρταλίχων ὀλέσαντες.
ὕπατος δ' ἀΐων ἤ τις ἀπόλλων
ἢ πὰν ἢ ζεὺς οἰωνόθροον
γόον ὀξυβόαν
τῶν δὲ μετοίκων ὑστερόποινον
πέμπει παραβᾶσιν ἐρινύν,
οὕτω δ' ἀτρέως παῖδας ὁ κρείσσων
ἐπ' ἀλεξάνδρῳ πέμπει ξένιος
ζεὺς πολυάνορος ἀμφὶ γυναικὸς
πολλὰ παλαίσματα, καὶ γυιοβαρῆ
γόνατος κονίαισιν ἐρειδομένου
διακναιομένης τ' ἐν προτελείοις
κάμακος θήσων δαναοῖσιν
τρωσί θ' ὁμοίως. ἔστι δ' ὅπη νῦν
ἔστι. τελεῖται δ' ἐς τὸ πεπρωμένον.
οὔθ' ὑποκλαίων οὔθ' ὑπολείβων.
οὔτε δακρύων. ἀπύρων ἱερῶν
ὀργὰς ἀτενεῖς παραθέλξει.
ἡμεῖς δ' ἀτίτα σαρκὶ παλαιᾷ
τῆς τότ' ἀρωγῆς ὑπολειφθέντες,
μίμνομεν ἰσχὺν
ἰσόπεδα νέμοντες ἐπὶ σκήπτροις,
ὅτε γὰρ νεαρὸς μυελὸς στέρνων.
ἐντὸς ἀνάσσων
ἰσόπρεσβυς ἄρης δ' οὐκ ἐνὶ χώρᾳ.

φάος πιφαύσκων, καὶ χορῶν κατάστασιν
πολλῶν ἐν ἄργει, τῆς δὲ συμφορᾶς χάριν.
ἰοὺ ἰοὺ
ἀγαμέμνονος γυναικὶ σημαίνω τορῶς
εὐνῆς ἐπαντείλασαν ὡς τάχος δόμοις
ὀλολυγμὸν εὐφημοῦντα τῇ δὲ λαμπάδι
ἐπορθιάζειν. εἴπερ ἰλίου πόλις
ἑάλωκεν ὡς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλλων πρέπει.
αὐτός τ' ἔγωγε φροίμιον χορεύσομαι,
τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι.
τρεὶς ἓξ βαλούσης τῆσδέ μοι φρυκτωρίας.
γένοιτο δ' οὖν μολόντος εὐφιλῆ χέρα
ἄνακτος οἴκων τῇ δὲ βαστάσαι χερί.
τὰ δ' ἄλλα σιγῶ, βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ μέγας
βέβηκεν. οἶκος δ' αὐτὸς εἰ φθογγὴν λάβοι,
σαφέστατ' ἂν λέξειεν. ὡς ἑκὼν ἐγὼ
μαθοῦσιν αὐδῶ, κοὐ μαθοῦσι λήθομαι.
Χο. δέκατον μὲν ἔτος τόδ', ἐπεὶ πριάμῳ
μέγας ἀντίδικος
μενέλαος ἄναξ, ἠδ' ἀγαμέμνων
διθρόνου διόθεν καὶ δισκήπτρου
τιμῆς ὀχυρὸν ζεῦγος ἀτρειδᾶν
στόλον ἀργείων χιλιοναύταν.
τῆσδ' ἀπὸ χώρας
ἦραν. στρατιῶτιν ἀρωγὰν
μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάζοντες ἄρη
τρόπον αἰγυπιῶν. οἵτ' ἐκπατίοις
ἄλγεσι παίδων ὕπατοι λεχέων

ΘΕΡΑΠΩΝ ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΟΣ ὁ προλογιζόμενος.

Φυ. Θεοὺς μὲν αἰτῶ τῶνδ' ἀπαλλαγὴν πόνων
Φρουρᾶς ἐτείας, μῆκος δ' ἣν κοιμώμενος
στέγαις ἀτρειδῶν ἄγκαθεν κυνὸς δίκην.
ἄστρων κάτοιδα νυκτέρων ὁμήγυριν,
καὶ τοὺς φέροντας χεῖμα, καὶ θέρος βροτοῖς
λαμπροὺς δυνάστας ἐμπρέποντας αἰθέρι
ἀστέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν.
καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τὸ σύμβολον.
αὐγὴν πυρὸς φέρουσαν ἐκ τροίας φάτιν,
ἁλώσιμόν τε βάξιν. ὧδε γὰρ κρατεῖ
γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζον κέαρ.
εὖτ' ἂν δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδροσον τ' ἔχω
εὐνὴν ὀνείροις οὐκ ἐπισκοπουμένην
ἐμὴν, φόβος γὰρ ἀνθ' ὕπνου παραστατεῖ.
τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ.
ὅταν δ' ἀείδειν, ἢ μινύρεσθαι δοκῶ
ὕπνου τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος,
κλαίω τότ' οἴκου τοῦδε συμφορὰν στένων,
οὐχ ὡς τὰ πρόσθ' ἄριστα διαπονουμένου.
νῦν δ' εὐτυχὴς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων.
εὐαγγέλου φανέντος ὀρφναίου πυρός.
ὦ χαῖρε λαμπτὴρ νυκτὸς ἡμερήσιον

σεως, ἐν ἱ κεφαλαίῳ. τὴν μὲν, τῇ ἀναιρέσει ἰφιγενείας. τὸν δὲ, ταῖς τοῦ πατρὸς ὀρέστου ἐξ ἀτρέως, συμφοραῖς,

Ἐδιδάχθη τὸ δρᾶμα ἐπὶ ἄρχοντος φιλοκλέους. ὀλυμπιάδι εἰκοστῇ ὀγδόῃ. ἔτει δευτέρῳ. πρῶτος αἰσχύλος. ἀγαμέμνονι. χοηφόροις. εὐμενίσι. πρωτεῖ σατυρικῷ. ἐχορήγει ξενοκλῆς ἀφιδνεύς,

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

Φύλαξ. χορὸς. ἄγγελος. κλυταιμνήστρα. ταλθύβιος κῆρυξ. ἀγαμέμνων. κασάνδρα, αἴγισθος.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΑΓΑΜΕΜΝΩΣ.

Ἀγαμέμνων εἰς Ἴλιον ἀπιών, τῇ κλυταιμνήστρᾳ εἰ πορθήσοι τὸν Ἴλιον, τῆς αὐτῆς ἡμέρας σημαίνειν ἔφη διὰ πυρσοῦ, ὅθεν σκοπὸν ἐκάθισεν ἐπὶ μισθῷ κλυταιμνήστρα, ἵνα τηροίη τὸν πυρσόν. καὶ ὁ μὲν, ἰδὼν, ἀπήγγειλεν, αὐτὴ δὲ τὸν πρεσβυτῶν ὄχλον μεταπέμπεται, περὶ τοῦ πυρσοῦ ἐροῦσα. ἐξ ὧν καὶ ὁ χορὸς συνίσταται. οἵτινες ἀκούσαντες παιανίζουσι. μετ᾽ οὐ πολὺ δὲ, καὶ ταλθύβιος παραγίνεται. καὶ τὰ κατὰ τὸν πλοῦν διηγεῖται. ἀγαμέμνων δ᾽ ἐπὶ ἀπήνης ἔρχεται. εἵπετο δ᾽ αὐτῷ ἑτέρα ἀπήνη. ἔνθα ἦν τὰ λάφυρα καὶ ἡ κασάνδρα. αὐτὸς μὲν οὖν προεισέρχεται εἰς τὸν οἶκον σὺν τῇ κλυταιμνήστρᾳ. κασάνδρα δὲ προμαντεύεται. πρὶν εἰς τὰ βασίλεια εἰσελθεῖν, τὸν ἑαυτῆς καὶ τοῦ ἀγαμέμνονος θάνατον. καὶ τὴν ἐξ ὀρέστου μητροκτονίαν. καὶ εἰσπηδᾷ ὡς θανουμένη, ῥίψασα τὰ στέμματα. τοῦτο δὲ τὸ μέρος τοῦ δράματος θαυμάζεται. ὡς ἔκπληξιν ἔχον, καὶ οἶκτον ἱκανὸν, ἰδίως δὲ αἰσχύλος τὸν ἀγαμέμνονα ἐπὶ σκηνῆς ἀναιρεῖσθαι ποιεῖ. τὸν δὲ κασάνδρας σιωπήσας θάνατον, νεκρὰν αὐτὴν ὑπέδειξεν. πεποίηκέ τε αἴγισθον καὶ κλυταιμνήστραν, ἑκάτερον διισχυριζόμενον, περὶ τῆς ἀναιρέ-

ξέρ. ἔρεσσ' ἔρεσσε καὶ στέναζ' ἐμὴν χάριν,
χο. διαίνομαι γοεδνὸς ὤν. βόα νῦν ἀντίδουπά μοι.
χο. μέλειν πάρεστι δέσποτα. ξέρ. ἐπορθίαζέ νυν γόοις.
χο. ὀτοτοτοτοῖ. ξέρ. μέλαινα δ' αὖ μεμίξεταί μοι
χο. στονόεσσα πλαγά.
ξέρ. καὶ στέρν' ἄρασσε κἀπιβόα τὸ μύσιον.
χο. ἄνια ἄνια ἄνια.
ξέρ. καί μοι γενείου πέρθε λευκήρη τρίχα.
χο. ἄπριγδ' ἄπριγδα μάλα γοεδνά.
ξέρ. ἀΰτει δ' ὀξύ. χο. καὶ τάδ' ἔρξω.
ξέρ. πέπλον δ' ἔρειδε κολπίαν ἀκμῇ χερῶν.
χο. ἄνια ἄνια
ξέρ. καὶ ψάλλ' ἔθειραν καὶ κατοίκτιζε στρατόν.
χο. ἄπριγδ' ἄπριγδα μάλα γοεδνά.
ξέρ. διαίνου ὄσσε. χο. τέγγομαί τοι.
ξέρ. βόα νῦν ἀντίδουπά μοι χο. οἶ οἶ οἶ οἶ.
ξέρ. αἰακτὸς ἐς δόμους κίε. χο. ἰὼ ἰὼ περσὶς αἶα δύσβα
ξέρ. ἰὼ δὴ κατ' ἄστυ. (τος
χο. ἰὼ ἰὼ δῆτα ναὶ ναί.
ξέρ. ἰὼ γοᾶσθ' ἁβροβάται.
χο. ἰὼ ἰὼ περσὶς αἶα δύσβατος.
ξέρ. ἰὴ ἰὴ τρισκάλμοισιν.
ἰὴ ἰὴ βάρισιν ὀλλύμενοισι,
χο. πέμψω δυσθρόοις γόοις.

χο. ἰὴ ἰὴ ἰὼ ἰὼ
ὦ δαίμονες ἔθετ' ἄελπτον κακὸν
διαπρέπον, οἷον δέδορκεν ἄταν
ξέρ. πεπλήγμεθ', οἷαι δὴ δι' αἰῶνος τύχαι.
χο. πεπλήγμεθ' εὔδηλον, νέαι νέαι δύαι δύαι
ἰώνων ναυβατᾶν κύρσαντες οὐκ εὐτυχῶς.
δυσπόλεμον δὴ γένος περσᾶν.
ξέρ. πῶς δ' οὔ; στρατὸν τοσοῦτον τάλας πέπληγμαι.
χο. τί δ' οὐκ ὄλωλε μεγάλα τὰ περσᾶν,
ξέρ. ὁρᾷς τὸ λοιπὸν τόδε τᾶς ἐμᾶς στολᾶς;
χο. ὁρῶ ὁρῶ. ξέρ. τάνδε τ' οἰστοδέγμονα.
χο. τί τόδε λέγεις; ξέρ. σεσωσμένον θησαυρόν.
χο. βαιά γ' ὡς ἀπὸ πολλῶν.
ξέρ. ἐσπανίσμεθ' ἀρωγῶν. χο. ἰαόνων λαὸς οὐ φυγαίχμας;
ξέρ. ἀγανόρειος. κατεῖδον πῆμ' ἄελπτον,
χο. τραπέντα ναύφρακτον ἐρεῖς ὅμιλον;
ξέρ. πέπλον δ' ἐπέρρηξ' ἐπὶ συμφορᾷ κακοῦ.
χο. παπαὶ παπαὶ
ξέρ. καὶ πλέον ἢ παπαὶ μὲν οὖν.
χο, δίδυμα γάρ ἐστι καὶ τριπλᾶ
ξέρ. λυπρὰ, χάρματα δ' ἐχθροῖς.
χο. καὶ σθένος γ' ἐκολούσθη. ξέρ. γυμνός εἰμι προπομπῶν.
χο. φίλων ἄταισι ποντίαις.
ξέρ. δίαινε δίαινε πῆμα. πρὸς δόμους τ' ἴθι.
χο. αἶ αἶ δύα δύα. ξέρ. βόα νῦν ἀντίδουπά μοι.
χο. δόσιν κακὰν κακῶν κακοῖς. ξέ. ἴυζε μέλος ὁμοῦ τιθείς.
χο. ὀτοτοτοῖ ὀτοτοῖ. ξέρ. βαρεῖά γ' ἅδ' ἁ συμφορά.
χο. οἶ μάλα καὶ τόδ' ἀλγῶ.

BIBLIOTECA NAZ. VITTORIO EMANUELE

στυφέλου θείνοντας ἐπ' ἀκτάς

χο. οἶ οἶ οἶ ποῦ δέ σοι Φαντῆρχος
καιειόμαρδός τ' ἀγαθὸς, ποῦ δὲ σευάλκης ἄναξ
μέμφθις. θάμυεις καὶ μασίστρης
ἀρτεμβάρης τ' ἠδ' οἰσταίχμας
τάδε σ' ἐπανέρομαι.

ξέρ. ἰὼ ἰώ μοι μοι τὰς ὠγυγίας κατιδόντες
στυγνὰς ἀθάνας πάντες ἐνὶ πιτύλω
ἒ ἒ ἒ τλάμονες ἀσπαίρουσι χέρσω,

χο. ἦ καὶ τὸν περσῶν αὐτοῦ τὸν σὸν πιστὸν
ὄντ' ὀφθαλμὸν μυρία· μυρία πεμπαστὰν
βατανώχου, παῖδ' ἄλπιστον τοῦ σησαμάτου
μεγαβάταν, πάρθον τε, μέγαν τ' οἰβάρην

ξέρ. ἔλιπες ἔλιπες ὦ ὦ δαΐων   χο. πέρσαις ἀγαυοῖς
κακὰ πρὸς κακοῖς λέγεις.

ξέρ. ἴυγγά με δῆτ' ἀγαθῶν ἑτάρων ὑπομιμνήσκεις,
ἄλαστα στυγνὰ πρόκακα λέγων.
βοᾷ βοᾷ μελέων ἔνδοθεν ἦτορ

χο. καὶ μὴν ἄλλους γε ποθοῦμεν.
μάρδων ἀνδρῶν μυριόναρχον
ξάνθον, ἄρειόν τ' ἀγχάρην
δίαιξιν τ' ἠδ' ἀρσάκην ἱππιάνακτας.
κηγδάταν. καὶ λυθίμναν
τόλμον αἰχμῆς ἀκόρεστον.

ξέρ. ἔταφον ἔταφον, ἀμφὶ σκηναῖς
τροχηλάτοις ὄπιθεν δ' ἑπόμενοι
βεβᾶσι γὰρ οἵ περ ἀκρότου στρατοῦ.
βεβᾶσιν ἀνώνυμοι.

χο. ἰὼ

ἀπέκειρε, γαῖα δ' αἰάζει τὰν ἐγγαίαν ἥβαν
ξέρξᾳ κταμέναν ἄδου
σάκτορι περσᾶν, ἀδαβάται γὰρ
πολλοὶ φῶτες χώρας ἄνθος
τοξοδάμαντες πάνυ γὰρ φύσις
μυριὰς ἀνδρῶν ἐξέφθινται.

ξέρ. αἶ αἶ κεδνᾶς ἀλκᾶς,

χο. ἀσία δὲ χθὼν βασιλεῦ γαίας αἰνῶς
αἰνῶς ἐπὶ γόνυ κέκλιται,

ξέρ. ὅδ' ἐγὼν οἰοῖ αἰακτὸς μέλεος γέννα
γᾷ τε πατρῴα κακὸν ἄρ' ἐγενόμην

χο. πρὸς φθόγγους οἱ νόστου, τὰν κακοφάτιδα βοάν,
κακομέλετον ἰάν, μαριανδυνοῦ θρηνητῆρος
πέμψω πέμψω πολύδακρυν ἰαχάν,

ξέρ. ἵετ' αἰανῆ καὶ πανόδυρτον βοὰν δύσθροον. αὐδὰν
δαίμων γὰρ ὅδ' αὖ μετάτροπος ἐπ' ἐμοί.

χο. ἥσω τοι καὶ πανόδυρτον λαοπαθῆ σεβίζων,
ἁλίτυπά τε βάρη, πόλεως γέννας πενθητῆρος.
κλάγξω δ' αὖ γόον ἀριδάκρυν. ἰώνων γὰρ
ἀπηύρα, ἰάνων ναύφρακτος ἄρης ἑτεραλκὴς
νυχίαν πλάκα κερσάμενος, δυσδαίμονά τ' ἀκτάν

ξέρ. οἰοῖ οἰ βόα καὶ πάντ' ἐκ πεύθου.

χο. ποῦ δέ σοι φίλων ὄχλος, ποῦ δέ σοι παραστάται
οἷος ἦν φαρανδάκης σούσας, καὶ πελάγων.
δοτάμας, ἠδ' ἀγδαβάτας ψάμμις,
καὶ σουσισκάνης τ' ἐκβάταν' ἐκλιπών

ξέρ. ὀλοοὺς ἔλιπον τυρίας
ναὸς ἐρρόντας, ἐπ' ἀκταῖς σαλαμινίσι

συφέλου

τοῦ δ' ἄνακτος ἀΐον' ἕλλασ' ἀμφὶ πόρον
πλατὺν εὐχόμεναι. μυχίατε προποντὶς
καὶ στόμωμα πόντου. νᾶσοί θ' αἳ κατὰ πρῶν'
ἅλιον περίκλυστοι. τᾶδε γᾶ προσήμεναι
οἷα λέσβος, ἐλαιόφυτός τε σάμος,
χῖος ἠδὲ πάρος, νάξος, μύκων
τήνῳ τε συνάπτουσ' ἄνδρος ἀγχιγείτων.
καὶ τὰς ἀγχιάλους ἐκράτυνε μεσάκτοισ'
λῆμνον, ἰκάρου θ' ἕδος, καὶ ῥόδον, ἠδὲ κνίδος
κυπρίας τε πόλεις πάφον ἠδὲ σόλοισ'
σαλαμῖνά τε, τῆς νῦν ματρόπολις
τῶν δ' αἰτία στεναγμάτων,
καὶ τὰς εὐκτεάνους κατὰ κλῆρον,
ἰόνιον πολυάνδρους ἑλλήνων ἐκράτυνε.
σφετέραις φρεσὶν, ἀκάματον δὲ παρῆν
σθένος ἀνδρῶν τευχηστήρων, παμμίκτων τ'
ἐπικούρων νῦν δ' οὐκ ἀμφιβόλως θεότρεπτα
τάδ' αὖ φέρομεν πολέμοισι δμαθέντες
μεγάλως πλαγαῖσι ποντίαισι.
ξέρ. ἰὼ δύστηνος ἐγὼ στυγερᾶς μοίρας τῆς δὲ κυρήσας
14 ἀτεκμαρτοτάτης ὡς ὠμοφρόνως δαίμων
ἐνέβη περσῶν γενεᾷ, τί πάθω τλήμων.
λέλυται γὰρ ἐμῶν γυίων ῥώμη, τὴν δ'
ἡλικίαν εἰσιδόντ' ἀστῶν, εἴθ' ὤφελε ζεὺς
κἀμὲ μετ' ἀνδρῶν τῶν οἰχομένων, θανάτου
κατὰ μοῖρα καλύψαι
χο. ὀτοτοῖ βασιλεῦ στρατιᾶς ἀγαθῆς καὶ περσονόμου
τιμῆς μεγάλης κόσμου τ' ἀνδρῶν οὓς νῦν δαίμων
ἀπέκειρε

ἐγὼ δ' ἄπειμι γῆς ὑπὸ ζόφον κάτω.
ὑμεῖς δὲ πρέσβεις χαίρετ' ἐν κακοῖς ὅμως,
ψυχὴν διδόντες ἡδονῇ καθ' ἡμέραν.
,, ὡς τοῖς θανοῦσι πλοῦτος οὐδὲν ὠφελεῖ.
χο. ἦ πολλὰ καὶ παρόντα καὶ μέλλοντ' ἔτι.
ἤλγησ' ἀκούσας βαρβάροισι πήματα.
ἀτ. ὦ δαῖμον ὥς με πολλὰ εἰσέρχεται κακὰ
ἄλγη μάλιστα δ' ἥδε συμφορὰ δάκνει
ἀτιμίαν γε παιδὸς ἀμφὶ σώματι.
ἐσθημάτων κλύουσαν ἥ νιν ἀμπέχει.
ἀλλ' εἶμι, καὶ λαβοῦσα κόσμον ἐκ δόμων.
ὑπαντιάζειν ἐμῷ παιδὶ πειράσομαι.
οὐ γὰρ τὰ φίλτατ' ἐν κακοῖς προδώσομεν.
χο. ὦ πόποι ἦ μεγάλης ἀγαθᾶς τε
πολισονόμου βιοτῆς ἐπεκύρσαμεν.
εὖ τ' ὁ γηραιὸς παντάρχης ἀκάκης ἄμαχος βασι-
ἰσόθεος δαρεῖος, ἦρχε χώρας (λεὺς
πρῶτα μὲν εὐδοκίμου
στρατιᾶς ἀπεφαινόμεθ' ἠδὲ νόμιμα
τὰ πύργινα πάντ' ἐπεύθυνον.
νόστοι δ' ἐκ πολέμων ἀπόνοισ' ἀπαθεῖς
εὖ πράσσοντα ἄγον ἐς οἴκους
ὅσας δ' εἷλε πόλεις, πόρον.
οὐ διαβὰς ἅλυος ποταμοῦ, οὐδ'
ἀφ' ἑστίας συθείς. οἷαι στρυμονίου
πελάγους ἀχελωΐδες εἰσὶ πάροικοι
θρηϊκίων ἐπαύλεων, λίμνας τ' ἔκτοθεν αἱ
κατὰ χέρσον ἐληλάμεναι περὶ πύργον

βωμοὶ δ' ἄιστοι δαιμόνων θ' ἱδρύματα.
πρόῤῥιζα φύρδην ἐξανέστραπται βάθρων.
τοιγὰρ κακῶς δράσαντες οὐκ ἐλάσσονα
πάσχουσι, τὰ δὲ μέλλουσι κοὐδέπω κακῶν
κρηπὶς ὕπεστιν. ἀλλ' ἔτ' ἐκπαιδεύεται.
τόσος γὰρ ἔσται πέλανος αἱματοσφαγὴς
πρὸς γᾶ πλαταιῶν δωρίδος λόγχης ὕπο.
θῖνες νεκρῶν δὲ καὶ τριτοσπόρῳ γένει
ἄφωνα σημανοῦσιν ὄμμασι βροτῶν.
» ὡς οὐχ ὑπέρφευ θνητὸν ὄντα χρὴ φρονεῖν.
» ὕβρις γὰρ ἐξανθοῦσ' ἐκάρπωσε στάχυν.
ἄτης ὅθεν πάγκλαυτον ἐξαμᾷ θέρος.
τοιαῦθ' ὁρῶντες τῶνδε τἀπιτίμια
μέμνησθ' ἀθηνῶν ἑλλάδος τε, μὴ δέ τις
ὑπερφρονήσας τὸν παρόντα δαίμονα,
ἄλλων ἐρασθεὶς ὄλβον ἐκχέῃ μέγαν.
» ζεύς τοι κολαστὴς τῶν ὑπερκόμπων ἄγαν
» φρονημάτων ἔπεστιν εὔθυνος βαρύς.
πρὸς ταῦτ' ἐκεῖνον σωφρονεῖν κεχρημένοι.
πινύσκετ' εὐλόγοισι νουθετήμασι
λῆξαι θεοβλαβοῦνθ' ὑπερκόμπῳ θράσει.
σὺ δ' ὦ γηραιὰ μῆτερ ἡ ξέρξου φίλη
ἐλθοῦσ' ἐς οἴκους κόσμον, ὅς τις εὐπρεπὴς
λαβοῦσ' ὑπαντίαζε παιδὶ, πάντα γὰρ
κακῶν ὑπ' ἄλγους λακίδες ἀμφὶ σώματι
στημοῤῥαγοῦσι ποικίλων ἐσθημάτων
ἀλλ' αὐτὸν εὐφρόνως σὺ πράϋνον λόγοις.
μόνης γὰρ οἶδα σοῦ κλύων ἀνέξεται.

ἐγὼ

κοὐ μνημονεύει τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς.
εὖ γὰρ σαφῶς τόδ' ἴσθ' ἐμοὶ ξυνήλικες,
ἅπαντες ἡμεῖς, οἳ κράτη τάδ' ἔχομεν,
οὐκ ἂν φαίνημεν πήματ' ἔρξαντες τόσα.
Χο. τί οὖν ἄναξ Δαρεῖε ποῖ καταστρέφεις
λόγων τελευτήν, πῶς ἂν ἐκ τούτων ἔτι
πράσσοιμεν ὡς ἄριστα Περσικὸς λεώς.
Δα. εἰ μὴ στρατεύοισθ' ἐς τὸν Ἑλλήνων τόπον.
μηδ' εἰ στράτευμα πλεῖον ἦ τὸ Μηδικόν.
αὐτὴ γὰρ ἡ γῆ ξύμμαχος κείνοις πέλει.
Χο. πῶς τοῦτ' ἔλεξας τίνι τρόπῳ δὲ συμμαχεῖ;
Δα. κτείνουσα λιμῷ τοὺς ὑπερκόμπους ἄγαν.
Χο. ἀλλ' εὐσταλῆ τε λεκτὸν ἄρωμεν στόλον.
Δα. ἀλλ' οὐδ' ὁ μείνας νῦν ἐν Ἑλλάδος τόποις
στρατὸς κύρσει νοστίμου σωτηρίας.
Χο. πῶς εἶπας οὐ γὰρ πᾶν στράτευμα βαρβάρων
περᾷ τὸν Ἕλλης πορθμὸν Εὐρώπης ἄπο.
Δα. παῦροι γε πολλῶν, εἴ τι πιστεῦσαι θεῶν
χρὴ θεσφάτοισιν ἐς τὰ νῦν πεπραγμένα.
βλέποντας, συμβαίνει γὰρ οὐ τὰ μὲν τὰ δ' οὔ.
κ' εἴπερ τάδ' ἐστι, πλῆθος ἔκκριτον στρατοῦ
λείπει κεναῖσιν ἐλπίσιν πεπεισμένος.
μίμνουσι δ' ἔνθα πεδίον Ἀσωπὸς ῥοαῖς
ἄρδει φίλον πίασμα Βοιωτῶν χθονί.
οὗ σφιν κακῶν ὕψιστ' ἐπαμμένει παθεῖν.
ὕβρεως ἄποινα κἀθέων φρονημάτων.
οἳ γῆν μολόντες Ἑλλάδ' οὐ θεῶν βρέτη
ᾐδοῦντο συλᾶν οὐδ' ἐμπιμπλάναι νεώς.

οὐδὲ πιμπράναι βωμοὶ

πλοῦτον ἐκτήσω σὺν αἰχμῇ. τὸν δ' ἀνανδρίας ὕπο
ἔνδον αἰχμάζειν. πατρῷον δ' ὄλβον οὐδὲν αὐξάνειν.
τοιάδ' ἐξ ἀνδρῶν ὀνείδη πολλάκις κλύων κακῶν
τήνδ' ἐβούλευσεν κέλευθον καὶ στράτευμ' ἐφ' ἑλλάδα.
δα. τοιγάρ σφιν ἔργον ἐστὶν ἐξειργασμένον
μέγιστον, ἀείμνηστον, οἷον οὐδέπω.
τόδ' ἄστυ σούσων ἐξεκένωσε πεσόν.
ἐξ οὗ τε τιμὴν ζεὺς ἄναξ τήνδ' ὤπασεν
ἕν' ἄνδρα πάσης ἀσιάδος μηλοτρόφου.
ταγεῖν ἔχοντα σκῆπτρον ἰθυντήριον.
μῆδος γὰρ ἦν ὁ πρῶτος ἡγεμὼν στρατοῦ.
ἄλλος δ' ἐκείνου παῖς τόδ' ἤνυσεν ἔργον.
φρένες γὰρ αὐτοῦ θυμὸν οἰακοστρόφουν.
τρίτος δ' ἀπ' αὐτοῦ κῦρος εὐδαίμων ἀνήρ.
ἄρξας ἔθηκε πᾶσιν εἰρήνην φίλοις.
λυδῶν δὲ λαὸν καὶ φρυγῶν ἐκτήσατο.
ἰωνίαν τε πᾶσαν ἤλασε βίᾳ.
θεὸς γὰρ οὐκ ἤχθηρεν, ὡς εὔφρων ἔφυ.
κύρου δὲ παῖς τέταρτος ἴθυνε στρατόν.
πέμπτος δὲ μάρδος ἦρξεν αἰσχύνη πάτρας.
θρόνοισί τ' ἀρχαίοισι τὸν δὲ σὺν δόλῳ,
ἀρταφρένης ἔκτεινεν ἐσθλὸς ἐν δόμοις,
ξὺν ἀνδράσι φίλοισιν, οἷς τόδ' ἦν χρέος.
ἕκτος δὲ μάρφις, ἕβδομος τ' ἀρταφρένης
κἀγὼ ἔκυρσα πάλοιο τοῦ περ ἤθελον.
κἀπεστράτευσα πολλὰ σὺν πολλῷ στρατῷ.
ἀλλ' οὐ κακὸν τοσόνδε προσέβαλον πόλει.
ξέρξης δ' ἐμὸς παῖς νέος ὢν νέα φρονεῖ

κοὐμνη.

δα. καὶ τί δὴ πράξασιν αὐτοῖς ὧδ' ἐπιστενάζετο.
ἄτ. ναυτικὸς στρατὸς κακωθεὶς, πεζὸν ὤλεσε στρατόν.
δα. ὧδε παμπήδην δὲ πᾶς λαὸς κατέφθαρται δορί.
ἄτ. πρὸς τὰ δ' ὡς σούσων μὲν ἄστυ πᾶν κενανδρίαν στένει.
δα. ὦ πόποι κεδνῆς ἀρωγῆς κἀπικουρίας στρατοῦ.
ἄτ. βακτρίων δ' ἔρρει πανώλης δῆμος οὐδέ τις γέρων.
δα. ὦ μέλεος. οἵαν ἄρ' ἥβην ξυμμάχων ἀπώλεσε.
ἄ.τ μονάδα δὲ ξέρξην ἔρημον φασὶν οὐ πολλῶν μέτα.
δα. πῶς τε δὴ καὶ ποῖ τελευτᾷ ἔστιν ἥτις σωτηρία;
ἄτ. ἄσμενον μολεῖν γέφυραν ἐν δυοῖν ζευκτηρίαν,
δα. καὶ πρὸς ἤπειρον σεσῶσθαι τήνδε τοῦτ' ἐτήτυμον,
ἄτ. ναὶ λόγος κρατεῖ σαφηνὴς, τούτῳ δ' οὐκ ἔνι στάσις.
δα. φεῦ ταχεῖα γ' ἦλθε χρησμῶν πρᾶξις, ἐς δὲ παῖδ' ἐμὸν
ζεὺς ἐπέσκηψε τελευτὴν θεσφάτων, ἐγὼ δ' ἔμπας
διὰ μακροῦ χρόνου τάδ' ηὔχουν ἐκτελευτῆσαι θεοὺς
ἀλλ' ὅταν σπεύδῃ τις αὐτὸς χὠ θεὸς συνάπτεται.
νῦν κακῶν ἔοικε πηγὴ πᾶσιν εὑρῆσθαι φίλοις.
παῖς δ' ἐμὸς τάδ' οὐ κατειδὼς ἤνυσε νέῳ θράσει.
ὅς τις ἑλλήσποντον ἱρὸν δοῦλον ὡς δεσμώμασιν
ἤλπιζε σχήσειν ῥέοντα βόσπορον ῥόον θεοῦ.
καὶ πόρον μετερρύθμιζε καὶ πέδαις σφυρηλάτοις
περιβαλὼν πολλὴν κέλευθον ἤνυσε πολλῷ στρατῷ
θνητὸς ὢν, θεῶν δὲ πάντων ᾤετ' οὐκ εὐβουλίᾳ
καὶ ποσειδῶνος κρατήσειν. πῶς τάδ' οὐ νόσος φρενῶν
εἶχε παῖδ' ἐμὸν δέδοικα μὴ πολὺς πλούτου πόνος
οὑμὸς ἀνθρώποις γένηται τοῦ φθάσαντος ἁρπαγή.
ἄτ. ταῦτα τοῖς κακοῖς ὁμιλῶν ἀνδράσι διδάσκεται
θούριος ξέρξης. λέγουσι δ' ὡς σὺ μὲν μέγαν τέκνοις

ἐπεὶ καὶ πέραινε πάντα τὴν ἐμὴν αἰδῶ μεθείς.

χο. δέιομαι μὲν χαρίσασθαι.
δέιομαι δ' ἀντία φάσθαι
λέξας δύσλεκτα φίλοισι.

δα. ἀλλ' ἐπεὶ δέος παλαιὸν σοὶ φρενῶν ἀνθίσταται
τῶν ἐμῶν λέκτρων γεραιὰ ξύννομ' εὐγενὲς γύναι.
κλαυμάτων λήξασα τῶνδε καὶ γόων. σαφές τί μοι
λέξον. ἀνθρώπεια δ' ἄν τοι πήματ' ἐντύχοι βροτοῖς,
πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χέρσου κακὰ
γίνεται θνητοῖς, ὁ μάσσων βίοτος ἢν ταθῇ πρόσω

ατ. ὦ βροτῶν πάντων ὑπερσχὼν ὄλβον εὐτυχεῖ πότμῳ
ὃ ἕως ἔλευσσες αὐγὰς ἡλίου, ζηλωτὸς ὢν
βίοτον εὐαίωνα πέρσαις ὡς θεὸς διήγαγες.
νῦν τέ σε ζηλῶ θανόντα πρὶν κακῶν ἰδεῖν βάθος.
πάντα γὰρ δαρεῖ' ἀκούσῃ μῦθον ἐν βραχεῖ χρόνῳ.
διαπεπόρθηται τὰ τῶν περσῶν πράγμαθ' ὡς ἔπος εἰπεῖν

δα. τίνι τρόπῳ λοιμοῦ τις ἦλθε σκηπτός, ἢ στάσις πόλει;

ἄτ. οὐκ ἀλλ' ἀμφ' ἀθήνας πᾶς κατέφθαρται στρατός.

δα. τίς δ' ἐμῶν ἐκεῖσε παίδων ἐστρατηλάτει, φράσον.

ἄτ. θούριος ξέρξης κενώσας πᾶσαν ἠπείρου πλάκα.

δα. πεζὸς ἢ ναύτης δὲ πεῖραν τήνδ' ἐμώρανε τάλας

ἄτ. ἀμφότερα διπλοῦν μέτωπον ἦν δυοῖν στρατευμάτων.

δα. πῶς δὲ καὶ στρατὸς πεζὸς τοσόσδε ἤνυσε περᾶν.

ἄτ. μηχαναῖς ἔζευξεν ἕλλης πορθμὸν, ὥστ' ἔχειν πόρον.

δα. καὶ τόδ' ἐξέπραξεν ὥστε βόσπορον κλεῖσαι μέγαν;

ἄτ. ὧδ' ἔχει, γνώμης δέ πού τις δαιμόνων συνήψατο.

δα. φεῦ μέγας τις ἦλθε δαίμων, ὥστε μὴ φρονεῖν καλῶς.

ἄτ. ὡς ἰδεῖν τέλος πάρεστιν οἷον ἤνυσε κακόν.

δα. καὶ

ὅπως καινά τε κλύῃς νέα τ' ἄχη.
δέσποτα δεσπότου φάνηθι
ςυγία γὰρ ἐπαχλὺς τὶς πεπόταται
νεολαία γὰρ ἤδη κατὰ πᾶσ' ἀπόλωλε.
βάσκε πάτερ ἄκακε δαρεῖε οἶ αἶ αἶ.
ὦ πολύκλαυτε φίλοισι θανὼν
τί τάδε δυνάςα δυνάςα
περὶ δίδυμα διαίγοιεν ἁμάρτια
πᾶσα γᾶ τᾶδε, ἐξέφθιν θ' αἱ τρίσκαλμοι
νᾶες ἄναες νᾶες.

Δα. ὦ πιστὰ πιςῶν ἥλικές θ' ἥβης ἐμῆς
Πέρσαι γεραιοὶ τίνα πόλις πονεῖ πόνον,
ςένει, κέκοπται, καὶ χαράσσεται πέδον.
λεύσσων δ' ἄκοιτιν τὴν ἐμὴν πέλας τάφου,
ταρβῶ, χοὰς δὲ πρευμενὴς ἐδεξάμην.
ὑμεῖς δὲ θρηνεῖτ' ἐγγὺς ἑςῶτες τάφου.
καὶ ψυχαγωγοῖς ὀρθιάζοντες γόοις.
οἰκτρῶς καλεῖσθε μ', ἐςὶ δ' οὐκ εὐέξοδον.
ἄλλως τε πάντως χοἱ κατὰ χθονὸς θεοὶ.
λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν, ἢ μεθιέναι.
ὅμως δ' ἐκείνοις ἐνδυναςεύσας ἐγὼ
ἥκω. τάχυνε δ' ὡς ἄμεμπτος ὦ χρόνου.
τί δ' ἐςὶ Πέρσαις νεοχμὸν ἐμβριθὲς κακόν.

Χο. σέβομαι μὲν προσιδέσθαι,
σέβομαι δ' ἀντία λέξαι.
σέθεν, ἀρχαίῳ περὶ τάρβει.

Δα. ἀλλ' ἐπεὶ κάτωθεν ἦλθον σοῖς γόοις πεπεισμένος
μήτι μακιςῆρα μῦθον ἀλλὰ σύντομον λέγων.

ἀλλὰ χθόνιοι δαίμονες ἁγνοὶ
γῆ τε, καὶ ἑρμῆ, βασιλεῦ τε νερτέρων
πέμψατ' ἔνερθεν ψυχὰν ἐς φάος.
εἰ γάρ τι κακῶν ἄκος οἶδε πλέον,
μόνος ἂν θνητῶν πέρας εἴποι,
ἦ ῥ' ἀΐει μου μακαρείτας ἰσοδαίμων βασιλεὺς
βάρβαρα τε σαφηνῆ ἱέντος τὰ παναιόλ' αἰ-
ανῆ δύσθροα βάσματα,
παντάλανατ' ἄχη
νέρθεν ἆρα κλύει μου.
ἀλλὰ σὺ γᾶ τε καὶ ἄλλοι
χθονίων ἁγεμόνες δαίμονες μεγαλαυχῆ
ἰόντ' αἰνέσατ' ἐκ δόμων, περσᾶν σουσιγενῆ
θεὸν πέμπετ' ἄνω, οἷον οὔπω
περσὶς αἶ' ἐκάλυψεν
ἦ φίλος ἀνήρ, ἦ φίλος ὄχθος,
φίλα γὰρ κέκευθεν ἤθη
ἀϊδωνεὺς δ' ἀναπομπὸς
ἀνίη δαρεῖον οἷον ἄνακτα δαρειάν, ἠέ.
οὔτε γὰρ ἄνδρας πότ' ἀπώλλυ
πολεμοφθόροισιν ἄταις
θεομήστωρ δ' ἐκικλήσκετο πέρσαις, θεομήστωρ
δ' ἔσκεν, ἐπεὶ στρατὸν εὖ ἐποδώκει ἠέ.
βαλλὴν ἀρχαῖος βαλλὴν ἴθι ἱκοῦ
ἔλθ' ἐπ' ἄκρον κόρυμβον ὄχθου κροκόβαπτον
ποδὸς εὔμαριν ἀείρων
βασιλείου τιάρας φάλαρον πιφαύσκων
βάσκε πάτερ ἄκακε δαρειὰν οἶ

ἐπίσταται βροτοῖσιν, ὡς ὅταν κλύδων
κακῶν ἐπέλθῃ πάντα δειμαίνειν φιλεῖ.
ὅταν δ' ὁ δαίμων εὐροῇ. πεποιθέναι
τὸν αὐτὸν αἰεὶ δαίμον' οὐριεῖν τύχης.
ἐμοὶ γὰρ ἤδη πάντα μὲν φόβου πλέα.
ἐν ὄμμασι τ' ἀνταῖα, φαίνεται θεῶν.
βοᾷ δ' ἐν ὠσὶ κέλαδος οὐ παιώνιος.
τοία κακῶν ἔκπληξις ἐκφοβεῖ φρένας.
τοιγὰρ κέλευθον τήν τ' ἄνευ ὀχημάτων,
χλιδῆς τε τῆς πάροιθεν ἐκ δόμων πάλιν.
ἐστειλάμην παιδὸς πατρὶ πρευμενεῖς χοὰς
φέρουσ' ἅπερ νεκροῖσι μειλικτήρια.
βοός τ' ἀφ' ἁγνῆς λευκὸν εὔποτον γάλα.
τῆς τ' ἀνθεμουργοῦ στάγμα παμφαὲς μέλι
λιβάσιν. ὑδρηλαῖς παρθένου πηγῆς μέτα.
ἀκήρατόν τε μητρὸς ἀγρίας ἄπο,
ποτὸν παλαιᾶς ἀμπέλου γάνος τόδε.
τῆς τ' αἰεὶ ἐν φύλλοισι θαλλούσης βίον,
ξανθῆς ἐλαίας καρπὸς εὐώδης παρά,
ἄνθη τε πλεκτὰ παμφόρου γαίας τέκνα.
ἀλλ' ὦ φίλοι χοαῖσι ταῖς δε νερτέρων
ὕμνους ἐπευφημεῖτε, τόν δε δαίμονα.
Δαρεῖον ἀνακαλεῖσθε, γαπότους δ' ἐγώ.
τιμὰς προπέμψω τάσδε νερτέροις θεοῖς.

Χο. βασίλεια γύναι πρέσβα πέρσαις
σύ τε πέμπε χοὰς θαλάμους ὑπὸ γῆς
ἡμεῖς δ' ὕμνοις αἰτησόμεθα
φθιμένων πομποὺς εὔφρονας εἶναι κατὰ γαίας.

νᾶες δ' ἀπώλεσαν ποτοῖ.
νᾶες πανωλέθροισιν ἐμβολαῖς
διὰ δ' ἰαόνων χέρας τυτθὰ δ' ἐκφυγεῖν.
ἄνακτ' αὐτῶν ὡς ἀκούομεν θρῄκης ἀνὰ πεδιήρεις
δυσχειμέρους τε κελεύθους.
τοὶ δ' ἄρα πρωτόμοροι φεῦ.
λειφθέντες πρὸς ἀνάγκαν ἠὲ
ἀκτὰς ἀμφὶ κυχρείας, ὀᾶ
στένε καὶ δακνάζου βαρὺ δ'
ἀμβόασον οὐράνι' ἄχη ὀᾶ.
τεῖνε δὲ δυσβάϊκτον βοᾶτιν τάλαιναν αὐδὰν
γναμπτόμενοι ἁλὶ δεινᾷ φεῦ.
σκύλλονται πρὸς ἀναύδων ἠὲ. ἠέ.
παίδων τᾶς ἀμιάντου ὀᾶ.
πενθεῖ δ' ἄνδρα δόμος στερηθείς.
τοκῆες δ' ἄπαιδες ἔῤῥανται
δαιμόνι' ἄχη ὀᾶ ὀδυρόμενοι γέροντες.
τὸ πᾶν δὴ κλύουσ' ἄλγος τοὶ δ' ἀνὰ γᾶν ἀσίαν δὴν
οὐκ ἔτι περσονομοῦνται οὐκέτι
δασμοφοροῦσι δεσποσύνοισιν ἀνάγκαις.
οὔτ' ἐς γᾶν προπίτνοντα
ἄρξονται, βασίλεια γὰρ διόλωλεν ἰσχὺς
οὐδέ τι γλῶσσα βροτοῖσιν
ἐν φυλακαῖς. λέλυται γὰρ λαὸς ἐλεύθερα βάζειν,
ὡς ἐλύθη ζυγὸν ἀλκᾶς.
αἱμαχθεῖσα δ' ἄρουρα, αἴαντος περικλύστα
νᾶσος, ἔχει τὰ περσῶν σώματα
ἄτ. φίλοι κακῶν μὲν, ὅς τις ἔμπειρος κυρεῖ.

ἐπίσταται

καὶ παῖδ' ἐάν περ δεῦρ' ἐμοῦ πρόσθεν μόλη.
παρηγορεῖτε, καὶ προπέμπετ' ἐς δόμους
μή δ' ἔτι πρὸς κακοῖσι προσθῆτε κακόν.

Χο. ὦ ζεῦ βασιλεῦ, νῦν περσῶν
τῶν μεγαλαύχων καὶ πολυάνδρων
στρατιὰν ὀλέσας,
ἄστυ τὸ σούσων ἠδ' ἐκβατάνων
πένθει δνοφερῷ κατέκρυψας,
πολλαὶ δ' ἁπαλαῖς χερσὶ καλύπτρας
κατερεικόμεναι, διὰ μυδαλέοις
δάκρυσι κόλπους τέγγουσ' ἄλγοις μετέχουσαι.
αἱ δ' ἁβρογόοι περσίδες ἀνδρῶν
ποθέουσαι ἰδεῖν ἀρτιζυγίαν.
λέκτρων τ' εὐνὰς ἁβροχίτωνας
χλιδανῆς ἥβης τέρψιν ἀφεῖσαι,
πενθοῦσι γόοις ἀκορεστοτάτοις.
κἀγὼ δὲ μόρον τῶν οἰχομένων
αἴρω δοκίμως πολυπενθῆ.
νῦν γὰρ δὴ πρόπασα μὲν στένει.
γαῖ' ἀσιὰς ἐκκενουμένα.
ξέρξης μὲν γὰρ ἄγαγεν ποποῖ.
ξέρξης δ' ἀπώλεσεν τοτοῖ.
ξέρξης δὲ πάντ' ἐπέσπε δυσφρόνως.
βαρίδεσσι ποντίαις οὔτι ποτε δαρεῖος μὲν
τότ' ἐβλάβη. ἐπῆν τόξαρχος πολίταις
σουσίδος φίλος ἄκτωρ. πεζούς τε γὰρ καὶ θαλασσίους
αἱ δ' ὁμόπτεροι κυανώπιδες
νᾶες μὲν ἄγαγον ποποῖ.

ςρατὸς περᾷ κρυσταλλοπῆγα διὰ πόρον.
χ' ὥς τις μὲν ἡμῶν πρὶν σκεδασθῆναι θεοῦ
ἀκτῖνας ὡρμήθη; σεσωσμένος κυρεῖ.
φλέγων γὰρ αὐγαῖς λαμπρὸς ἡλίου κύκλος,
μέσον πόρον διῆκε θερμαίνων φλογί.
πῖπτον δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν, εὐτυχὴς δέ τοι,
ὅς τις τάχιστα πνεῦμ' ἀπέρρηξεν βίου.
ὅσοι δὲ λοιποὶ κἄτυχον σωτηρίας
θρήκην περάσαντες, μόλις πολλῷ πόνῳ.
ἥκουσιν ἐκφυγόντες, οὐ πολλοί τινες
ἐφ' ἑστιοῦχον γαῖαν. ὡς στένειν πόλιν
περσῶν ποθοῦσαν φιλτάτην ἥβην χθονός
ταῦτ' ἔστ' ἀληθῆ. πολλὰ δ' ἐκλείπω λέγων,
κακῶν. ἃ πέρσαις ἐγκατέσκηψε θεός.
χο. ὦ δυσπόνητε δαῖμον ὡς ἄγαν βαρὺς.
9 ποδοῖν ἐνήλου, παντὶ περσικῷ γένει.
ἀτ. οἲ ἐγὼ τάλαινα διαπεπραγμένου στρατοῦ.
ὦ νυκτὸς ὄψις ἐμφανὴς ἐνυπνίων.
ὡς κάρτα μοι σαφῶς ἐδήλωσας κακά.
ὑμεῖς δὲ φαύλως αὐτ' ἄγαν ἐκρίνατε.
ὅμως δ' ἐπειδὴ τῇ δ' ἐκύρωσεν φάτις,
ὑμῶν θεοῖς μὲν πρῶτον εὔξασθαι θέλω.
ἔπειτα γῆ τε, καὶ φθιτοῖς δωρήματα
ἥξω λαβοῦσα πέλανον ἐξ οἴκων ἐμῶν.
ἐπίσταμαι μὲν ὡς ἐπεξειργασμένας
ἀλλ' ἐς τὸ λοιπὸν εἴ τι δὴ λῷον πέλει
ὑμῖν δὲ χρὴ 'πὶ τοῖς δὲ τοῖς πεπραγμένοις
πιστοῖς γε πιστὰ ξυμφέρειν βουλεύματα

καὶ

πέρσας. πικρὰν δὲ παῖς ἐμὸς τιμωρίαν
κλεινῶν ἀθηνῶν εὗρε, κοὐκ ἀπήρκεσεν
οὓς πρόσθε μαραθὼν βαρβάρων ἀπώλεσεν.
ὧν ἀντίποινα παῖς ἐμὸς πράξειν δοκῶν,
τοσόνδε πλῆθος πημάτων ἐπέσπασε,
σὺ δ' εἰπὲ νεῶν, αἳ πεφεύγασι, μόρον.
ποῦ τίς δ' ἔλειπες οἶσθα σημῆναι τορῶς;
ἀγ. ναῶν γε ταγοὶ τῶν λελειμμένων σύδην.
κατ' οὖρον οὐκ εὔκοσμον αἴρονται φυγήν.
στρατὸς δ' ὁ λοιπὸς ἔν τε βοιωτῶν χθονὶ
διώλυθ' οἱ μὲν ἀμφὶ κρηναῖον γάνος
δίψει πονοῦντες, οἱ δ' ὑπ' ἄσθματος κενοὶ
διεκπερῶμεν, ἔς τε φωκέων χθόνα.
καὶ δωρίδ' αἶαν μηλιᾶ τε κόλπον, οὗ
σπερχειὸς ἄρδει πεδίον εὐμενεῖ ποτῷ.
κἀντεῦθεν ἡμᾶς γῆς ἀχαιΐδος πέδον
καὶ θεσσαλῶν πόλισμ' ὑπεσπανισμένους
βορᾶς ἐδέξαντ', ἔνθα δὴ πλεῖστοι θάνον
δίψη τε λιμῷ τ', ἀμφότερα γὰρ ἦν τάδε.
μαγνητικὴν δὲ γαῖαν, ἠδὲ μακεδόνων
χώραν ἀφικόμεσθ', ἐπ' ἀξιοῦ πόρον.
βόλβης θ' ἕλειον δόνακα, πάγγαιόν τ' ὄρος.
ἠδωνίδ' αἶαν, νυκτὶ δ' ἐν ταύτῃ θεὸς,
χειμῶν' ἄωρον ὦρσε, πήγνυσι δὲ πᾶν
ῥέεθρον στρυμόνος ἁγνοῦ, θεοὺς δέ τις
τὸ πρὶν νομίζων οὐδαμοῦ, τότ' εὔχετο
λιταῖσι, γαῖαν οὐρανόν τε, προσκυνῶν.
ἐπεὶ δὲ πολλὰ θεοκλυτῶν ἐπαύσατο.

ἄτ. οἲ 'γὼ τάλαινα συμφορᾶς κακῆς φίλοι.
ποίῳ δὲ μόρῳ τούσδε φὴς ὀλωλέναι;
ἄγ. νῆσός τίς ἐστι πρόσθε σαλαμῖνος τόπων
βαιὰ δύσορμος ναυσὶν, ἣν ὁ φιλόχορος
πὰν ἐμβατεύει, ποντίας ἀκτῆς ἔπι.
ἐνταῦθα πέμπει τούσδ'. ὅπως ὅτ' ἂν νεῶν
φθαρέντες ἐχθροὶ νῆσον ἐκσωζοίατο,
κτείνειεν εὐχείρωτον ἑλλήνων στρατόν.
φίλοισ δ' ὑπεκσώζοιεν ἐναλίων πόρον.
κακῶς τὸ μέλλον ἱστορῶν, ὡς γὰρ θεὸς
ναῶν ἔδωκε κῦδος ἕλλησιν μάχης,
αὐθημερὸν φράξαντες εὐχάλκοις δέμας
ὅπλοισι ναῶν ἐξέθρωσκον, ἀμφὶ δὲ
κυκλοῦντο πᾶσαν νῆσον, ὥς τ' ἀμηχανεῖν
ὅποι τράποιντο, πολλὰ μὲν ἐκ χερῶν
πέτροισιν ἠράσσοντο, τοξικῆς τ' ἄπο
θώμιγγος ἰοὶ προσπίτνοντες ὤλλυσαν.
τέλος δ' ἐφορμηθέντες ἐξ ἑνὸς ῥόθου
παίουσι, κρεωκοποῦσι, δυστήνων μέλη.
ἕως ἁπάντων ἐξαπέφθειραν βίον.
ξέρξης δ' ἀνῴμωξε κακῶν ὁρῶν βάθος.
ἕδραν γὰρ εἶχε παντὸς εὐαγῆ στρατοῦ
ὑψηλὸν ὄχθον ἄγχι πελαγίας χθονός.
ῥήξας δὲ πέπλους, κ' ἀνακωκύσας λιγὺ,
πεζῷ παραγγείλας ἄφαρ στρατεύματι
ἵησ' ἀκόσμῳ ξὺν φυγῇ, τοιάνδε σοι
πρὸς τῇ πάροιθεν συμφορὰν πάρα στένειν,
ἄτ. ὦ στυγνὲ δαῖμον, ὡς ἄρ' ἔψευσας φρενῶν
πέρσας.

ἑλληνικαί τε νῆες οὐκ ἀφραδμόνως
κύκλῳ πέριξ ἔθεινον, ὑπτιοῦτο δὲ
σκάφη νεῶν. θάλασσα δ᾽ οὐκ ἔτ᾽ ἦν ἰδεῖν.
ναυαγίων πλήθουσα καὶ φόνου βροτῶν,
ἀκταὶ δὲ νεκρῶν, χοιράδες τ᾽ ἐπλήθυον.
φυγῇ δ᾽ ἀκόσμως πᾶσα ναῦς ἠρέσσετο.
ὅσαι περ ἦσαν βαρβάρων στρατεύματος:
τοὶ δ᾽ ὥς τε θύννους ἤ τιν᾽ ἰχθύων βόλον
ἀγαῖσι κωπῶν, θραύμασιν τ᾽ ἐρειπίων
ἔπαιον, ἐῤῥάχιζον, οἰμωγὴ δ᾽ ὁμοῦ
κωκύμασι κατεῖχε πελαγίαν ἅλα.
ἕως κελαινῆς νυκτὸς ὄμμ᾽ ἀφείλετο.
κακῶν δὲ πλῆθος, οὐδ᾽ ἂν εἰ δέκ᾽ ἤματα
στοιχηγοροίην, οὐκ ἂν ἐκπλήσαιμί σοι.
εὖ γὰρ τόδ᾽ ἴσθι μὴ δ᾽ ἂν ἡμέρᾳ μιᾷ
πλῆθος τοσουτάριθμον ἀνθρώπων θανεῖν.
ἄτ. αἲ αἲ κακῶν δὴ πέλαγος ἔῤῥωγεν μέγα.
πέρσαις τε καὶ πρόπαντι βαρβάρων γένει.
ἄγ. εὖ νῦν τόδ᾽ ἴσθι μηδέπω μεσοῦν κακῶν,
τοιάδ᾽ ἐπ᾽ αὐτοῖς ἦλθε συμφορὰ πάθους,
ὡς τοῖσδε καὶ δὶς ἀντισηκῶσαι ῥοπῇ.
ἄτ. καὶ τίς γένοιτ᾽ ἂν τῆσδε τ᾽ ἐχθίων τύχη.
λέξον τίν᾽ αὖ φὴς τήνδε συμφορὰν στρατῷ
ἐλθεῖν κακῶν ῥέπουσαν ἐς τὰ μάσσονα.
ἄγ. περσῶν ὅσοι περ ἦσαν ἀκμαῖοι φύσιν.
ψυχήν τ᾽ ἄριστοι καὶ εὐγένειαν εὐπρεπεῖς.
αὐτῷ τ᾽ ἄνακτι πίστιν ἐν πρώτοισ᾽ ἀεὶ
τεθνᾶσιν αἰσχρῶς δυσκλεεστάτῳ μόρῳ.

ἄτ. οἴ

μολπηδὸν ηὐφήμησεν, ὄρθιον δ' ἅμα
ἀντηλάλαξε νησιώτιδος πέτρας
ἠχώ. φόβος δὲ πᾶσι βαρβάροις παρῆν
γνώμης ἀποσφαλεῖσιν· οὐ γὰρ ὡς φυγῇ
παιᾶν' ἐφύμνουν σεμνὸν Ἕλληνες τότε.
ἀλλ' ἐς μάχην ὁρμῶντες εὐψύχῳ θράσει.
σάλπιγξ δ' ἀυτῇ πάντ' ἐκεῖν' ἐπέφλεγεν.
εὐθὺς δὲ κώπης ῥοθιάδος ξυνεμβολῇ
ἔπαισαν ἅλμην βρύχιον ἐκ κελεύσματος,
θοῶς δὲ πάντες ἦσαν ἐκφανεῖς ἰδεῖν.
7 τὸ δεξιὸν μὲν πρῶτον εὔτακτον κέρας
ἡγεῖτο κόσμῳ, δεύτερον δ' ὁ πᾶς στόλος
ἐπεξεχώρει, καὶ παρῆν ὁμοῦ κλύειν
πολλὴν βοήν. ὦ παῖδες Ἑλλήνων ἴτε.
ἐλευθεροῦτε πατρίδ', ἐλευθεροῦτε δὲ
παῖδας, γυναῖκας, θεῶν τε πατρῴων ἕδη,
θήκας τε προγόνων. νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγών.
καὶ μὴν παρ' ἡμῶν Περσίδος γλώσσης ῥόθος
ὑπηντίαζε, κοὐκ ἔτ' ἦν μέλλειν ἀκμή.
εὐθὺς δὲ ναῦς ἐννηὶ χαλκήρη στόλον
ἔπαισεν. ἦρξε δ' ἐμβολῆς Ἑλληνικὴ
ναῦς. κἀποθραύει πάντα Φοινίσσης νεὼς
κόρυμβ'. ἐπ' ἄλλην δ' ἄλλος ἴθυνεν δόρυ.
τὰ πρῶτα μὲν οὖν ῥεῦμα Περσικοῦ στρατοῦ
ἀντεῖχεν· ὡς δὲ πλῆθος ἐν στενῷ νεῶν
ἤθροιστ', ἀρωγὴ δ' οὔτις ἀλλήλοις παρῆν,
αὐτοὶ δ' ὑφ' αὑτῶν ἐμβολαῖς χαλκοστόμοις
παίοντ' ἔθραυον πάντα κωπήρη στόλον.

Ἑλληνικαί τε

ὁ δ᾽ εὐθὺς ὡς ἤκουσεν, οὐ ξυνεὶς δόλον
Ἕλληνος ἀνδρὸς, οὐδὲ τὸν θεῶν φθόνον.
πᾶσι προφωνεῖ τόνδε ναυάρχοις λόγον.
εὖτ᾽ αὖ φλέγων ἀκτῖσιν ἥλιος φλόγα
λήξῃ, κνέφας δὲ τέμενος αἰθέρος λάβῃ.
τάξαι νεῶν στῖφος μὲν ἐν στίχοις τρισὶν.
ἔκπλους φυλάσσειν, καὶ πόρους ἁλιρρόθους.
ἄλλας δὲ κύκλῳ νῆσον Αἴαντος πέριξ.
ὡς εἰ μόρον φεύξοινθ᾽ Ἕλληνες κακὸν,
ναυσὶ κρυφαίως δρασμὸν εὑρόντες τινὰ,
πᾶσι στέρεσθαι κρατὸς ἦν προκείμενον.
τοσαῦτ᾽ ἔλεξε, κάρθ᾽ ὑπ᾽ εὐθύμου φρενός.
οὐ γὰρ τὸ μέλλον ἐκ θεῶν ἠπίστατο.
οἱ δ᾽ οὐκ ἀκόσμως, ἀλλὰ πειθάρχῳ φρενὶ
δεῖπνον ἐπορσύνοντο, ναυβάτης τ᾽ ἀνὴρ
τροποῦτο κώπην σκαλμὸν ἀμφ᾽ εὐήρετμον.
ἐπεὶ δὲ φέγγος ἡλίου κατέφθιτο,
καὶ νὺξ ἐπῄει, πᾶς ἀνὴρ κώπης ἄναξ
ἐς ναῦν ἐχώρει, πᾶς θ᾽ ὅπλων ἐπιστάτης,
τάξις δὲ τάξιν παρεκάλει νεὼς μακρᾶς.
πλέουσι δ᾽, ὡς ἕκαστος ἦν τεταγμένος,
πάννυχοι δὴ διάπλουν καθίστασαν.
ναῶν ἄνακτες, πάντα ναυτικὸν λεών.
καὶ νὺξ ἐχώρει. κοὐ μάλ᾽ Ἑλλήνων στρατὸς
κρυφαῖον ἔκπλουν οὐδαμῆ καθίστατο.
ἐπεί γε μέντοι λευκόπωλος ἡμέρα
πᾶσαν κατέσχε γαῖαν εὐφεγγὴς ἰδεῖν
πρῶτον μὲν ἠχεῖ κέλαδος Ἑλλήνων πάρα

ἀτὰρ φράσον μοι τοῦτ' ἀναστρέψας πάλιν.
πόσον δὴ πλῆθος ἦν νεῶν ἑλληνίδων.
ὥστ' ἀξιῶσαι περσικῷ στρατεύματι.
μάχην συνάψαι ναΐοισιν ἐμβολαῖς.
ἄγ. πλήθους μὲν ἂν σάφ' ἴσθι ἕκατι βαρβάρων
ναυσὶ κρατῆσαι, καὶ γὰρ ἕλλησι μὲν ἦν
ὁ πᾶς ἀριθμὸς, ἐς τριακάδας δέκα
ναῶν δεκὰς δ' ἦν τῶνδε χωρὶς ἔκκριτος.
ξέρξῃ δὲ (καὶ γὰρ οἶδα) χιλιὰς μὲν ἦν
ὧν ἦγε πλῆθος, αἱ δ' ὑπέρκομποι τάχει
ἑκατὸν δὶς ἦσαν ἑπτά θ', ὧδ' ἔχει λόγος.
μή σοι δοκοῦμεν τῇδε λειφθῆναι μάχῃ.
ἀλλ' ὧδε δαίμων τις κατέφθειρε στρατόν.
τάλαντα βρίσας οὐκ ἰσοῤῥόπῳ τύχῃ.
ἄτ. θεοὶ πόλιν σώζουσι παλλάδος θεᾶς
ἔτ' ἆρ' ἀθηνῶν ἔστ' ἀπόρθητος πόλις.
ἄγ. ἀνδρῶν γὰρ ὄντων, ἕρκος ἐστὶν ἀσφαλές.
ἄτ. ἀρχὴ δὲ ναυσὶ συμβολῆς. τίς ἦν φράσον.
τίνες κατῆρξαν πότερον ἕλληνες μάχης.
ἢ παῖς ἐμὸς πλήθει καταυχήσας νεῶν.
ἄγ. ἦρξεν ὦ δέσποινα τοῦ παντὸς κακοῦ,
φανεὶς ἀλάστωρ ἢ κακὸς δαίμων ποθέν.
ἀνὴρ γὰρ ἕλλην ἐξ ἀθηναίων στρατοῦ.
ἐλθὼν ἔλεξε παιδὶ σῷ ξέρξῃ τάδε.
ὡς εἰ μελαίνης νυκτὸς ἵξεται κνέφας
ἕλληνες οὐ μενοῖεν, ἀλλὰ σέλμασιν
νεῶν ἐπανθορόντες ἄλλος ἄλλοσε,
δρασμῷ κρυφαίῳ βίοτον ἐκσωσοίατο.

ὁ δ'

πήδημα κοῦφον ἐκ νεὼς ἀφήλατο.
τενέτων τ' ἄριστος βακτρίων ἰθαιγενής.
θαλασσόπληκτον νῆσον αἴαντος πολεῖ.
λίλαιος ἀρσάμης τε κἀργήστης τρίτος,
οἵδ' ἀμφὶ νῆσον τὴν πελειοθρέμμονα, ἄγ.
νικώμενοι κύρισσον ἰσχυρὰν χθόνα,
πηγαῖς τε νείλου γείτονος αἰγυπτίου,
ἀρκτεὺς, ἀδεύης. καὶ φρεσσεύης τρίτος,
καὶ φαρνοῦχος, οἵ τε νεὼς ἐκ μιᾶς πέσον.
χρυσεὺς μέταλλος μυριόνταρχος θανὼν.
ἵππου μελαίνης ἡγεμὼν τρισμυρίας.
πυρρὰν ζαπληθῆ δάσκιον γενειάδα.
ἔτεγγ' ἀμείβων χρῶτα πορφυρέᾳ βαφῇ.
καὶ μάγος ἄραβος. ἀρτάβης τε βάκτριος.
σκληρᾶς μέτοικος γῆς ἐκεῖ κατέφθιτο. ἄτ.
ἄμιστρις ἀμφιστρεύς τε πολύπονον δόρυ
νωμῶν, ὅ τ' ἐσθλὸς ἀριόμαρδος σάρδεσι ἄγ.
πένθος παρασχὼν σεισάμης, ὁ μύσιος. ἄτ.
θάρυβις τε πεντήκοντα, πεντάκις νεῶν
ταγός. γένος λυρναῖος εὐειδὴς ἀνήρ.
κεῖται θανὼν δείλαιος οὐ μάλ' εὐτυχῶν. ἄγ.
συεννεσίς τε πρῶτος εἰς εὐψυχίαν.
κιλίκων ἄπαρχος εἷς ἀνὴρ πλεῖστον πόνον
ἐχθροῖς παρασχὼν, εὐκλεῶς ἀπώλετο.
τοιῶνδέ γ' ἀρχόντων νῦν ὑπεμνήσθην πέρι.
πολλῶν παρόντων δ' ὀλίγ' ἀπαγγέλλω κακά.
ἄτ. αἶ αἶ κακῶν ὕψιστα δὴ κλύω τάδε.
αἴσχη τε πέρσαις καὶ λιγέα κωκύματα.

ἀτάρ

χο. ὀτοτοιτοὶ φίλων ἁλίδονα σώματα
πολυβαφῆ κατθανόντα λέγεις φέρεσθαι
πλαγκτοῖς ἐν διπλάκεσιν.
ἄγ. οὐδὲν γὰρ ἤρκει τόξα, πᾶς δ' ἀπώλλυτο
στρατὸς δαμασθεὶς ναΐοισιν ἐμβολαῖς.
χο. ἴυζ' ἄποτμον βοὰν δυσαιανῆ πέρσαις
δαΐοις, ὡς πάντα παγκάκως
ἔθεσαν, αἲ αἲ στρατοῦ φθαρέντος.
ἄγ. ὦ πλεῖστον ἔχθος ὄνομα σαλαμῖνος κλύειν.
φεῦ τῶν ἀθηνῶν, ὡς στένω μεμνημένος.
χο. στυγναὶ δ' ἀθᾶναι δαΐοις μεμνῆσθαί τοι πάρα.
ὡς πολλὰς περσίδων μάταν
ἔκτισαν εὔνιδας ἠδ' ἀνάνδρους,
ἄτ. σιγῶ πάλαι δύστηνος. ἐκπεπληγμένη
κακοῖς. ὑπερβάλλει γὰρ ἥδε συμφορά.
τὸ μήτε λέξαι, μήτ' ἐρωτῆσαι πάθη.
" ὅμως δ' ἀνάγκη πημονὰς βροτοὺς φέρειν
" θεῶν διδόντων. πᾶν δ' ἀναπτύξας πάθος
λέξον καταστὰς εἰ στένεις κακοῖς ὅμως.
τίς οὐ τέθνηκε; τίνα δὲ καὶ πενθήσομεν
τῶν ἀρχελάων, ὅς τ' ἐπὶ σκηπτουχίᾳ
ταχθεὶς, ἄναρχον τάξιν ἠρήμου θανών.
ἄγ. ξέρξης μὲν αὐτὸς ζῇ τε, καὶ φάος βλέπει.
ἄτ. ἐμοῖς μὲν εἶπας δώμασι φάος μέγα.
καὶ λευκὸν ἦμαρ νυκτὸς ἐκ μελαγχείμου.
ἀρτεμβάρης δὲ μυρίας ἵππου βραβεὺς
στύφλους παρ' ἀκτὰς θείνεται σιληνίων.
χ' ὡ χιλίαρχος δαδάκης πληγῇ δορὸς

πήδημα

χο. ὥστε δαρεῖς πολλῶν τε, καὶ καλὸν φθεῖραι στρατόν.
ἀτ. δεινά τοι λέγεις ἰόντων τοῖς τεκοῦσι φροντίσαι.
χο. ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖν, εἴσῃ πάντα νημερτῆ λόγον.
τοῦδε γὰρ δράμημα φωτὸς περσικὸν πρέπει μαθεῖν.
καὶ φέρει σαφές τι πρᾶγος ἐσθλὸν ἢ κακόν,
ἀγ. ὦ γῆς ἁπάσης ἀσιάδος πολίσματα.
ὦ περσὶς αἶα καὶ πολὺς πλούτου λιμήν.
ὡς ἐν μιᾷ πληγῇ κατέφθαρται πολὺς
ὄλβος, τὸ δὲ περσῶν ἄνθος οἴχεται πεσόν.
ὤμοι. κακὸν μὲν πρῶτον ἀγγέλλειν κακά.
ὅμως δ' ἀνάγκη πᾶν ἀναπτύξαι πάθος·
στέργει γὰρ οὐδεὶς ἄγγελον κακῶν ἐπῶν.
πέρσαι, στρατὸς γὰρ πᾶς ὄλωλε βαρβάρων.
χο. αἴνια, αἴνια, κακὰ λυπρά, λυπρά.
νεότοκα καὶ δάϊα. αἶ αἶ
διαίνεσθε δάκρυσι πέρσαι, τὸ δ' ἄχος κλύοντες
ἀγ. ὡς πάντ' ἐς ἐκεῖνα διαπεπραγμένα.
κ' αὐτὸς δ' ἀέλπτως νόστιμον βλέπω φάος.
χο. ἢ μακροβίοτος ὅδε γέ τις αἰὼν ἐφάνθη.
γηραιοῖς ἀκούειν τόδε πῆμ' ἄελπτον.
ἀγ. καὶ μὴν παρών γε κοὐ λόγοισ' ἄλλων κλύων
πέρσαις, φράσαιμ' ἂν οἷ' ἐπορσύνθη κακά.
χο. ὀτοτοτοτοῖ τοὶ μάταν
τὰ πολλὰ βέλεα παμμιγῆ
γᾶς ἀπ' ἀσιάδος ἦλθ' ἐπ' αἶαν,
δίαν ἑλλάδα χώραν
ἀγ. πλήθουσι νεκρῶν δυσπότμως ἐφθαρμένων
σαλαμῖνος ἀκταί, πᾶς τε πρόσχωρος τόπος.

χο. ὀτο-

ὅτε θαρσοῦμεν· θεοὺς δὲ προστροπαῖς ἱκνουμένη,
εἴ τι φλαῦρον εἶδες, αἰτοῦ τὴν δ' ἀποτροπὴν τελεῖν
τὰ δ' ἀγάθ' ἐκτελῆ γενέσθαι σοί τε, καὶ τέκνοις σέθεν.
καὶ πόλει. φίλοις τε πᾶσι. δεύτερον δὲ χρὴ χοὰς
γῇ τε, καὶ φθιτοῖς χέασθαι, πρευμενῶς δ' αἰτοῦ τάδε
σὸν πόσιν Δαρεῖον, ὃν περ φὴς ἰδεῖν κατ' εὐφρόνην.
ἐσθλά σοι πέμπειν, τέκνῳ τε, γῆς ἔνερθεν ἐς φάος.
τἄμπαλιν δὲ τῶνδε, γαίᾳ κάτοχ' ἀμαυροῦσθαι σκότῳ.
ταῦτα θυμόμαντις ὤν σοι, πρευμενῶς παρῄνεσα.
εὖ δὲ πανταχῇ τελεῖν σοι τῶνδε κρίναμεν πέρι.
ἄτ. ἀλλὰ μὴν εὔνους γ' ὁ πρῶτος τῶνδ' ἐνυπνίων κριτὴς
παιδὶ, καὶ δόμοις ἐμοῖσι τήνδ' ἐκύρωσας φάτιν.
ἐκτελοῖτο δὲ τὰ χρηστὰ ταῦτα δ' ὡς ἐφίεσαι.
πάντα θήσομαι θεοῖσι, τοῖς τ' ἔνερθε γῆς φίλοις.
εὖτ' ἂν εἰς οἴκους μόλωμεν, κεῖνα δ' ἐκμαθεῖν θέλω.
ὦ φίλοι ποῦ τὰς ἀθήνας φασὶν ἱδρῦσθαι χθονός.
χο. τῆλε πρὸς δυσμαῖς. ἄνακτος ἡλίου φθινασμάτων.
ἀτ. ἀλλὰ μὴν ἵμειρ' ἐμὸς παῖς, τήνδε θηρᾶσαι πόλιν.
χο. πᾶσα γὰρ γένοιτ' ἂν ἑλλὰς βασιλέως ὑπήκοος.
ἄτ. ὧδέ τις πάρεστιν αὐτοῖς ἀνδροπληθεία στρατοῦ.
χο. καὶ στρατὸς τοιοῦτος, ἔρξας δὴ μήδους πλεῖστα κακά.
ἄτ. καὶ τί πρὸς τούτοις ἄλλο πλοῦτος ἐξαρκὴς δόμοις,
χο. ἀργύρου πηγή τις αὐτοῖς ἐστιν θησαυρὸς χθονός.
ἄτ. πότερα γὰρ τοξουλκὸς αἰχμὴ διὰ χερὸς πίπτει;
χο. οὐδαμῶς. ἔχει σταδαῖα, καὶ φεράσπιδες χέρες.
ἄτ. τίς δὲ ποιμάνωρ ἔπεστι κἀπιδεσπόζει στρατῷ
χο. οὔτινος δοῦλοι κέκληνται φωτὸς, οὐδ' ὑπήκοοι.
ἄτ. πῶς ἂν οὖν μένοιεν ἄνδρας πολεμίους ἐπήλυδας.

τεύχειν ἀλλήλοισι, παῖς δ' ἐμὸς ἰδὼν μαθὼν,
κατεῖχε, καὶ πραΰνει, ἅρμασι δ' ὕπο,
ζεύγνυσιν αὐτῷ, καὶ λέπαδν' ἐπ' αὐχένων
τίθησι, χ' ἡ μὲν τῇ δ' ἐπυργοῦτο στολῇ.
ἐν ἡνίαισι δ' εἶχεν εὔαρκτον στόμα.
ἡ δ' ἐσφάδαζε. καὶ χεροῖν ἐν τῇ δίφρον
διασπαράττει, καὶ ξυναρπάζει βία
ἄνευ χαλινῶν, καὶ ζυγὸν θραύει μέσον.
πίπτει δ' ἐμὸς παῖς, καὶ πατὴρ παρίσταται.
Δαρεῖος οἰκτείρων σφέ, τὸν δ' ὅπως ὁρᾷ
ξέρξης. πέπλους ῥήγνυσιν ἀμφὶ σώματι.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ νυκτὸς εἰσιδεῖν λέγω.
ἐπεὶ δ' ἀνέστην, καὶ χεροῖν καλλιρρόου
ἔψαυσα πηγῆς, σὺν θυηπόλῳ χερὶ
βωμῷ προσέστην, ἀποτρόποισι δαίμοσι,
θέλουσα θῦσαι πέλανον ὧν τέλη τάδε.
ὁρῶ δὲ φεύγοντ' αἰετὸν πρὸς ἐσχάραν
φοίβου, φόβῳ δ' ἄφθογγος ἐστάθην φίλοι.
μεθύστερον δὲ κίρκον εἰσορῶ δρόμῳ
πτεροῖς ἐφορμαίνοντα, καὶ χηλαῖς κάρα.
τίλλονθ', ὁ δ' οὐδὲν ἄλλο
ἢ πτήξας, δέμας παρεῖχε.
ταῦτ' ἔμοιγε δείματ' ἔστ' ἰδεῖν.
ὑμῖν δ' ἀκούειν, εὖ γὰρ ἴστε παῖς ἐμὸς
πράξας μὲν εὖ, θαυμαστὸς ἂν γένοιτ' ἀνήρ.
κακῶς δὲ πράξας, οὐχ ὑπεύθυνος πόλει.
σωθεὶς δ' ὁμοίως τῆσδε κοιρανεῖ χθονός.
Χο. οὔτε βουλόμεθα μᾶτερ οὔτ' ἄγαν φοβεῖν λόγοις,

ἐμαυτῆς οὐδαμῶς οὖσ' ἀδείμαντος
3 φίλοι. μὴ μέγας πλοῦτος κονίσας οὖδας
ἀντρέψῃ ποδὶ ὄλβον. ὃν δαρεῖος ἦρεν
οὐκ ἄνευ θεῶν τινός.
ταῦτά μοι διπλῆ μέριμν' ἄφραστός ἐστιν ἐν φρεσίν.
μήτε χρημάτων ἀνάνδρων πλῆθος ἐν τιμῇ σέβειν.
μήτ' ἀχρημάτοισι λάμπειν φῶς ὅσον σθένος πάρα.
ἔστι γὰρ πλοῦτός γ' ἀμεμφής, ἀμφὶ δ' ὀφθαλμοῖς φό
ὄμμα γὰρ δόμων νομίζω δεσπότου παρουσίαν. (βος
πρὸς τάδ' ὡς οὕτως ἐχόντων τῶνδε σύμβουλοι λόγου
τοῦ δέ μοι γένεσθε πέρσαι γηραλαία πιστώματα.
πάντα γὰρ τὰ κεδνά ἐν ὑμῖν ἐστί μοι βουλεύματα.
Χο. εὖ τόδ' ἴσθι γῆς ἄνασσα τῆσδε, μή σε δὶς φράσαι,
μήτ' ἔπος μήτ' ἔργον ὡς ἂν δύναμις ἡγεῖσθαι θέλει,
εὐμενεῖς γὰρ ὄντας ἡμᾶς τῶνδε συμβούλους καλεῖς.
Ἄτ. πολλοῖς μὲν αἰεὶ νυκτέροις ὀνείρασι
ξύνειμ', ἀφ' οὗ περ παῖς ἐμὸς στείλας στρατόν.
ἰαόνων γῆν οἴχεται πέρσαι θέλων.
ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδ' ἐναργὲς εἰδόμην,
ὡς τῆς πάροιθεν εὐφρόνης, λέξω δέ σοι.
ἐδοξάτην μοι δύο γυναῖκ' εὐείμονε.
ἡ μὲν πέπλοισι περσικοῖς ἠσκημένη,
ἡ δ' αὖτε δωρικοῖσιν, εἰς ὄψιν μολεῖν.
μεγέθει τε τῶν νῦν ἐκπρεπεστάτα πολὺ
κάλλει τ' ἀμώμω, καὶ κασιγνήτα γένους
ταὐτοῦ, πάτραν δ' ἔναιον, ἡ μὲν ἑλλάδα
κλήρω λαχοῦσα γαῖαν, ἡ δὲ βάρβαρον.
τούτω στάσιν τιν' ὡς ἐγὼ δόκουν ὁρᾶν,

ἀμφοτέρας ἅλιον πρῶνα κοινὸν
αἴας, λέκτρα δ' ἀνδρῶν πόθῳ
πίμπλαται δακρύμασι.
περσίδες δ' ἀκροπενθεῖς,
ἑκάστη πόθῳ φιλάνορι τὸν αἰχμήεντα
θοῦρον εὐνατῆρ' προπεμψαμένα,
λείπεται μονόζυξ.
ἀλλ' ἄγετ' ὦ πέρσαι, τόδ' ἐνεζόμενοι στέγος ἀρχαῖον
φροντίδα κεδνὴν, καὶ βαθύβουλον
θώμεθα, χρεία δὲ προσήκει.
πῶς ἄρα πράσσει ξέρξης βασιλεὺς
δαρειογενὴς τὸ πατρωνύμιον γένος ἀμέτερον.
πότερον τόξου ῥῦμα τὸ, νικῶν,
ἢ δορικράνου λόγχης ἰσχὺς κεκράτηκεν.
ἀλλ' ἥδε θεῶν ἴσον ὀφθαλμοῖς
φάος ὁρμᾶται μήτηρ βασιλέως.
βασίλεια δ' ἐμὴ, προσπίτνω,
καὶ προσφθόγγοις δὲ χρεὼν αὐτὴν
πάντας μύθοισι προσαυδᾶν.

Χο. ὦ βαθυζώνων ἄνασσα περσίδων ὑπερτάτη
μῆτερ ἡ ξέρξου γηραιὰ, χαῖρε δαρείου γύναι
θεοῦ μὲν εὐνάτειρα περσῶν, θεοῦ δὲ μήτηρ ἔφυς.
εἴ τι μὴ δαίμων παλαιὸς νῦν μεθέστηκε στρατοῦ.

ἄτ. ταῦτα δὴ λιποῦσ' ἱκάνω
χρυσεοστόλμους δόμους, καὶ τὸ δαρείου τε
κἀμὸν κοινὸν εὐνατήριον.
καί με καρδίαν ἀμύσσει φροντίς.
ἐς δ' ὑμᾶς ἐρῶ μῦθον.

στρατὸς, ἀλκίφρονά τε λεώς·
δολόμητιν δ' ἀπάταν θεοῦ
τίς ἀνὴρ θνατὸς ἀλύξει;
τίς ὁ κραιπνῷ ποδὶ πηδήματος
εὐπετέος ἀνάσσων, φιλόφρων γὰρ
σαίνουσα τὸ πρῶτον παράγει,
βροτὸν εἰς ἀρκύστατα, τόθεν οὐκ ἔστιν ὑπὲρθεν
ἀλύξαντα φυγεῖν,
θεόθεν γὰρ κατὰ μοῖρ' ἐκράτησε τὸ παλαιόν.
ἐπέσκηψε δὲ πέρσαις
πολέμους πυργοδαΐκτους
διέπειν, ἱπποχάρμας τε κλόνους.
πόλεών τ' ἀναστάσεις.
ἔμαθον δ' εὐρυπόροιο θαλάσσας
πολιαινομένας πνεύματι λάβρῳ.
ἐσορᾶν πόντιον ἄλσος, πίσυνοι
λεπτοδόμοις πείσμασι λαοπόροις τε μηχαναῖς.
ταῦτά μοι μελαγχίτων φρὴν ἀμύσσεται
φόβῳ ὀὰ περσικοῦ στρατεύματος·
τοῦ δὲ μὴ πόλις πύθηται
κένανδρον μέγ' ἄστυ σουσίδος.
καὶ τὸ κισσίων πόλισμ' ἀντίδουπον ἔσεται.
ὀὰ τοῦτ' ἔπος γυναικοπληθὴς ἔσται ὅμιλος ἀπύων,
βυσσίνοις ἐν πέπλοις πέσῃ λακίς.
πᾶς γὰρ ἱππηλάτας τε καὶ πεδοστιβὴς λεὼς,
σμῆνος ὣς ἐκλέλοιπεν
μελισσᾶν, σὺν ὀρχάμῳ στρατοῦ.
τὸν ἀμφίζευκτον ἐξαμείψας·

ἀμφοτέρας

τὸ μαχαιροφόρον τ' ἔθνος, ἐκ πάσης
ἀσίας ἕπεται
δειναῖς βασιλέως ὑπὸ πομπαῖς.
τοιόνδ' ἄνθος περσίδος αἴας οἴχεται ἀνδρῶν.
οὓς πέρι πᾶσα χθὼν ἀσιῆτις
θρέψασα, πόθῳ στένεται μαλερῷ.
τοκέες τ' ἄλοχοί θ' ἡμερολεγδὸν,
τείνοντα χρόνον, τρομέονται,
πεπέρακε μὲν, ὁ περσέπτολις ἤδη
βασίλειος στρατὸς εἰς ἀντίπορον
γείτονα χθόνα λινοδέσμῳ
σχεδίᾳ πορθμὸν ἀμείψας
ἀθαμαντίδος ἕλλης πολύγομφον ἔρεισμα
ζυγὸν ἀμφιβαλὼν αὐχένι πόντου.
πολυάνδρου δ' ἀσίας θούριος ἄρχων
ἐπὶ πᾶσαν χώραν ποιμανόριον θεῖον ἐλαύνει.
διχόθεν, πεζονόμοις, ἔκ τε θαλάσσης,
ὀχυροῖσι πεποιθὼς στυφέλοις ἀφέταις,
χρυσογόνου γενεᾶς ἰσόθεος φώς.
κυάνεον δ' ὄμμασι λεύσσων,
φοινίου δέργμα δράκοντος.
πολυχείρ, καὶ πολυναύτης
σύριόν θ' ἅρμα διώκων,
ἐπάγει δουρικλύτοις ἀνδράσι
τοξόδαμνον ἄρη, δόκιμος δ' οὔτις ὑποστὰς
μεγάλῳ ῥεύματι φωτῶν ἐχυροῖς ἕρκεσιν
εἴργειν ἄμαχον κῦμα θαλάσσης.
ἀπρόσοιστος γὰρ ὁ περσῶν

φοβεροὶ μὲν ἰδεῖν, δεινοὶ δὲ μάχην. μαχεῖν
ψυχῆς ἀτλήμονι δόξῃ.
ἀρτεμβάρης θ' ἱππιοχάρμης, καὶ μασίστρης
ὅ, τε τοξοδάμας ἐσθλὸς, ἰμαῖος,
φαρανδάκης θ' ἵππων τ' ἐλατὴρ σωσθάνης.
ἄλλους δ' ὁ μέγας, καὶ πολυθρέμμων
νεῖλος ἔπεμψεν σουσισκάνης
πηγάς τ' ἀμφὶ αἰγυπτιογενὴς
ὅ, τε τῆς ἱερᾶς μέμφιδος ἄρχων,
μέγας ἀρσάμης, τάς τ' ὠγυγίους
θήβας ἐφέπων ἀριόμαρδος.
καὶ ἑλειοβάται ναῶν ἐρέται
δεινοὶ, πλῆθός τ' ἀνάριθμοι.
ἁβροδιαίτων δ' ἕπεται λυδῶν
ὄχλος. οἵ τ' ἐπίπαν ἠπειρογενὲς,
κατέχουσιν ἔθνος, τοὺς, μητραγαθὴς
ἀρκτεύς τ' ἀγαθὸς, βασιλεῖς διοπτοὶ.
καὶ πολύχρυσοι σάρδεις ἐπόχοις
πολλοῖς ἅρμασιν ἐξορμῶσι.
διῤῥυμά τε, καὶ τειῤῥυμα τέλη
φοβερὰν ὄψιν προσιδέσθαι.
ζυγὸν ἀμφιβαλεῖν δούλειον ἑλλάδ'.
στεῦται δ' ἱεροῦ τμώλου πελάται
μάρδων. θάρυβις λόγχης ἄκμονες
καὶ ἀκοντισταὶ μυσοὶ, βαβυλὼν
δ' ἡ πολύχρυσος πάμμικτον ὄχλον
πέμπει. σύρδην ναῶν τ' ἐπόχους.
καὶ τοξουλκῷ λήμματι πιστούς.

τὸ μα.

ΠΕΡΣΑΙ.

Τάδε μὲν περσῶν τῶν οἰχομένων
ἑλλάδ' ἐς αἶαν πιστὰ καλεῖται.
καὶ τῶν ἀφνεῶν, τῶν πολυχρύσων
ἑδράνων φύλακες κατὰ πρεσβείαν
οὓς αὐτὸς ἄναξ ξέρξης βασιλεὺς
δαρειογενὴς
εἵλετο χώρας ἐφορεύειν.
ἀμφὶ δὲ νόστῳ τῷ βασιλείῳ
καὶ πολυχρύσου στρατιᾶς ἤδη
κακόμαντις ἄγαν ὀρσολοπεῖται θυμὸς
ἔσωθεν. πᾶσα γὰρ ἰσχὺς ἀσιατογενὴς
οἴχωκε. νέον δ' ἄνδρα βαΰζει.
κοὔτε τις ἄγγελος, οὔτε τις ἱππεὺς
ἄστυ τὸ περσῶν ἀφικνεῖται.
οἵτε τὸ ἄστυ σούσων ἠδ' ἐκ βατάνων
εἰς τὸ παλαιὸν κίσσινον ἕρκος
προλιπόντες ἔβαν, οἱ μὲν ἐφ' ἵππων,
οἱ δ' ἐπὶ ναῶν πεζοί τε βάδην
πολέμου στῖφος παρέχοντες.
οἷος ἀμήστρης, ἠδ' ἀρταφρένης,
καὶ μεγαβάζης, ἠδ' ἀστάπης, ταγοὶ περσῶν.
βασιλεῖς βασιλέως ὕποχοι μεγάλου
σοῦνται στρατιᾶς πολλῆς ἔφοροι
τοξοδάμαντές τ', ἠδ' ἱπποβάται

ἀθηναίων, καὶ ῥήτορος, καὶ νῆας εἰπόντος ποιῆσαι καὶ ἀντιτάξασθαι πρὸς τὸν ξέρξην. οὐ καὶ γενομένου. περιεγένοντο αὐτοῦ. ὁ ἀπόλλων γὰρ τοῖς ἀθηναίοις μαντευομένοις, πῶς τῶν περσῶν περιγενήσονται, εἶπε, τείχη ξύλινα κατασκευάσαι. καὶ οὕτω περιγενέσθαι αὐτῶν. καὶ οἱ μὲν, τείχη ἔλεγον ποιῆσαι εἰς τὴν πόλιν ξύλινα ἀντὶ τῶν λιθίνων. ὁ δὲ θεμιστοκλῆς οὐχ οὕτως, ἀλλὰ νῆας εἶπε ποιῆσαι. αἳ πολλάκις διὰ τῶν οἰκείων τειχῶν σώζουσι τοὺς ἀνθρώπους. ἐπὶ μένωνος τραγῳδῶν αἰσχύλος, ἐνίκα φινεῖ, πέρσαις, γλαύκῳ, ποτνιεῖ, προμηθεῖ. τούτου τοῦ ξέρξου πατὴρ μὲν ἦν δαρεῖος, ὁ περσῶν βασιλεύς. μήτηρ δὲ ἄτοσσα. γίνωσκε δὲ ὅτι δαρεῖοι τρεῖς εἰσι. πρῶτος δὲ τούτων ὁ ὑστάσπης προκριθεὶς ὑπὸ τῶν περσῶν, καὶ βασιλεύσας αὐτῶν, ὃς ἦν καὶ ξέρξου πατὴρ τοῦ στρατεύσαντος ἐπὶ τοὺς ἕλληνας. δεύτερος δὲ ὁ ἀρταξέρξου πατὴρ, σύρος προσαγορευθεὶς, ἢ νόθος. ἔσχατος δὲ δαρεῖος ὁ ὑπ' ἀλεξάνδρου τοῦ φιλίππου ἀναιρεθείς. τινὲς δὲ καὶ τέταρτον δαρεῖον λέγουσιν εἶναι.

τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

Χορὸς γερόντων. Ἄτοσσα. Ἄγγελος. Εἴδωλον δαρείου. Ξέρξης. Προλογίζει ὁ χορός.

Αἰσχύλου

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΠΕΡΣΩΝ ΑΙΣΧΥΛΟΥ.

Γλαῦκος ἐν τοῖς παρ' αἰσχύλου μύθοις ἐκ τῶν φοινισσῶν φησὶ φρυνίχου τοὺς πέρσας παραπεποιῆσθαι. ἐκτίθησι δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ δράματος ταύτην. τάδ' ἐστὶ περσῶν τῶν πάλαι βεβηκότων. πλὴν ἐκεῖ, εὐνοῦχος ἐστὶν ἀγγέλλων ἐν ἀρχῇ τὴν τοῦ ξέρξου ἧτταν στρωννύς τε θρόνους τινὰς τοῖς τῆς ἀρχῆς παρέδροις. ἐνταῦθα δὲ προλογίζει χορὸς πρεσβυτῶν, τῶν δὲ χορῶν τὰ μὲν ἐστὶ παροδικά. ὡς ὅτε λέγει δι' ἣν αἰτίαν πάρεστιν. ὡς τὸ, τύελον οἶδμα λιποῦσα, τὰ δὲ στάσιμα. ὡς ὅταν ἵσταται, καὶ ἄρχεται τῆς συμφορᾶς τοῦ δράματος. τὰ δὲ κομματικὰ ὅτι λοιπὸν ἐν θρήνῳ γίνεται. καὶ ἔστι μὲν ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος περὶ τῷ τάφῳ δαρείου. ἡ δὲ ὑπόθεσις. ξέρξης στρατευσάμενος κατὰ τῆς ἑλλάδος μετὰ δυνάμεως πολλῆς. ἵππον μὲν ἄμετρον ἐπαγόμενος, ναῦς δὲ χιλίας διακοσίας ἑπτά. ἢ καὶ δεκατέσσαρας, καὶ πεζῇ μὲν ἐν πλαταιαῖς νικηθεὶς, ναυτικῇ δὲ ἐν σαλαμῖνι. καὶ διὰ θεσσαλίας φυγὼν, διεπεραιώθη εἰς τὴν ἀσίαν. ἰστέον δὲ ὅτι οἱ ἕλληνες τριακοσίας μόνον νῆας εἶχον. πρώτη ἔφοδος περσῶν ἡ ἐπὶ δαρείου ἐδυστύχησεν περὶ μαραθῶνα. δευτέρα ἡ ἐπὶ ξέρξου, περὶ σαλαμῖνα, καὶ πλαταιάς, τοῦ θεμιστοκλέους στρατηγοῦ ὄντος τότε τῶν

ἀθηναίων,

αἰ. παθὼν κακῶς, κακοῖσιν ἀντημείβετο.
κῆ. ἀλλ' εἰς ἅπαντας ἀνθ' ἑνὸς τόδ' ἔργον ἦν.
αἰ. ἔρις περαίνει μῦθον ὑστάτη θεῶν,
αἰ. ἐγὼ δὲ θάψω τόνδε, μὴ μακρηγόρει.
κῆ. ἀλλ' αὐτόβουλος ἴσθ', ἀπεννέπω δ' ἐγώ.
χο. φεῦ φεῦ ὦ μεγάλαυχοι, καὶ φθαρσιγενεῖς
κῆρες ἐριννύες, αἵτ' οἰδιπόδα
γένος ὠλέσατε πρυμνόθεν οὕτως,
αἰ. τί πάθω τί δὲ δρῶ. τί δὲ μήσωμαι,
πῶς ποῖς τολμήσω μή σε κλαίειν.
μήποτέ σε προπέμπειν ἐπὶ τύμβον.
ἀλλὰ φοβοῦμαι, κἀποτρέπομαι δεῖμα πολιτῶν.
ἡμ. σύ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων
τεύξῃ, κεῖνος δ' ὁ τάλας ἄγοος
μονόκλαυτον θρῆνον ἔχων ἀδελφῆς
εἶσι, τίς οὖν ταῦτα πείθοιτο.
αἰ. δράτω πόλις. καὶ μὴ δράτω
τοὺς κλαίοντας πολυνείκην.
ἡμεῖς μὲν γὰρ ἴμεν, καὶ συνθάψομεν.
αἵδε προπομποί καὶ γὰρ γενεᾷ
κοινὸν τόδ' ἄχθος, καὶ πόλις οὐκ ἄλλως
ἄλλοτ' ἐπαινεῖ, τὰ δίκαια.
ἡμ. ἡμεῖς δ' ἅμα τῷδ' ὡς πρός τὲ πόλις
καὶ τὸ δίκαιον ξυνεπαινεῖ.
μετὰ γὰρ μάκαρας καὶ διὸς ἰσχὺν
ὅδε καδμείων ἤρυξε πόλιν μὴ ἀνατραπῆναι.
μὴ δ' ἀλλοδαπῶν κύματι φωτῶν,
κατακλυσθῆναι τὰ μάλιστα.

ΥΠΟ.

ταφέντ' ἀτίμως τοὐπίτιμον λαβεῖν.
καὶ μήθ' ὁμαρτεῖν τυμβοχόα χειρώματα,
μήτ' ὀξυμόλποις προσσέβειν οἰμώγμασιν,
ἄτιμον εἶναι δ' ἐκφορᾶς φίλων ὕπο.
τοιαῦτ' ἔδοξε τῷδε καδμείων τέλει.
αν. ἐγὼ δὲ καδμείων προστάταις λέγω.
ἢν μή τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλῃ.
ἐγὼ σφε θάψω κἂν εἰς κίνδυνον βάλω.
θάψασ' ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν δ' οὐκ αἰσχύνομαι,
ἔχουσ' ἄπιστον τήνδ' ἀναρχίαν πόλει.
δεινὸν γὰρ τὸ κοινὸν σπλάγχνον, οὗ πεφύκαμεν,
μητρὸς ταλαίνης, κἀπὸ δυστήνου πατρός.
τοιγὰρ θέλουσ' ἄκοντι κοινώνει κακῶν
ψυχὴ θανόντι ζῶσα συγγόνῳ φρενί.
τούτου δὲ σάρκας, οὐδὲ κοιλογάστορες
λύκοι πάσονται, μὴ δοκησάτω τινί.
τάφον γὰρ αὐτῷ, καὶ κατασκαφὰς ἐγώ,
γυνή περ, τῶδε μηχανήσομαι
κόλπῳ φέρουσα βυσσίνου πεπλώματος.
καὐτὴ καλύψω. μὴ δέτω δόξῃ πάλιν,
θάρσει παρέσαι, μηχανὴ δραστήριος.
κη. αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τάδε.
αν. αὐδῶ σε μὴ περισσὰ κηρύσσειν ἐμοί.
κη. τραχύς γε μέντοι δῆμος ἐκφυγὼν κακά.
αν. τραχὺς, ἄθαπτος δ' οὗτος οὐ γενήσεται.
κη. ἀλλ' ὃν πόλις στυγεῖ, σὺ τιμήσεις τάφῳ,
αν. ἤδη τὰ τοῦδ' οὐ διατετίμηται θεοῖς,
κη. οὐ πρίν γε χώραν τήνδε κινδύνῳ βαλεῖν.

αν. ἐγὼ

αἰ. δορός γε τοῦδ' ἀντηρέτας.
ἰσ. ὀλοὰ λέγειν. αἰ. ὀλοὰ δ' ὁρᾶν.
ἰσ. ἰὼ ἰὼ πόνος. ὁ ἐφ' ἡμῖν ἐζημμένος
καὶ τῇ χθονὶ, πρὸ πάντων δ' ἐμοί.
αἰ. ἰὼ ἰὼ τὸ πρόσωτ' ἐμοί.
ἰσ. ἰὼ ἰὼ δυσπότμων κακῶν
ἄναξ ἐτεόκλεις ἀρχηγέτα.
αἰ. ἰὼ πολυστονώτατοι πάντων
ἰσ. ἰὼ ἰὼ δαιμονῶντος ἐν ἄτᾳ.
αἰ. ἰὼ ἰὼ ποῦ σφε θήσομεν χθονὸς
ἰσ. ἰὼ ἰὼ ὅπου τιμιώτατον
αἰ. ἰὼ ἰὼ πῆμα· πατρὶ πάρευνον.
κῆρ. δοκοῦντα καὶ δόξαντ' ἀπαγγέλλειν με χρὴ
16 δήμου προβούλοις τῆς δὲ καδμείας πόλεως.
ἐτεοκλέα μὲν τόνδ' ἐπ' εὐνοίᾳ χθονὸς
θάπτειν ἔδοξε γῆς φίλαις κατασκαφαῖς.
εἴργων γὰρ ἐχθροὺς θάνατον εἵλετ' ἐν πόλει.
ἱερῶν πατρώων δ' ὅσιος ὢν μομφῆς ἄτερ
τέθνηκεν, οὗπερ τοῖς νέοις θνήσκειν καλόν.
οὕτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπέσταλται λέγειν.
τούτου δ' ἀδελφὸν τόνδε πολυνείκους νεκρὸν
ἔξω βαλεῖν ἄθαπτον ἁρπαγὴν κυσίν,
ὡς ὄντ' ἀναστατῆρα καδμείων χθονὸς.
εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδὼν ἔστη δορὶ
τῷ τοῦδ' ἄγος δὲ καὶ θανὼν κεκτήσεται.
θεῶν πατρώων, οὓς ἀτιμάσας ὅδε
στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβαλὼν ᾕρει πόλιν
οὕτω πετεινῶν τόνδ' ὑπ' οἰωνῶν δοκεῖ

ταφέντ'.

αν. ἴτω δάκρυα. ἰσ. ἴτω γόος.
αν. πρόκεισαι κατακτάς
ἰσ. ἒ ἒ. αν. μαίνεται γόοισι φρήν.
ἰσ. ἐντὸς δὲ καρδία στένει.
αν. ἰὼ ἰὼ πολυδάκρυτε σύ.
ἰσ. σὺ δ᾽ αὖτε καὶ πανάθλιε.
αν. πρὸς φίλου γ᾽ ἔφθισο
ἰσ. καὶ φίλον ἔκτανες.
αν. διπλᾶ λέγειν. ἰσ. διπλᾶ δ᾽ ὁρᾶν.
αν. ἄχων τοίων τάδ᾽ ἐγγύθεν,
πέλας δ᾽ αἵδ᾽ ἀδελφαὶ ἀδελφεῶν.
ἰσ. ἰὼ ἰὼ μοῖρα βαρυδότειρα μογερά.
πότνιά τ᾽ οἰδίπου σκιά,
μέλαινά τ᾽ ἐριννὺς ἦ μεγασθενής τις εἶ.
ἒ ἒ. αν. δυσθέατα πήματ᾽ ἐδείξατ᾽ ἐκ φυγᾶς
ἰσ. οὐδ᾽ ἵκεθ᾽ ὡς κατέκτανε
αν. σωθεὶς δὲ πνεῦμ᾽ ἀπώλεσε.
ἰσ. ἀπώλεσε δῆτα. αν. καὶ τὸν τοῦδ᾽ ἐνόσφισεν.
αν. τάλαν γένος. αν. τάλαινα καὶ πάθεν.
ἰσ. δύστονα κήδε᾽ ὁμώνυμα
δίυγρα τριπάλτων πημάτων.
αν. ὀλοὰ λέγειν. ἰσ. ὀλοὰ δ᾽ ὁρᾶν.
αν. ἰὼ μοῖρα βαρυδότειρα μογερά.
πότνιά τ᾽ οἰδίπου σκιὰ μέλαινά τ᾽
ἐριννὺς, ἦ μεγασθενής τις εἶ.
ἰσ. σὺ τοίνυν οἶσθα διαπορῶν.
αν. σὺ δ᾽ οὐδὲν ὕστερος μαθών.
ἰσ. ἐπεὶ κατῆλθες ἐς πόλιν.

αν. δορὸς

ἡμ. ἐν δαΐδι δυσδαίμων σφιν ἁ τεκοῦσα
πρὸ πασᾶν γυναικῶν, ὁπόσαι
τεκνογόνοι κέκληνται.
παῖδα τὸν αὑτῆς πόσιν αὑτῇ θεμένη
τούσδ' ἔτεχ', οἱ δ' ὧδ' ἐτέλεσαν ὑπ' ἀλ-
ληλοφόνοισι χερσὶν ὁμοσπόροισιν.
ἡμ. ὁμόσποροι δῆτα καὶ πανώλεθροι,
διατομαῖς οὐ φίλαις ἔριδι μαινομένᾳ,
νείκεος ἐν τελευτᾷ.
πέπαυται δ' ἔχθος, ἐν δὲ γαίᾳ
ζωὰ φονορρύτῳ μέμικται.
κάρτα δ' εἰσ' ὅμαιμοι.
ἡμ. πικρὸς λυτὴρ νεικέων ὁ πόντιος
ξεῖνος ἐκ πυρὸς συθεὶς θηκτὸς σίδαρος.
πικρὸς δὲ χρημάτων κακὸς δατητὰς
ἄρης ἀρὰν πατρῴαν τιθεὶς ἀληθῆ.
ἡμ. ἔχουσι μοῖραν λαχόντες ὦ μέλεοι.
διοσδότων ἀχέων, ὑπὸ δὲ σώματι γᾶς.
πλοῦτος ἄβυσσος ἔσται.
ἡμ. ἰὼ πολλοῖς ἐπανθίσαντες πόνοισί γε δόμοι,
τελευταῖ δ' αἵδ' ἐπηλάλαξαν ἀραὶ
τὸν ὀξὺν νόμον τετραμμένον, παντρόπῳ φυγᾷ τοῦ (γένους
ἕστακε δ' ἄτας τρόπαιον ἐν πύλαις
ἐν αἷς ἐθείνοντο, καὶ δυοῖν κρατήσας
ἔληξε δαίμων, ἀντιγό. παιαθεὶς ἔπαισας.
ἰσ. σὺ δ' ἔθανες κατακτανών
αὐ. δορὶ δ' ἔκτανες. ἰσ. δορὶ δ' ἔθανες.
αὐ. μελεόπονος. ἰσ. μελεοπαθής

αὐ. ἴτω

ἡμ. πετυμμένοι δῆτα θ' ὁμοσπλάγχνων τε πλευρωμάτων
ἡμ. αἶ αἶ δαιμόνιοι αἶ αἶ δ' ἀντιφόνων θανάτων ἀραί.
ἡμ. διανταίαν λέγεις πλαγάν. ἡμιχό. δόμοισι
καὶ σώμασι πεπλαγμένους ἐννέπω.
ἡμ. ἀναυδάτω μένει ἀραίῳ τ' ἐκ πατρὸς
διχόφρονι πότμῳ.
ἡμ. διήκει δὲ καὶ πόλιν στόνος. στένουσι πύργοι
ἡμ. στένει πέδον φίλανδρον.
ἡμ. μενεῖ κτέανα τ' ἐπιγόνοις
δι' ὧν αἰνομόροις δι' ὧν νεῖκος ἔβα.
καὶ θανάτου τέλος.
ἡμ. ἐμοιράσαντο δ' ὀξυκάρδιοι.
κτήμαθ' ὥς τ' ἴσον λαχεῖν.
ἡμ. διαλλακτῆρι δ' οὐκ ἀμεμφία φίλοις
οὐδ' ἐπίχαρις ἄρης.
ἡμ. σιδαρόπλακτοι μὲν ὧδ' ἔχουσι,
σιδαρόπλακτοι δὲ τοὺς μένουσι
τάχ' ἄν τις εἴποι, τίνες
τάφων πατρῴων λαχαί;
ἡμ. δόμων μάλ' ἀχὼν ἐς αὐτοὺς προπέμπει
δαϊκτὴρ γόος τ' αὐτόστονος, αὐτοπήμων
δαΐφρων τ' οὐ φιλαγαθής,
δακρυχέων δ' ἐκ φρενὸς ἃ
κλαιομένας μου μινύθει
τοῖν δὲ δυοῖν ἀνάκτοιν.
ἡμ. πάρεστι δ' εἰπεῖν ἐπ' ἀθλίοισιν,
ὡς ἐρξάτην πολλὰ μὲν πολίτας.
ξένων τε πάντων στίχας πολυφθόρους

ἡμ. αἰ

πίτυλον. ὃς αἰεὶ δι' ἀχέροντ' ἀμείβεται.
τὰν ἄστονον μελάγκροκον ἄστολον θεωρίδα
τὰν ἀστιβῆ ἀπόλλωνι, τὰν ἀνάλιον
πάνδοκον εἰς ἀφανῆ τε χέρσον.
ἀλλὰ γὰρ ἥκουσ' αἵδ' ἐπὶ πρᾶγος
πικρὸν ἀντιγόνη τ' ἠδ' ἰσμήνη
θρῆνον ἀδελφοῖν οὐκ ἀμφιβόλως.
οἶμαι σφ' ἐρατῶν ἐκ βαθυκόλπων
στηθέων ἥσειν ἄλγος ἐπάξιον.
ἡμᾶς δὲ δίκη πρότερον φήμης
τὸν δυσκέλαδον ὕμνον ἐριννύος
ἰαχεῖν, ἀΐδα τ' ἐχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέλπειν.

ἡμ. ἰὼ δυσαδελφόταται πασῶν, ὁπόσαι
στρόφον ἐσθῆτα περιβάλλονται
κλαίω. στένομαι καὶ δόλος οὐδεὶς
μὴ κ' φρενὸς, ὀρθῶς μελιταίνειν.

ἡμ. ἰὼ ἰὼ δύσφρονες. φίλων ἄπιστοι.
καὶ κακῶν ἀτρύμονες πατρώους δόμους
ἑλόντες μέλεοι σὺν ἀλκᾷ.

ἡμ. μέλεοι δῆθ' οἳ μελέους θανάτους
εὕραντο δόμων ἐπὶ λύμῃ.

ἡμ. ἰὼ ἰὼ δομάτων ἐρειψίτοιχοι.
καὶ πικρᾶς μοναρχίας ἰδόντες. ἤδη διήλ-
λαχθε σιδάρῳ, οὐκ ἔτ' ἐπὶ φιλία
ἀλλ' ἐπὶ φόνῳ διεκρίθητε,
κάρτα δ' ἀληθῆ πατρὸς οἰδιπόδα κατεύγματα
πότνι' ἐριννὺς ἐπέκρανεν

ἡμ. δι' εὐωνύμων τετυμμένοι.

σκύθῃ σιδήρῳ, κτημάτων παμπησίαν.
ἕξουσι δ᾽ ἣν λάβωσιν ἐν τάφῳ χθονός.
πατρὸς κατ᾽ εὐχὰς δυσπότμους φορούμεναι.
πόλις σέσωσται. βασιλέοιν δ᾽ ὁμοσπόροιν
πέπωνται αἷμα γαῖ᾽ ὑπ᾽ ἀλλήλων φόνῳ,

Χο. ὦ μεγάλε Ζεῦ. καὶ πολιοῦχοι δαίμονες,
οἳ δὴ Κάδμου πύργοις τούσδε ῥύεσθε.
πότερον χαίρω, κἀπολολύξω πόλεως ἀσινεῖ
σωτῆρι, ἢ τοὺς μογεροὺς καὶ δυσδαίμονας,
ἀτέκνους κλαύσω πολεμάρχους.
οἳ δῆτ᾽ ὀρθῶς καὶ κατ᾽ ἐπωνυμίαν καὶ πολυνεικεῖς
ὤλοντ᾽ ἀσεβεῖ διανοίᾳ. ὦ μέλαινα καὶ τελεία
γένεος Οἰδίπου ἀρὰ, κακόν με καρδίᾳ τι περι-
πιτνεῖ κρύος, ἔτευξα τύμβῳ μέλος
ὡς θυὰς αἱματοσταγεῖς νεκροὺς κλύουσα δυσμόρους
θανόντας. ἦ δύσορνις ἅδε ξυναυλία δορός
οὐξέπραξεν, οὐδ᾽ ἀπεῖπε πατρόθεν εὐκταία φάτις.
βουλαὶ δ᾽ ἄπιστοι Λαΐου διήρκεσαν.
μέριμνα δ᾽ ἀμφὶ πόλιν καὶ θέσφατ᾽ οὐκ ἀμ-
βλωύεται.
ἰὼ πολύστονοι τόδ᾽ εἰργάσασθ᾽ ἄπιστον,
ἦλθε δ᾽ αἰακτὰ πήματ᾽ οὐ λόγῳ.
τὰ δ᾽ αὐτόδηλα. προῦπτος ἀγγέλου λόγος.
διπλαὶ μέριμναι διδυμανόρεα.
κάκ᾽ αὐτοφόνα. δίμοιρα τέλεια τάδε πάθη, τί φῶ
τί δ᾽ ἄλλο γ᾽ ἢ πόνοι δωμάτων ἐφέστιοι.
14 ἀλλὰ γόων ὦ φίλαι κατ᾽ οὖρον
ἐρέσσετ᾽ ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν

ἔφηκεν ἐπικότους τροφὰς, αἰαῖ, πικρογλώσσους ἀρὰς
καί σφε σιδαρονόμῳ διὰ χειρί ποτε λαχεῖν
κτήματα, νῦν δὲ τρέω μὴ τελέσῃ καμψίπους ἐρινύς.
ἀγ. θαρσεῖτε παῖδες μητέρων τεθραμμέναι.
13 πόλις πέφευγεν ἥδε δούλειον ζυγόν.
πέπτωκεν ἀνδρῶν ὀβρίμων κομπάσματα.
πόλις δ' ἐν εὐδίᾳ τε καὶ κλυδωνίου
πολλαῖσι πληγαῖς ἄντλον οὐκ ἐδέξατο.
στέγει δὲ πύργος, καὶ πύλας φερεγγύοις
ἐφραξάμεσθα μονομάχοισι προστάταις.
καλῶς δ' ἔχει τὰ πλεῖστ' ἐν ἓξ πυλώμασι,
τὰς δ' ἑβδόμας, ὁ σεμνὸς ἑβδομαγέτας
ἄναξ ἀπόλλων εἵλετ' οἰδίπου γένει,
κραίνων παλαιὰς λαΐου δυσβουλίας,
χο. τί δ' ἔστι πρᾶγος νεόκοτον πόλει καὶ πλέον.
ἀγ. πόλις σέσωσται, βασιλεῖς δ' ὁμόσποροι
ἄνδρες τεθνᾶσιν, ἐκ χειρῶν αὐτοκτόνων.
χο. τίνες; τί δ' εἶπας, παραφρονῶ φόβῳ λόγου.
ἀγ. φρονοῦσα νῦν ἄκουσον οἰδίπου γένος.
χο. οἲ 'γὼ τάλαινα. μάντις εἰμὶ τῶν κακῶν.
ἀγ. οὐδ' ἀμφιλέκτως νῦν κατεσποδημένοι,
χο. ἐκεῖθι κεῖσθον, βαρέα μὲν ὅμως φράσον.
ἀγ. οὕτως ἀδελφαῖς χερσὶν ἠναίροντ' ἄγαν.
χο. οὕτως ὁ δαίμων κοινὸς ἦν ἀμφοῖν ἅμα.
ἀγ. αὐτοὺς δ' ἀναλοῖ δῆτα δύσποτμον γένος,
τοιαῦτα χαίρειν καὶ δακρύεσθαι πάρα.
πόλιν μὲν εὖ πράσσουσαν, οἱ δ' ἐπιστάται
δισσὼ στρατηγὼ διέλαχον σφυρηλάτῳ.

σκύθῃ

Πυθικοῖς χρηστηρίοις θνήσκοντα
γέννας ἄτερ σώζειν πόλιν. κρατηθεὶς δ' ἐκ φίλων
ἐγείνατο μὲν μόρον αὐτῷ, (ἀβουλίαις
πατροκτόνον οἰδίποδα, ὅς τε μητρὸς
ἁγνὰν σπείρας ἄρουραν ἵν' ἐτράφη
ῥίζαν αἱματόεσσαν ἔτλα. παράνοια δ' συνάγαγε
νυμφίους φρενώλεις,
κακῶν δ' ὥσπερ θάλασσα κῦμ' ἄγει,
τὸ μὲν πίτνον, ἄλλο δ' ἀείρει
τρίχαλον. ὃ καὶ περὶ πρύμναν
πόλεως καχλάζει. μεταξὺ δ' ἀλκὰ
δι' ὀλίγου τείνει πύργος ἐν εὔρει.
δέδοικα δὲ σὺν βασιλεῦσι μὴ πόλις δαμασθῇ.
τέλειαι γὰρ παλαίφατοι ἀραὶ
βαρεῖαι καταλλαγαί, τὰ δ' ὀλοὰ
πελόμεν' οὐ παρέρχεται.
πρόπρυμναν δ' ἐκβολὰν φέρει
ἀνδρῶν ἀλφηστῶν ὄλβος ἄγαν παχυνθείς.
τίν' ἀνδρῶν γὰρ τόσον ἐθαύμασαν
θεοί, καὶ ξυνέστιοι πόλεως,
πολύβατός τ' αἰὼν βροτῶν,
ὅσον τότ' οἰδίπουν τίον, ἁναρπαξάνδραν
κῆρ' ἀφελόντα χώρας.
ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων ἐγένετο μέλεος ἀθλίων
γάμων, ἐπ' ἄλγει δυσφορῶν
μαινομένᾳ καρδίᾳ δίδυμα κάκ' ἐτέλεσε.
πατροφόνῳ χερὶ τῶν κρεισσόνων τέκνων
ἀπ' ὀμμάτων ἐπλάγχθη, τέκνοις δ' ἀραίας

χο. μὴ ἔλθῃς ὁδοὺς σὺ τὰς δ᾽ ἐφ᾽ ἑβδόμαις πύλαις.
ἐτ. τεθηγμένον τοί μ᾽ οὐκ ἀπαμβλυνεῖς λόγῳ.
χο. νίκην γε μέντοι, καὶ κακὴν τιμᾷ θεός.
ἐτ. οὐκ ἄνδρ᾽ ὁπλίτην τοῦτο χρὴ στέργειν ἔπος.
χο. ἀλλ᾽ αὐτάδελφον αἷμα δρέψασθαι θέλεις,
ἐτ. θεῶν διδόντων, οὐκ ἂν ἐκφύγοι κακά.
χο. πέφρικα τὰν ὀλεσίοικον θεὸν, οὐ θεοῖς ὁμοίαν
ἃ γὰρ νύκτωρ παρελδίστατο, καὶ γέτωνε
παναληθῆ, κακόμαντιν πατρὸς εὐκταίαν
ἐριννὺν τελέσαι τὰς περιθύμοισ
κατάρας βλαψίφρονος οἰδιπόδα.
παιδολέτωρ ἔρις ἅδ᾽ ὀτρυνεῖ.
ξένος δὲ κλῆρος ἐπινωμᾷ
χάλυβος σκυθῶν ἄποικος κτεάνων
χρηματοδαίτας. πικρός. ὠμόφρων σίδαρος.
χθόνα ναίειν διαπήλας ὁπόσαν
καὶ φθιμένοισι κατέχειν
τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους
ἐπειδὰν αὐτοκτόνως, αὐτοδάϊκτοι
θάνωσι, καὶ χθονία κόνις πίῃ
μελαμπαγὲς αἷμα φοίνιον, τίς ἂν
καθαρμοὺς πόροι, τίς ἄν σφε λύσειεν;
ὦ πόνοι δόμων νέοι παλαιοῖς
ξυμμιγεῖς κακοῖς, παλαιγενῆ γὰρ λέγω
παραιβασίαν ὠκύποινον,
αἰῶνα δ᾽ ἐς τρίτον μένει
ἀπόλλωνος εὖτε λάϊος βία
τρὶς εἰπόντος ἐν μεσομφάλοις

πυθικοῖς

χο. τί καὶ μέμονας τέκνον μή τί σε θυμοπληθὴς
δορίμαργος ἄτα φορέτω·
κακοῦ δ' ἔκβαλ' ἔρωτος ἀρχάν.
ἐτ. ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα κάρτ' ἐπισπέρχει θεὸς,
ἴτω κατ' οὖρον κῦμα κωκυτοῦ λαχὸν
φοίβῳ στυγηθὲν πᾶν τὸ λαΐου γένος.
χο. ὠμοδακής σ' ἄγαν θυμὸς ἐποτρύνει.
ι 2 πικρόκαρπον ἀνδροκτασίαν τελεῖν.
αἵματος οὐ θεμιτοῦ.
ἐτ. φίλου γὰρ καὶ ἐχθρά μοι πατρὸς τελεῖ' ἀρὰ
ξηροῖς ἀκλαύστοις ὄμμασι προσιζάνει,
λέγουσα κέρδος πρότερον ὑστέρου μόρου.
χο. ἀλλὰ σὺ μὴ ποτρύνου· δειλὸς οὐ κεκλήσῃ
βίον εὖ κυρήσας, μελάναιγις δ' οὐκ εἶσι
δόμον ἐρινὺς, ὅταν ἐκ χερῶν
θεοὶ θυσίαν δέχωνται.
ἐτ. θεοῖς μὲν ἤδη πως παρημελήμεθα,
χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν ὀλουμένων θαυμάζεται,
τί οὖν ἔτ' ἂν σαίνοιμεν ὀλέθριον μόρον;
χο. νῦν ὅτι σοι παρέστηκεν. ἐπεὶ δαίμων
λήματος ἂν τροπαίᾳ χρονίᾳ μεταλλακτὸς,
ἴσως ἂν ἔλθοι θαλερωτέρῳ
πνεύματι. νῦν δ' ἔτι ζεῖ.
ἐτ. ἐξέζεσαν γὰρ οἰδίπου κατεύγματα,
ἄγαν δ' ἀληθεῖς φασμάτων ἐνυπνίων
ὄψεις πατρῴων χρημάτων δατήριοι.
χο. πείθου γυναιξὶ καίπερ οὐ στέργων ὅμως.
ἐτ. λέγοιτ' ἂν ὧν ἄνυσις· οὐδὲ χρὴ μακράν.

ἐπωνύμῳ δὲ κάρτα πολυνείκη λέγω.
τάχ' εἰσόμεσθα τοὐπίσημ', ὅποι τελεῖ.
εἴ νιν κατάξει χρυσότευκτα γράμματα
ἐπ' ἀσπίδος φλύοντα συμφοίτω φρενῶν.
εἰδ' ἡ διὸς παῖς παρθένος δίκη παρῆν
ἔργοις ἐκείνου, καὶ φρεσὶ, τάχ' ἂν τόδ' ἦν.
ἀλλ' οὔτέ νιν φυγόντα μητρόθεν σκότον,
οὔτ' ἐν τροφαῖσιν, οὔτ' ἐφηβήσαντά πω,
οὔτ' ἐν γενείου συλλογῇ τειχώματος,
δίκη προσεῖπε, καὶ κατηξιώσατο.
οὔτ' ἐν πατρῴας μὴν χθονὸς κακουχίᾳ,
οἶμαί νιν αὐτῷ νῦν παραστατεῖν πέλας.
ἢ δῆτ' ἂν εἴη πανδίκως ψευδώνυμος
δίκη, ξυνοῦσα φωτὶ παντόλμῳ φρένας.
τούτοις πεποιθὼς εἶμι, καὶ ξυστήσομαι
αὐτὸς τίς, ἄλλος μᾶλλον ἐνδικώτερος.
ἄρχοντί τ' ἄρχων, καὶ κασιγνήτῳ κάσις.
ἐχθρὸς σὺν ἐχθρῷ, στήσομαι φέρ' ὡς τάχος
κνημῖδας, αἰχμὴν καὶ πετρῶν προβλήματα.
χο. μὴ φίλτατ' ἀνδρῶν οἰδίπου τέκος γένῃ,
ὀργὴν ὁμοῖος τῷ κάκιστ' αὐδωμένῳ.
ἀλλ' ἄνδρας ἀργείοισι καδμείους ἅλις
ἐς χεῖρας ἐλθεῖν. αἷμα γὰρ καθάρσιον
ἀνδροῖν δ' ὁμαίμοιν θάνατος ὧδ' αὐτοκτόνος.
οὐκ ἔστι γῆρας τοῦ δὲ τοῦ μιάσματος.
ἐτ. εἴπερ κακὸν φέρει τις αἰσχύνης ἄτερ,
„ ἔστω, μόνον γὰρ κέρδος ἐν τεθνηκόσι.
„ κακῶν δὲ κ' αἰσχρῶν οὔτιν' εὔκλειαν ἐρεῖς.

χο. τί

βαλὼν ζεὺς σφὲ κονίσει κεραυνῷ.
ἀγ. τὸν ἕβδομον δὴ τόν δ' ἐφ' ἑβδόμαις πύλαις
λέξω. τὸν αὐτοῦ σοῦ κασίγνητον, πόλει
οἵας γ' ἀρᾶται, καὶ κατεύχεται τύχας
πύργοις ἐπεμβὰς κἀπικηρυχθεὶς χθονὶ
ἁλώσιμον παιᾶν' ἐξιακχεύσας
σοὶ συμφέρεσθαι, καὶ κτανὼν θανεῖν πέλας,
ἢ ζῶντ' ἀτιμαστῆρα τ' ὡς ἀνδρηλάτην.
φυγῇ τὸν αὐτὸν τόνδε τίσασθαι τρόπον.
τοιαῦτ' αὐτεῖ, καὶ θεοὺς γενεθλίους
καλεῖ, πατρῴας γᾶς, ἐποπτῆρας λιτῶν.
τῶν ὧν γενέσθαι πάγχυ πολυνείκους βία.
ἔχει δὲ καινοπηγὲς εὔθετον σάκος,
διπλοῦν τε σῆμα προσμεμηχανευμένον.
χρυσήλατον γὰρ ἄνδρα τευχηστὴν ἰδεῖν,
ἄγει γυνή τις σωφρόνως ἡγουμένη.
δίκη δ' ἄρ' εἶναί φησιν, ὡς τὰ γράμματα,
λέγει. κατάξω δ' ἄνδρα τόνδε. καὶ πόλιν
ἕξει, πατρῴων δωμάτων τ' ἐπιστροφάς.
τοιαῦτ' ἐκείνων ἐστὶ τἀξευρήματα.
σὺ δ' αὐτὸς ἤδη γνῶθι τίνα πέμπειν δοκεῖς,
ὡς οὔποτ' ἀνδρὶ τῷδε κηρυκευμάτων
μέμψῃ. σὺ δ' αὐτὸς γνῶθι ναυκληρεῖν πόλιν.
ἐτ. ὦ θεομανές τε, καὶ θεῶν μέγα στύγος.
ὦ πανδάκρυτον ἐμὸν οἰδίπου γένος.
ὤμοι πατρὸς δὴ ἀραὶ νῦν τελεσφόροι.
ἀλλ' οὔτε κλαίειν, οὔτ' ὀδύρεσθαι πρέπει.
μὴ καὶ τεκνωθῇ δυσφορώτερος γόος.

» ἢ γὰρ ξυνεισβὰς πλοῖον εὐσεβὴς ἀνὴρ
» ναύτῃσι θερμοῖς καὶ πανουργίᾳ τινὶ,
» ὄλωλεν ἀνδρῶν σὺν θεοπτύστῳ γένει,
» ἢ ξυμπολίταις ἀνδράσιν δίκαιος ὢν,
» ἐχθροξένοις τε, καὶ θεῶν ἀμνήμοσι,
» ταὐτοῦ κυρήσας ἐνδίκως ἀγρεύματος,
» πληγεὶς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳ δάμη.
οὗτος δ' ὁ μάντις, υἱὸν οἰκλέους λέγω,
σώφρων, δίκαιος, ἀγαθὸς, εὐσεβὴς ἀνήρ,
μέγας προφήτης, ἀνοσίοισι συμμιγεὶς,
θρασυστόμοισιν ἀνδράσι φρενῶν βίᾳ,
τείνουσι πομπὴν τὴν μακρὰν πόλιν μολεῖν.
διὸς θέλοντος. συγκαθελκυσθήσεται.
δοκῶ μὲν οὖν σφε μὴ δὲ προσβαλεῖν πύλαις,
οὐχ ὡς ἄθυμος, οὐδὲ λήματος κάκῃ·
ἀλλ' οἶδεν ὥς σφε χρὴ τελευτῆσαι μάχῃ
εἰ καρπὸς ἔσται θεσφάτοις τοῦ λοξίου.
φιλεῖ δὲ σιγᾶν, ἢ λέγειν τὰ καίρια.
ὅμως δ' ἐπ' αὐτῷ φῶτα λασθένους βίαν
ἐχθρόξενον πυλωρὸν ἀντιτάξομαι
γέροντα τὸν νοῦν, σάρκα δ' ἡβῶσαν φύει,
ποδῶκες ὄμμα, χεῖρα δ' οὐ βραδύνεται,
παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἁρπάσαι δόρυ.
» θεοῦ δὲ δῶρον ἐστὶν εὐτυχεῖν βροτούς.
Χο. κλύοντες θεοὶ δικαίους λόγους
ἐμοὺς, εὖ τελεῖτε πόλιν εὐτυχεῖν.
δορίπονα κάκ' ἐκτρέποντες
γᾶς τῶνδ' ἐπιμόλους, πύργων δ' ἔκτοσθεν

βαλὼν

ἐριννύος κλητῆρα, πρόσπολον φόνου.
κακῶν τ' ἀδράστῳ τῶνδε βουλευτήριον.
καὶ τὸν σὸν αὖθις πρόσμορον ἀδελφόν.
ἐξυπτιάζων ὄνομα πολυνείκους βίαν.
δὶς τ' ἐν τελευτῇ τοὔνομ' ἐνδατούμενος
καλεῖ. λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα.
ἦ θεῖον ἔργον, καὶ θεοῖσι προσφιλές.
καλόν τ' ἀκοῦσαι, καὶ λέγειν μεθυστέροις.
πόλιν πατρῴαν, καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς,
πορθεῖν στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβεβληκότα.
μητρός τε πηγὴν, τίς κατασβέσει δίκη;
πατρίς τε γαῖα σῆς ὑπὸ σπουδῆς, δορὶ
ἁλοῦσα, πῶς σοι σύμμαχος γενήσεται.
ἔγωγε μὲν δὴ τήνδε πιανῶ χθόνα,
μάντις κεκευθὼς πολεμίας ὑπὸ χθονὸς,
μαχώμεθ', οὐκ ἄτιμον ἐλπίζω μόρον.
τοιαῦθ' ὁ μάντις ἀσπίδ' εὔκυκλον ἔχων
πάγχαλκον ηὔδα. σῆμα δ' οὐκ ἐπῆν κύκλῳ.
" οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος, ἀλλ' εἶναι θέλει,
" βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος,
" ἐξ ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα.
τούτῳ σοφούς τε, κἀγαθοὺς ἀντηρέτας,
πέμπειν ἐπαινῶ. δεινὸς ὃς θεοὺς σέβει.
ἐτ. Φεῦ τοῦ ξυναλλάσσοντος ὄρνιθος βροτοῖς
10 δίκαιον ἄνδρα, τοῖσι δυσσεβεστάτοις
" ἐν παντὶ πράγει δ' ἔσθ' ὁμιλίας κακῆς
" κάκιον οὐδὲν καρπὸς οὐ κομιστέος
" ἄτης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται.

ἦ γὰρ

μακρᾶς κελεύθου δ' οὐ καταισχυνεῖν πόρον.
παρθενοπαῖος ἀρκὰς ὁ δὲ, τοιός δ' ἀνὴρ
μέτοικος, ἄργει δ' ἐκτίνων καλὰς τροφὰς,
πύργοις ἀπειλεῖ δεὶν', ἃ μὴ κραίνοι θεός.
εἰ γὰρ τύχοιεν ὧν φρονοῦσι πρὸς θεῶν,
αὐτοῖς ἐκείνοις ἀνοσίοις κομπάσμασι.
ἦ τ' ἂν, πανώλεις, παγκάκως τ' ὀλοίατο.
ἔστι δὲ καὶ τῷ δ', ὃν λέγεις τὸν ἀρκάδα.
ἀνὴρ ἄκομπος. χεὶρ δ' ὁρᾷ τὸ δράσιμον
ἄκτωρ ἀδελφὸς τοῦ πάρος λελεγμένου.
ὃς οὐκ ἐάσει γλῶσσαν ἐργμάτων ἄτερ.
ἔξω πυλῶν ῥέουσαν ἀλδαίνειν κακά.
οὐδ' εἰσαμεῖψαι θηρὸς ἀδίκου δάκους
εἰκὼ φέροντα πολεμίας ἐπ' ἀσπίδος.
ἔξωθεν, εἴσω τῷ φέροντι μέμψεται.
πυκνοῦ κροτησμοῦ τυγχάνουσ' ὑπὸ πτόλιν,
θεῶν θελόντων δ' ἂν ἀληθεύσαιμ' ἐγώ.

χο. ἱκνεῖται λόγος διὰ στηθέων,
τειχὸς δ' ὀρθίας πλόκαμος ἵσταται.
μεγάλα μεγαληγόρων.
κλύων ἀνοσίων ἀνδρῶν, εἴθε οἱ
θεοὶ τούς δ' ὀλέσειαν ἐν γῇ.

ἀγ. ἕκτον λέγοιμ' ἂν ἄνδρα σωφρονέστερον.
ἀλκήν τ' ἄριστον, μάντιν ἀμφιαρέω βίαν,
ὁμολωῖσι δὲ πρὸς πύλαις τεταγμένος
κακοῖσι βάζει πολλὰ τυδέως βίαν.
τὸν ἀνδροφόντην, τὸν πόλεως ταράκτορα.
μέγιστον ἄργει τῶν κακῶν διδάσκαλον.

ἐριννύος

εἰ ζεύς τε τυφῶ καρτερώτερος μάχῃ
ὑπέρβιώγε πρὸς λόγον τοῦ σήματος
σωτὴρ γένοιτ' ἂν ζεὺς ὑπ' ἀσπίδος τυχών.
Χο. πέποιθα δὴ τὸν διὸς ἀντίτυπον ἔχοντα
ἄφιλον ἐν σάκει τοῦ χθονίου δέμας
δαίμοσιν ἐχθρὸν εἴκασμα βροτοῖσι
καὶ δαροβίοισι θεοῖσι.
πρόσθεν πυλᾶν κεφαλὰν ἰάψειν.
ἄγ. οὕτω γένοιτο. τὸν δὲ πέμπτον αὖ λέγω,
πέμπταισι προσταχθέντα βοῤῥέαις πύλαις.
τύμβον κατ' αὐτὸν διογενοῦς ἀμφίονος.
ὄμνυσι δ' αἰχμὴν, ἣν ἔχει, μᾶλλον θεοῦ
σέβειν, πεποιθὼς ὀμμάτων ὑπέρτερον,
ἦ μὴν λαπάξειν ἄςυ καδμείων βία.
δορὸς τόδ' αὐδᾶ μαφὸς ἐξ ὀρεσκόου
βλάςημα καλλίπρωρον ἀνδρόπαις ἀνήρ.
ςείχει δ' ἴουλος ἄρτι διὰ παρηΐδων.
ὥρας φυούσης, ταρφὺς ἀντέλλουσα θρίξ.
ὁ δ' ὠμὸν οὔτι παρθένων ἐπώνυμον
φρόνημα, γοργὸν δ' ὄμμ' ἔχων προσίσταται.
οὐ μὴν ἀκομπαςός γ' ἐφίσταται πύλαις,
τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος ἐν χαλκηλάτῳ
σάκει κυκλωτῷ, σώματος προβλήματι,
σφίγγ' ὠμόσιτον προσμεμηχανημένην
γόμφοις, ἔνωμα λαμπρὸν ἔκκρουστον δέμας.
φέρει δ' ὑπ' αὐτῇ φῶτα καδμείων ἕνα,
ὡς πλεῖστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἰάπτεσθαι βέλη.
ἐλθὼν δ' ἔοικεν οὐ καπηλεύσειν μάχην.

μακρᾶς

ἔφριξα δινήσαντος, οὐκ ἄλλως ἐρῶ.
ὁ σηματουργὸς δ' οὔτις εὐτελὴς ἄρ' ἦν,
ὅστις τόδ' ἔργον ὤπασε πρὸς ἀσπίδι.
τυφῶν' ἱέντα πυρπνόον διὰ στόματος
λιγνὺν, μέλαιναν αἰόλην πυρὸς κάσιν.
ὄφεων δὲ πλεκτάναισι περίδρομον κύτος
προσηδάφισται, κυλογάστορος κύκλου.
αὐτὸς δ' ἐπηλάλαξεν, ἔνθεος δ' ἄρει
βακχᾷ πρὸς ἀλκὴν, θυὰς ὥς, φόβον βλέπων.
τοιοῦδε φωτὸς πεῖραν εὖ φυλακτέον.
φόβος γὰρ ἤδη πρὸς πύλαις κομπάζεται.
ἐτε. πρῶτα μὲν ὄγκα παλλὰς ἥτ' ἀγχίπτολις
πύλαισι γείτων ἀνδρὸς ἐχθαίρουσ' ὕβριν
εἴρξει νεοσσῶν, ὡς δράκοντα δυσχειμόν;
ὑπέρβιος δὲ κεδνὸς οἴνοπος τόκος
ἀνὴρ κατ' ἄνδρα τοῦτον ᾑρέθη θέλων
ἐξιστορῆσαι μοῖραν, ἐν χρείᾳ τύχης.
οὔτ' εἶδος, οὔτε θυμὸν. οὐδ' ὅπλων σχέσιν
μωμητὸς, ἑρμῆς δ' εὐλόγως συνήγαγεν.
ἐχθρὸς γὰρ ἀνὴρ ἀνδρὶ τῷ ξυστήσεται.
ξυνοίσετον δὲ πολεμίους ἐπ' ἀσπίδων,
θεούς. ὁ μὲν γὰρ πυρπνόον τυφῶν' ἔχει.
ὑπερβίῳ δὲ ζεὺς πατὴρ ἐπ' ἀσπίδος
σταδαίως ἧσται διὰ χειρὸς βέλος φέρων.
κοὔπω τις οἶδε ζῆνά του νικώμενον.
τοιάδε μέντοι προσφίλεια δαιμόνων.
πρὸς τῶν κρατούντων δ' ἐσμὲν, οἱ δ' ἡσσωμένων
εἰκὸς δὲ πράξειν ἄνδρας ὧδ' ἀντιστάτας

εἰ ζεύς τε

δινεῖ θελούσας πρὸς πύλας πεπτωκέναι.
φιμοὶ δὲ συρίζουσι βάρβαρον τρόπον.
μυκτηροκόμποις πνεύμασι πληρούμενοι.
ἐσχημάτισται δ' ἀσπὶς οὐ σμικρὸν τρόπον.
ἀνὴρ δ' ὁπλίτης κλίμακος πρὸς ἀμβάσεις
στείχει πρὸς ἐχθρῶν πύργον ἐκπέρσαι θέλων,
βοᾷ δὲ χ' οὗτος γραμμάτων συλλαβαῖς.
ὡς οὐδ' ἂν ἄρης σφ' ἐκβάλοι πυργωμάτων.
καὶ τῷδε φωτὶ πέμπε τὸν φερέγγυον
πόλεως ἀπείργειν τῆσδε δούλειον ζυγόν.
ἐτ. πέμποιμ' ἂν ἤδη τόνδε, σὺν τύχῃ δέ, τῷ
καὶ δὴ πέμπετ' οὐ κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων.
μεγαρεὺς κρέοντος σπέρμα τοῦ σπαρτῶν γένους. Megareus.
ὃς οὔτι μάργων ἱππικῶν φρυαγμάτων,
βρόμον φοβηθεὶς ἐκ πυλῶν χωρήσεται,
ἀλλ' ἢ θανὼν τροφεῖα πληρώσει χθονί.
ἢ καὶ δύ' ἄνδρε, καὶ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος,
ἑλὼν, λαφύροις δῶμα κοσμήσει πατρός.
κόμπαζ' ἐπ' ἄλλῳ, μηδὲ φθόνει λέγων.
χο. ἐπεύχομαι τῷ δὲ μὲν εὐτυχεῖν, τοῖσι δὲ δυστυχεῖν.
ἰὼ πρόμαχ' ἐμῶν δόμων,
ὡς δ' ὑπέραυχα βάζουσ' ἐπὶ πόλιν
μαινομένῃ φρενί, τώς νιν
ζεὺς νεμέτωρ ἐπίδοι κοταίνων,
ἀγ. τέταρτος ἄλλος γείτονας πύλας ἔχων.
ὄγκας ἀθάνας, ξὺν βοῇ παρίσταται.
ἱππομέδοντος σχῆμα, καὶ μέγας κτύπος. Hippomedon.
ἅλω δὲ πολλὴν ἀσπίδος κύκλον λέγω.

ἔφριξα

χρυσοῖς δὲ φωνεῖ γράμμασι πρήσω πόλιν.
τοιῷδε φωτὶ πέμπε. τίς ξυστήσεται;
τίς ἄνδρα κομπάζοντα μὴ τρέσας μενεῖ;
ἐτ. καὶ τῷ δὲ κέρδει κέρδος ἄλλο τίκτεται.
„ τῶν τοι ματαίων ἀνδράσι φρονημάτων,
„ ἡ γλῶσσ' ἀληθὴς γίνεται διδάσκαλος.
καπανεὺς δ' ἀπειλεῖ δρᾶν παρεσκευασμένος.
θεοὺς ἀτίζων κἀπογυμνάζων στόμα.
χαρᾷ ματαίᾳ θνητὸς ὢν ἐς οὐρανόν.
πέμπει, γεγωνᾶ ζηνὶ κυμαίνοντ' ἔπη.
πέποιθα δ' αὐτῷ ξὺν δίκῃ τὸν πυρφόρον.
ἥξειν κεραυνόν. οὐδὲν ἐξεικασμένον
μεσημβρινοῖσι θάλπεσι τοῖς ἡλίου.
ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ κεἰ στόμαργος ἔστ' ἄγαν.
αἴθων τέτακται λῆμα πολυφόντου βία.
φερέγγυον φρούρημα προστατηρίας.
ἀρτέμιδος εὐνοίαισι σύν τ' ἄλλοις θεοῖς.
λέγ' ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότα.
χο. ὄλοιθ' ὃς πόλει μεγάλ' ἐπεύχεται.
8 κεραυνοῦ δέ μιν βέλος ἐπισχέθοι.
πρὶν ἐμὸν ἐσθορεῖν δόμον.
πωλικῶν θ' ἑδωλίων
ὑπερκόμπῳ δορίποτ' ἐκλαπάξαι.
ἀγ. καὶ μὴν τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλαις
λέξω, τρίτῳ γὰρ ἐτεόκλῳ τρίτος πάλος
ἐξ ὑπτίου πήδησεν εὐχάλκου κράνους.
πύλαισι νηΐτῃσι προσβαλεῖν λόχον.
ἵππους γ' ἐν ἀμπυκτῆρσιν ἐμβριμωμένας

δινεῖ

γένοιτ' ἂν ὀρθῶς ἐνδίκως τ' ἐπώνυμον.
καὐτὸς καθ' αὑτοῦ τὴν ὕβριν μαντεύσεται.
ἐγὼ δὲ τυδεῖ κεδνὸν ἀστακοῦ τόκον
τόνδ' ἀντιτάξω προστάτην πυλωμάτων
μάλ' εὐγενῆ τε, καὶ τὸν αἰσχύνης θρόνον
τιμῶντα, καὶ στυγοῦνθ' ὑπέρφρονας λόγους.
αἰσχρῶν γὰρ ἀργὸς, μὴ κακὸς δ' εἶναι φιλεῖ.
σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν ὧν ἄρης ἐφείσατο,
ῥίζωμ' ἀνεῖται, κάρτα δ' ἔσ' ἐγχώριος
μελάνιππος, ἔργον δ' ἐν κύβοις ἄρης κρινεῖ.
δίκη δ' ὁ δαίμων κάρτα νιν προστέλλεται
εἴργειν τεκούσῃ μητρὶ πολέμιον δόρυ.
Χο. τὸν ἀμὸν νῦν ἀντίπαλον εὐτυχεῖν.
θεοὶ δοῖεν ὡς δικαίως πόλεως
πρόμαχος ὄρνυται, τρέμω δ' αἱματηφόρους
μόρους ὑπὲρ φίλων ἐμῶν ὀλομένων ἰδέσθαι.
ἀγ. τούτῳ μὲν οὕτως εὐτυχεῖν θεοὶ δοῖεν.
καπανεὺς δ' ἐπ' ἠλέκτραισιν εἴληχε πύλαις. Capaneus.
γίγας ὅδ' ἄλλος τοῦ πάρος λελεγμένου
μείζων, ὁ κόμπος δ' οὐ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ.
πύργοις δ' ἀπειλεῖ δείν' ἃ μὴ κραίνοι τύχη.
θεοῦ τε γὰρ θέλοντος ἐκπέρσειν πόλιν. Capanei furiosa
καὶ μὴ θέλοντος φησὶν, οὐδὲ τὴν διὸς impietas.
ἔριν πέδῳ σκήψασαν ἐμποδὼν σχέθειν.
τὰς δ' ἀστραπάς τε, καὶ κεραυνίους βολὰς.
μεσημβρινοῖσι θάλπαισι προσείκασεν.
ἔχει δὲ σῆμα, γυμνὸν ἄνδρα πυρφόρον.
φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χερῶν ὡπλισμένη.

χρυσοῖς

τυδεὺς μὲν ἤδη πρὸς πύλαισι προιτίσι
βρέμει, πόρον δ' ἰσμηνὸν οὐκ ἐᾷ περᾶν
ὁ μάντις. οὐ γὰρ σφάγια γίνεται καλά.
τυδεὺς δὲ μαργῶν, καὶ μάχης λελιμμένος.
μεσημβριναῖς κλαγγαῖσιν ὡς δράκων βοᾷ.
θείνει δ' ὀνείδει μάντιν οἰκλείδην σοφόν.
σαίνειν μόρον τε, καὶ μάχην ἀψυχίᾳ.
τοιαῦτ' ἀϋτῶν τρεῖς κατασκίους λόφους
σείει. κράνους χαίτωμ' ὑπ' ἀσπίδος δὲ τῷ
χαλκήλατοι κλάζουσι κώδωνες φόβον.
ἔχει δ' ὑπέρφρον σῆμ', ὑπ' ἀσπίδος τόδε,
φλέγονθ' ὑπ' ἄστροις οὐρανὸν τετυγμένον.
λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσῳ σάκει,
πρέσβιστον ἄστρων, νυκτὸς ὀφθαλμὸς, πρέπει.
τοιαῦτ' ἀλύων ταῖς ὑπερκόμποις σαγαῖς
βοᾷ παρ' ὄχθαις ποταμίαις μάχης ἐρῶν.
ἵππος χαλινῶν ὡς κατασθμαίνει μένων.
ὅς τις βοὴν σάλπιγγος ὁρμαίνει μένων.
τίν' ἀντιτάξεις τῷδε, τίς προίτου πυλῶν
κλείθρων λυθέντων, προστατεῖν φερέγγυος.
ἐτ. „ κόσμον μὲν ἀνδρὸς οὔτιν' ἂν τρέσαιμ' ἐγώ.
„ οὐδ' ἑλκοποιὰ γίνεται τὰ σήματα
„ λόφοι δὲ κώδων οὐ δάκνουσιν ἄνευ δορός.
καὶ νύκτα ταύτην ἣν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος
ἄστροισι μαρμαίρουσαν οὐρανοῦ κυρεῖν.
τάχ' ἂν γένοιτο μάντις ἡ ἄνοια τινί.
εἰ γὰρ θανόντι νὺξ ἐπ' ὀφθαλμοῖς πέσοι.
τῷ τοι φέροντι σῆμ' ὑπέρκομπον τόδε,

γένοι

μιαίνων εὐσέβειαν ἄρης.
κορκορυγαὶ δ' ἀν' ἄστυ, ποτὶ πόλιν
δ' ὀρκάνη πυργῶτις, πρὸς ἀνδρὸς
δ' ἀνὴρ τῷ δορὶ καίνεται, βληχαὶ δ' αἱματόεσσαι
τῶν ἐπιμαστιδίων ἀρτιτρεφεῖς βρέμονται.
ἁρπαγαὶ δὲ διαδρομᾶν, ὁμαίμονες.
ξυμβαλεῖ φέρων φέροντι
καὶ κενὸς κενὸν καλεῖ.
ξυνόμον θέλων ἔχειν.
οὔτε μεῖον, οὔτ' ἴσον λελιμμένος.
τίν' ἐκ τῶν δ' εἰκάσαι λόγος παρὰ
παντοδαπὸς δὲ καρπὸς χαμάδις πεσὼν
ἀλγύνει κυρήσας, πικρὸν δ' ὄμμα θαλαμηπόλων
πολλὴ δ' ἀκριτόφυτος γᾶς δόσις
οὐτιδανοῖς ἐν ῥοθίοισι φορεῖται
δμωΐδες δὲ κοινοπήμονες νέαι
τλήμονες, εὐναὶ αἰχμάλωτον ἀνδρὸς
εὐτυχοῦντος ὡς δυσμενοῦς, ὑπερτέρου
ἐλπίς ἐστι νύκτερον τέλος μολεῖν.
παγκλαύστων ἀλγέων ἐπίρροθον.
ἡμ. ὅπτοι κατόπτης ὡς ἐμοὶ δοκεῖ στρατοῦ.
πευθώ τιν' ἡμῖν ὦ φίλαι νέαν φέρει.
σπουδῇ διώκων πομπίμους χνόας ποδοῖν.
ἡμ. καὶ μὴν ἄναξ ὅδ' αὐτὸς οἰδίπου τόκος
εἰς ἀρτίκολλον ἀγγέλου λόγον μαθεῖν,
7 σπουδὴ δὲ καὶ τοῦ δ' οὐκ ἀπαρτίζει πόδα.
ἄγ. λέγοιμ' ἂν εἰδὼς εὖ τὰ τῶν ἐναντίων
πῶς τ' ἐν πύλαις ἕκαστος εἴληχε πάλον

βαθύχθον' αἶαν, ὕδωρ τε διρκαῖον
εὐτραφέστατον πομάτων,
ὅσων ἵησι ποσειδῶν ὁ γαιάοχος
τηθύος τε παῖδες. πρὸς τάδ' ὦ πολιοῦχοι
θεοί, τοῖσι μὲν ἔξω πύργων ἀνδρολέτειραν
καὶ τὰν ῥίψοπλον ἄταν ἐμβαλόντες ἄροισθε
κῦδος, τοῖς δὲ πολίταις, καὶ πόλεως ῥυτῆρες
εὔεδροί τε στάθητε, ὀξυγόοις λιταῖσιν.
οἰκτρὸν γὰρ πόλιν τήνδ' ὠγυγίαν,
ἀΐδα προϊάψαι δορὸς ἄγραν.
δουλείαν ψαφαρᾷ σποδῷ,
ὑπ' ἀνδρὸς ἀχαιοῦ, θεόθεν περθομέναν
ἀτίμως, τὰς δὲ κεχειρωμένας ἄγεσθαι ἒ. ἒ. ἒ.
νέας τε, καὶ παλαιὰς, ἱππηδὸν
πλοκάμων περιρρηγνυμένων φαρέων.
βοᾷ δ' ἐκκενουμένη πόλις.
λαΐδος ὀλλυμένας μιξοθρόου.
βαρείας τύχας προταρβῶ.
κλαυστὸν δ' ἀρτιτρόποις, ὠμοτρόπων
νομίμων προπάροιθεν διαμεῖψαι
δωμάτων στυγερὰν ὁδόν.
τί τὸν φθίμενον γὰρ προλέγω,
βέλτερα τῶνδε πράσσειν.
πολλὰ γὰρ εὖτε πτόλις δαμασθῇ
ἒ. ἒ. δυστυχῆ τε πράσσειν, ἄλλος δ' ἄλλον
ἄγει, φονεύει, τὰ δὲ πυρφορεῖ.
καπνῷ δὲ χραίνεται πόλισμ' ἅπαν.
μαινόμενος δ' ἐπιπνεῖ λαοδάμας

δίρκης τε πηγῆς, οὐδ' ἀπ' ἰσμηνοῦ λέγω.
εὖ ξυντυχόντων, καὶ πόλεως σεσωσμένης.
μήλοισιν αἱμάσσοντας ἑστίας θεῶν.
ταυροκτονοῦντας θεοῖσιν ὧδ' ἐπεύχομαι.
θήσειν τρόπαια. πολεμίων δ' ἐσθήματα
λάφυρα δαΐων δουρικτήτ' ἁγνοῖς δόμοις.
τοιαῦτ' ἐπεύχου, μὴ φιλοστόνως θεοῖς.
μηδ' ἐν ματαίοις κἀγρίοις ποιφύγμασι.
οὐ γάρ τι μᾶλλον μὴ φύγῃς τὸ μόρσιμον.
ἐγὼ δ' ἐπ' ἄνδρας ἓξ ἐμοὶ σὺν ἑβδόμῳ
ἀντηρέτας ἐχθροῖσι τὸν μέγαν τρόπον
εἰς ἑπτατειχεῖς ἐξόδους τάξω μολών.
πρὶν ἀγγέλους σπερχνούς τε, καὶ ταχυρρόθους
λόγους ἱκέσθαι, καὶ φλέγειν χρείας ὕπο.
Χο. μέλει, φόβῳ δ' οὐχ ὑπνώσσει κέαρ.
γείτονες δὲ καρδίας μέριμνα, ζωπυροῦσι.
τάρβος τὸν ἀμφιτειχῆ λεὼν
δράκοντα δ' ὥς τις τέκνων
ὑπερδέδοικε λεχέων
δυσευνήτειρα πάντροφος πελειάς.
τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους πανδημεὶ
πανομιλεὶ στείχουσι, τί γένωμαι
τὶ δ' ἐπ' ἀμφιβόλοισιν ἰάπτουσιν
πολίταις, χερμάδ' ὀκρυόεσσαν
παντὶ τρόπῳ. διογενεῖς ὦ
θεοὶ πόλιν καὶ στρατὸν καδμογενῆ ῥύεσθε.
ποῖον δ' ἀμείψεσθε γαίας πέδον
τᾶσδ' ἄρειον ἐχθροῖς ἀφέντες τὰν

χο. καὶ μὴν ἀκούω γ' ἱππικῶν φρυαγμάτων.
ἐτ. μὴ νῦν ἀκούουσ' ἐμφανῶς ἄκου' ἄγαν.
χο. στένει πόλισμα γῆθεν ὡς κυκλούμενον.
ἐτ. οὐκοῦν ἔμ' ἀρκεῖ τῶνδε βουλεύειν πέρι.
χο. δέδοικ' ἀραγμὸς δ' ἐν πύλαις ὀφέλλεται.
ἐτ. οὐ, σῖγα μηδὲν τῇδ' ἐρεῖς κατὰ πόλιν.
χο. ὦ ξυγγένεια μὴ προδῷς πυργώματα.
ἐτ. οὐκ ἐς φθόρον σιγῶσ' ἀνασχήσει τάδε;
χο. θεοὶ πολῖται μή με δουλείας τυχεῖν.
ἐτ. αὐτὴ σὺ δουλοῖς ἐμὲ, καὶ πᾶσαν πόλιν.
χο. ὦ παγκρατὲς Ζεῦ τρέψον εἰς ἐχθροὺς βέλος.
ἐτ. ὦ Ζεῦ γυναικῶν οἷον ὤπασας γένος
χο. μοχθηρὸν ὥσπερ ἄνδρας, ὧν ἁλῷ πόλις.
ἐτ. παλινστομεῖς αὖ θιγγάνουσ' ἀγαλμάτων.
χο. ἀψυχία γὰρ γλῶσσαν ἁρπάζει φόβος.
ἐτ. αἰτουμένῳ μοι, κοῦφον εἰ δοίης τέλος,
χο. λέγοις ἂν ὡς τάχιστα, καὶ τάχ' εἴσομαι.
ἐτ. σίγησον ὦ τάλαινα, μὴ φίλους φόβει.
χο. σιγῶ σὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον.
ἐτ. τοῦτ' ἀντ' ἐκείνων τοὔπος αἱροῦμαι σέθεν.
καὶ πρός γε τούτοις ἐκτὸς οὖσ' ἀγαλμάτων
εὔχου τὰ κρείσσω συμμάχους εἶναι θεοὺς
κἀμῶν ἀκούσασ' εὐγμάτων ἔπειτα σὺ
ὀλολυγμὸν ἱρὸν εὐμενῆ παιάνισον.
6 ἑλληνικὸν νόμισμα θυστάδος βοῆς.
θάρσος φίλοις λύουσα πολέμιον φόβον.
ἐγὼ δὲ χώρας τοῖς πολισσούχοις θεοῖς.
πεδιονόμοις τε, κἀγορᾶς ἐπισκόποις,

Χο. οὔκουν τάδ' ἔσται πρὸς θεῶν; ἐτεο. ἀλλ' ὅηκα θεοὺς
τοὺς τῆς ἁλούσης πόλεως ἐκλείπειν λόγος;
Χο. μήποτ' ἐμὸν κατ' αἰῶνα λίποι θεῶν ἅδε
πανήγυρις, μηδ' ἐπίδοιμι τάν
δ' ἀστυδρομουμένην πόλιν,
καὶ στράτευμ' ἁπτόμενον, πυρὶ δαΐῳ.
ἐτε. μή μοι θεοὺς καλοῦσα βούλευε κακῶς.
„ πειθαρχία γάρ ἐστι τῆς εὐπραξίας.
„ μήτηρ γυνὴ σωτῆρος, ὧδ' ἔχει λόγος.
Χο. ἔστι θεοῖς δ' ἔτ' ἰσχὺς καθυπερτέρα.
„ πολλάκι δ' ἐν κακοῖσι τὰν ἀμήχανον.
„ κἀκ χαλεπᾶς δύας ὑπὲρ θ' ὀμμάτων
κρημναμένην νεφέλαν ὀρθοῖ.
ἐτε. ἀνδρῶν τάδ' ἔχει σφάγια, καὶ χρηστήρια
θεοῖσιν ἔρδειν πολεμίων πειρωμένων.
σὸν δ' αὖ τὸ σιγᾶν, καὶ μένειν εἴσω δόμων.
Χο. διὰ θεῶν πόλιν νεμόμεθ' ἀδάματον.
δυσμενέων δ' ὄχλον πύργος ἀποστέγει.
τί τάδε νέμεσις στυγεῖ.
ἐτε. οὔτι φθονῶ σοι δαιμόνων τιμᾶν γένος.
ἀλλ' ὡς πολίτας μὴ κακοσπλάγχνους τιθῇς.
εὔκηλος ἴσθι, μηδ' ἄγαν ὑπερφοβοῦ.
Χο. ποταίνιον κλύουσα πάταγον ἄμμιγα
ταρβοσύνῳ φόβῳ τὴν δ' ἐς ἀκρόπολιν,
τίμιον ἕδος ἱκόμαν.
ἐτε. μὴ νῦν ἐὰν θνήσκοντας, ἢ τετρωμένους
πύθησθε κωκυτοῖσιν ἁρπαλίζετε.
τούτῳ γὰρ ἄρης βόσκεται φόνῳ βροτῶν.

„ δείσασα δ' οἴκῳ, καὶ πόλει πλέον κακόν.
καὶ νῦν πολίταις τὰς δὲ διαδρόμοις βοὰς
θεῖσαι, διερρήσατ' ἄψυχον κάκην.
τὰ τῶν θύραθεν δ' ὡς ἄριστ' ὀφέλλετε.
αὐτοὶ δ' ὑφ' αὑτῶν ἔνδοθεν πορθούμεθα.
τοιαῦτ' ἂν γυναιξὶ συνναίων ἔχοις.
κεἰ μή τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς μεταίχμιον,
ἀνὴρ γυνή τε χ' ὅ τι τῶν μεταίχμιον
ψῆφος κατ' αὐτῶν ὀλεθρία βουλεύσεται
λευστῆρα δήμου δ' οὔτι μὴ φύγῃ μόρον.
„ μέλει γὰρ ἀνδρί, μὴ γυνὴ βουλευέτω
τ' ἄξωθεν, ἔνδον δ' οὖσα, μὴ βλάβην τίθει.
ἤκουσας, ἢ οὐκ ἤκουσας, ἢ κωφῇ λέγω;

Χο. ὦ φίλον οἰδίπου τέκος, ἔδεισ' ἀκούσασα,
τὸν ἁρματόκτυπον ὄτοβον,
ὅτε σύριγγες ἔκλαγξαν ἑλίτροχοι
ἱππικῶν τ' ἀΰπνων πηδαλίων διὰ στόμα
πυριγενετῶν χαλινῶν.

Ἐτ. τί οὖν ὁ ναύτης ἆρα μὴ 'ς πρῶραν φυγὼν
πρύμνηθεν, εὗρε μηχανὴν σωτηρίας
νεὼς καμούσης ποντίῳ πρὸς κύματι,

Χο. ἀλλ' ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἦλθον,
ἀρχαῖα βρέτη πίσυνος θεοῖς
νιφάδος ὅτ' ὀλοᾶς νιφομένης
βρόμος ἐν πύλαις δὴ τότ' ἤρθην φόβῳ.
πρὸς μακάρων λιτὰς πόλεως,
ἵν' ὑπερέχοιεν ἀλκάν.

Ἐτ. πύργον στέγειν εὔχεσθε πολέμιον δόρυ.

Χο.

ἄρτεμι φίλα ἒ. ἒ. ἒ. ἒ.
δορυτινάκτος δ' αἰθὴρ ἐπιμαίνεται
τί πόλις ἄμμιν πάσχει, τί γενήσεται,
ποῖ τι τέλος ἐπάγει θεὸς ἒ. ἒ. ἒ. ἒ.
ἀκροβόλων δ' ἐπάλξεων λιθὰς ἔρχεται.
ὦ φίλτατ' ἄπολλον κόναβος ἐν πύλαις
χαλκοδέτων σακέων, ἐκ διόθεν
πολεμόκραντον ἁγνὸν τέλος, ἐν μάχαισί τε
μάκαιρ' ἄνασσ' ὄγκα πρὸ πόλεως, Minerua nomen apud Thebanos.
ἑπτάπυλον ἕδος ἐπιρρύου, ἰὼ παναλκεῖς θεοί.
ἰὼ τέλειοι τελέαστε γᾶς τῆσδε πυργοφύλακες
πόλιν δορύπονον μὴ προδόθ' ἑτεροφώνῳ στρατῷ.
κλύετε παρθένων κλύετε πανδίκως
χειροτόνους λιτάς, ἰὼ φίλοι δαίμονες
λυτήριοι ἀμφιβάντες πόλιν,
δείξαθ' ὡς φιλοπόλιες
μέλεσθε δ' ἱερῶν δημίων,
μελλόμενοι δ' ἀρήξατε,
φιλοθύτων δέ τοι πόλεως ὀργίων,
μνήστορες ἔστε μοι.

ἐτε. ὑμᾶς ἐρωτῶ θρέμματ' οὐκ ἀνασχετά.
ἦ ταῦτ' ἄριστα, καὶ πόλει σωτήρια
στρατῷ τε θράσος, τῷδε πυργηρουμένῳ.
βρέτη πεσούσας πρὸς πολισσούχων θεῶν,
αὔειν λακάζειν σωφρόνων μισήματα.
» μήτ' ἐν κακοῖσι μήτ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ
» ξύνοικος εἴην τῷ γυναικείῳ γένει.
» κρατοῦσα μὲν γὰρ οὐχ ὁμιλητὸν θράσος,

ἀνδρῶν καγχλάζει πνοαῖσιν
ἄρεος ὀῤῥόμενον.
ἀλλ' ὦ ζεῦ πάτερ παντελὲς πάντως
ἄρηξον δαΐων ἅλωσιν, ἀργεῖοι γὰρ
πόλισμα κάδμου κυκλοῦνται.
φόβος δ' ἀρηΐων ὅπλων,
διάδετοι τε γενύων ἱππείων
κινύρονται φόβον χαλινοί.
ἑπτὰ δ' ἀγήνορες, προπέμπονται στρατοῦ.
δορυσσόοις σαγαῖς πύλαις ἑβδόμαις
προσίστανται πάλῳ λαχόντες.
σύ τ' ὦ διογενὲς φιλόμαχον κράτος,
ῥυσίπολις γενοῦ παλλάς.
ὅθ' ἵππειος ποντομέδων ἄναξ
ἰχθυβόλῳ μηχανᾷ ποσειδῶν
ἐπίλυσιν φόβου, ἐπίλυσιν δίδου.
σύ τ' ἄρης φεῦ φεῦ κάδμου ἐπώνυμον
πόλιν φύλαξον, κήδεσαί τ' ἐναργῶς.
3 καὶ κύπρις ἅτε γένους προμάτωρ
ἄλευσον, σέθεν ἐξ αἵματος
γεγόναμεν, λιταῖς σε
θεοκλύτοις ἀπύουσαι πελαζόμεθα.
καὶ σὺ λύκει' ἄναξ λύκειος γενοῦ,
στρατῷ δαΐῳ στόνων ἀϋτᾶς, σύ τ' ὦ
λητογένεια κούρα, τόξον εὖ πυκάζου
ἄρτεμι φίλα. ἒ. ἒ. ἒ. ἒ. ὄτοβον ἁρμάτων
ἀμφὶ πόλιν κλύω, ὦ πότνια ἥρα,
ἔλακον ἀξόνων βριθομένων χνόαι.

μεθεῖται στρατὸς στρατόπεδον λιπὼν
ῥεῖ, πολὺς ὅδε λεὼς πρόδρομος ἱππότας.
αἰθορία κόνις με πείθει φανεῖσ'.
ἄναυδος, σαφὴς ἔτυμος ἄγγελος
ἐλεδεμνὰς πεδιοπλόκτυπος τ'
ἐγχρίμπτεται, βοᾷ, ποτᾶται, βρέμει
δ' ἀμαχέτου δίκαν ὕδατος ὀροκτύπου.
ἰὼ. ἰὼ. ἰὼ. θεοί.
θεαί τ' ὀρόμενον κακὸν ἀλεύσατε.
βοᾷ ὑπὲρ τειχέων
ὁ λεύκασπις. ὄρνυται λαὸς
εὐτρεπὴς, ἐπὶ πόλιν διώκων,
τίς ἄρα ῥύσεται, τίς ἄρ' ἐπαρκέσει
τῶν θεῶν ἢ θεαινᾶν,
πότερα δῆτ' ἐγὼ ποτιπέσω βρέτη
δαιμόνων, ἰὼ μάκαρες εὔεδροι.
ἀκμάζει βρετέων δ' ἔχεσθαι, τί μέλλομεν
ἀγάστονοι, ἀκούετ', ἢ οὐκ ἀκούετ' ἀσπίδων
κτύπον, πέπλων. καὶ στεφέων πότ' εἰ μὴ νῦν
ἀμφὶ λιτὰν ἕξομεν;
κτύπον δέδορκα, πάταγον τ' οὐχ ἑνὸς δορός,
τί ῥέξεις, προδώσεις, παλαίχθων ἄρης,
τὰν σὰν γᾶν, ὦ χρυσοπήληξ δαῖμον.
ἔπιδ' ἔπιδε πόλιν
ἄν ποτ' εὐφιλήταν ἔθου, θεοὶ
πολιάοχοι χθονὸς ἴτ' ἴτε πάντες
ἴδετε παρθένων ἱκέσιον λόχον δουλοσύνης ὕπερ,
κῦμα γὰρ περὶ πόλιν δοχμολόφων

λέοντες. οἶκτος δ' οὔτις ἦν διὰ στόμα.
σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρείᾳ φλέγων
ἔπνει λεόντων ὡς ἄρην δεδορκότων.
καὶ τῶν δὲ πίστις οὐχ ὄκνῳ χρονίζεται.
κληρουμένους δ' ἔλειπον ὡς πάλῳ λαχὼν
ἕκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχον.
πρὸς ταῦτ' ἀρίστους ἄνδρας ἐκκρίτους πόλεως
πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισι ταγεῦσαι τάχος,
ἐγγὺς γὰρ ἤδη πάνοπλος ἀργείων στρατὸς
χωρεῖ. κονίει. πεδία δ' ἀργηστὴς ἀφρὸς
χραίνει σταλαγμοῖς ἱππικῶν ἐκ πνευμόνων.
σὺ δ' ὥς τε νηὸς κεδνὸς οἰακοστρόφος,
φράξαι πόλισμα πρὶν καταιγίσαι πνοὰς
ἄρεος. βοᾷ γὰρ κῦμα χερσαῖον στρατοῦ.
καὶ τῶν δὲ καιρὸν ὅστις ὤκιστος λάβε.
κἀγὼ τὰ λοιπὰ πιστὸν ἡμεροσκόπον
ὀφθαλμὸν ἕξω, καὶ σαφηνείᾳ λόγου
εἰδὼς σὺ τὰ τῶν θύραθεν ἀβλαβὴς ἔσῃ.
ἐτ. ὦ ζεῦ τε καὶ γῆ, καὶ πολισσοῦχοι θεοί.
ἀρά τ' ἐριννὺς πατρὸς ἡ μεγασθενής,
μή μου πόλιν γε πρυμνόθεν πανώλεθρον
ἐκθαμνίσητε δηϊάλωτον, ἑλλάδος
φθόγγον χέουσαν, καὶ δόμους ἐφεστίους.
ἐλευθέραν δὲ γῆν τε, καὶ κάδμου πόλιν,
ζεύγλῃσι δουλείῃσι μήποτε σχέθειν.
γενέσθε δ' ἀλκή, ξυνὰ δ' ἐλπίζω λέγειν.
„ πόλις γὰρ εὖ πράσσουσα δαίμονας τίει.
χο. θρέομαι φοβερὰ μεγάλα τ' ἄχη.

μεθεῖται

καλῶς τὰ πλείω πόλεμος ἐκ θεῶν κυρεῖ.
νῦν δ' ὡς ὁ μάντις φησὶν οἰωνῶν βοτὴρ,
ἐν ὠσὶ νωμῶ καὶ φρεσὶ, πυρὸς δίχα,
χρηστηρίους ὄρνιθας ἀψευδεῖ τέχνῃ,
οὗτος τοιῶνδε δεσπότης μαντευμάτων
λέγει μεγίστην προσβολὴν ἀχαΐδα,
νυκτηγορεῖσθαι, κἀπιβουλεύσειν πόλει.
ἀλλ' ἔς τ' ἐπάλξεις, καὶ πύλας πυργωμάτων.
ὁρμᾶσθε πάντες, σοῦσθε σὺν παντευχίᾳ
πληροῦτε θωρακεῖα, κἀπὶ σέλμασι
πύργων στάθητε, καὶ πυλῶν ἐπ' ἐξόδοις
μίμνοντες εὖ θαρσεῖτε, μὴ δ' ἐπηλύδων
ταρβεῖτ' ἄγαν ὅμιλον, εὖ τελεῖ θεός.
σκοποὺς δὲ κἀγὼ καὶ κατοπτῆρας στρατοῦ
ἔπεμψα, τοὺς πέποιθα μὴ ματᾶν ὁδῷ
καὶ τῶνδ' ἀκούσας οὔτι μὴ ληφθῶ δόλῳ.
ἄγγ. ἐτέοκλες φέριστε καδμείων ἄναξ,
ἥκω σαφῆ τἀκεῖθεν ἐκ στρατοῦ φέρων.
αὐτὸς κατόπτης δ' εἰμ' ἐγὼ τῶν πραγμάτων.
ἄνδρες γὰρ ἑπτὰ θούριοι λοχαγέται,
ταυροσφαγοῦντες ἐς μελάνδετον σάκος,
καὶ θιγγάνοντες χερσὶν ταυρείου φόνου,
ἄρη τ' ἐνυὼ καὶ φιλαίματον φόνον,
ὠρκωμότησαν, ἢ πόλει κατασκαφὰς
θέντες λαπάξειν ἄστυ καδμείων βίᾳ,
ἢ γῆν θανόντες τήνδε φυράσειν φόνῳ.
μνημεῖά θ' αὑτῶν τοῖς τεκοῦσιν ἐς δόμους
πρὸς δ' ἅρμ' ἀδράστου χερὶν ἔστεφον δάκρυ
λείβοντες.

[Manuscript marginalia: νωμῶν ρ. — φόβον inter. … melius — diluturos — χερσὶν ρ.]

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ.

1

ἐτε. Κάδμου πολῖται, χρὴ λέγειν τὰ καίρια.
ὅς τις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύμνῃ πόλεως
οἴακα νωμῶν βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνῳ.
εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν, αἰτία θεῶν.
εἰ δ' αὖθ', ὃ μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι,
ἐτεοκλῆς ἂν εἷς ὢν πολὺς κατὰ πόλιν,
ὑμνοῖθ' ὑπ' ἀστῶν φροιμίοις πολυῤῥόθοις,
οἰμώγμασι θ' ὧν ζεὺς ἀλεξιτήριος
ἐπώνυμος γένοιτο καδμείων πόλει.
ὑμᾶς δὲ χρὴ νῦν καὶ τὸν ἐλλείποντ' ἔτι
ἥβης ἀκμαίας, καὶ τὸν ἔξηβον χρόνῳ,
βλάσιμόν τ' ἀλδαίνοντα σώματος πολὺ
ὥραν ἕκαστον ἔχοντα, ὥς τι συμπρεπὲς,
πόλει τ' ἀρήγειν, καὶ θεῶν ἐγχωρίων
βωμοῖσι τιμὰς μὴ ἐξαλειφθῆναί ποτε,
τέκνοις τε, γῇ τε μητρὶ φιλτάτῃ τροφῷ.
ἡ γὰρ νέους ἕρποντας εὐμενεῖ πέδῳ
ἅπαντα πανδοκοῦσα παιδείας ὄτλον,
ἐθρέψατ' οἰκιστῆρας ἀσπιδοφόρους
πιστοὺς, ὅπως γένοισθε πρὸς χρέος τόδε.
καὶ νῦν μὲν ἐς τόδ' ἦμαρ εὖ ῥέπει θεὸς,
χρόνον γὰρ ἤδη τόνδε πυργηρουμένοις,

καλῶς

λείας διέπωσι θάτερος θατέρῳ παραχωρῶν κατ' ἔτος, ἐλθὼν οὖν ὁ πολυνείκης, οὐ προσεδέχθη παρὰ τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ ἐτεοκλέους. καὶ διὰ τοῦτο ἀπελθὼν εἰς τὸν ἄδραστον, ὅς τις ἐβασίλευε τότε τοῦ ἄργους, γέγονε γαμβρὸς αὐτοῦ ἐπὶ θυγατρὶ, ἐπὶ ὑποσχέσει τοιαύτῃ, ἵνα συνοργήσῃ αὐτῷ ὁ ἄδραστος ἐπανελθεῖν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν, καὶ τῆς βασιλείας ἄρξασθαι. διὸ καὶ πλείστην ἀξιόχρεων στρατιὰν συλλέξας ἄπεισιν εἰς θήβας. καὶ πόλεμον συνεκρότει μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ, τὴν τῶν ἀργείων στρατιὰν ἔχων σύμμαχον ὡς προείρηται, ἔνθα οὗτος καὶ ὁ ἀδελφὸς ἐτεοκλῆς ἀνῃρέθησαν.

Η μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν θήβαις ὑπόκειται. ὁ δὲ χορὸς ἐκ θηβαίων ἐστὶ παρθένων. ἡ δὲ ὑπόθεσις, στρατιὰ ἀργείων πολιορκοῦσα θηβαίους τοὺς καὶ νικήσαντας αὐτούς. καὶ θάνατος ἐτεοκλέους καὶ πολυνείκους, ἐπιγέγραπται δὲ ἡ ὑπόθεσις τῶν ἑπτὰ ἐπὶ θήβαις, διὰ τοὺς ἑπτὰ στρατηγοὺς φυλάσσειν ἐν τῷ πολέμῳ τὰς πύλας τῶν θηβῶν. ἢ διὰ τὸ ἑπτάπυλον. ἑπτάπυλος γὰρ αὕτη ἡ θήβα. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα θήβα, ἡ λεγομένη ἑκατοντάπυλος. ἔστι δὲ αὕτη ἐν αἰγύπτῳ.

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα. ἐτεοκλῆς. ἄγγελος κατάσκοπος. χορὸς παρθένων. ἰσμήνη. ἀντιγόνη. κῆρυξ. προλογίζει δὲ ἐτεοκλῆς παρασκευάζων τὸν τῶν θηβαίων δῆμον εἰς φρουρὰν τῆς πόλεως.

θεν εἰς τὴν ὁδὸν τὴν ἐς θήβας, διεπορεύετο δὲ τὴν ὁδὸν ἐκείνην, καὶ ὁ λάϊος ὁ πατὴρ τοῦ οἰδίποδος ἀπερχόμενος καὶ οὗτος εἰς τὸ χρηστήριον ἐρωτήσων περὶ τοῦ τί γέγονεν ὁ οἰδίπους, ὁ παρ' αὐτοῦ ἐκτεθείς. ἐπεὶ δὲ συνήντησαν ἄμφω, οἱ τοῦ βασιλέως λαΐου δορυφόροι πρὸς τὸν οἰδίποδα, παραχώρησον ἡμῖν ὦ ξένε τῆς ὁδοῦ εἶπον, ὁ δ' οὐκ ἐπείθη. πληγεὶς δὲ παρὰ τοῦ λαΐου ἐμάχη ἐπὶ τούτῳ, καὶ ἀπέκτεινε καὶ αὐτὸν, καὶ πάντας τοὺς μετ' αὐτοῦ, ἕνα δὲ μόνον ἀφῆκεν ὃς στραφεὶς οἴκοι ἀπήγγειλε πάντα. ἐλθὼν δὲ ἐς θήβας ὁ οἰδίπους εὗρε κακὸν αὐτοῖς ἐπικείμενον μέγα, τὴν σφίγγα. καὶ τὸν μὴ ἰσχύοντα λῦσαι τὸ ταύτης αἴνιγμα κατεσθίουσαν. προέκειτο τότε παρὰ τῶν θηβαίων βραβεῖον τῷ εὑρόντι τὸ αἴνιγμα τῆς σφιγγὸς, καὶ αὐτὴν ἀποκτείναντι, ἡ τοῦ λαΐου αὐτῷ δοθῆναι γυνὴ εἰς γάμον. εἰπούσης δὲ „ τῆς σφιγγὸς τὸ αἴνιγμα, τὸ, ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς, ὁ μεμάθηκας, σημαίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐφεῦρε τοῦτο οἰδίπους. ἡ δὲ σφὶγξ μανεῖσα ἀνεῖλεν ἑαυτήν. συνελθὼν οὖν ὁ οἰδίπους τῇ μητρὶ αὐτοῦ ἐποίησε τέσσαρας παῖδας, τὸν πολυνείκην καὶ τὸν ἐτεοκλῆν, ἀντιγόνην, καὶ ἰσμήνην. ὕστερον δὲ μαθὼν καὶ νοήσας τὸ ἀνόμημα, ὃ ἔδρασεν, ἐτύφλωσεν ἑαυτὸν, τοῖς δὲ εἰρημένοις παισὶν αὐτοῦ τὴν βασιλείαν κατέλειψεν. ὁ οὖν πολυνείκης πρῶτος ὢν, ἐκράτησεν ἕνα χρόνον τῆς βασιλείας. εἶτα ἐξῆλθεν ὡς ἂν καὶ ὁ ἕτερος ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐτεοκλῆς κρατήσει ἕτερον χρόνον. καὶ πάλιν διαλλαγὰς χρονίας τῆς βασι-

λείας

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ.

Λαΐος ἐβασίλευσεν ἐν θήβαις ἔσχε δὲ τὴν ἰοκάστην γυναῖκα. παῖδας δὲ οὐκ ἐποίει. ἀγανακτῶν δὲ ἐπὶ τῇ ἀτεκνίᾳ, ἀπῆλθεν εἰς πυθὼ, ἐρωτήσων τί ἂν ποιήσας παιδοποιήσῃ. ἐξήνεγκε δὲ τὸ χρηστήριον. μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα λαΐε δαιμόνων βίᾳ. λαβὼν δὲ τὸν χρησμὸν καὶ ἀπελθὼν, ἐφύλαττε μὴ συνευνασθῆναι τῇ ἰδίᾳ γυναικί. ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν τῷ οἴνῳ βαρυνθεὶς, συνῆλθε τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, ἀφ' ἧς ἔσχε τὸν οἰδίποδα. φοβηθεὶς δὲ τὸν χρησμὸν εἰπόντα, εἰ γὰρ τεκνώσεις, ἀποκτενεῖ σ' ὁ φύς. ἡνίκα ἐγεννήθη ὁ οἰδίπους, διατορήσας τοὺς πόδας αὐτοῦ, ἐξέθηκεν αὐτὸν ἐν ὄρει τινὶ, εὑρόντες δέ τινες ἰδίων ποιμένων, καὶ ἀναλαβόντες ἀνήνεγκαν τῷ τότε βασιλεῖ κορίνθου πολύβῳ ὃς λαβὼν αὐτὸν ἐπιμελείας ἠξίωσε. καὶ εἰς ἀνδρῶν ἡλικίαν ἤγαγεν. ἔπειτα δὲ ὁ οἰδίπους ὑβρισθεὶς παρά τινος, καὶ ὀνειδισθεὶς ὡς νόθος εἴη, ἀπῆλθεν εἰς τὸ χρηστήριον ἐρωτήσων τίς τε εἴη, καὶ τίνος υἱός. εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ θεὸς, πέπρωταί σοι φονεῦσαι τὸν πατέρα σου καὶ τῇ μητρί σου συνευνασθῆναι. ἀκούσας δὲ τοῦ χρησμοῦ, ἀπέλειψεν ἀπελθεῖν εἰς κόρινθον πρὸς τὸν πόλυβον διὰ τὰ εἰρημένα ὡς δοκῶν αὐτὸν πόλυβον λέγειν τὸ χρηστήριον πατέρα. καὶ ἀπῆλ-

θεν

τέκνον

μετὰ τοῦδ' ὅ τι χρὴ πάσχειν ἐθέλω.
» τοὺς προδότας γὰρ μισεῖν ἔμαθον.
» κοὐκ ἔνεστι νόσος τῆς δ', ἥντιν' ἀπέπτυσα μᾶλλον.
ἑρ. ἀλλ' οὖν μέμνησθ' ἅ 'γὼ προλέγω.
μηδὲ πρὸς ἄτης θηραθεῖσαι
μέμψησθε τύχην, μηδέ ποτ' εἴπηθ' ὡς Ζεὺς
ὑμᾶς εἰς ἀπρόοπτον πῆμ' εἰσέβαλε.
μὴ δῆτ' αὐταὶ δ' ὑμᾶς αὐτάς.
εἰδυῖαι γάρ, καὶ οὐκ ἐξαίφνης, οὐδὲ λαθραίως
εἰς ἀπέραντον δίκτυον ἄτης
ἐμπλεχθήσεσθ' ὑπ' ἀνοίας.
πρ. καὶ μὴν ἔργῳ κοὐκέτι μύθῳ χθὼν σεσάλευται.
βρυχία δ' ἠχὼ παραμυκᾶται
βροντῆς, ἕλικες δ' ἐκλάμπουσι
στεροπῆς ζάπυροι, στρόμβοι δὲ κόνιν
ἑλίσσουσι, σκιρτᾷ δ' ἀνέμων
πνεύματα πάντων εἰς ἄλληλα
στάσιν ἀντίπνουν ἀποδεικνύμενα.
ξυντετάρακται δ' αἰθὴρ πόντῳ.
τοιάδ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπὴ διόθεν
τεύχουσα φόβον στείχει φανερῶς.
ὦ μητρὸς ἐμῆς σέβας, ὦ πάντων
αἰθὴρ κοινὸν φάος ἑλίσσων,
ἐσορᾷς μ' ὡς ἔκδικα πάσχω.

ΥΠΟ-

μεθέντ' ἐρευνᾶν τὴν σοφὴν εὐβουλίαν.
χο. πείθου, σοφῷ γὰρ αἰσχρὸν ἐξαμαρτάνειν.
πρ. εἰδότι μοι τὰς δ' ἀγγελίας
ὅδ' ἐθώυξε, πάσχειν δὲ κακῶς
ἐχθρὸν ὑπ' ἐχθρῶν, οὐδὲν ἀεικὲς
πρὸς ταῦτ' ἐπ' ἐμοί, ῥιπτέσθω μὲν
πυρὸς ἀμφήκης βόστρυχος, αἰθὴρ
δ' ἐρεθιζέσθω βροντῇ, σφακέλῳ
τ' ἀγρίων ἀνέμων, χθόνα δ' ἐκ πυθμένων
αὐταῖς ῥίζαις πνεῦμα κραδαίνοι, κῦμα δὲ
πόντου τραχεῖ ῥοθίῳ συγχώσει με.
τῶν τ' οὐρανίων ἄστρων διόδοις
ἔς τε κελαινὸν τάρταρον, ἄρδην
ῥίψειε δέμας τοὐμὸν ἀνάγκης
στερραῖς δίναις. πάντως ἐμέ γ' οὐ θανατώσει.
ἑρ. τοιάδε μέν τοι τῶν φρενοπλήκτων
βουλεύματ', ἔπη τ' ἐστὶν ἀκοῦσαι,
τί γὰρ ἐλλείπει μὴ παραπαίειν.
χο. εἰ τάδ' εὐτυχῆ, τί χαλᾷ μανιῶν.
ἑρ. ἀλλ' οὖν ὑμεῖς γε πημοσύναις
συγκάμνουσαι ταῖς τοῦδε τόπων
μετάπου χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε θοῶς,
μὴ φρένας ὑμῶν ἠλιθιώσῃ
βροντῆς μύκημ' ἀτέραμνον.
χο. ἄλλο τι φώνει καὶ παραμυθοῦ
μ' ὅτι καὶ οὐ πείσεις, οὐ γὰρ δὴ
τοῦτό γε τλητὸν παρέσυρας ἔπος.
πῶς με κελεύεις κακότητ' ἀσκεῖν,

πῶλος βιάζῃ καὶ πρὸς ἡνίας μάχῃ,
ἀτὰρ σφοδρύζῃ γ' ἀσθενεῖ σοφίσματι.
» αὐθαδία γὰρ τῷ φρονοῦντι μὴ καλῶς
» αὐτὴ καθ' αὑτὴν οὐδενὸς μεῖζον σθένει.
σκέψαι δ' ἐὰν μὴ τοῖς ἐμοῖς πεισθῇς λόγοις,
οἷός σε χειμὼν καὶ κακῶν τρικυμία
ἔπεισ' ἄφυκτος, πρῶτα μὲν γὰρ ἀκρίδα
φάραγγα βροντῇ, καὶ κεραυνία φλογὶ
πατὴρ σπαράξει τήνδε, καὶ κρύψει δέμας
τὸ σόν, πετραία δ' ἀγκάλη σε βαστάσει.
μακρὸν δὲ μῆκος ἐκτελευτήσας χρόνου
ἄψορρον ἥξεις εἰς φάος, Διὸς δέ τοι
18 πτηνὸς κύων δαφοινὸς αἰετὸς λάβρος
διαρταμήσει σώματος μέγα ῥάκος
ἄκλητος ἕρπων, δαιταλεὺς πανήμερος.
κελαινόβρωτον δ' ἧπαρ ἐκθοινήσεται.
τοιοῦδε μόχθου τέρμα μή τι προσδόκα,
πρὶν ἂν θεῶν τις διάδοχος τῶν σῶν πόνων
φανῇ, θελήσει τ' εἰς ἀναύγητον μολεῖν
ἅδην, κνεφαῖά τ' ἀμφὶ ταρτάρου βάθη.
πρὸς ταῦτα βούλευ'· ὡς ὅδ' οὐ πεπλασμένος
κόμπος, ἀλλὰ καὶ λίαν εἰρημένος.
» ψευδηγορεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταται στόμα
» τὸ Δῖον, ἀλλὰ πᾶν ἔπος τελεῖ, σὺ δὲ
» πάπταινε, καὶ φρόντιζε, μὴ δ' αὐθαδίαν
» εὐβουλίας ἀμείνονα ἡγήσῃ ποτέ.
Χο. ἡμῖν μὲν ἑρμῆς οὐκ ἄκαιρα φαίνεται
λέγειν, ἄνωγε γάρ σε τὴν αὐθαδίαν

ἑρ. καὶ μὴν σύ γ' οὔπω σωφρονεῖν ἐπίστασαι.
πρ. σὲ γὰρ προσηύδων οὐκ ἂν ὄνθ' ὑπηρέτην.
ἑρ. ἐρεῖν ἔοικας οὐδὲν ὧν χρήζει πατήρ.
πρ. καὶ μὴν ὀφείλων δ' ἂν τίνοιμ' αὐτῷ χάριν.
ἑρ. ἐκερτόμησας δῆθεν ὡς παῖδ' ὄντα με.
πρ. οὐ γὰρ σὺ παῖς τε, καὶ ἔτι τοῦ δ' ἀνούστερος,
εἰ προσδοκᾷς ἐμοῦ τι πεύσεσθαι πάρα,
οὐκ ἔστιν αἴκισμ' οὐδὲ μηχάνημ', ὅτῳ
προσρέψεταί με Ζεὺς γεγωνῆσαι τάδε,
πρὶν ἂν χαλασθῇ δεσμὰ λυμαντήρια.
πρὸς ταῦτα ῥιπτέσθω μὲν αἰθάλουσα φλόξ.
λευκοπτέρῳ δὲ νιφάδι, καὶ βροντήμασι
χθονίοις κυκάτω πάντα, καὶ ταρασσέτω,
γνάμψει γὰρ οὐδὲν τῶνδέ μ' ὥς τε καὶ φράσαι.
πρὸς οὗ χρεὼν νίν ἐκπεσεῖν τυραννίδος.
ἑρ. ὅρα νῦν εἴσοι ταῦτ' ἀρωγὰ φαίνεται.
πρ. ὦπται δὴ ταῦτα, καὶ βεβούλευται πάλαι.
ἑρ. τόλμησον ὦ μάταιε τόλμησόν ποτε,
πρὸς τὰς παρούσας πημονὰς ὀρθῶς φρονεῖν;
πρ. ὀχλεῖς μάτην με κῦμ' ὅπως παρηγορῶν.
εἰσελθέτω σε μήποθ' ὡς ἐγὼ Διὸς
γνώμην φοβηθεὶς θηλύους γενήσομαι.
καὶ λιπαρήσω τὸν μέγα στυγούμενον.
γυναικομίμοις ὑπτιάσμασι χερῶν,
λῦσαί με δεσμῶν τῶνδε, τοῦ παντὸς δέω.
ἑρ. λέγων ἔοικα πολλὰ καὶ μάτην ἐρεῖν.
τέγγῃ γὰρ οὐδὲν, οὐδὲ μαλθάσσῃ κέαρ λιταῖς
ἐμαῖς, δακὼν δὲ στόμιον ὡς νεοζυγὴς

17 ὁ μῦθός ἐστιν, ὡς διὸς ὑπηρέτου
νέον νέοι κρατεῖτε. καὶ δοκεῖτε δὴ
ναίειν ἀπενθῆ πύργαμ᾽, οὐκ ἐκ τῶνδ᾽ ἐγὼ
δισσοὺς τυράννους ἐκπεσόντας ᾐσθόμην.
τρίτον δὲ τὸν νῦν τυραννοῦντ᾽ ἐπόψομαι
αἴσχιστα καὶ τάχιστα, μή τι σοι δοκῶ
ταρβεῖν ὑποπτήσσειν τε τοὺς νέους θεούς;
πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντὸς ἐλλείπω, σὺ δὲ
κέλευθον ἥνπερ ἦλθες ἐγκόνει πάλιν.
πεύσῃ γὰρ οὐδὲν ὧν ἀνιστορεῖς ἐμέ.
ἑρ. τοιοῖσδε μέντοι καὶ πρὶν αὐθαδίσμασιν.
ἐς τάσδε σαυτὸν πημονὰς καθώρμισας
πρ. τῆς σῆς λατρείας τὴν ἐμὴν δυσπραξίαν
σαφῶς ἐπίστασ᾽ οὐκ ἂν ἀλλάξαιμ᾽ ἐγώ.
κρεῖσσον γὰρ οἶμαι τῇδε λατρεύειν πέτρᾳ,
ἢ πατρὶ φῦναι ζηνὶ πιστὸν ἄγγελον.
„ οὕτως ὑβρίζειν τοὺς ὑβρίζοντας χρεών.
ἑρ. χλιδᾶν ἔοικας τοῖς παροῦσι πράγμασι
πρ. χλιδῶ, χλιδῶντας. ὧδε τοὺς ἐμοὺς ἐγὼ
ἐχθροὺς ἴδοιμι, καὶ σὲ δ᾽ ἐν τούτοις λέγω.
ἑρ. ἦ κἀμὲ γάρ τι συμφοραῖς ἐπαιτιᾷ,
πρ. ἁπλῷ λόγῳ τοὺς πάντας ἐχθαίρω θεοὺς,
ὅσοι παθόντες εὖ κακοῦσί μ᾽ ἐκδίκως.
ἑρ. κλύω σ᾽ ἐγὼ μεμηνότ᾽ οὐ μικρὰν νόσον.
πρ. νοσοῖμ᾽ ἄν, εἰ νόσημα τοὺς ἐχθροὺς στυγεῖν.
ἑρ. εἴης φορητὸς οὐκ ἄν, εἰ πράσσοις καλῶς:
πρ. ὤμοι. ἑρ. τόδε ζεὺς τοὔπος οὐκ ἐπίσταται.
πρ. ἀλλ᾽ ἐκδιδάσκει πάνθ᾽ ὁ γηράσκων χρόνος.

ἑρ. καὶ

πταίσας δὲ τῷδε πρὸς κακῷ, μαθήσεται
ὅσον τό τ' ἄρχειν, καὶ τὸ δουλεύειν δίχα.
Χο. σὺ θὴν ἃ χρήζεις ταῦτ' ἐπιγλωσσᾷ Διός.
Πρ. ἅπερ τελεῖται. πρὸς δ' ἃ βούλομαι λέγω.
Χο. καὶ προσδοκᾶν χρὴ δεσπόσειν Ζηνός τινα;
Πρ. καὶ τῶνδε δ' ἕξει δυσλοφωτέρους πόνους.
Χο. πῶς οὐχὶ ταρβεῖς, τοιάδ' ἐκρίπτων ἔπη;
Πρ. τί δ' ἂν φοβοίμην, ᾧ θανεῖν οὐ μόρσιμον.
Χο. ἀλλ' ἄθλον ἂν σοι τοῦδε γ' ἀλγίω πόροι.
Πρ. ὁ δ' οὖν ποιείτω πάντα προσδοκητά μοι.
Χο. οἱ προσκυνοῦντες τὴν ἀδράστειαν σοφοί.
Πρ. σέβου, προσεύχου, θῶπτε τὸν κρατοῦντ' ἀεί.
ἐμοὶ δ' ἔλασσον Ζηνὸς ἢ μηδὲν μέλει.
δράτω, κρατείτω, τὸν δὲ τὸν βραχὺν χρόνον
ὅπως θέλει, δαρὸν γὰρ οὐκ ἄρξει θεοῖς.
ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε τὸν Διὸς τρόχιν
τὸν τοῦ τυράννου τοῦ νέου διάκονον.
πάντως τι καινὸν ἀγγελῶν ἐλήλυθε.
Ἑρ. σὲ τὸν σοφιστήν, τὸν πικρῶς ὑπέρπικρον.
τὸν ἐξαμαρτόντ' εἰς θεούς, τὸν ἐφημέροις
πορόντα τιμάς, τὸν πυρὸς κλέπτην λέγω.
πατὴρ ἄνωγέ σ' οὕς τινας κομπεῖς λόγους
αὐδᾶν, πρὸς ὧν τ' ἐκεῖνος ἐκβληθῇ κράτους.
καὶ ταῦτα μέντοι μηδὲν αἰνικτηρίως,
ἀλλ' αὔθ' ἕκαστα φράζε, μηδέ μοι διπλᾶς
» ὁδοὺς Προμηθεῦ προβάλλης. ὁρᾷς δ' ὅτι
» Ζεὺς τοῖς τοιούτοις οὐχὶ μαλθακίζεται.
Πρ. σεμνόστομός γε, καὶ φρονήματος πλέως

ταρβῶ γὰρ ἀστεργάνορα παρθενίαν
εἰσορῶσ' ἰοῦς γάμῳ δαπτομέναν
δυσπλάγχνοις ἥρας ἀλατείαισι πόνων.
ἐμοὶ δ' ὅτι μὲν ὁμαλὸς ὁ γάμος
ἄφοβος. οὐδὲ δέδια μὴ δὲ κρεισσόνων
θεῶν ἔρως ἄφυκτον ὄμμα προσδράκῃ με.
ἀπόλεμος ὅδε γ' ὁ πόλεμος, εἰς ἄπορα
πόριμος, οὐδ' ἔχω τίς ἂν γενοίμαν,
τὰν Διὸς γὰρ οὐχ ὁρῶ μῆτιν ὅπα φύγοιμ' ἄν.
πρ. ἦ μὴν ἔτι Ζεὺς καίπερ αὐθάδη φρονῶν
ἔσται ταπεινὸς, τοῖον ἐξαρτύεται
γάμον γαμεῖν. ὃς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος
θρόνων ἄϊστον ἐκβαλεῖ, πατρὸς ἀρὰ
κρόνου τότ' ἤδη παντελῶς κρανθήσεται.
ἣν ἐκπίτνων ἠρᾶτο δηναιῶν θρόνων
τοιῶνδε μόχθων ἐκτροπὴν οὐδεὶς θεῶν
δύναιτ' ἂν αὐτῷ πλὴν ἐμοῦ δεῖξαι σαφῶς.
ἐγὼ τάδ' οἶδα, χ' ᾧ τρόπῳ, πρὸς ταῦτα νῦν
θαρσῶν καθείσθω τοῖς πεδαρσίοις κτύποις
πιστὸς τινάσσων τ' ἐν χεροῖν πυρίπνουν βέλος.
οὐδὲν γὰρ αὐτῷ ταῦτ' ἐπαρκέσει τὸ μὴ οὐ
πεσεῖν ἀτίμως πτώματ' οὐκ ἀνασχετά,
τοῖον παλαιστὴν παρασκευάζεται νῦν
αὐτὸς ἐπ' αὐτῷ δυσμαχώτατον τέρας.
ὃς δὴ κεραυνοῦ κρείσσον' εὑρήσει φλόγα.
βροντῆς θ' ὑπερβάλλοντα καρτερὸν κτύπον.
θαλασσίαν τε γῆς τινάκτειραν νόσον,
τρίαιναν αἰχμὴν τοῦ ποσειδῶνος σκεδᾷ.

πταίσας

μακροῦ λόγου δεῖ ταῦτ' ἐξελθεῖν τορῶς.
σπορᾶς γε μὴν ἐκ τῆσδε φύσεται θρασὺς
τόξοισι κλεινὸς· ὃς πόνων ἐκ τῶνδ' ἐμὲ
λύσει. τοιόνδε χρησμὸν ἡ παλαιγενὴς
μήτηρ ἐμοὶ διῆλθε Τιτανὶς Θέμις.
ὅπως χ' ὅπη ταῦτα δεῖ μακροῦ χρόνου
εἰπεῖν, σύ τ' οὐδὲν ἐκμαθοῦσα κερδανεῖς.
Ἰώ. ἰὼ. ἰὼ. ἐλελελελεῦ
ὑπό μ' αὖ σφάκελος καὶ φρενοπληγεῖς
μανίαι θάλπουσ', οἴστρου δ' ἄρδις,
χρίει μ' ἄπυρος.
κραδία δὲ φόβῳ λακτίζει φρένα.
τροχοδινεῖται γ' ὄμμαθ' ἑλίγδην,
ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι λύσσης,
πνεύματι μάργῳ, γλώσσης ἀκρατὴς
θολεροὶ δὲ λόγοι παίουσ' εἰκῆ
στυγνῆς πρὸς κύμασιν ἄτης.
Χο. ἦ σοφὸς ἦ σοφὸς ἦν.
ὃς πρῶτος ἐν γνώμῃ τόδ' ἐβάστασε
καὶ γλώσσῃ διεμυθολόγησεν,
ὡς τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν
ἀριστεύει μακρῷ καὶ μήτε τῶν πλούτῳ
διαθρυπτομένων μήτε τῶν
26 γέννᾳ μεγαλυνομένων ὄντα χέρνηταν
ἐραστεῦσαι γάμων.
μήποτε μήποτέ μ' ὦ μοῖραι
λεχέων Διὸς εὐνάτειραν ἴδοισθε πέλουσαν.
μηδὲ πλαθείην ἐν γαμέτᾳ τινὶ τῶν ἐξ οὐρανοῦ.

σημεῖα σοι τάδ' ἐστὶ τῆς ἐμῆς φρενός.
ὡς δέρκεται πλέον τι τοῦ πεφασμένου.
τὰ λοιπὰ δ' ὑμῖν, τῇ δέ τ', ἐς κοινὸν φράσω
ἐς ταυτὸν ἐλθὼν τῶν πάλαι λόγων ἴχνος.
ἔστι πόλις κάνωβος ἐσχάτη χθονός.
νείλου πρὸς αὐτῷ στόματι, καὶ προσχώματι,
ἐνταῦθα δή σε ζεὺς τίθησιν ἔμφρονα.
ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρὶ, καὶ θιγὼν μόνον.
ἐπώνυμον δὲ τῶν διὸς γεννημάτων
τέξεις κελαινὸν ἔπαφον. ὃς καρπώσεται
ὅσην πλατύρρους νεῖλος ἀρδεύει χθόνα.
πέμπτη δ' ἀπ' αὐτοῦ γέννα πεντηκοντόπαις
πάλιν πρὸς ἄργος οὐχ ἑκοῦσ' ἐλεύσεται.
θηλύσπορος φεύγουσα συγγενῆ γάμον
ἀνεψιῶν, οἱ δ' ἐπτοημένοι φρένας,
κίρκοι πελειῶν οὐ μακρὰν λελειμμένοι.
ἥξουσι θηρεύσοντες οὐ θηρασίμους
γάμους. φθόνον δὲ σωμάτων ἕξει θεός.
πελασγία δὲ δέξεται θηλυκτόνῳ
ἄρει δαμέντων, νυκτιφρουρήτῳ θράσει.
γυνὴ γὰρ ἄνδρ' ἕκαστον αἰῶνος στερεῖ,
δίθηκτον ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος.
τοιάδ' ἐς ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς ἔλθοι κύπρις.
μίαν δὲ παίδων ἵμερος θέλξει, τὸ μὴ
κτεῖναι σύνευνον, ἀλλ' ἐπαμβλυνθήσεται,
γνώμαιν δυοῖν δὲ θάτερον βουλήσεται,
κλύειν ἄναλκις μᾶλλον, ἢ μιαιφόνος.
αὕτη κατ' ἄργος βασιλικὸν τέξει γένος.

μακροῦ

νειλῶτιν οὗ δὴ τὴν μακρὰν ἀποικίαν
Ἰοῖ πέπρωται σοί, καὶ τέκνοις κτίσαι.
τῶν δ' εἴ τι σοι ψελλόν τε καὶ δυσεύρετον
ἐπαναδίπλαζε, καὶ σαφῶς ἐκμάνθανε.
σχολὴ δὲ πλείων ἢ θέλω, πάρεστί μοι.
Χο. εἰ μέν τι τῇδε λοιπὸν ἢ παρειμένον,
ἔχεις γεγωνεῖν τῆς πολυφθόρου πλάνης.
λέγ', εἰ δὲ πάντ' εἴρηκας ἡμῖν αὖ χάριν
δὸς ἥντιν' αἰτούμεσθα, μέμνησαι δέ που.
Πρ. τὸ πᾶν πορείας ἥδε τέρμ' ἀκήκοεν.
ὅπως δ' ἂν εἰδῇ μὴ μάτην κλύουσά μου.
ἃ πρὶν μολεῖν δεῦρ', ἐκμεμόχθηκε, φράσω
τεκμήριον τοῦτ' αὐτὸ δοὺς μύθων ἐμῶν.
ὄχλον μὲν οὖν τὸν πλεῖστον ἐκλείψω λόγων.
πρὸς αὐτὸ δ' εἶμι τέρμα σῶν πλανημάτων.
ἐπεὶ γὰρ ἦλθες πρὸς Μολοσσὰ δάπεδα.
τὴν αἰπύνωτόν τ' ἀμφὶ Δωδώνην, ἵνα
μαντεῖα, θῶκος τ' ἐστὶ Θεσπρωτοῦ Διός.
τέρας τ' ἄπιστον αἱ προσήγοροι δρύες.
ὑφ' ὧν σὺ λαμπρῶς κοὐδὲν αἰνικτηρίως
προσηγορεύθης ἡ Διὸς κλεινὴ δάμαρ.
μέλλουσ' ἔσεσθαι τῶνδε, προσσαίνει σέ τι
ἐντεῦθεν οἰστρήσασα τὴν παρακτίαν,
κέλευθον, ᾖξας πρὸς μέγαν κόλπον Ῥέας.
ἀφ' οὗ πολυπλάγκτοισι χειμάζῃ δρόμοις.
χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πόντιος μυχὸς
σαφῶς ἐπίστασ' Ἰόνιος κληθήσεται
τῆς σῆς πορείας μνῆμα τοῖς πᾶσι βροτοῖς

σημεῖά σοι

πρ. ἐπεὶ προθυμεῖσθ᾽ οὐκ ἐναντιώσομαι,
τὸ μὴ γεγωνεῖν πᾶν ὅσον προσχρήζετε.
σοὶ, πρῶτον ἰοῖ πολύδονον πλάνην φράσω.
ἣν ἐγγράφου σὺ μνήμοσι δέλτοις φρενῶν.
ὅταν περάσῃς ῥεῖθρον ἠπείρων ὅρον.
πρὸς ἀντολὰς φλογῶπας ἡλιοστιβεῖς
πόντου περῶσα φλοῖσβον ἔς τ᾽ ἂν ἐξίκῃ
πρὸς γοργόνεια πεδία σκυθίνης, ἵνα
αἱ φορκίδες ναίουσι δηναιαὶ κόραι,
τρεῖς κυκνόμορφοι κοινὸν ὄμμα κεκτημέναι.
μονόδοντες, ἃς οὔθ᾽ ἥλιος προσδέρκεται
ἀκτῖσιν, οὔθ᾽ ἡ νύκτερος μήνη ποτέ.
πέλας δ᾽ ἀδελφαὶ τῶν δε τρεῖς κατάπτεροι,
δρακοντόμαλλοι γοργόνες βροτοστυγεῖς.
ἃς θνητὸς οὐδεὶς εἰσιδὼν ἕξει πνοάς.
τοιοῦτο μέν σοι τοῦτο φρούριον λέγω.
ἄλλην δ᾽ ἄκουσον δυσχερῆ θεωρίαν.
ὀξυστόμους γὰρ ζηνὸς ἀκραγεῖς κύνας
γρύπας φύλαξον τόν τε μουνῶπα στρατόν.
ἀριμασπὸν ἱπποβάμον᾽, οἳ χρυσόρρυτον
οἰκοῦσιν ἀμφὶ νᾶμα πλούτωνος πόρον.
τούτοις σὺ μὴ πέλαζε, τηλουρὸν δὲ γῆν,
ἥξεις κελαινὸν φῦλον, οἳ πρὸς ἡλίου
ναίουσι πηγαῖς, ἔνθα ποταμὸς αἰθίοψ
τούτου παρ᾽ ὄχθας ἕρφ᾽, ἕως ἂν ἐξίκῃ
καταβασμὸν ἔνθα βυβλίνων ὀρῶν ἄπο.
ἵησι σεπτὸν νεῖλος, εὔποτον ῥέος.
οὗτος σ᾽ ὁδώσει τὴν τρίγωνον ἐς χθόνα.]

νειλῶτιν

ἥδοιμ' ἂν οἶμαι τήνδ' ἰδοῦσα συμφοράν.
πῶς δ' οὐκ ἄν, ἥτις ἐκ διὸς πάσχω κακά.
πρ. ὡς τοίνυν ὄντων τῶνδε μαθεῖν σοι πάρα.
ἰώ πρὸς τοῦ τύραννα σκῆπτρα συληθήσεται.
πρ. αὐτὸς πρὸς αὑτοῦ κενόφρων βουλευμάτων.
ἰὼ σήμηνον ποίῳ τρόπῳ εἰ μή τις βλάβη.
πρ. γαμεῖ γάμον τόνδ' ᾧ ποτ' ἀσχαλᾷ.
ἰὼ θέορτον, ἢ βρότειον, εἰ ῥητὸν φράσον.
πρ. τί δ' ὅντιν', οὐ γὰρ ῥητὸν αὐδᾶσθαι τόδε.
ἰὼ ἦ πρὸς δάμαρτος ἐξανίσταται θρόνων;
πρ. ἢ τέξεταί γε παῖδα φέρτερον πατρός.
ἰὼ οὐδ' ἔστιν αὐτῷ τῆσδ' ἀποστροφὴ τύχης.
πρ. οὐ δῆτα πρὶν ἂν ἔγωγ' ἐκ δεσμῶν λυθείς.
ἰὼ τίς οὖν ὁ λύσων σ' ἐστὶν ἄκοντος διός;
πρ. τῶν σῶν τιν' αὐτὸν ἐκγόνων εἶναι χρεών.
ἰὼ πῶς εἶπας, ἦ 'μὸς παῖς σ' ἀπαλλάξει κακῶν;
πρ. τρίτος γε γένναν πρὸς δέκ' ἄλλαισι γοναῖς.
ἰὼ ἥδ' οὐκ ἔτ' εὐξύμβλητος ἡ χρησμῳδία.
πρ. καὶ μηδὲ σαυτῆς ἐκμαθεῖν ζήτει πόνους.
ἰὼ μή μοι προτείνων κέρδος εἶτ' ἀποστέρει.
πρ. δυοῖν λόγοιν σε θατέρῳ δωρήσομαι.
ἰώ ποίοιν πρόδειξον, αἵρεσίν τ' ἐμοὶ δίδου.
πρ. δίδωμ', ἑλοῦ γὰρ ἢ πόνων τὰ λοιπά σοι
φράσαι σαφηνῶς, ἢ τὸν ἐκλύσοντ' ἐμέ.
χο. τούτων σὺ τὴν μὲν τῇδε, τὴν δ' ἐμοὶ χάριν
θέσθαι θέλησον, μηδ' ἀτιμάσῃς λόγους.
καὶ τῇδε μὲν γέγωνε τὴν λοιπὴν πλάνην.
ἐμοὶ δὲ τὸν λύσοντα τοῦτο γὰρ ποθῶ.

πρ. ἐπεὶ

κιμμερικὸν ἥξεις, ὃν θρασυσπλάγχνως σε χρὴ
λιποῦσαν αὐλῶν' ἐκπερᾶν μαιωτικόν.
ἔσται δὲ θνητοῖς εἰσαεὶ λόγος μέγας
τῆς σῆς πορείας, βόσπορός τ' ἐπώνυμος.
κεκλήσεται. λιποῦσα δ' εὐρώπης πέδον
ἤπειρον ἥξεις ἀσιάδ', ἆρ' ὑμῖν δοκεῖ
ὁ τῶν θεῶν τύραννος ἐς τὰ πάνθ' ὁμῶς
βίαιος εἶναι, τῇδε γὰρ θνητῇ θεὸς
χρήζων μιγῆναι, τάσδ' ἐπέρριψε πλάνας.
πικροῦ δ' ἔκυρσας ὦ κόρη τῶν σῶν γάμων
μνηστῆρος. οὓς γὰρ νῦν ἀκήκοας λόγους
εἶναι δόκει σοι. μηδ' ἐπῶν προοίμια,

ἰώ ἰώ ἰώ μοι μοι. ἒ. ἒ. ἒ ἒ.

πρ. σὺ δ' αὖ κέκραγας κἀναμυχθίζῃ, τί που
δράσεις, ὅταν τὰ λοιπὰ πυθάνῃ κακά;

χο. ἦ γάρ τι λοιπὸν τῇδε πημάτων ἐρεῖς;

πρ. δυσχείμερόν γε πέλαγος ἀτηρᾶς δύης.

ἰώ τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν κέρδος, ἀλλ' οὐκ ἐν τάχει
14 ἔρριψ' ἐμαυτὴν τῆσδ' ἀπὸ στύφλου πέτρας;
ὅπως πέδῳ σκήψασα τῶν πάντων πόνων
» ἀπηλλάγην. κρεῖσσον γὰρ εἰσάπαξ θανεῖν,
» ἢ τὰς ἁπάσας ἡμέρας πάσχειν κακῶς.

πρ. ἦ δυσπετῶς τοὺς ἐμοὺς ἄθλους φέροις γε
ὅτῳ θανεῖν μέν ἐστιν οὐ πεπρωμένον.
αὕτη γὰρ ἦν μοι πημάτων ἀπαλλαγή.
νῦν δ' οὐδέν ἐστι τέρμα τοι προκείμενον
μόχθων, πρὶν ἂν ζεὺς ἐκπέσῃ τυραννίδος,

ἰώ ἦ γάρ ποτ' ἐστὶν ἐκπεσεῖν ἀρχῆς δία;

ἥδοι'

τὴν ἀφ' ἑαυτῆς ἆθλον ἐξηγουμένης.
τὰ λοιπὰ νῦν ἀκούσαθ' οἷα χρὴ πάθη
τλῆναι πρὸς ἥρας τήνδε τὴν νεάνιδα.
σὺ δ' ἰνάχειον σπέρμα τοὺς ἐμοὺς λόγους
θυμῷ βάλ', ὡς ἂν τέρματ' ἐκμάθῃς ὁδοῦ.
πρῶτον μὲν ἐνθένδ' ἡλίου πρὸς ἀντολὰς
στρέψασα σαυτὴν, στεῖχ' ἀνηρότους γύας.
σκύθας δ' ἀφίξῃ νομάδας, οἳ πλεκτὰς στέγας
πεδάρσιοι ναίουσ' ἐπ' εὐκύκλοις ὄχοις.
ἑκηβόλοις τόξοισιν ἐξηρτημένοι
οἷς μὴ πελάζειν. ἀλλ' ἁλιστόνοις γύποδας,
χρίμπτουσα ῥαχίαισιν ἐκπερᾶν χθόνα.
λαιᾶς δὲ χειρὸς οἱ σιδηροτέκτονες
οἰκοῦσι χάλυβες, οὓς φυλάξασθαί σε χρή.
ἀνήμεροι γὰρ, οὐδὲ πρόσπλατοι ξένοις.
ἥξεις δ' ἀράξιν ποταμὸν οὐ ψευδώνυμον.
ὃν μὴ περάσῃς, οὐ γὰρ εὔβατος περᾶν,
πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν καύκασον μόλῃς ὀρῶν
ὕψιστον, ἔνθα ποταμὸς ἐκφυσᾷ μένος
κροτάφων ἀπ' αὐτῶν, ἀστρογείτονας δὲ χρὴ
κορυφὰς ὑπερβάλλουσαν ἐς μεσημβρινὴν
βῆναι κέλευθον, ἔνθ' ἀμαζόνων στρατὸν
ἥξεις στυγάνορα, αἳ θεμίσκυράν ποτε.
κατοικιοῦσιν ἀμφὶ θερμώδονθ', ἵνα
τραχεῖα πόντου σαλμυδησία γνάθος
ἐχθρόξενος ναύτης, μητρυιὰ νεῶν.
αὗταί σ' ὁδηγήσουσι, καὶ μάλ' ἀσμένως.
ἰσθμὸν δ' ἐπ' αὐταῖς στενωπόρου λίμνης πύλαις

κιμμερικὸν

quorum plaustra vagas viti trahunt domos. ut fortasse sic quoque legendum sit πλανητάς.

Δῖος χαλινὸς πρὸς βίαν πράσσειν τάδε.
εὐθὺς δὲ μορφὴ, καὶ φρένες διάστροφοι,
ἦσαν. κεράστη δ' ὡς ὁρᾶτ' ὀξυστόμῳ
μύωπι χρισθεῖσ' ἐμμανεῖ σκιρτήματι.
ἤϊσσον πρὸς εὔποτόν τε κερχνείας ῥέος
λέρνης ἄκρον τε, βουκόλος δὲ γηγενὴς
ἄκρατος ὀργὴν ἄργος, ὡμάρτει πυκνοῖς
ὄσσοις δεδορκὼς, τοὺς ἐμοὺς κατὰ στίβους.
ἀπροσδόκητος δ' αὐτὸν αἰφνίδιος μόρος
τοῦ ζῆν ἀπεστέρησεν, οἰστρόπληξ δ' ἐγὼ
μάστιγι θείᾳ γῆν ἐκ γῆς ἐλαύνομαι. γῆν πρὸ γῆς
κλύεις τὰ πραχθέντ', εἰ δ' ἔχεις εἰπεῖν ἔτι,
λοιπὸν πόνου σήμαινε, μηδέ μ' οἰκτίσας,
„ ξυνθάλπε μύθοις ψευδέσι. νόσημα γὰρ
„ αἴσχιστον εἶναί φημι, συνθέτοις λόγοις.
Χο. ἔα, ἔα, ἄπεχε, φεῦ.
οὔποτ' οὔποτ' ηὐχόμην ξένους μολεῖσθαι λόγους
ἐς ἀκοὰν ἐμάν. οὐδ' ὧδε δυσθέατα,
καὶ δύσοιστα πήματα, λύματα, δείματ' ἀμφήκει
κέντρῳ ψύχειν ψυχὰν ἐμάν.
ἰὼ ἰὼ μοῖρα.
πέφρικ' εἰσιδοῦσα πρᾶξιν ἰοῦς.
Πρ. πρό γε στενάζεις καὶ φόβου τις εἶ πλέα,
13 ἐπίσχες ἐς ἂν καὶ τὰ λοιπὰ προσμάθῃς.
Χο. λέγ' ἐκδίδασκε. τοῖς νοσοῦσί τοι γλυκὺ
τὸ λοιπὸν ἄλγος προὐξεπίστασθαι τορῶς.
Πρ. τὴν πρίν γε χρείαν ἠνύσατ' ἐμοῦ πάρα.
κούφως μαθεῖν γὰρ τῆσδε πρῶτ' ἐχρῄζετε.

τὸν

μορφῆς, ὅθεν μοι σχετλία προσέπτατο.
αἰεὶ γὰρ ὄψεις ἔννυχοι πωλεύμεναι,
ἐς παρθενῶνας τοὺς ἐμοὺς παρηγόρουν
λείοισι μύθοις. ὦ μέγ' εὔδαιμον κόρη
τί παρθενεύῃ δαρὸν, ἐξόν σοι, γάμου
τυχεῖν μεγίστου. ζεὺς γὰρ ἱμέρου βέλει
πρὸς σοῦ τέθαλπται, καὶ συναίρεσθαι κύπριν
θέλει. σὺ δ' ὦ παῖ μὴ 'πλακτίσῃς λέχος
τὸ ζηνὸς, ἀλλ' ἔξελθε πρὸς λέρνης βαθὺν
λειμῶνα, ποίμνας, βουστάσεις τε πρὸς πατρὸς,
ὡς ἂν τὸ δῖον ὄμμα λωφήσῃ πόθου.
τοιοῖς δὲ πάσας εὐφρόνας ὀνείρασιν
ξυνειχόμην δύστηνος, ἔστε δὴ πατρὶ
ἔτλην γεγωνεῖν νυκτίφαντ' ὀνείρατα.
ὁ δ' ἔς τε πυθὼ, κἀπὶ δωδώνης πυκνοὺς
θεοπρόπους ἴαλλεν, ὡς μάθοι τί χρὴ
δρῶντ' ἢ λέγοντα δαίμοσι πράττειν φίλα.
ἧκον δ' ἀναγγέλλοντες αἰολοστόμους
χρησμοὺς, ἀσήμους, δυσκρίτους τ' εἰρημένους.
τέλος δ' ἐναργὴς βάξις ἦλθεν ἰνάχῳ.
σαφῶς ἐπισκήπτουσα, καὶ μυθουμένη,
ἔξω δόμων τε, καὶ πάτρας ὠθεῖν ἐμέ.
ἄφετον ἀλᾶσθαι γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροις.
κεἰ μὴ θέλῃ πυρωπὸν ἐκ διὸς μολεῖν
κεραυνὸν, ὃς πᾶν ἐξαϊστώσει γένος.
τοιοῖς δὲ πεισθεὶς λοξίου μαντεύμασιν,
ἐξήλασέ με κἀπέκλεισε δωμάτων.
ἄκουσαν ἄκων, ἀλλ' ἐπηνάγκαζέ νιν.

διὸς

ἰώ. ὄκνου πέρας αὖ τήνδε δωρεὰν ἐμοί;
πρ. λέγ' ἥντιν' αἰτῇ, πάντα γὰρ πύθοιό μοι.
ἰώ. σήμηνον, ὅς τις ἐν φάραγγι σ' ὤχμασε.
πρ. βούλημα μὲν τὸ δῖον, ἡφαίστου δὲ χείρ.
ἰώ. ποινὰς δὲ ποίων ἀμπλακημάτων τίνεις.
πρ. τοσοῦτον ἀρκῶ σοι σαφηνίσαι μόνον.
ἰώ. καὶ πρός γε τούτοις, τέρμα τῆς ἐμῆς πλάνης
δεῖξον, τίς ἔσται τῇ ταλαιπώρῳ χρόνος.
πρ. τὸ μὴ μαθεῖν σοι κρεῖσσον, ἢ μαθεῖν τάδε.
ἰώ. μήτοι με κρύψῃς τοῦθ' ὅπερ μέλλω παθεῖν.
πρ. ἀλλ' οὐ μεγαίρω τοῦδε τοῦ δωρήματος.
ἰώ. τί δῆτα μέλλεις μὴ οὐ γεγωνίσκειν τὸ πᾶν.
πρ. φθόνος μὲν οὐδείς, σὰς δ' ὀκνῶ θράξαι φρένας.
ἰώ. μή μου προκήδου μᾶσσον ὡς ἐμοὶ γλυκύ.
πρ. ἐπεὶ προθυμῇ χρὴ λέγειν, ἄκουε δή.
χο. μήπω γε. μοῖραν δ' ἡδονῆς κἀμοὶ πόρε.
12 τὴν τῆσδε πρῶτον ἱστορήσωμεν νόσον
αὐτῆς λεγούσης τὰς πολυφθόρους τύχας.
τὰ λοιπὰ δ' ἄθλων σοῦ διδαχθήτω πάρα.
πρ. σὸν ἔργον ἰοῖ, ταῖσδ' ὑπουργῆσαι χάριν.
ἄλλως τε πάντως καὶ κασιγνήταις πατρός.
ὡς ἀποκλαῦσαι κἀποδύρεσθαι τύχας.
ἐν τῶθ' ὅποι μέλλει τις οἴσεσθαι δάκρυ.
πρὸς τῶν κλυόντων, ἀξίαν τριβὴν ἔχει.
ἰώ. οὐκ οἶδ' ὅπως ὑμῖν ἀπιστῆσαί με χρή,
σαφεῖ δὲ μύθῳ πᾶν ὅπερ προσχρῄζετε
πεύσεσθε, καίτοι καὶ λέγουσ' ὀδύρομαι.
θεόσυτον χειμῶνα, καὶ διαφθορὰν

μορφῆς,

πημονὰς ἀλύξω.
Χο. κλύεις φθέγμα τᾶς βούκερω παρθένου;
πρ. πῶς δ' οὐ κλύω τῆς οἰστροδινήτου κόρης,
τῆς Ἰναχείης, ἣ Διὸς θάλπει κέαρ ἔρωτι,
καὶ νῦν τοὺς ὑπερμήκεις δρόμους
ἥρα στυγητὸς πρὸς βίαν γυμνάζεται.
ἰώ πόθεν ἐμοῦ σὺ πατρὸς ὄνομ' ἀπύεις,
εἰπέ μοι τᾷ μογερᾷ τίς ὤν; τίς ἄρα μ' ὦ τάλας
τὰν ταλαίπωρον ὧδ' ἔτυμα προσθροεῖς.
θεόσυτόν τε νόσον ὠνόμασας
ἃ μαραίνει με, χρίουσα
κέντροισι φοιταλέοισιν ἒ ἔ
σκιρτημάτων δὲ νήστισιν αἰκίαις.
λαβρόσυτος ἦλθον.
ἐπικότοισι μήδεσι δαμεῖσα.
δυσδαιμόνων δὲ τίνες, οἳ ἒ ἔ οἷ' ἐγὼ μογοῦσιν;
ἀλλά μοι τορῶς τέκμηρον.
ὅ τι μ' ἐπαμμένει παθεῖν
τί μὲ χρὴ τί φάρμακον νόσου
δεῖξον, εἴπερ οἶσθα, θρόει.
φράζε τῇ δυσπλάνῳ παρθένῳ.
πρ. λέξω τορῶς σοι πᾶν, ὅ τι χρῄζεις μαθεῖν.
οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ', ἀλλ' ἁπλῷ λόγῳ.
ὥσπερ δίκαιον πρὸς φίλους οἴγειν στόμα.
πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ' ὁρᾷς προμηθέα,
ἰώ ὦ κοινὸν ὠφέλημα θνητοῖσι φανείς,
τλῆμον προμηθεῦ, τοῦ δίκην πάσχεις τάδε.
πρ. ἀρμοῖ πέπαυμαι τοὺς ἐμοὺς θρηνῶν πόνους.

ὅτε τὰν ὁμοπάτριον
πιθὼν δάμαρτα κοινόλεκτρον.
ἰώ τίς γῆ, τί γένος, τίνα φῶ λεύσσειν
τόνδε χαλινοῖσιν ἐν πετρίνοισι τοῖς
ὀρείοις χειμαζόμενον, τίνος ἀμπλακίης
ποινὰς ὀλέκῃ, σήμηνον ὅπῃ γῆς
ἡ μογερὰ πεπλάνημαι. ἆ. ἆ. ἔα. ἔα.
χρίει τὶς αὖ με τάλαιναν οἶστρος.
εἴδωλον ἄργου γηγενοῦς, ἀλεῦ' ὦ δᾶ, φοβοῦμαι
τὸν μυριωπὸν εἰσορῶσα βούταν.
ὁ δὲ πορεύεται δόλιον ὄμμ' ἔχων.
ὃν οὐδὲ κατθανόντα γαῖα κεύθει.
ἀλλὰ με τὰν τάλαιναν ἐξ ἐνέρων περῶν
κυνηγετεῖ, πλανᾷ τε νῆστιν ἀνὰ τὰν
παραλίαν ψάμμον. ὑπὸ δὲ κηρόπλαστος
ὀτοβεῖ δόναξ ἀχέτας ὑπνοδόταν νόμον.
ἰώ. ἰώ. ποῖ. ποῖ. πῶ. πῶ. πῶ.
πῆ μ' ἄγουσι τηλέπλαγκτοι πλάνοι.
τί ποτέ μ' ὦ κρόνιε παῖ, τί ποτε.
τί ποτε ταῖσδ' ἐνέζευξας εὑρὼν
ἁμαρτοῦσαν ἐν πημοναῖσιν. ἒ ἔ.
οἰστρηλάτῳ δὲ δείματι δειλαίαν
παράκοπον ὧδε τείρεις,
πυρί φλέξον, ἢ χθονὶ κάλυψον, ἢ
ποντίοις δάκεσι δὸς βοράν, μὴ δέ μοι
φθονήσῃς εὐγμάτων ἄναξ.
ἄδδην με πολύπλαγκτοι πλάναι
γεγυμνάκασιν, οὐδ' ἔχω μαθεῖν ὅπῃ

πημονὰς

χο. ἦ πού τι σεμνόν ἐστιν, ὃ ξυναμπίσχεις;
πρ. ἄλλου λόγου μέμνησθε, τόνδε δ' οὐδαμῶς
καιρὸς γεγωνεῖν. ἀλλὰ συγκαλυπτέος
ὅσον μάλιστα, τόνδε γὰρ σώζων ἐγὼ
δεσμοὺς ἀεικεῖς, καὶ βίας ἐκφυγγάνω.
χο. μηδάμ' ὁ πάντα νέμων θεῖτ' ἐμᾷ γνώμᾳ
κράτος ἀντίπαλον ζεύς, μηδ' ἐλινύσαιμι
θεοὺς ὁσίαις θοίναις ποτινισομένα
βουφόνοις, παρ' ὠκεανοῦ πατρὸς.
ἄσβεστον πόρον, μηδ' ἀλίτοιμι λόγοις.
ἀλλά μοι τόδ' ἐμμένοι, καὶ μήποτ' ἐκτακείη.
» ἡδύ τι θαρσαλέαις τὸν μακρὸν τείνειν βίον
ἐλπίσι φαναῖς θυμὸν ἀλδαίνουσαν
ἐν εὐφροσύναις. φρίσσω δέ σε δερκομένα
μυρίοις μόχθοις διακναιόμενον.
ζῆνα γὰρ οὐ τρομέων ἰδίᾳ γνώμῃ σέβῃ
θνητοὺς ἄγαν προμηθεῦ, φέρ' ὅπως χάρις
ἄχαρις, ὦ φίλος εἰπέ που τίς ἀλκά.
τίς δ' ἐφαμερίων ἄρηξις οὐδ' ἐδέρχθης
ὀλιγοδρανίαν ἄκικυν ἰσόνειρον ᾇ
τὸ φωτῶν ἀλαὸν γένος ἐμπεποδισμένον,
οὔποτε τὰν διὸς ἁρμονίαν θνητῶν
παρεξίασι βουλαί, ἔμαθον τάδε, σὰς
προσιδοῦσ' ὀλοὰς τύχας προμηθεῦ.
τὸ διαμφίδιον δέ μοι μέλος προσέπτα.
τὸ δ' ἐκεῖνό γε ὅτ' ἀμφὶ λουτρὰ καὶ
λέχος σὸν ὑμεναίουν ἰότητι γάμων.
ἕδνοις ἀγαγὼν ἡσιόναν,

σπλάγχνων τε λειότητα, καὶ χροιὰν τίνα
ἔχοντ' ἂν εἴη δαίμοσι πρὸς ἡδονήν.
χολῆς, λοβοῦ τε ποικίλην εὐμορφίαν.
κνίσῃ τε κῶλα συγκαλυπτὰ, καὶ μακρὰν,
ὀσφὺν πυρώσας δυστέκμαρτον εἰς τέχνην.
ὥδωσα θνητοὺς, καὶ φλογωπὰ σήματα.
ἐξωμμάτωσα πρόσθεν ὄντ' ἐπάργεμα.
τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτα, ἔνερθε δὲ χθονὸς
κεκρυμμέν' ἀνθρώποισιν ὠφελήματα,
χαλκὸν, σίδηρον, ἄργυρον, χρυσόν τε, τίς
φήσειεν ἂν πάροιθεν ἐξευρεῖν ἐμοῦ;
οὐδεὶς σάφ' οἶδα μὴ μάτην φλῦσαι θέλων,
βραχεῖ δὲ μύθῳ, πάντα συλλήβδην μάθε:
πᾶσαι τέχναι βροτοῖσιν ἐκ προμηθέως.
χο. μή νυν βροτοὺς μὲν ὠφέλει καιροῦ πέρα.
10 σαυτοῦ δ' ἀκήδει δυστυχοῦντος, ὡς ἐγὼ
εὔελπίς εἰμι τῶνδε σ' ἐκ δεσμῶν ἔτι
λυθέντα μηδὲν μεῖον ἰσχύσειν διός.
πρ. οὐ ταῦτα ταύτῃ μοῖρά πω τελεσφόρος
κρᾶναι πέπρωται, μυρίαις δὲ πημοναῖς,
δύαις τε καμφθεὶς, ὧδε δεσμὰ φυγγάνω.
„ τέχνη δ' ἀνάγκης ἀσθενεστέρα μακρῷ.
χο. τίς οὖν ἀνάγκης ἐστὶν οἰακοστρόφος;
πρ. μοῖραι τρίμορφοι, μνήμονές τ' ἐριννύες.
χο. τούτων ἄρα ζεὺς ἐστὶν ἀσθενέστερος.
πρ. οὔκουν ἂν ἐκφύγοι γε τὴν πεπρωμένην.
χο. τί γὰρ πέπρωται ζηνὶ, πλὴν ἀεὶ κρατεῖν;
πρ. τοῦτ' οὐκ ἂν οὖν πύθοιο. μηδὲ λιπάρει

χο.

γνωθ' ὑφ' ἅρματ' ἤγαγον φιληνίους
ἵππους ἄγαλμα τῆς ὑπερπλούτου χλιδῆς,
θαλασσόπλαγκτα δ' οὔτις ἄλλος αὐτ' ἐμοῦ
λινόπτερ' εὗρε ναυτίλων ὀχήματα. Currus pro navibus.
τοιαῦτα μηχανήματ' ἐξευρὼν τάλας.
βροτοῖς αὐτὸς δ' οὐκ ἔχω σόφισμ', ὅτῳ ἐν
τῆς νῦν παρούσης πημονῆς ἀπαλλαγῶ.
Χο. πέπονθας αἰκὲς πῆμ' ἀποσφαλεὶς φρενῶν,
πλανᾷ. κακὸς δ' ἰατρὸς ὥς τις ἐς νόσον Malus medicus,
πεσὼν ἀθυμεῖς, καὶ σεαυτὸν οὐκ ἔχεις, qui seipsum curare
εὑρεῖν ὁποίοις φαρμάκοις ἰάσιμος. non pt.
Πρ. τὰ λοιπά μου κλύουσα θαυμάσῃ πλέον.
οἵας τέχνας τε, καὶ πόρους ἐμησάμην.
τὸ μὲν μέγιστον εἴ τις ἐς νόσον πέσοι.
οὐκ ἦν ἀλέξημ' οὐδὲν οὐδὲ βρώσιμον
οὐ χριστὸν, οὐδὲ πιστὸν ἀλλὰ φαρμάκων
χρείᾳ, κατεσκέλλοντο πρὶν γ' ἐγὼ σφίσιν
ἔδειξα κράσεις ἠπίων ἀκεσμάτων.
αἷς τὰς ἁπάσας ἐξαμύνονται νόσους.
τρόπους δὲ πολλοὺς μαντικῆς ἐστοίχισα.
κἄκρινα πρῶτος ἐξ ὀνειράτων ἃ χρὴ
ὕπαρ γενέσθαι. κληδόνας τε δυσκρίτους
ἐγνώρισ' αὐτοῖς. ἐνοδίους τε συμβόλους
γαμψωνύχων τε πτῆσιν οἰωνῶν σκεθρῶς
διώρισ', οἵτινές τε δεξιοὶ φύσιν,
εὐώνυμοί τε, καὶ δίαιταν ἥντινα
ἔχουσ' ἕκαστοι, καὶ πρὸς ἀλλήλους τίνες
ἔχθραι τε καὶ στέργηθρα καὶ συνεδρίαι

σιγᾶν με. συννοίᾳ δὲ δάπτομαι κέαρ,
ὁρῶν ἐμαυτὸν ὧδε προσελούμενον.
καίτοι θεοῖσι τοῖς νέοις τούτοις γέρα
τὶς ἄλλος ἢ 'γὼ παντελῶς διώρισεν.
ἀλλ' αὐτὰ σιγῶ, καὶ γὰρ εἰδυίαισιν ἂν
ὑμῖν λέγοιμι, τ' ἀν βροτοῖς δὲ πήματα,
ἀκούσαθ' ὡς σφᾶς νηπίους ὄντας τὸ πρὶν,
ἔννους ἔθηκα καὶ φρενῶν ἐπηβόλους.
λέξω δὲ μέμψιν οὔτιν' ἀνθρώποις ἔχων.
ἀλλ' ὧν δέδωκ' εὔνοιαν ἐξηγούμενος.
οἳ πρῶτα μὲν βλέποντες ἔβλεπον μάτην
κλύοντες οὐκ ἤκουον. ἀλλ' ὀνειράτων
ἀλίγκιοι μορφαῖσι, τὸν μακρὸν χρόνον
ἔφυρον εἰκῆ πάντα, κοὔτε πλινθυφεῖς
δόμους προσείλους ἴσαν, οὐ ξυλουργίαν.
κατώρυχες δ' ἔναιον ὥστ' ἀείσυροι
μύρμηκες ἄντρων ἐν μυχοῖς ἀνηλίοις,
ἦν δ' οὐδὲν αὐτοῖς οὔτε χείματος τέκμαρ,
οὔτ' ἀνθεμώδους ἦρος, οὔτε καρπίμου
θέρους βέβαιον. ἀλλ' ἄτερ γνώμης τὸ πᾶν
ἔπρασσον. ἔς τε δή σφιν ἀντολὰς ἐγὼ
ἄστρων ἔδειξα, τάς τε δυσκρίτους δύσεις.
καὶ μὴν ἀριθμὸν ἔξοχον σοφισμάτων
ἐξηῦρον αὐτοῖς, γραμμάτων τε συνθέσεις.
μνήμην θ' ἁπάντων μουσομήτορ' ἐργάτιν.
κἄζευξα πρῶτ' ἐν ζυγοῖσι κνώδαλα
ζεύγλαισι δουλεύοντα σώμασί θ', ὅπως
θνητοῖς, μεγίστων διάδοχοι μοχθημάτων

γένων

νοτίοις ἔτεγξα παρειαῖς. ἀμέγαρτα γὰρ
τάδε, ζεὺς ἰδίοις νόμοις κρατύνων,
ὑπερήφανον θεοῖς τοῖς πάρος δείκνυσιν
αἰχμάν. πρόπασα δ' ἤδη στονόεν
λέλακε χῶρα, μεγαλοσχήμονά τ' ἀρ-
χαιοπρεπῆ στένουσι τῶν σῶν ξυνο-
μαιμόνων τε τιμὰν, ὁπόσοι τ' ἔποικον
ἁγνᾶς ἀσίας ἕδος νέμονται
μεγαλοστόνοισι σοῖς πήμασι
συγκάμνουσι θνητοί,
κολχίδος τε γᾶς ἔνοικοι παρθένοι
μάχας ἄτρεστοι καὶ σκύθης ὅμιλος
οἳ γᾶς ἔσχατον τόπον ἀμφὶ μαιῶτιν
9 ἔχουσι λίμναν. ἀραβίας τ' ἄρειον ἄνθος
ὑψίκρημνον θ' οἳ πόλισμα καυκάσου
πέλας νέμονται, δάϊος στρατός.
ὀξυπρώροισι βρέμων ἐν αἰχμαῖς.
μόνον δὴ πρόσθεν ἄλλον ἐν πόνοις
δαμέντ' ἀκαμαντοδέτοις
πτᾶνα λύμαις εἰσιδόμην θεὸν
ἄτλανθ' ὃς αἰεὶ ὑπείροχον σθένος.
κραταιὸν οὐράνιόν τε πόλον
νώτοις ὑποβαστάζει, βοᾷ δὲ πόντιος κλύδων
ξυμπιτνῶν, στένει βαθὺς,
κελαινὸς δ' ἅιδος ὑποβρέμει μυχὸς
γᾶς, παγαί θ' ἁγνορρύτων ποταμῶν
στένουσιν ἄλγος οἰκτρόν.

πρ. μή τοι χλιδῇ δοκεῖτε μήτ' αὐθαδίᾳ

καίπερ κεραυνῷ ζηνὸς ἠνθρακωμένος.
πρ. σὺ δ' οὐκ ἄπειρος, οὐδ' ἐμοῦ διδασκάλου
χρῄζεις, σεαυτὸν σῷζ' ὅπως ἐπίστασαι,
ἐγὼ δὲ τὴν παροῦσαν ἀντλήσω τύχην
ἔστ' ἂν διὸς φρόνημα λωφήσῃ, χόλου.
ὠκ. οὔκουν προμηθεῦ τοῦτο γινώσκεις, ὅτι
,, ὀργῆς νοσούσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι.
πρ. ἐάν τις ἐν καιρῷ γε μαλθάσσῃ κέαρ
καὶ μὴ σφριγῶντα θυμὸν ἰσχναίνῃ βίᾳ.
ὠκ. ἐν τῷ προμηθεῖσθαι δὲ καὶ τολμᾶν, τίνα
ὁρᾷς ἐνοῦσαν ζημίαν; δίδασκέ με.
πρ. μόχθον περισσόν, κουφόνουν τ' εὐηθίαν.
ὠκ. ἔα με τῇδε τῇ νόσῳ νοσεῖν, ἐπεὶ
,, κέρδιστον εὖ φρονοῦντα μὴ δοκεῖν φρονεῖν.
πρ. ἐμὸν δοκήσει τ' ἀμπλάκημ' εἶναι τόδε.
ὠκ. σαφῶς μ' ἐς οἶκον σὸς λόγος στέλλει πάλιν.
πρ. μὴ γάρ σε θρῆνος οὑμὸς εἰς ἔχθραν βάλῃ
ὠκ. ἢ τῷ νέον θακοῦντι παγκρατεῖς ἕδρας.
πρ. τούτου φυλάσσου μήποτ' ἀχθεσθῇ κέαρ.
ὠκ. ἡ σὴ προμηθεῦ συμφορὰ διδάσκαλος
πρ. στέλλου, κομίζου, σῷζε τὸν παρόντα νοῦν.
ὠκ. ὁρμωμένῳ μοι τόνδ' ἐθώϋξας λόγον,
λευρὸν γὰρ οἶμον αἰθέρος ψαύει πτεροῖς
τετρασκελὴς οἰωνός, ἄσμενος δέ τ' ἂν
σταθμοῖς ἐν οἰκείοισι κάμψειεν γόνυ.
χορ. στένω σε τᾶς οὐλομένας τύχας προμηθεῦ.
δακρυσίστακτον δ' ἀπ' ὄσσων ῥαδινὸν
λειβομένα ῥέος, παρειὰν

νοτίοις

ἀλλ' ἡσύχαζε σαυτὸν ἐκποδὼν ἔχων.
ἐγὼ γὰρ οὐκ εἰ δυστυχῶ, τοῦ δ' εἵνεκα
θέλοιμ' ἂν ὡς πλείστοισι πημονὰς τυχεῖν.
ὠκ. οὐδῆτ' ἐπεί με καὶ κασιγνήτου τύχαι
τείρουσ' ἄτλαντος ὃς ἐς ἑσπέρους τόπους
ἕστηκε κίον' οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς,
ὤμοιν ἐρείδων ἄχθος οὐκ εὐάγκαλον.
τὸν γηγενῆ τε κιλικίων οἰκήτορα
ἄντρων ἰδὼν ᾤκτειρα δάϊον τέρας,
ἑκατονταχάρηνον πρὸς βίαν χειρούμενον
τυφῶνα θοῦρον, πᾶσιν ὃς ἀντέστη θεοῖς
δειναῖσι γαμφηλαῖσι συρίζων φόβον.
ἐξ ὀμμάτων δ' ἤστραπτε γοργωπὸν σέλας.
ὡς τὴν διὸς τυραννίδ' ἐκπέρσων βίᾳ
ἀλλ' ἦλθεν αὐτῷ ζηνὸς ἄγρυπνον βέλος
καταιβάτης κεραυνὸς ἐκπνέων φλόγα.
ὃς αὐτὸν ἐξέπληξε τῶν ὑψηγόρων
κομπασμάτων. φρένας γὰρ εἰς αὐτὰς τυπεὶς
ἐφεψαλώθη κἀξεβροντήθη σθένος.
καὶ νῦν ἀχρεῖον καὶ παρήορον δέμας
κεῖται στενωποῦ πλησίον θαλασσίου
ἰπούμενος ῥίζαισιν αἰτναίαις ὕπο
κορυφαῖς δ' ἐν ἄκραις ἥμενος μυδροκτυπεῖ
ἥφαιστος, ἔνθεν ἐκραγήσονταί ποτε
ποταμοὶ πυρὸς δάπτοντες ἀγρίαις γνάθοις,
τῆς καλλικάρπου σικελίας λευροὺς γύας.
τοιόνδε τυφῶς ἐξαναζέσει χόλον
θερμῆς ἀπλήστου βέλεσι πυρπνόου ζάλης,

ζήτει δὲ τῶνδε πημάτων ἀπαλλαγάς.
ἀρχαῖ' ἴσως σοι φαίνομαι λέγειν τάδε.
» τοιαῦτα μέντοι τῆς ἄγαν ὑψηγόρου
» γλώσσης Προμηθεῦ τἀπίχειρα γίνεται.
σὺ δ' οὐδέπω ταπεινός, οὐδ' εἴκεις κακοῖς.
πρὸς τοῖς παροῦσι δ' ἄλλα προσλαβεῖν θέλεις,
οὔκουν ἔμοιγε χρώμενος διδασκάλῳ,
πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς, ὁρῶν ὅτι,
τραχὺς μόναρχος, οὐδ' ὑπεύθυνος κρατεῖ.
καὶ νῦν ἐγὼ μὲν εἶμι, καὶ πειράσομαι
ἐὰν δύνωμαι τῶνδέ σ' ἐκλῦσαι πόνων.
σὺ δ' ἡσύχαζε, μηδ' ἄγαν λαβροστόμει,
» ἢ οὐκ οἶσθ' ἀκριβῶς ὢν περισσόφρων, ὅτι
» γλώσσῃ ματαίᾳ ζημία προσγίνεται,
Προ. ζηλῶ σ' ὅθ' οὕνεκ' ἐκτὸς ζημίας κυρεῖς,
πάντων μετασχὼν καὶ τετολμηκὼς ἐμοί.
καὶ νῦν ἔασον, μηδέ σοι μελησάτω.
πάντως γὰρ οὐ πείσεις νιν. οὐ γὰρ εὐπειθής.
πάπταινε δ' αὐτὸς μή τι πημανθῇς ὁδῷ.
Ὠκ. πολλῷ γ' ἀμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφυς,
ἢ σαυτόν, ἔργῳ κ' οὐ λόγῳ τεκμαίρομαι.
ὁρμώμενον δὲ μηδαμῶς ἀντισπάσῃς.
αὐχῶ γὰρ αὐχῶ, τήνδε δωρεὰν ἐμοὶ
δώσειν Δί', ὥστε τῶνδέ σ' ἐκλῦσαι πόνων.
Προ. τὰ μέν σ' ἐπαινῶ, κοὐδαμῇ λήξω ποτέ,
προθυμίας γὰρ οὐδὲν ἐλλείπεις, ἀτὰρ
μηδὲν πόνει, μάτην γὰρ οὐδὲν ὠφελῶν
ἐμοὶ πονήσεις, εἴ τι καὶ πονεῖν θέλεις.

ἀλλ'

τὸν πτερυγωκῆ τόνδ' οἰωνὸν γνώμῃ
στομίων ἄτερ εὐθύνων. ταῖς σαῖς δὲ τύχαις
ἴσθι ξυναλγῶ. τό, τε γάρ με δοκῶ ξυγγενὲς
οὕτως ἐπαναγκάζει. χωρίς τε γένους
οὐκ ἔστιν ὅτῳ μείζονα μοῖραν νέμοιμ', ἢ σοί.
γνώσῃ δὲ τάδ' ὡς ἔτυμ', οὐδὲ μάτην,
σοὶ τὸ χαριτογλωσσεῖν ἔνι μοι φέρε γάρ.
σήμαιν' ὅτι χρή σοι συμπράττειν.
οὐ γάρ ποτ' ἐρεῖς, ὡς ὠκεανοῦ φίλος
ἕτερος ἐστὶ βεβαιότερός σοι.
προ. ἔα, τί χρῆμα καὶ σὺ πόνων ἐμῶν
ἥκεις ἐπόπτης, πῶς ἐτόλμησας λιπὼν
ἐπώνυμόν τε ῥεῦμα, καὶ πετρηρεφῆ
αὐτόκτιστ' ἄντρα τὴν σιδηρομήτορα
ἐλθεῖν ἐς αἶαν, ἢ θεωρήσων τύχας
ἐμὰς ἀφῖξαι, καὶ συνασχαλῶν κακοῖς,
δέρκου θέαμα, τόνδε τὸν διὸς φίλον,
τὸν συγκαταστήσαντα τὴν τυραννίδα,
οἵαις ὑπ' αὐτοῦ πημοναῖσι κάμπτομαι.
ὠκ. ὁρῶ προμηθεῦ. καὶ παραινέσαι γέ σοι
θέλω τὰ λῷστα, καί περ ὄντι ποικίλῳ.
γίνωσκε σαυτὸν, καὶ μεθάρμοζε τρόπους
νέους, νέος γὰρ καὶ τύραννος ἐν θεοῖς.
εἰ δ' ὧδε τραχεῖς, καὶ τεθηγμένους λόγους
ῥίψεις, τάχ' ἄν σου καὶ μακρὰν ἀπωτέρω
θακῶν κλύοι ζεὺς, ὥστε σοι τὸν νῦν χόλον
παρόντα μόχθων, παιδιὰν εἶναι δοκεῖν.
ἀλλ' ὦ ταλαίπωρ' ἃς ἔχεις ὀργὰς ἄφες.

ζήτει

οὐδὲν ἔστιν ἄθλου τέρμα σοι προκείμενον,
πρ. οὐκ ἄλλο γ' οὐδὲν πλὴν ὅταν κείνω δοκεῖ.
χορ. δόξει δὲ πῶς. τίς ἐλπίς, οὐχ ὁρᾷς ὅτι
ἥμαρτες; ὡς δ' ἥμαρτες, οὔτ' ἐμοὶ λέγειν
καθ' ἡδονήν. σοί τ' ἄλγος, ἀλλὰ ταῦτα μὲν,
μεθῶμεν, ἄθλων δ' ἔκλυσιν ζήτει τινά.
πρ. ἐλαφρὸν ὅστις πημάτων ἔξω πόδα
ἔχει παραινεῖν νουθετεῖν τε τοὺς κακῶς πράσσοντας,
ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἅπαντ' ἠπιστάμην.
ἑκὼν ἑκὼν ἥμαρτον, οὐκ ἀρνήσομαι.
θνητοῖς ἀρήγων, αὐτὸς εὑρόμην πόνους.
οὐ μήν τι, ποιναῖς ᾠόμην τοίαισί με
κατισχανεῖσθαι πρὸς πέτραις πεδαρσίοις
τυχόν τ' ἐρήμου τοῦ δ' ἀγείτονος πάγου.
καί τοι τὰ μὲν παρόντα μὴ δύρεσθ' ἄχη
πέδοι δὲ βᾶσαι τὰς προσερπούσας τύχας
ἀκούσαθ' ὡς μάθητε διὰ τέλους τὸ πᾶν.
πείθεσθέ μοι πείθεσθε, συμπονήσατε
τῷ νῦν μογοῦντι. ταυτά τοι πλανωμένη
πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονὴ προσιζάνει.
χορ. οὐκ ἀκούσαις ἐπεθώυξας τοῦτο Προμηθεῦ
καὶ νῦν ἐλαφρῷ ποδὶ κραιπνόσυτον
θῶκον προλιποῦσ' αἰθέρ' ἁγνὸν
πόρον οἰωνῶν, ὀκρυοέσσῃ χθονὶ
τῇδε πελῶ, τοὺς σοὺς δὲ πόνους
χρῄζω διὰ παντὸς ἀκούσειν.
ὠκ. ἥκω δολιχῆς τέρμα κελεύθου
διαμειψάμενος πρὸς σὲ Προμηθεῦ.

τὸν

καθέζετ', εὐθὺς δαίμοσι νέμει γέρα
ἄλλοισιν ἄλλα, καὶ διεστοιχίζετο
ἀρχήν. βροτῶν δὲ τῶν ταλαιπώρων λόγον
οὐκ ἔσχεν οὐδένα, ἀλλ' ἀϊστώσας γένος
τὸ πᾶν, ἔχρῃζεν ἄλλο φιτῦσαι νέον.
καὶ τοῖσιν οὐδεὶς ἀντέβαινε πλὴν ἐμοῦ.
ἐγὼ δὲ τόλμης ἐξελυσάμην βροτούς.
τὸ μὴ διαῤῥαισθέντας εἰς ἅδου μολεῖν,
τῷ τοιαῖσδε πημοναῖσι κάμπτομαι.
πάσχειν μὲν ἀλγειναῖσιν, οἰκτραῖσι δ' ἰδεῖν,
θνητοὺς δ' ἐν οἴκτῳ προθέμενος τούτου τυχεῖν
οὐκ ἠξιώθην αὐτὸς, ἀλλ' ἀνηλεῶς
ὧδ' ἐῤῥύθμισμαι Ζηνὶ δυσκλεὴς θέα.
Χορ. σιδηρόφρων τε, κἀκ πέτρας εἰργασμένος
ὅστις Προμηθεῦ σοῖσιν οὐ συνασχαλᾷ,
μόχθοις, ἐγὼ γὰρ οὔτ' ἂν εἰσιδεῖν τάδε,
ἔχρῃζον. εἰσιδοῦσα τ' ἀλγύνθην κέαρ.
Προ. καὶ μὴν φίλοις ἐλεεινὸς εἰσορᾶν ἐγώ.
Χορ. μή πού τι προὔβης τῶνδε καὶ περαιτέρω.
Προ. θνητοὺς ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον.
Χορ. τὸ ποῖον εὑρὼν τῆσδε φάρμακον νόσου.
Προ. τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατῴκισα,
Χορ. μέγ' ὠφέλημα τοῦτ' ἐδωρήσω βροτοῖς.
Προ. πρὸς τοῖσδε μέν τοι πῦρ ἐγώ σφιν ὤπασα.
Χορ. καὶ νῦν φλογωπὸν πῦρ ἔχουσ' ἐφήμεροι,
Προ. ἀφ' οὗ γε πολλὰς ἐκμαθήσονται τέχνας.
Χορ. τοιοῖσδε δή σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάμασιν
αἰκίζεταί τε, κοὐδαμῇ χαλᾷ κακῶν.

οὐδὲν

οἱ μὲν θέλοντες ἐκβαλεῖν ἕδρας κρόνον.
ὡς ζεὺς ἀνάσσοι δῆθεν, οἱ δὲ τοὔμπαλιν
σπεύδοντες ὡς ζεὺς μήποτ' ἄρξειεν θεῶν.
ἐν ταῦθ' ἐγὼ τὰ λῷστα βουλεύων, πιθεῖν
τιτᾶνας, οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς τέκνα
οὐκ ἠδυνήθην. αἱμύλας δ' ἐμοῦ μηχανὰς δὲ
ἀτιμάσαντες καρτεροῖς φρονήμασιν
ᾤοντ' ἀμοχθεὶ, πρὸς βίαν τε δεσπόσειν.
Themis et terra eadem. vide Hes. o. 3? et ... 189? ἐμοὶ δὲ μήτηρ οὐχ ἅπαξ μόνον θέμις
καὶ γαῖα, πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία
τὸ μέλλον ᾗ κραίνοιτο προυτεθεσπίκει.
ὡς οὐ κατ' ἰσχὺν, οὐδὲ πρὸς τὸ καρτερὸν
χρεῖ' ἢ δόλῳ δὲ τοὺς ὑπερέχοντας κρατεῖν.
τοιαῦτ' ἐμοῦ λόγοισιν ἐξισουμένου
οὐκ ἠξίωσαν οὐδὲ προσβλέψαι τὸ πᾶν.
κράτιστον δή μοι τῶν παρεστώτων τότε,
ἐφαίνετ' εἶναι προσλαβόντα μητέρα.
ἑκόνθ' ἑκόντι ζηνὶ συμπαραστατεῖν.
ἐμαῖς δὲ βουλαῖς ταρτάρου μελαμβαθὴς
κευθμὼν καλύπτει τὸν παλαιγενῆ κρόνον,
αὐτοῖσι συμμάχοισι. τοιάδ' ἐξ ἐμοῦ
ὁ τῶν θεῶν τύραννος ὠφελημένος,
κακαῖσι ποιναῖς ταῖσδέ μ' ἐξημείψατο.
„ ἔνεστι γάρ πως τοῦτο τῇ τυραννίδι
„ νόσημα, τοῖς φίλοισι μὴ πεποιθέναι.
ὃ δ' οὖν ἐρωτᾶτ' ἐμ' αἰτίαν, καθ' ἥντινα
αἰκίζεταί με, τοῦτο δὴ σαφηνιῶ.
ὅπως τάχιστα τὸν πατρῷον ἐς θρόνον

καθέ

ἕξει μακάρων πρύτανις δεῖξαι τὸ νέον
βούλευμ' ὑφ' ὅτου σκῆπτρον τιμάς τ' ἀποσυλᾶται.
καί μ' οὔτι μελιγλώσσοις πειθοῦς
ἐπαοιδαῖς θέλξει, στερεάς τ' οὔποτ' ἀπειλὰς,
πτήξας τόδ' ἐγὼ καταμηνύσω, πρὶν ἂν ἐξ ἀγρίων
δεσμῶν χαλάσῃ, ποινάς τέ μοι τίνειν.
τῆς δ' αἰτίας ἐθελήσῃ

Χορ. σὺ μὲν θρασύς τε, καὶ πικραῖς δύαισιν
οὐδὲν ἐπιχαλᾷς, ἄγαν δ' ἐλευθεροστομεῖς.
ἐμὰς δὲ φρένας ἠρέθισε διάτορος φόβος.
δέδια γὰρ ἀμφὶ σαῖς τύχαις
ὅποι ποτὲ τῶνδε πόνων χρή σε τέρμα κέλσαντ',
ἐσιδεῖν, ἀκίχητα γὰρ ἤθεα, καὶ κέαρ
ἀπαράμυθον ἔχει Κρόνου παῖς.

Πρ. οἶδ' ὅτι τραχύς τε, καὶ παρ' ἑαυτῷ
τὸ δίκαιον ἔχων Ζεύς, ἀλλ' ἔμπας οἴω.
μαλακογνώμων ἔσται πόθ' ὅτ' ἂν ταύτῃ ῥαισθῇ,
τὴν δ' ἀτέραμνον στορέσας τ' ὀργήν.
εἰς ἀριθμὸν ἐμοί, καὶ φιλότητα
σπεύδων σπεύδοντι πόθ' ἥξει.

Χορ. πάντ' ἐκκάλυψον, καὶ γέγων' ἡμῖν λόγον,
ποίῳ λαβών σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάματι
οὕτως ἀτίμως, καὶ πικρῶς αἰκίζεται
δίδαξον ἡμᾶς, εἴ τι μὴ βλάπτῃ λόγῳ.

Πρ. ἀλγεινὰ μέν μοι καὶ λέγειν ἐστὶν τάδε,
ἄλγος δὲ σιγᾶν, πανταχῇ δὲ δύσποτμα.
ἐπεὶ τάχιστ' ἤρξαντο δαίμονες χόλου.
στάσις τ' ἐν ἀλλήλοισιν ὠροθύνετο.

οἱ μὲν

τοῦ περὶ πᾶσαν τ' ἑλισσομένου
χθόν' ἀκοιμήτῳ ῥεύματι παῖδες
πατρὸς ὠκεανοῦ. δέρχθητ', ἐσίδεσθ' ἐμ'
οἵῳ δεσμῷ προσπορπατὸς τῆσδε φάραγγος
σκοπέλοις ἐν ἄκροις φρουρὰν ἄζηλον ὀχήσω.
Χορ. λεύσσω προμηθεῦ. φοβερὰ δ' ἐμοῖσιν ὄσσοις
ὁμίχλη προσῆξε πλήρης δακρύων
σὸν δέμας εἰσιδούσῃ πέτραις
προσαυαινόμενον ταῖς ἀδαμαντοδέτοις λύμαις.
νέοι γὰρ οἰακονόμοι κρατοῦσ' ὀλύμπου,
νεοχμοῖς δὲ δὴ νόμοις ζεὺς ἀθέσμως κρατύνει.
τὰ πρὶν δὲ πελώρια νῦν αἰστοῖ.
Προ. εἰ γάρ μ' ὑπὸ γῆν νέρθεν τ' ἀΐδου τοῦ νεκροδέγμονος
εἰς ἀπέραντον τάρταρον ἧκε
δεσμοῖς ἀλύτοις ἀγρίως πελάσας,
ὡς μήποτε θεὸς μήτε τις ἄλ=
λος τοῖσδ' ἐπεγήθη
νῦν δ' αἰθέριον κίνυγμ' ὁ τάλας
ἐχθροῖσιν ἐπίχαρμα πέπονθα.
Χορ. τίς ὧδε τλησικάρδιος θεῶν
ὅτῳ τάδ' ἐπιχαρῆ, τίς οὐ ξυνασχαλᾷ
κακοῖσι τεοῖσι, δίχα γε διός.
ὃ δ' ἐπικότως ἀεὶ θέμενος ἄγναμπτον νόον.
δάμναται οὐρανίαν γένναν.
οὐδὲ λήξει πρὶν ἂν ἢ κορέσῃ κέαρ.
ἢ παλάμῃ τινὶ τὴν δυσάλωτον ἕλῃ τις ἀρχήν.
Προ. ἦ μὴν ἔτ' ἐμοῦ καίπερ κρατεραῖς
ἐν γυιοπέδαις αἰκιζομένου χρείαν,

ἕξει

ναρθηκοπλήρωτον δὲ θηρῶμαι πυρὸς
πηγὴν κλοπαίαν, ἣ διδάσκαλος τέχνης
πᾶσι βροτοῖς πέφυκε, καὶ μέγας πόρος.
τοιάσδε ποινὰς ἀμπλακημάτων τίνω,
ὑπαίθριος δεσμοῖσι πεπασσαλευμένος.
ἆ ἆ, ἔα ἔα, τίς ἀχὼ, τίς ὀδμὰ
προσέπτα μ᾽ ἀφεγγὴς, θεόσυτος,
ἢ βρότειος ἢ κεκραμμένη;
ἵκετο τερμόνιον ἐπὶ πάγον,
πόνων ἐμῶν θεωρὸς, ἢ τί δὴ θέλων;
ὁρᾶτε δεσμώτην με δύσποτμον θεὸν,
τὸν Διὸς ἐχθρὸν τὸν πᾶσι θεοῖς
δι᾽ ἀπεχθείας ἐλθόνθ᾽, ὁπόσοι
τὴν Διὸς αὐλὴν εἰσοιχνοῦσι.
διὰ τὴν λίαν φιλότητα τὴν βροτῶν.
φεῦ φεῦ τί ποτ᾽ αὖ κινάθισμα κλύω,
πέλας οἰωνῶν, αἰθὴρ δ᾽ ἐλαφραῖς
πτερύγων ῥιπαῖς ὑποσυρίζει.
πᾶν μοι φοβερὸν τὸ προσέρπον.
Χορ. μηδὲν φοβηθῇς, φιλία γὰρ ἥδε τάξις
πτερύγων θοαῖς ἁμίλλαις
προσέβα τόνδε πάγον, πατρῴας
μόλις παρειποῦσα φρένας.
κραιπνοφόροι δέ μ᾽ ἔπεμψαν αὖραι.
κτύπου γὰρ ἀχὼ χάλυβος διῆξεν ἄντρων μυχόν.
ἐκ δ᾽ ἔπληξέ μου τὰν θερμερῶπιν αἰδῶ.
σύθην δ᾽ ἀπέδιλος ὄχῳ πτερωτῷ.
Προ. αἶ αἶ τῆς πολυτέκνου Τηθύος ἔκγονα.

κρά. σὺ μαλθακίζου, τὴν δ' ἐμὴν αὐθαδίαν,
ὀργῆς τε τραχύτητα, μὴ πίπλησσέμοι.
ἥφαι. στείχωμεν, ὡς κώλοισιν ἀμφίβληστρ' ἔχει.
κρά. ἐνταῦθα νῦν ὕβριζε, καὶ θεῶν γέρα
συλῶν ἐφημέροισι προστίθει. τί σοι
οἷοί τε θνητοὶ τῶνδ' ἀπαντλῆσαι πόνων;
ψευδωνύμως σε δαίμονες προμηθέα
καλοῦσιν. αὐτὸν γάρ σε δεῖ προμηθέως,
ὅτῳ τρόπῳ τῆσδ' ἐκκυλισθήσῃ τύχης.
πρ. ὦ δῖος αἰθὴρ καὶ ταχύπτεροι πνοαί.
ποταμῶν τε πηγαί, ποντίων τε κυμάτων
ἀνήριθμον γέλασμα, παμμῆτόρ τε γῆ.
καὶ τὸν πανόπτην κύκλον ἡλίου καλῶ.
ἴδεσθέ μ' οἷα πρὸς θεῶν πάσχω θεός.
δέρχθηθ' οἵαις ἀνίαισι διακναιόμενος
τὸν μυριετῆ χρόνον ἀθλεύσω. τοιόνδ' ὁ νέος
ταγὸς μακάρων ἐξεῦρ' ἐπ' ἐμοὶ δεσμὸν ἀεικῆ.
αἶ αἶ τὸ παρὸν, τό τ' ἐπερχόμενον,
πῆμα στενάχω. πῇ ποτε μόχθων χρὴ τέρματα
τῶνδ' ἐπιτεῖλαι.
καίτοι τί φημι; πάντα προὐξεπίσταμαι
σκεθρῶς τὰ μέλλοντα. οὐδέ μοι ποταίνιον
πῆμ' οὐδὲν ἥξει. τὴν πεπρωμένην δὲ χρὴ
αἶσαν φέρειν, ὡς ῥᾷστα γινώσκονθ', ὅτι
τὸ τῆς ἀνάγκης ἔστ' ἀδήριτον σθένος.
ἀλλ' οὔτε σιγᾶν, οὔτε μὴ σιγᾶν τύχας
οἷόν τέ μοι τάσδ' ἐστί. θνητοῖς γὰρ γέρα
πορὼν ἀνάγκαις ταῖσδ' ὑπέζευγμαι τάλας.

ναρθηκο

Ἥφαι. ἔγνωκα, τοῖσδε κοὐδὲν ἀντειπεῖν ἔχω.
Κρά. οὔκουν ἐπείξῃ δεσμὰ τῷδε περιβαλεῖν,
ὥς μή σ᾽ ἐλινύοντα προσδερχθῇ πατήρ.
Ἥφαι. καὶ δὴ πρόχειρα ψάλια δέρκεσθαι πάρα.
Κρά. λαβὼν νιν, ἀμφὶ χερσὶν ἐγκρατεῖ σθένει,
ῥαιστῆρι θεῖνε, πασσάλευε πρὸς πέτραις.
Ἥφαι. περαίνεται δὴ, κοὐ ματᾷ τοὔργον τόδε.
Κρά. ἄρασσε μᾶλλα. σφίγγε, μηδαμῇ χάλα.
δεινὸς γὰρ εὑρεῖν κἀξ ἀμηχάνων πόρον.
Ἥφαι. ἄραρεν ἥδε γ᾽ ὠλένη δυσεκλύτως.
Κρά. καὶ τήνδε νῦν πόρπασον ἀσφαλῶς. ἵνα
μάθῃ σοφιστὴς ὢν, νωθέστερος διός.
Ἥφαι. πλὴν τοῦδ᾽ ἂν, οὐδεὶς ἐνδίκως μέμψαιτό μοι.
Κρά. ἀδαμαντίνου νῦν σφηνὸς αὐθάδη γνάθον,
στέρνων διαμπὰξ πασσάλευ᾽ ἐρρωμένως.
Ἥφαι. αἲ αἲ Προμηθεῦ σῶν ὑπερστένω πόνων.
Κρά. σὺ δ᾽ οὖν κατοκνεῖς, τῶν διός τ᾽ ἐχθρῶν ὕπερ
στένεις, ὅπως μὴ σαυτὸν οἰκτιεῖς ποτέ.
Ἥφαι. ὁρᾷς θέαμα δυσθέατον ὄμμασιν.
Κρά. ὁρῶ κυροῦντα τόνδε τῶν ἐπαξίων.
ἀλλ᾽ ἀμφὶ πλευραῖς μασχαλιστῆρας βάλλε.
Ἥφαι. δρᾶν ταῦτ᾽ ἀνάγκη, μηδὲν ἐγκέλευ᾽ ἄγαν.
Κρά. ἦ μὴν κελεύσω κἀπιθωΰξω γε, πρὸς
χώρει, κάτω, σκέλη κρίκωσον βίᾳ.
Ἥφαι. καὶ δὴ πέπρακται τοὔργον. οὐ μακρῷ χρόνῳ.
Κρά. ἐρρωμένως νῦν θεῖνε διατόρους πόδας,
ὡς οὑπιτιμητής γε τῶν ἔργων βαρύς.
Ἥφαι. ὅμοια μορφῇ γλῶσσά σου γηρύεται.

χροιᾶς ἀμείψεις ἄνθος, ἀσμένῳ δέ σοι
ἡ ποικιλείμων νὺξ ἀποκρύψει φάος.
πάχνην θ' ἑῴαν ἥλιος σκεδᾷ πάλιν.
αἰεὶ δὲ τοῦ παρόντος ἀχθηδὼν κακοῦ
φύσει σ', ὁ λωφήσων γὰρ οὐ πέφυκέ πω.
τοιαῦτ' ἀπηύρω τοῦ φιλανθρώπου τρόπου.
θεὸς θεῶν γὰρ οὐχ ὑποπτήσσων χόλον
βροτοῖσι τιμὰς ὤπασας πόρρω δίκης.
ἀνθ' ὧν ἀτερπῆ τήνδε φρουρήσεις πέτραν.
ὀρθοστάδην ἄυπνος. οὐ κάμπτων γόνυ.
πολλοὺς δ' ὀδυρμοὺς, καὶ γόους ἀνωφελεῖς
φθέγξῃ, Διὸς γὰρ δυσπαραίτητοι φρένες.
» ἅπας δὲ τραχὺς ὅστις ἂν νέον κρατῇ.

Κρ. εἶεν. τί μέλλεις καὶ κατοικτίζῃ μάτην.
τί τὸν θεοῖς ἔχθιστον οὐ στυγεῖς θεόν;
ὅστις τὸ σὸν θνητοῖσι προὔδωκεν γέρας.

Ἡφ. τὸ συγγενές τοι δεινὸν ἥ θ' ὁμιλία.

Κρ. σύμφημ', ἀνηκουστεῖν δὲ τῶν πατρὸς λόγων.
οἷόν τε πῶς; οὐ τοῦτο δειμαίνεις πλέον;

Ἡφαι. αἰεί τοι δὴ νηλὴς σὺ, καὶ θράσους πλέως.

Κρά. ἄκος γὰρ οὐδὲν τόνδε θρηνεῖσθαι, σὺ δὲ
τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα μὴ πόνει μάτην.

Ἡφαι. ὦ πολλὰ μισηθεῖσα χειρωναξία.

Κρά. τί νιν στυγεῖς, πόνων γὰρ, ὡς ἁπλῷ λόγῳ,
τῶν νῦν παρόντων οὐδὲν αἰτία τέχνη.

Ἡφαι. ἔμπας τις αὐτὴν ὤφελε λαχεῖν ἄλλος.

Κρά. ἅπαντ' ἐπαχθῆ πλὴν θεοῖσι κοιρανεῖν.
ἐλεύθερος γὰρ οὔτις ἐστὶ, πλὴν Διός.

Ἡφαι.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Χθονὸς μὲν εἰς τηλουρὸν ἥκομεν πέδον.
σκύθην ἐς οἶμον ἄβατον τ᾽ εἰς ἐρημίαν,
ἥφαιστε. σοὶ δὲ χρὴ μέλειν ἐπιστολάς,
ἃς σοὶ πατὴρ ἐφεῖτο, τὸν δὲ πρὸς πέτραις
ὑψηλοκρήμνοις τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι,
ἀδαμαντίναις πέδαις ἐν ἀρρήκτοις πέτραις:
τὸ σὸν γὰρ ἄνθος παντέχνου πυρὸς σέλας,
θνητοῖσι κλέψας ὤπασεν, τοιᾶς δ᾽
ἁμαρτίας σφε δεῖ θεοῖς δοῦναι δίκην.
ὡς ἂν διδαχθῇ τὴν διὸς τυραννίδα
στέργειν, φιλανθρώπου δὲ παύεσθαι τρόπου.

ΗΦ. κράτος βία τε σφῷν μὲν ἐντολὴ διὸς
ἔχει τέλος δή, κοὐδὲν ἐμποδὼν ἔτι.
ἐγὼ δ᾽ ἄτολμος εἰμί, συγγενῆ θεὸν
δῆσαι βίᾳ φάραγγι πρὸς τῇ δυσχειμέρῳ.
πάντως δ᾽ ἀνάγκη τὴν δέ μοι τόλμαν σχέθειν.
ἐξωριάζειν γὰρ πατρὸς λόγους βαρύ.
τῆς ὀρθοβούλου θέμιδος αἰπυμῆτα παῖ
ἄκοντ᾽ ἄκων σε δυσλύτοις χαλκεύμασι
προσπασσαλεύσω τῷ δ᾽ ἀπανθρώπῳ τόπῳ
ἵν᾽ οὔτε φωνὴν οὔτε του βροτῶν μορφὴν
ὄψει, σταθευτὸς δ᾽ ἡλίου φοίβῃ φλογί.

ται ἰὼ πλανωμένη, ἡ τοῦ ἰνάχου. καὶ μανθάνει παρ' αὐτοῦ ἅτε πέπονθε καὶ ἃ πείσεται· καὶ ὅτι τὶς τῶν αὐτῆς ἀπογόνων λύσει αὐτὸν ὅς ἦν ὁ διὸς ἡρακλῆς. καὶ ὅτι ἐκ τῆς ἐπαφήσεως τοῦ διὸς, τέξει τὸν ἔπαφον, θρασυνόμενον δὲ προμηθεῖ κατὰ διὸς, ὡς ἐκπεσεῖται τῆς ἀρχῆς ὑφ' οὗ τέξεται παιδὸς, καὶ ἄλλα βλάσφημα λέγοντα, παραγίνεται ἑρμῆς διὸς πέμψαντος. ἀπειλῶν αὐτῷ κεραυνὸν, εἰ μὴ τὰ μέλλοντα συμβήσεσθαι τῷ διῒ εἴπῃ. καὶ μὴ βουλόμενον, βροντὴ καταρραγεῖσα αὐτὸν ἀφανίζει. ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν σκυθίᾳ, ἐπὶ τὸ καυκάσιον ὄρος. ἡ δὲ ἐπιγραφὴ τούτου, προμηθεὺς δεσμώτης.

τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

Κράτος καὶ βία. ἥφαιστος. χορὸς ὠκεανίδων νυμφῶν. προμηθεύς. ὠκεανός. ἑρμῆς. ἡρακλῆς. ἰὼ ἰνάχου.

ſpectant ad dictionem πανὸν. *ut patet.*

Apud eundem Athenæum libro x i. *citatur uerſus Aeſchyli* ἐν Ἠδωνοῖς. καὶ τὰ κύμβαλα δ' Αἰσχύλος ἐν Ἠδωνοῖς κοτύλας εἴρηκεν.

Ὁ δὲ χαλκοδέτοις κοτύλαις ὀτόβει.

Quem locum ideo adnotare uoluimus, ut Horatij uerſum explicaremus, qui etiam ipſe libro odarum 2. de Hedonis mentionem facit.

Quem uenus arbitrum
Dicet bibendi. Non ſanius.
Bacchabor Hedonis, recepto
Dulce mihi furere eſt amico.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Προμηθέως ἐκ Διὸς κεκλοφότος τὸ πῦρ καὶ δεδωκότος ἀνθρώποις, δι' οὗ τέχνας πάσας ἄνθρωποι εὕροντο, ὀργισθεὶς ὁ Ζεὺς, παραδίδωσιν αὐτὸν κράτει καὶ βίᾳ τοῖς αὐτοῦ ὑπηρέταις, καὶ ἡφαίστῳ. ὡς ἀναγαγόντες πρὸς τὸ καυκάσιον ὄρος. δεσμοῖσι σιδηροῖς αὐτὸν ἐκεῖ προσηλώσαιεν. οὗ γενομένου, παραγίνονται πᾶσαι αἱ ὠκεανῖαι νύμφαι πρὸς παραμυθίαν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὁ ὠκεανός. ὃς δὴ καὶ λέγει πρὸς προμηθεῖ, ἵνα ἀπελθὼν πρὸς τὸν δία δεήσεσι καὶ λιταῖς πείσῃ αὐτὸν ἐκλῦσαι τῶν δεσμῶν προμηθέα. καὶ προμηθεὺς οὐκ ἐᾷ, τὸ τοῦ διὸς εἰδὼς ἄκαμπτον καὶ θρασύ. καὶ ἀναχωρήσαντος τοῦ ὠκεανοῦ. παραγίνε-

Locus eſt in Agamemnone, ubi Aeſchylus utitur hac dictione φανὸς. & declaratio ipſius eſt in ſcholijs car. 161. φανὸν) λαμπάδα. Hunc locum Aeſchyli citat Athenæus libro ulti. fermè ſub finem, ubi diſputat de nominibus lampadum, & lucernarum. His uerbis. ὁ μὲν τις ἔλεγε. παῖ λύχνιον. οἱ δὲ λυχνέα. οἱ δὲ λοφνίαν οὕτω καλεῖσθαι φάσκων τὴν ἐκ φλοιοῦ λαμπάδα. ὁ δὲ πανόν. ἄλλος δὲ φανόν. ὁ δὲ λυχνοῦχον, ὁ δὲ λύχνον. καὶ δίμυξον δὲ λύχνον ἕτερος. ἄλλος δὲ ἑλάνην. ὁ δέ τις ἑλάνας τὰς λαμπάδας, οὕτω φάσκων καλεῖσθαι παρὰ τὴν ἕλην & quæ ſequuntur.

Paulópoſt. ἄλλοι δ' ἔφασκον φανὸν λέγεσθαι τὴν λαμπάδα, οἱ δὲ τὴν ἐκ τινῶν ξύλων τετμημένην δέσμην. Μένανδρος ἀνεψιοῖς. ὁ φανὸς ἐστὶ μεστὸς ὕδατος οὑτοσί. Paulópoſt. Φιλιππίδης συμπλεούσαις. ὁ φανὸς ἡμῖν οὐκ ἔφαινε.

Paulópoſt. πανὸς δὲ ὀνομάζεται τὸ διακεκομμένον ξύλον. καὶ ξυνδεδεμένον. τούτῳ δὲ ἐχρῶντο λαμπάδι. μένανδρος ἀνεψιοῖς. πανόν, λύχνον, λυχνοῦχον, ὅτι πάρεστι, φῶς μόνον πολὺ ποιεῖ. δίφιλος στρατιώτῃ. ἀλλ' ὁ πανὸς ὕδατος ἐστὶ μεστός. Πρότερος δὲ τούτων Αἰσχύλος ἐν ἀγαμέμνονι μέμνηται, ἐχρῶντο δὲ αὐτῷ ὡς λαμπάδι. Ex poſtremis hiſce uerbis apparet, quod uolumus; obſeruato tamen Athenæum legere apud Aeſchylum hoc in loco. πανόν, non φανόν. nam exempla illa poſtrema, quibus etiam illud ex Aeſchylo prolatum continetur.

ſpectat

ROBORTELLVS hæc addit.

Athenæus citat has Aeſchyli Tragœdias.
Ἀμφιτρύων. Ἀγαμέμνων. Γλαῦκος πόντιος. Δαναΐδες. Ἠδωνοί. Ἡλιάδες. Θεωροί. Κάβειροι. Κρῆσσαι. Λυκοῦργος. Μυρμιδόνες. Νεανίσκοι. Ὀστολόγοι. Περραιβοί. Περραιβίδες. Πέρσαι. Προμηθεὺς δεδεσμένος. Πρωτεύς. Φιλοκτήτης. Φινεύς. Φορκῦνες. Φρύγες.

Athenæus lib. 13. ubi loquitur de Venere Aeſchyli hos citat uerſus ἐκ Δαναΐδων, *inquit enim.* καὶ ὁ σεμνότατος δ' Αἰσχύλος ἐν ταῖς Δαναΐσιν αὐτὴν παράγει τὴν ἀφροδίτην λέγουσαν.

Ἐρᾷ μὲν ἁγνὸς οὐρανὸς τρῶσαι χθόνα
Ἔρως δὲ γαῖαν λαμβάνει γάμου τυχεῖν.
Ὄμβρος δ' ἀπ' εὐνάεντος οὐρανοῦ πεσὼν
Ἔκυσε γαῖαν, ἡ δὲ τίκτεται βροτοῖς
Μήλων τε βοσκὰς, καὶ βίον δημήτριον.
Δένδρων δὲ τὶς ὥρα ἐκ νοτίζοντος γάμου
Τέλειός ἐστι. τῶν δ' ἐγὼ παραίτιος.

Hi uerſus uenuſtiſsimi ſunt, quos uidetur exprimere uoluiſſe noſter Lucretius libro primo, cum ait.

Poſtremò pereunt imbres, ubi eos pater æther
In gremium matris terrai præcipitauit;
At nitidæ ſurgunt ſegetes, ramiq; uireſcunt
Arboribus, creſcunt ipſæ, fœtuq; grauantur.
Hinc alitur porrò noſtrum genus, atque ferarum.
Hinc lætas urbes pueris florere uidemus.

Locus

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΔΡΑΜΑΤΩΝ.

Ἀγαμέμνων. Ἀθάμας. Αἰτναῖαι νόθοι. Ἀμυμώνη.
Ἀταλάντη. Βάκχαι. Δαναΐδες. Δικτυουργοί.
Ἐπίγονοι. Ἐλευσίνιοι. Ἡρακλείδης. Θρήϊσσαι.
Ἰξίων. Ἱκέτιδες. Κρῆσσαι. Κέρκυων. Καρδὸν ἢ
εὐρώπη. Λάϊος. Λυκοῦργος. Μέμνων. Νεανίσκοι.
Νεμέα. Ξάντριαι. Οἰδίπους. Πενθεύς. Περραι-
κίδες. Πηνελόπη. Προπομποί. Προμηθεὺς /
λ Κνόμενος. Πολυδέκτης. Σίσυφος δραπέ-
της. Σφίγξ. Τροφοί. Ὑψιπύλοι. Φρύγιοι.
Φρύγες ἢ ἕκτορος λύτρα. Αἰγύπτιοι. Αἰτναῖαι
γνήσιοι. Ἀργεῖοι. Ἀρκτὸς ἢ κωπευστής. Βασσάραι.
Γλαῦκος πόντιος. Ἑπτὰ ἐπὶ θήβαις. Εὐμενί-
δες. Ἰλιάδες. Ἠδωνοί. Θεσδωροι ἢ ἰσθμιασταί.
Ἰφιγένεια. Κάβειροι. Καλλιστώ. Κόρηοι. Σα-
τυρικοί. Κήρυκες. Λέων. Λήμνιοι. Μυσοί.
Μυρμιδόνες. Νηρεΐδες Νιόβη. Ὅπλων κρίσις.
Ὀστολόγοι. Πρωτεύς. Πέρσαι. Προμηθεὺς
Δεσμώτης. Προμηθεὺς πυρφόρος. Σαλαμίνιοι.
Σεμέλη ἢ ὑδροφόροι. Τοξότιδες. Τέλεφος.
Φιλοκτήτης. Φορκίδες. Χοηφόροι. Ψυχοστασία.
Ψυχαγωγοί.

cuius argumentum enarrat Plutarchus in libro de audiendis poetis.

Robortellus

εἶποι τὰ μέλλοντα συμβήσεσθαι τῷ διὶ, καὶ τέλος βροντῆς γενομένης ἀφανὴς γίνεται προμηθεὺς, κεῖται δὲ ἡ μυθοποιΐα ἐν παρεκβάσει παρὰ σοφοκλεῖ ἐν κόλχοις, παρὰ δὲ εὐριπίδῃ ὅλως οὐκ ἔστιν.

Ἐπίγραμμα γεγραφὲν εἰς τὸν αἰσχύλου τάφον.
Αἰετοῦ ἐξ ὀνύχων βρέγμα τυπεὶς ἔθανον:

Φασὶν ὑπὸ ἱέρωνος ἀξιωθέντα ἀναδιδάξαι τοὺς πέρσας ἐν σικελίας, καὶ λίαν ἐκ τῆς μουσικῆς ἱστορίας, ταύτῃ γὰρ ἄριστα εἰς τραγῳδίαν αἰσχύλος κρίνεται ὅτι εἰσάγει πρόσωπα μεγάλα καὶ ἀξιόχρεα, καὶ τινὰς ἤδη τῶν τραγῳδίων διὰ μόνων οἰκονόμουσι τῶν θεῶν, καθάπερ οἱ προμηθεῖς. τὰ γὰρ δράματα συμπληροῦσι οἱ πρεσβύται τῶν θεῶν, καὶ ἔστι τὰ ἀπὸ τῆς σκηνῆς, καὶ τῆς ὀρχήστρας θεῖα πάντα τὰ πρόσωπα.

Quintus calaber lib. v. narrans, dolorem Nereidum Achille Thetidis filio mortuo, hæc uerba ſubiungit, quæ ad Aeſchyli Prometheum pertinere arbitror.

Αἱ δὲ μέγα σκύζοντο προμηθέα μηκιόωντα,
Μνώμεναι ὡς κείνοιο θεοπροπίῃσι κρονίων
Δῶκε θέτιν πηλῆϊ, καὶ οὐκ ἐθέλουσαν ἄγεσθαι.

θους προσαγαγεῖν, ἢ αὐτὸν αἰσχύλῳ εἰπόντι, εἰς τὴν σοφοκλέους ἐλθεῖν τελειότητα. τὰ εἴδη τῶν ποιημάτων ἃ μὲν ἐστὶ διεξοδικὰ, καὶ διηγηματικὰ καὶ ἐπαγγελτικὰ, ἃ δὲ δραματικὰ, καὶ μιμητικὰ, ἃ δὲ ἐξ ἀμφοῖν, ἃ δὲ μόνον δραματικὰ αὐτίκα ἐνεργεῖ, καὶ λέγει, ἅμα τὰ πρόσωπα καὶ αὐτοῦ τοῦ κύδος ἔχει, διὰ τοῦτο αἱ τῶν δραμάτων ἐπιγραφαὶ προσγράφονται τοῦ ποιητοῦ. νιόβη ὁμήρου, αἰσχύλου ἐν ἰλίοις, μικταὶ γὰρ εἰσὶν αἱ ποιήσεις αὐτῶν. χορὸς δὲ τῶν τραγῳδῶν συνίσταται ἐξ. ιδ. ἀνδρῶν, ὁ δὲ τῶν κωμῳδοποιῶν ἐκ. κδ. σημειωτέον ὅτι δράματα ο' ἐποίησεν ὁ αἰσχύλος. ἡ τραγῳδία δὲ ἐξ ἀρχῆς ἐν ἀθήναις εὑρέθη, καὶ ἐκεῖσε ἤνθησεν, ἔνθα καὶ αἰσχύλος ἀθηναῖος ἦν καὶ τραγῳδὸς ἄριστος τῇ τραγῳδίᾳ ὑπερβάλλων πάντας ποιητάς. τέσσαρα δὲ εἰσὶν τὰ συνιστῶντα τὴν ποίησιν, μέτρον ἡρωικὸν, μῦθος ἀλληγορικὸς, ἱστορία παλαιὰ, καὶ ποιὰ λέξις ὧν χωρὶς ἐποποιοὶ λέγονται, ἀνθρώπους ὑποκριτὰς εἰσῆγον ὑποκρινομένους πρόσωπα τοῦ τε κράτους, καὶ τῆς βίας, καὶ εἰσῆρχοντο εἰς τὸ μέσον, καὶ ἐτραγῴδουν ἀπαρτίζοντες δράματα, οὗ τὸ κοινὸν ἔτρεφον.

ὑπόθεσις αἰσχύλου, προμηθέως δεσμώτης.

Προμηθεὺς ἐν σκυθίᾳ δεδεμένος διὰ τὸ κεκλοφέναι τὸ πῦρ, συνθάνεται ἰὼ πλανωμένη κατ' αἴγυπτον, γενομένη ὑπὸ αὐτοῦ ὅτι ἐκ τῆς ἐπαφήσεως τοῦ διὸς τέξεται τὸν ἔπαφον, ἑρμῆς δὲ παραγίνεται ἀπειλῶν αὐτῷ κεραυνωθήσεσθαι, ἐὰν μὴ

εἴποι

ὁ βίος, ἐνήγιζόν τε, καὶ τὰ δράματα ὑπεκρίνοντο. ἀθηναῖοι δὲ τοσοῦτον ἠγάπησαν αἰσχύλον, ὡς ψηφίσασθαι μετὰ θάνατον αὐτοῦ τὸν βουλόμενον διδάσκειν τὰ αἰσχύλου, χρυσὸν λαμβάνειν. ἐβίωσε δὲ ἑξήκοντα καὶ τρία ἔτη, ἐν οἷς ἐποίησε δράματα ἑβδομήκοντα. καὶ ἐπὶ τούτοις σατυρικὰ, ἀμφὶ τὰ πέντε. νίκας δὲ τὰς πάσας εἴληφε τρισκαίδεκα. οὐκ ὀλίγας δὲ καὶ μετὰ τὴν τελευτὴν ἀπηνέγκατο.

Πρῶτος Αἰσχύλος πάθεσι γενικωτέροις τὴν τραγῳδίαν ἐπηύξησε, τὴν δὲ σκηνὴν ἐκόσμησε, καὶ τὴν ὄψιν τῶν θεαμάτων κατέψυξε, τῇ λαμπρότητι, γραφαῖς, καὶ μηχαναῖς, βωμοῖς τε καὶ τάφοις, σάλπιγξιν, εἰδώλοις, ὀρυννύσι, τοὺς ὑποκριτὰς χειρὶ σκεπάσας, καὶ τῷ σώματι ἐξογκώσας, μείζοσι δὲ τοῖς κοθόρνοις μετεωρίσας, ἐχρήσατο δὲ καὶ ὑποκριτῇ, πρῶτον μὲν κλεάνδρῳ, ἔπειτα δὲ τὸν αὐτὸν προσῆψε μυννίσκον τὸν χαλκιδέα· τὸν τρίτον ὑποκριτὴν αὐτὸς ἐξεῦρεν. ὡς δὲ δικαίαρχος ὁ μεσσήνιος, σοφοκλῆς, ὃ δὲ διπλοῦν τῆς δραματοποιίας, εἰ μὲν τις πρὸς τοὺς μετ' αὐτὸν λογίζοιτο. φαῦλον μὲν ἐκλαμβάνει, καὶ ἀπραγμάτευτον. εἰ δὲ πρὸς τοὺς ἀνωτέρω, θαυμάσειε τῆς ἐπινοίας τὸν ποιητὴν, καὶ τῆς εὑρέσεως, ὅστε δοκεῖ θαυμαστόν τε καὶ τελεώτερον τραγῳδίας ποιητὴν σοφοκλῆ γεγονέναι ὀρθῶς μὲν δοκεῖ, λογιζέσθω δὲ ὅτι πολλῷ χαλεπώτερον ἐπὶ θεσπίδι ἢ φρυνίχῳ τε καὶ χοιρίλῳ: εἰς τόσον δὲ τὴν τραγῳδίαν διὰ μεγέ-

θους

νας μὲν ὑπὸ ἀθηναίων κατασπουδασθεὶς καὶ ἡσσηθεὶς νέῳ ὄντι τῷ σοφοκλεῖ, κατὰ δὲ ἐνίους ἐν τῷ εἰς τοὺς ἐν μαραθῶνι τεθνηκότας ἐλεγείῳ μέτρῳ ἡσσηθεὶς σιμωνίδου, τὸ γὰρ ἐλεγεῖον, πολὺ τῆς περὶ τὸ συμπαθὲς λεπτότητος μετέχειν ἐθέλει, ὃ τοῦ αἰσχύλου ὡς ἔφαμεν ἐστὶν ἀλλότριον. τινὲς δὲ φασὶν ἐν τῇ ἐπιδείξει τῶν εὐμενίδων σποράδην εἰσαγαγόντα τὸν χορὸν τοσοῦτον ἐκπλῆξαι τὸν δῆμον ὥστε τὰ μὲν νήπια ἐκψῦξαι. τὰ δὲ ἔμβρυα ἐξαμβλωθῆναι. ἐλθὼν τοίνυν εἰς σικελίαν ἱέρωνος τότε τὴν αἴτνην κτίζοντος, ἐπεδείξατο πάνυ λαμπρῶς, οἰωνιζόμενος ἔνθεν βίον ἀγαθὸν τοῖς συνοικίζουσι τὴν πόλιν. καὶ σφόδρα τῷ τε τυράννῳ ἱέρωνι καὶ τοῖς γελῴοις τιμηθεὶς ἐπιζήσας τρίτον ἔτος, ὢν ἐτῶν πέντε πρὸς τοῖς ἑξήκοντα, ἐτελεύτα τοῦτον τὸν τρόπον. ἀετὸς γὰρ χελώνην ἁρπάσας, ὡς ἐγκρατὴς γενέσθαι τῆς ἄγρας οὐχ ἴσχυσεν. ἀφίησι κατὰ πετρῶν αὐτὴν συνθλάσων τὸ δέρμα. ἡ δὲ ἐνεχθεῖσα κατὰ τοῦ ποιητοῦ, φονεύει αὐτόν. χρησμὸς γὰρ ἦν αὐτῷ περὶ τῆς τελευτῆς οὗτος. οὐράνιόν σε βέλος κατακτανεῖ. ἀποθανόντος δὲ, γελῷοι πολυτελῶς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι θάψαντες, ἐτίμησαν μεγαλοπρεπῶς, ἐπιγράψαντες οὕτως.

αἰσχύλον εὐφορίωνος ἀθηναῖον, τόδε κεύθει
  μνῆμα καταφθίμενον πυροφόροιο πέλας.
ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον. μαραθώνιον ἄλσος ἂν εἴποι,
  καὶ βαθυχαιτήεις μῆδος ἐπιστάμενος.

εἰς τὸ μνῆμα δὲ φοιτῶντες ὅσοις ἐν τραγῳδίαις ἦν ὁ βίος,

τηγοῦτος. τὸ δὲ πεζὸν ἐν πλαταιαῖσι λακεδαιμόνιοι μετὰ παυσανίου κατεπολέμησαν. ὁ δὲ κατέλιπε ξέρξης μετὰ μαρδονίου στρατηγοῦ αὐτοῦ μετ' ὀλίγον εἰς περσίδα φυγὼν, ἐπειδὴ τὴν ἐν σαλαμῖνι ναυμαχίαν εἶδε, κατὰ δὲ τὴν ποίησιν, ἀσκεῖ τὸ ἁδρὸν ἀεὶ καὶ ὑπέρογκον. ὀνοματοποιΐαις τε. καὶ ἐπιθέτοις. ἔτι καὶ μεταφοραῖς, καὶ πᾶσι τοῖς δυναμένοις ὄγκον τῇ φράσει περιθεῖναι χρώμενος. αἵ τε διαθέσεις αὐτῷ τῶν δραμάτων, οὐ πολλὰς περιπετείας, καὶ πλοκὰς ἔχουσιν, ὡς παρὰ τοῖς νεωτέροις. μόνον γὰρ σπουδάζει μέγεθος. καὶ ὄγκον περιτιθέναι τοῖς προσώποις. ἀρχαῖον εἶναι κρίνων τοῦτο τὸ μέρος τὸ μεγαλοπρεπές τε καὶ ἡρωϊκόν. τὸ δὲ πανοῦργον κομψοπρεπές τε καὶ γνωμολογικὸν, ἀλλότριον τῆς τραγῳδίας ἡγούμενος, ὥστε διὰ τὸ πλεονάζειν τῷ βάρει τῶν προσώπων κωμῳδεῖται παρὰ ἀριστοφάνους. ἐν μὲν γὰρ τῇ νιόβῃ ἕως τρίτης ἡμέρας ἐπικαθημένη τῷ τάφῳ τῶν παίδων. οὐδὲν φθέγγεται ἐγκεκαλυμμένη. ἐν δὲ δὴ τοῖς ἕκτορος λύτροις ἀχιλλεὺς ὁμοίως δοκεῖ ἐγκεκαλυμμένος, οὐ φθέγγεται. πλὴν ἐν ἀρχαῖς ὀλίγα πρὸς ἑρμῆν ἀμοιβαῖα. διὸ ἐκλογαὶ μὲν παρ' αὐτῷ τῇ κατασκευῇ διαφέρουσαι, πάμπολλαι ἂν εὑρεθεῖεν. γνῶμαι δὲ ἢ συμπάθειαι, ἢ ἄλλό τι τῶν δυναμένων εἰς δάκρυα ἀγαγεῖν, οὐ πάνυ, ταῖς τε γὰρ ὄψεσι καὶ τοῖς μύθοις πρὸς ἔκπληξιν τερατώδη μᾶλλον ἢ πρὸς ἀπάτην κέχρηται. ἀπῆρε δὲ πρὸς ἱέρωνα τὸν σικελίας τύραννον. κατά τι-

ΒΙΟΣ ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ.

Αἰσχύλος ὁ τραγικὸς, γένει μὲν ἦν ἀθηναῖος, ἐλευσίνιος τὸν δῆμον, υἱὸς εὐφορίωνος. κυναιγείρου ἀδελφὸς καὶ ἀμεινίου. ἐξ εὐπατριδῶν τὸ γένος κατπύων, νέος δὲ ἤρξατο τῶν τραγῳδιῶν. καὶ πολὺ τοὺς πρὸ ἑαυτοῦ ὑπερῆρε κατά τε τὴν ποίησιν καὶ τὴν διάθεσιν τῆς σκηνῆς, τήν τε λαμπρότητα τῆς χορηγίας, καὶ τὴν σκευὴν τῶν ὑποκριτῶν τήν τε τοῦ χοροῦ σεμνότητα, ὡς καὶ ἀριστοφάνης φησίν. ἀλλ' ὦ πρῶτε τῶν ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα σεμνὰ, καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον. συνεχρόνισε δὲ πινδάρῳ, γεγονὼς κατά τε τὴν πεντακοστὴν ὀλυμπιάδα. γενναῖον δὲ αὐτόν φασι. καὶ μετασχεῖν τῆς ἐν μαραθῶνι μάχης σὺν τῷ ἀδελφῷ κυναιγείρῳ τῆς πρὸς τοὺς δαρείου στρατηγοὺς, δᾶτιν καὶ ἀρταφέρνην. τούτους γὰρ δαρεῖος μετὰ πεντήκοντα μυριάδων διὰ θαλάττης ἐξέπεμψε τῆς τε ἐν σαλαμῖνι ναυμαχίας, σὺν τῷ νεωτέρῳ ἀδελφῷ ἀμεινίᾳ, καὶ τῆς ἐν πλαταιαῖσι πεζομαχίας. ξέρξης γὰρ ὁ δαρείου δέκα παρελθόντων ἐνιαυτῶν πεντακοσίας μυριάδας στρατοῦ συναγαγὼν, διὰ γῆς καὶ θαλάττης κατὰ τῆς ἑλλάδος ἐστράτευσεν. οὗ τὸ μὲν ναυτικὸν κατεναυμάχησαν ἀθηναῖοι ἐν σαλαμῖνι, θεμιστοκλέους σφῶν στρατηγοῦντος.

proditum. Aeſchylum ex eadem familia, hoc eſt, eius ſorore, ſeu fratre, poëtæ quinque continuato ordine ſequebantur, id quod rariſſimè aliàs contigiſſe puto: illud enim notiſſimum, rarò ad nepotes tranſire diſciplinas, tametſi & apud Romanos & in Craſſorum familia contigit, & in Græcis quoque, ut in Neſtore poëta retulimus. Sed & hodie nos Ferrariæ exempla habemus in Varina familia, auum, filios, & nepotes. An id ea forte cauſa euenit, inquit Piſo, quòd ex prudentibus patribus leues, & fatui plerunque filij naſcuntur? atque ea cauſa minus ſapientia ſucceſſores gignit, quod philoſophi prodidere.

tus: tametſi ea parte Athenæi exemplar mendoſum uidetur: neque enim mihi ſatis compertum eſt, an de altero Aeſchylo agat: de quo & Macrobius meminit, & Siculum fuiſſe ait: hoc doctiores uiderint. Scripſit uerò Aeſchylus fabulas nonaginta, & de iis octies & uigeſies uicit. Elegias quoque compoſuiſſe legimus, ex quibus uerſiculum illum citat Theophraſtus:

Gens Tyrrhena ſuis clara ueneficijs.

Tanti uerò Aeſchylum Lycurgus celeberrimus ille Athenienſium orator feciſſe dicitur, ut ſtatuam illi aheneam poni curarit, & alteram Sophocli, amborumq; Tragœdias publicè cuſtodiri mandauit: publicum quoque ſcribam conſtituit, qui eas hiſtrionibus lectitaret. Haſtenus quidem ego de Aeſchylo, tu contrà Piſo recita quæ de illo ſcribit Fabius. Id libenter faciam, inquit Piſo. Sic uerò ille ait: Tragœdias primus in lucem Aeſchylus protulit, ſublimis, & grauis, & grandiloquus ſæpe uſque ad uitium, ſed rudis in pleriſque & incompoſitus, propter quod correctas eius fabulas in certamen deferre, poſterioribus poëtis Athenienſes permiſere, ſuntq; eo modo multi coronati. atque hæc quidem Fabius: quæ uerba mihi notiora ſunt ex ijs, quæ tu paulò antè de Euphorione eius filio recitaſti. Tum ego: Fuit & alter Aeſchylus patria Alexandrinus, qui & benè eruditus fuit, & fabulam Amphitryonem docuit: ſed & præter hanc Meſſeniaca carmina compoſuit, ut eſt ab Athenæo

ſunt, quaſi uos dicatis, confidentiores & arrogan-tes: acerbi enim & dicaces poëtæ fuere. atque ideo ſunt, qui Horatium *uelint, cum in* Epiſtolis *cecinit,*

Ille Bioneis *ſermonibus & ſale nigro,*

hoc eſt, gaudet: potius de hoc ipſo Bione Tharſico *poëta intelligant, quàm de* Bione Boriſthenite *philo-ſopho.* Non *me præterit, quòd* Porphyrion *de* Bione *intelligit, quem* Ariſtophanis *patrem fuiſſe, ait ille unus:* Acron *uerò de* Bione *eius nominis ſophiſta, qui tanta fuit dicacitate, ut nec* Homero *pepercerit. Sed cum de poëtis agat eo loci* Horatius, *de ijs minus in-telligendum reor. At hæc ego uobiſcum.* Fuit *& alius* Lyricus *poëta* Bion, *atque item alius* Bucolicus, *de quo alibi meminimus. Sed nos reliqua de* Aeſchylo, *quem grandem natu cum* Sophocle *admodum puero certaſſe ſcribit* Plutarchus, *uictumq; ab eo fuiſſe: quod cum iniquo ferret animo, in* Siciliam *demigra-uit, ubi & diem ultimum clauſit, ſepultusq; apud* Gelam *fluuium, quod & ipſum hoc epitaphium o-ſtendit:*

αἰσχύλον εὐφορίωνος ἀθηναῖον τόδε κεύθει,
μνῆμα καταφθίμενον πυροφόροιο γέλας.

quod ſic eſt Latinè *factum:*

Atticus Euphorione *ſatus ſub mole ſepulchri eſt*
Aeſchylus, hæc iuxta pinguia culta Gelæ.

Non igitur id mirum uideri debet, quod eſt ab Athe-næo *libro nono proditum, quòd* Aeſchylus Siculorum *uocibus utatur, quòd ſcilicet in* Sicilia *diu eſt uerſa-*

 tus:

ea tamen quæ faceret uideret: hoc eſt, ut ille græcè protulit, ὦ αἰσχύλε εἰ σὺ τὰ δέοντα ποιεῖς, ἀλλ' οὐκ εἰδώς γε ἃ ποιεῖς. Narratur *etiã cum aliquando in* Iſthmiaco *ſpectaculo fortè ſpectator adeſſet, alterq́; è duobus gladiatoribus grauiter eſſet ſaucius, & omnis ſpectantium turba acclamaret, tum* Aeſchylus *tandem* Chium *manu prehendens ait,* Vidén' *quanta eſt exercitatio? uulneratus tacet, ſpectantes clamant. Sed huiuſmodi ſententiæ eius multæ feruntur. Diem ille ſuum obijſſe miro quodam prorſus & fortuito modo traditur. Cum enim caluus eſſet, & annos natus octo & quinquaginta, in agro ſedens, accidit fortè ut aquila inde uolans, teſtudinem in caput eius demitteret, rata ſcilicet caluum* Aeſchyli *caput ſaxum eſſe, quo ales ipſa eiuſmodi animalia ſolet conquaſſare: qua quidem teſtudinis ruina, eius ita cerebrum, & caput comminutum eſt; & contritum, ut ſtatim interierit. hiſtoriam præter alios* Aelianus, & Valerius Maximus *perſcribunt.* Idem *hoc uerſiculo* Sotades *teſtatus eſt:*

αἰσχύλῳ γράφοντι ἐπιπέπτωκε χελώνη.

Sunt qui tradant, in aprico loco ideo illum fuiſſe, quòd tabulati ruinam metueret, quam ei oraculum prædixerat. Filios *duos* Aeſchylus *poſt ſe reliquit,* Euphorionem & Bionem, *qui & ipſi* Tragici *poëtæ fuere, quorum prior* Euphorion *cum patris fabulis quater uicit. Scripſit idem & proprias fabulas.* Bion *uerò inter eos reponitur, qui* Tharſici *cognominati*

ſunt,

tradentibus, quòd Bacchus quidam ſit furoris deus, ſine quo uates & poëtæ parum proficere gentes arbitrabantur. Sed & in Dionyſii theatro poëmata, & præcipuè ſcenica recitabantur. quin & omnem ſcenam in Dionyſium *autorem refert* Diodorus, *unde & technitæ, id eſt, artifices* Dionyſii *hiſtriones nuncupantur, id quod in primis oſtendit* Ariſtoteles, *qui cur improbis ſint moribus ut plurimum in quæſtionibus inquirit: &* Plutarchus, *qui cur hiſtriones à* Ro*manis ſic uocentur, perſcribit. Sed his miſſis, quæ huius non ſunt loci, reliquam Aeſchyli uitam proſequamur. Fuit ergo Aeſchylus, ut Gellius obſeruat, ea tempeſtate, qua poſt uictoriam* Marathoniam Mil*tiades in uinculis mori coactus eſt, quo primùm tempore* Romæ *Aediles propter ſeditiones creati ſunt.* Olympiade, *ut notat* Euſebius, L X X. *quo etiam tempore mortuus eſt* Pythagoras, *cuius &* Aeſchy*lum ſectatorem fuiſſe, ſe ait accepiſſe* M. Cicero. *at uerò ut ipſius Aeſchyli ſcribit interpres doctus ſanè grammaticus,* L X. Olympiade *claruit, qua etiam tempeſtate* Pindarus *floruit.* Ex *quibus certè colligimus mendum eſſe apud Suidam, qui nona eum certaſſe* Olympiade *ſcribit, nec Aeſchylum amplius* X I I. Olympiadibus *uixiſſe legimus. Sed hæc utcunque, ſunt certè ſcribentium uitia in numerorum notandis figuris. Scripſere cum alij de Aeſchylo, tum uerò Chamæleon in libro de eius uita, quòd Sophocles illum ſit accuſare ſolitus, quòd etſi opportuna faceret, non*

ſacilius & uiderentur & audirentur: quare, inquit Philoſtratus, Aeſchylum Athenienſes Tragœdiæ parentem appellauere, mortuumq́; etiamnum in Dionyſiis uocabant. hæc ille ferè totidem uerbis. A Baccho uerò per ſomnium (ut à Pauſania proditur) iuſſus eſt Aeſchylus Tragœdias ſcribere: nam cum adhuc adoleſcens eſſet, atque in agro uuas cuſtodiret, ſomno correptus, à deo monitus eſt ut fabulas Tragicas doceret: qui conſurgens, dei monitis obtemperauit, & perinde id opus ei facillimè ſucceſſit. Vini quoq; ſemper appetentior fuiſſe traditus eſt: unde & illum Calliſthenes, ut Lucianus refert, in uino Tragœdias ſcribere, dicere ſolebat: & ideo eum quoque Sopater rhetor Dionyſii amicum nuncupat. Tum ſubridens Piſo: Omnes, inquit, ferè uinoſi admodum atque bibaces Græci fuere poëtæ, an ea cauſa, quòd à Baccho amari dicuntur? Cui ego: Amantur ſanè Piſo: nam uina, ut poëta noſter ait, parant animos. Flaccus uerò:

Nulla placere diu, nec uiuere carmina poſſunt,
Quæ ſcribuntur aquæ potoribus.

Scribit item Plutarchus in Sympoſiacis, ideo Aeſchylum Tragœdias potando ſcripſiſſe dictum eſſe, quoniam uini calor inueniendi uim excitat, quæ in ſobrijs torpet aliquando: imaginationes mouet, impetumq́; & fiduciam miniſtrat. Addit, non rectè Gorgiam ſuam Tragœdiam Marti tribuiſſe, cum magis Baccho aſcribenda fuiſſet. Nec uos id lateat, quod à doctiſſimis probatur, uel Platone & Ariſtotele etiam

AESCHYLI POETAE VITA EX LILII GREG. GYRALDI De Poëtarum Hiſt. Dialogo VI.

IN hac tabulæ parte erat Aeſchylus Athenienſis Tragicus, Euphorionis, ut ait Antipater poëta, filius, & Cynegiri frater, eius qui (ut ſcitis) fortiter contra Perſas in Marathone pugnauit. Herodotus tamen Euphranorem, non Euphorionem, appellaſſe uidetur. Aeſchylus cum quintum & uigeſimum annum ageret in poëtarum certamine depugnauit, & ut docet Horatius, perſonam & pallam inuenit, quod & Græci non negant: quorum inconſtantiam mirari oportet, cum hæc ipſa & alijs attribuant, ut alibi oſtendimus. Sunt & qui arbylas, quod calciamenti uel ſoleæ genus eſt, inueniſſe putent: ut uerò Porphyrion ſcribit, ſyrma, cothurnos, & perſonam. Sed enim Philoſtratus in Apollonij uita ita ſcriptum reliquit: Cum Aeſchylus, inquit, artem Tragicam confuſam nimis, & crudelem immitemq; uideret, eam aliquantum moderatus eſt: nam in unum Choros contraxit, qui antea diſiuncti fuerant: abſtulit & frequentes crebrasq; hiſtrionum reſponſiones: neces inſuper in ſcena fieri uetuit, ne ſcilicet præſente populo homines trucidarentur. addidit præterea habitus heroicos, & ornatiores apparatus, item pulpita, quo è ſublimi recitantes

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

ptis libris, qualia ſint librariorum errata, & quomodo tolli poßint.

In alijs Tragœdijs coniectura opus non fuit, quòd aptè, & rectè fuerunt à librarijs deſcriptæ: uidentur.n. ueteres illas in primis adamaſſe, quo factum eſt, ut, cum eas potißimum in ſcholis ſuis auditoribus interpretarentur, nulla in ijs inhæſerit macula. Conuerſa ratio in alijs fuit. Cum.n. à paucis legerentur, & deſcriberentur, amißis uetuſtis exemplaribus, uix unus, & alter inuenitur liber, in quo illæ deſcriptæ ſint, atque utinam rectè, cum.n. minus tritæ eſſent hominum lectione, factum eſt, ut minus etiam ſplenderent, plurimisq; inficerentur maculis. Venetijs Calendis Martijs. M D L I I.

ΟΥ ΚΥΛΙΝΔΕΤΑΙ.

fortaſſe hunc locum imitatus.

Num. 12.

Rob. ἰάπτει βασίδος δ᾽ αὔας.
ἰάπτει ἀσίδος δ᾽ αὔας

Rob. πᾶν ποταμοὺς δ᾽ ἀενάους.
πὰρ ποταμοὺς δ᾽ ἀεναέους.

Rob. λαβοῦσα δ᾽ ἕρμα δῖον. *pulchra metaphora ducta à ſaburra nauium ad mulieres, quæ utero gerunt fœtum.*

Num. 14

Soph. γυναικῶν λόγους.
γυναικῶν λόχους.

Rob. ἡμεῖς δὲ μῆφσου ἀεὶ.
ἡμεῖς δὲ μὴ φέσαιτ᾽

Rob. κυνοθρασεῖς θεῶν.
κυνοθρασεῖς ὄντες.

Soph. ἤλκαστας.
ἢ λιαστὰς.

Soph. κρέμας γυπίας πέτρα.
ἦρε μ᾽ αἰγυπτιὰς πέτρα.

Rob. κύσειν δ᾽ ἔπειθ᾽ ἕλωρα.
κυσὶν δ᾽ ἔπειθ᾽ ἕλωρα.

Rob. τὶ δ᾽ χῦ νουσέθεν.
τὶ δ᾽ αὖου σέθεν.

Hæ ſunt ferè coniecturæ, quibus antiquum librum manu ſcriptum emendare ſtuduimus. ac ſanè cuiuſmodi ſint facile perſpiciet quiuis, atque cognoſcet in manu ſcri

Nota morem emendi ſponſos. de quo Vergilius etiã libro 1. Georg. cum ait.

Teq; ſibi generum Tethys emat omnibus undis.

Soph. κοινὸς ἦν. κοινωνὸς ἦν.

Num. 8

Rob. αἰδοῦ σὺ πρύμναν πόλεως ὧδ' ἐστεμμένη.
αἰδοῦ, σὺ πρύμνα πόλεως, ὧδ' ἐστεμμένην.

Num. 9

Soph. ἐγὼ δ' αὖ οὐ κραίνοιμ' ὑπόσχεσιν πάρακρος.
ὑπόσχεσιν πάρος.

Num. 8

Soph. τῇ ἰδεῖν ἀργεία χθονί. τῇ δ' ἐν ἀργεία χθονί.

Rob. ἥρας ταῦτα πλαγμάτων. παλλακισμάτων.

Rob. τί δὴ πρὸς ταῦτα λόχοις χυραδίους.
τί δὴ πρὸς ταῦτ' ἄλοχος ἥρα διὸς

Soph. λιβύη μέγιστον.
οὐ λιβύη μέγιστον.

Soph. μονοσκήπτροισι δ' ἐν χρόνοισι.
μονοσκήπτροισι δ' ἐν θρόνοισι.

Soph. μήπιτ' ἀαΐσταν ἱκέτιν εἰσιδεῖν.
μήτι τλαίης τὰν ἱκέτιν εἰσιδεῖν.

Num. 10

Rob. πολυμήτων πέπλων.
πολυκμήτων πέπλων.

Rob. ἔχω στρόβους ζώνας τε συλλαβὰς πέπλων.
Sic etiam Horatius lib. 3. Odyſs. ubi loquentem facit Europam. Potes hac ab orno Pendulum zona bene te ſecuta Pendere collum.

Rob. ὡς μὴ τίν' οἶκον εὖ σθενεῖν ἄνευ σέθεν. alludit ad Etymon Eumenidum.

Rob. ὁδὸν εὑρίσκει. ὁδὸν εὑρίσκεις.

In Tragœdta, quæ inſcribitur ἱκέτιδες.

Num. 1

Rob. διὰ κυβαλέων, διὰ κυμαλέον.

Soph. κέασαι κέλσαι.

Rob. ὦ πόλις. ὦ γῆ. ὧν πόλις. ὧν γῆ.

Num. 2

Rob. οἱ δ' ἀελπτία περ. ἡ δ' ἀελπτ' ἅπερ.

Num. 3

Rob. κορυφᾶς διός. Callimachus in Lauacris Palladis.

Num. 5

Rob. τόν τοιόν τὸν ταγὸν.

Rob. ἄζηνι ουσιω. ὦ ζεῦ ἰοῦς ἰώ.

Num. 6

Rob. τὸν τὰς βοάς. τὸν τᾶς βοός.

Rob. φυλάξαι τ' ἀμ' ἐπιδελτουμένας.
φυλάξαι τ' ἀμ' ἔπη δελτουμένας.

Soph. εἶξεν ἡ φυγάς. εἰ ξένη φυγάς.

Num. 7

Rob. ὄρνιν τόνδε ναῶ κικλήσκεται.
ὄρνιν τόνδε ναῶ κικλήσκετε.

Soph. ἔπατ' ἀρέστως. ἔτλατ' ἀρέστως.

Rob. γένοιτ' ἂν ὀξεύχοιο. γένος τ' ἂν ὀξεύχοιο.

Soph. μακραί γε μὲν δήρσιν.
μακραί γε μὲν δὴ ῥῆσιν.

Rob. τίς δ' ἂν φίλους ὄνοιτο τοὺς κεκτημένους.

Num. 21

Rob. ἐκ σοῦ τέκνων νῦν ἔχει. ὅξ οὐ τέκνων ἀνέχῃ.

Rob. καὶ ῥύοισι συμφορᾶς. καὶ ἐῤῥοισι συμφοραῖς.

In Eumenid. Numero 1

Soph. δυσφολῆ δία, δυσφολῆ βίαν.

Soph. ποτὶ πόλιν παλλώδος. παλλάδος ποτὶ πόλιν.

Rob. τὸ μὴ δοκεῖν. τὸ μὴ δικεῖν.

Soph. ὁ διξαλέξας. ὁ δ' ὀξαλύξας.

Rob. ὅρκοις τι μείζων. ὅρκος τις μείζων.

Soph. ἐν δίκως ἄνδρας κατεῖν. ἐν δίκως ἀνδρηλατεῖν.

Num. 2

Soph. δίκας δ' ἐπ' ἄλλας τῶν δ' ἐπισβύσει θέα.
δίκας δὲ παλλὰς τῶν δ' ἐποπισβύσει θεά.

Rob. καὶ ζῶντας ἰχνάνασ' αἰωνήζομαι.
καὶ ζῶντα σ' ἰχνάνχσ' ἀπάξομαι.

Num. 3

Soph. πρὸς βομοσφαγεὶς. πρὸς βωμῷ σφαγεὶς.

Num. 4

Soph. πλάκα μαρφῶῖον. πλῶκα μαρφῶῖον.

Num. 12

Rob. ἔβαλλε δ' ὡς τάχιστα τευχέων πάλους.
ubi notandus mos excutiendi ſortes ex galea, qui eſt etiam apud Homerum *, ubi de ſingulari certamine* Aiacis, *&* Hectoris *loquitur .*

Rob. ναίων ἀοίνοις. *nam* Eumenidum *ſacrum non fiebat uino.* Sop3 · 121//

Rob. ἰμὲ παθεῖν τάδε. *bis repetitus chorus. tu notabis conſuetudinem.*

Num. 10

Rob. ἃ γὰρ ὑπ' ἀλίῳ. ἃ γὰρ ὑπ' ἰλίῳ.

Rob. βασιλεὺς γὰρ ἦν βασιλεὺς γὰρ ἦς.

Num. 11

Rob. ἔμπα ϖοτᾶται. ἔμπας ποτᾶται.

Rob. ἐϖέσον. ἐς πέσον.

Rob. τίδ' αὖ πάντες. τίδ' αὖ ἅπαντες.

Num. 12

Rob. τέφραινε μῦθον. μέφραινε μῦθον;

Num. 13

Rob. κἀγὼ χράσω. κἀγὼ χοὰς σοί.

Num. 16

Rob. στείχοντα δ' αὐτόφορτον οἰκίαις ἄγη.
στείχων δ' αὐτόφορτον οἰκίαις ἄγος.

Rob. τὸν τεκόντα δεικὸς ἀδέναι.
τὸν τεκόντα δ' ἤκὸς ἀδέναι.

Rob. τέξοις πρόσωθεν. τόξοις πρόσωθεν,

Rob. ἰαφὸς ἐλπὶς ἦν. ἰαφὸς ἐλπὶς ὤν.

Num. 17

Rob. ἐκεῖνον εὐφραίνειν νόον. ἐκεῖνος εὐφρανεῖ νόον.

Rob. ἐσβύσας. ἐπαύσας.

Rob. τοιάνδε πάλιν. τοιάνδε πάλιν,
διοσοῖς θείοις. Caſtori.ſ.& Polluci auunculis ipſius.

Rob. κωφοῖς αὐτῷ. κωφοῖς αὐδῶ.

Rob. νῶ γὰρ μέλλουσι μανθεῖσαι.
νῶ γὰρ μέλλουσι μανθῆναι.

Soph. ὦ παῖ τόνδε δήσεται τέκνον.
ὦ παῖ τόνδε δ' αἰδεῖσαι τέκνον.

Soph. ἰὼ πανοιζὺς ἐςία. ἰὼ πανοῖζὺς ἑςία
Rob. δι' ὤτων φρενεςε. δι' ὤτων φρενάς τε.

Num. 7

Soph. χρονίζοντ' εὔχη. χρονίζοντ' ἄχη.
Rob. δι' αἵματ' ἔκποθεν, δι' αἵματ' ἔκποθεν.
Rob. διαλγὴς αὕτη. διαλγὴς ἄτη.
Rob. δούλιονες ἄγον αἶσαν. δούλιον ἐσάγον αἶσαν.
Soph. πρέποντ' ἀρχαῖς βίου. πρέποντ' ἀρχαῖς βίου.

Num. 8

Rob. βίᾳ φερομένων. βία φερομένων.
Rob. τύφῳ δὲ χέουσα. τύμβῳ δὲ χέουσα.

Num. 9

Rob. φεύγειν ὀρέςης ἐςὶν. φεύγων ὀρέςης ὅδε.
Soph. ὡς διαλτοαίῳ βέλει. διανταίῳ βέλει.
Rob. διαλτοαίῳ probabat propter nouitatem, & uenuſtatem, quæ eſt in Etymo, à tranſiliendo, ut ſit ἐνέργεια in Epitheto.
Rob. παῤῥαμηχανοῤῥαφῶ. τ' ἄρα μηχανοῤῥαφῶ
Rob. ἔν γε τοῖς ἴσοις. ἔν γε τοῖσι σοῖς
Rob. ἆς δὲ θηεῖον γραφὴν. ἆς δὲ θηείου γραφὴν.
Soph. οἱ σανῶν ὄντις φίλους. οἱ δὲ νῷν ὄντας φίλους.
Rob. βουθύτοις ἐνήμασι. βουθύτοις ἐν ἤμασι.
Soph. ἀπώ χρημα τοῖσι. ἀχρημάτοισι.
Rob. ἐκ τῶν πατρῴων. ἐκ τῶν μαρῴων.
Rob. οὔτε κρατερὸς μέρους. οὔτε κρατῆρος μέρους. ſignificat.n. prophanum hominem, qui reijcitur à communibus ſacris, & libamentis.
Soph. εὐδόξῳ φρενὶ. ἀδόξῳ φρενὶ.

FRANCISCVS ROBORTELLVS Mariano Sauello. S. D.

Coniecturæ nonnullæ fuerant à me factæ in emendandis quàmplurimis locis, quæ culpa librariorum erant deprauata in manu ſcripto tuo illo libro ſanè ſatis uetuſto, quem ad me miſeras, quia eo continebantur tres, ſeu quatuor poſtremæ Aeſchyli Tragœdiæ. eundem ego librum cum legendum tradidiſſē Michaeli Sophiano, iuueni mehercle ualde docto, & optimo, ut etiam is, quacunque ratione poſſet, ex his quatuor tragœdijs maculas, ſi quæ eſſēt adhuc, elueret, cōiecturas fecit aliquot ſanè certas, et aptas, quas meis inſerere uolui in ordinem redactas ſuum, ut perſpiceres quales meæ fuiſſent, & quales itidem Sophiani, iuuenemq́; perſpecto illius ingenio, & doctrina, amare inciperes. Vale.

BIBLIOTECA NAZ. VITT. EM. ROMA

Numero 5

In Agamemnone.

	Scriptura uetus.	Emendatio.
Rob.	Ἑκοῦσ᾽ ἀνάγκῃ.	Εἴκουσ᾽ ἀνάγκῃ emendauit.
Soph.	Ἁγυιάτ᾽ Ἀπόλλαν.	ἀγυιᾶτ᾽ Ἀπόλλων.

Num. 6

Rob.	πετροφόρον.	πτεροφόρον.
Soph.	πρέπει παρῇς φοίνιος ἀγωγμοῖς.	
	πρέπει παρῇς φοίνιος᾽ ἀμυγμοῖς.	
Rob.	μυχόθεν ἔλαχε.	μυχόθεν ἔλακε.

P

tu te enim ſcis Mariane nobiliſsime, qui literas græcas omnium optimè calles, dum grādem efficere ſtudet orationem hic poeta, quàm interdum obſcurus ſit, & aliena (ut inquit Cicero de omnibus poetis) lingua loqui uideatur, hæc à me dicta ſunt propter quoddam moroſum hominum genus, qui cum leuiter græcos authores attigerint, ac uix inſpexerint, continuò ſe literas græcas ſcire profitentur. Sed uulgarib. hoc hominibus fortaſſe perſuadent, cum interim à doctis, & iure quidem, derideantur. Vale. Et me, ut facis, ama. Venetijs. Calendis Februarij. M D L I I.

ptorem. Adde ꝙ nullo loco erant perſonæ diſtinctæ, neq; loquentiũ in dramate nomina appoſita, ut ſit; Nec me iuuare poterat in hac difficultate tollenda genus illud manuſcriptorum librorum, in quibus lineæ tã tum quædam, & puncta, ut opinor, ab aliquo critico deſcripta fuerunt; nam non omnibus in locis aptè erant appoſita. ut ex noſtro colligere poteris, in quo aliter à nobis collocatæ fuerunt, & ſanè lineis illis, ac pũctis non ſignabantur ulla certarum perſonarum nomina, quòd in primis requiritur, nam in dramate non ſatis eſt ſcire, imitari perſonam, ſed & quæ illa ſit pernoſcendũ. Quare non dubito, quin & in hoc induſtriam noſtram ualde probes, & læteris à nobis expolitum ita eſſe Aeſchylum, ac emendatum, ut ab omnibus iam legi posſit, & ſi futurum eſt, ut ab omnibus non intelligatur,

tu

ſeu ſyllabarum prætermisſione, facilè ſperaui poſſe omnia tolli errata, ſi coniectura aſſequi poſſem, qualis fuiſſet lapſus ſcribentis. Atq; ſanè diiudicari pōt ſine magno labore ab ijs, qui attentè legunt modo & loquēdi rationē teneant eius poetæ, qui Tragœdias ſcripſit, & antiquitatem calleant; præterea ſciant, quomodo ex antiquis exemplaribus, quæ maiorum literarum formis erant deſcripta, mutatio fieri potuerit lectionis ab ijs, qui parum dignoſcentes earum literarum ſiue formam, ſiue iuncturam cum alijs, quaſdam dictiones nihil ſignificantes pinxerunt minoribus, quibus adhuc utimur, literarum typis. Nec ego ſanè prouinciam hanc ſuſcepiſſem emendandi Aeſchyli, ſi me his adiumentis uti non poſſe perſpexiſſem, nā intuens manuſcriptos libros deterrebar potius, tàm multis in locis lapſum uidebam ſcripto

pto

Tragœdiarũ, quòd frequenter eſſent in ma
nibus hominum ſuperioris ætatis. Omnis
igitur labor erat propoſitus mihi in emendã
dis alijs Aeſchyli Tragœdijs, quæ corru
ptisſimæ erant in ſingulis fermè uerſibus,
nec diſtinctam habebant metrorum compo
ſitionem, qualis à poeta fuerat relicta; nam
librarij Aldini omnia temerè commiſcue
rãt. nec uidebatur dici poſſe poeta Aeſchy
lus, ſi ſua non recuperaſſet metra. Hic igi
tur aliquot manuſcriptis libris, & tuo in pri
mis, ex quo Tragœdias has, Agamemno
nem. χοηφόρους, εὐμενίδας, & ἱκέτιδας, tranſcri
bendas curaui, adiutus fui. Nam illorum
ope metra reſtituta ſunt omnia, ſed quoniã
culpa ſcriptorum erant etiam hi multis in lo
cis deprauati, ex unius literæ in alteram, ut
plerunque fit, mutatione, duarum miſtione
dictionum, & nonnullarum ſeu literarum,
ſeu

omni labe expurgatæ. Quæ.n. laus eſt tã turpiter fœdatos libros edere? hic igitur Aeſchyli liber aut non edendus, aut bene elimatus, & emendatus edendus fuit. Sed redeo ad rem. Præterquàm ꝙ ego ipſe collegeram omnia ex uetuſtis exemplaribus, quæ ad illas tres Tragœdias emendandas pertinere uidebantur; Ludouicus quoque Caſteluetrius Mutinenſis, uir doctiſſimus, & optimus, ſummo, atque acerrimo iudicio, quæ ipſe adnotarat, mihi tradidit. idem ſedulò effecit Michael Sophianus Iuuenis græcarum literarum peritiſsimus. Sed et tu nobiliſſ. Mariane tuum ad me librum Patauio tranſmiſiſti, in quo itidem omnia diligentiſsime erant deſcripta. Nec tamen plura in his reperire potui, quàm ego ante collegeram, ex quo liquidò cognoſci poteſt, cuiuſmodi eſſent omnia exemplaria trium illarũ

Tra-

ſilij rationem, qua uſus ſum in emendando Aeſchylo, ut quantum in hac ipſa re nō ſolum ego, ſed omnes bonarum artium ſtudioſi tibi debeant, cognoſcas. Tres illas primas Aeſchyli Tragœdias, ut nunc impreſſæ habentur, emendare haud ſanè magnus fuit labor, nec in eo mihi magnam laudē arrogo, præterquàm diligentiæ, & uigilantiæ, nam innumerabiles ferè manuſcripti libri, quod etiam aliàs ad te ſcripſi, reperiuntur, in quibus illæ exaratæ ſunt, & omnes quidem ſine labe ulla. quo fit, ut magis admirer, quomodo Aldinæ officinæ librarij homines alioqui bene naui, & induſtrij decipi ſe paſſi ſunt, aut certe parum in eo ipſi uiderunt, nam parùm fideliter deſcriptas ex uetuſtis exemplaribus Tragœdias excudere prius non debebant, quàm diligenter fuiſſent cum illis à uiro aliquo collatæ, & ab

omni

dem quiuis omni genere bonorum, & orna-mentorum locupletisſimus; uerùm nec prædicando, omnibus. n. nota ſunt tua in me officia plurima, & maxima beneficia. quamquam non uideo quid mihi præter prædicationem reliquum ſit, quo me gratum, & memorem erga te oſtendere posſim; & prædicãdo igitur, & quauis alia ratione ſine ulla exceptione omnibus in rebus, omni tempore efficiam, ut me tui nominis obſeruantiſſ. ac ſtudioſiſſ. eſſe cognoſcas, nulliq; plus quàm tibi uni debere poſſe, aut etiam ſi posſim, nolle; in noſtra. n. poteſtate hoc eſſe iudico, cui debere uelimus, aut nolimus; Mihi uerò neque quicquam iucundius, neque honorificentius unquam eſſe poterit, quàm tibi tua uirtute, & beneficio eſſe obſtrictum. Verùm, quia aliâs erit de his loquendi locus, decreui tibi in preſentia explicare omnem mei cõ

ſilij

ximam dignitatem & authoritatem certiſſimum rerum omnium ſuarum præſidium eſſe ſentiant; De me uno quid eſt, quòd hoc tẽpore plura dicam? tàm multis.n. ac magnis beneficijs ſum tibi aſtrictus, ut qui te magis colat, aut qui plus tibi debeat, habeas prorſus neminem. Vt te colerem multò etiam antè, quàm ullo tuo beneficio tibi deuinctus eſſem, tua ſumma uirtus effecit, quanuis neſcio, quod maius uinculum ſit, quàm uirtutis. Eram igitur & tunc tibi deuinctus; ſed ut maiora tibi deberem, quàm ullus unquam alicui, tu tua humanitate effeciſti. Iam uerò ut te ea pietate colam, quæ maxima eſt, & gratus ſim, hoc mihi procurandum eſt. Ac ſanè efficiam, non quidem parem gratiam referendo, tantum.n. tibi debeo, quantum, non ego modò, qui tenuis ſum, & unus è multis, perſoluere poßim, ſed ne alius quidem

dem

daui; aliumq́; præterea in quo tu ipſe multa adnotaras. Quòd ſi comico poetæ olim apud Romanos laudi tributum fuit, quòd in ſcribendo à maximis uiris adiuuaretur, non & mihi perhonorificum ſit à te nobiliſsimo & doctiſsimo adoleſcente fuiſſe adiutum? Hoc uerò tanti apud me eſt, atque ſemper erit, ut nihil mihi glorioſius contingere poſse putem. Magnum quidem eſt quòd inter ſummos Italiæ principes, nobilitate, opibus, ac ſplendore familiæ multum excellis, ſed id tibi commune cum multis. quòd autem ſingulari uirtute, & admirabili quadam doctrina præditus es, hoc totum tuum eſt, & maximè proprium. Auguror igitur ego, te non multis annis poſt eum fore, ad quem omnes propter ſummam omnium rerum peritiam, & incredibilem ſapientiam confugiant; & propter ampliſsimos honores, et ma

habeat, uideor mihi magnum adiumentum omni generi poetarũ attuliſſe, qui Tragico huic operam, ſtudiumq; meum nauaui; nam fontem ipſum, cũ Aeſchylo nullum in hoc genere antiquiorem habeamus, unde omnia fluxerunt, aperui; poterit igitur quiuis Sophoclis, & Euripidis poemata cũ Aeſchyli tragœdijs conferre, & uidere, quid quiſque ſecutus ſit in ſcribendo, quantumq; poſtea acceſſionis arti ſit factum, quam ego ſummam in hoc ſciptorum genere uoluptatem legentibus propoſitam eſſe uerè affirmare poſſum. Lætor uerò mirum in modum, quód tuo non ſolũ auſpicio, hoc eſt, bono, ſed etiam adiumento id effeci, tu.n. cum intellexiſſes me hoc negocij ſuſcepiſſe, librum ad me peruetuſtum miſiſti, in quo erãt poſtremæ huius authoris Tragœdiæ deſcriptæ, cuius ope quamplurima loca emendaui:

tus, & neglectus taceret? De Aeſchylo enim illud uerè affirmare poſſe mihi uideor; et ſi in eo ars non ita perfecta extat, quòd eos ætate præceſſerit, apparere tamen in illius ſcriptis omnium ornamentorum notas quaſdam, & artificij totius delineamenta, ad quorum imitationem cum illi ſeſe applicarent, facilè potuerunt in ſcribendo aſſequi, quod ſummum eſt. Me igitur ſuſceptæ rei non pœnitet, nam cum tragici plurimum artis adhibuerint in conſcribendis Tragœdijs, & Ariſtoteles eorum artificio, cæterorum etiam poetarum artificium contineri dixerit, quicquid .n. in alio genere poeſis, ſiue Epicorum (modò unam excipias ἀπαγγελίαν) ſiue Melicorum, ſiue Comicorum ſit; idipſum etiam in Tragœdijs ineſt, nam amplius etiam nõnulla habent, quæ ad alios poetas non ſpectant; planè, cum ita ſeſe res

 habeat

factus à te tantopere fuerit expetitus. Prorſus igitur lætor, mi Mariane, me iam id confeciſſe, quod & tu ualde optabas, & ego iam diu in animo habebam. Nam cum ego primus omnium, ſcriptis commentarijs in poëticen Ariſtotelis, eam artem, quæ ferè deſierat eſſe in uſu, in lucẽ reuocaſſem, ut iam cognoſci poſſet, quo artificio ueterũ poemata conſtarent, meum quoque eſſe putaui, ſedulò efficere, ut Aeſchyli tragœdiæ, quæ ad hanc uſq; ætatem obſoletæ, ac culpa librariorũ fœdatæ iacuerunt, nitore ſuo priſtino illuſtratæ, uenuſtiores in hominum manus uenirent. Quæ uerò (malum) ſeu calamitas, ſeu uis, & iniuria hæc tantum potuit, ut cum reliqui duo Tragœdiarum ſcriptores, Sophocles, & Euripides legerẽtur, hic, qui illos, ſi non artificio uſquequaque, ſaltem dignitate, & ætate anteit, incultus,

ILLVSTRISSIMO NObilisſimoq; adoleſcenti Mariano Sauello Franciſcus Robortellus. S. D.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

BEnedictus Mangiolus Mutinenſis, quem ego iuuenem propter ſingularem doctrinam, et ſummam bonitatem, non amo ſolum uehementer, ſed etiam plurimi facio, ſuperioribus diebus, cum huc ueniſſet, mihi narrauit, quantopere cuperes, ut Aeſchylus a me expolitus in lucē prodiret ἅμ' ἔπος ἅμ' ἔργον, ſtatim.n.id ipſum efficere ſtudui, quod tibi gratum eſſe intelligebam, ea planè ſpe ductus, ut cum & author ipſe eiuſmodi ſit, ut expectationem ſui faciat, eò optabilior, et amabilior omnibus uideri poſſit, quòd abſterſis omnibus maculis, nitidior

*

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ ΕΠΤΑ.

AESCHYLI

TRAGOEDIÆ SEPTEM.

A FRANCISCO ROBOR-
TELLO VTINENSI.

NVNC PRIMVM EX MANVSCRI-
ptis libris ab infinitis erratis expurga- polluta,
tæ, ac ſuis metris reſtitutæ. contaminatæ.

BIBLIOTECA NAZ.
ROMA
VITTORIO EMANUELE

Cum Priuilegio.

VENETIIS Apud Gualterium Scottum.
M D L I I.

H1-3-A. 29/1-2

Muretus Venetiis sol. 33 mense Julio. MDL[illegible]

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

AESCHYLI

TRAGOEDIAE SEPTEM

39. 3.12,